

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202005

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K 349.545/1462. Accession No. K. 5200

Author ಸಿಂಹನಾಥ ಶರ್ಮ

Title ಭೂ ವಿಜ್ಞಾನದ ಇತಿಹಾಸ 1958.

This book should be returned on or before the date last marked below.

**MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
SERIES No. 43.**

ವೆಂಕಾನಾತ್ಯಕವಿವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀ ಮ ದ್ರಾ ಮಾ ಯ ಣಂ

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡಂ,

KISKINDHĀKĀNDAM

(RĀMĀYAṆAM) OF VENKĀMĀTYA

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,

Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras-

and the staff of the Library

(Under the orders of the Government of Madras)

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT

GOVERNMENT PRESS

MADRAS

1955

INTRODUCTION

This edition of Kiṣkindhākāṇḍa is the third volume of the Rāmāyaṇa of Veṅkāmātya of which two Kāṇḍas, namely, Ayōdhyā-Kāṇḍa and Sundarakāṇḍa have already been published. Details regarding the author and the literary value of this work have been noted in the first volume—Sundarakāṇḍa. It is enough to state here that the same flow of language and style which is seen in the first two volumes runs throughout this Kāṇḍa also with flashes of fine poetical thoughts. It is hoped that this volume will have the same good reception as the other two volumes. It may be mentioned here that Bālakāṇḍa will be taken up next and printed during 1955-56.

My thanks are due to Sri V. Hanumanthachar, M.A., L.T., Librarian, and Sri Vidvan C. Madhusudana Bhat, Kannada Pandit of this Library, for preparing the press copy and going through the proof. My thanks are also due to the Superintendent, Government Press, Madras, for printing the book in a very short time and making it available to the public.

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS T. CHANDRASEKHARAN,

LIBRARY, MADRAS.

Curator.

20th January 1955.

ಮುನ್ನುಡಿ

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮ್ಯ ಕವಿಯಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ರಾಮಾಯಣದ ಭಾಗಗಳ ಪ್ರತಿ ಮೂರನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಾಗಿ ಈ ಸಿಂಧುಧಾಕಾಂಡವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರ ಮುಂದಿಡಲು ನಾನು ಅನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲಿನ ಎರಡು ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳಾದ ಸುಂದರಕಾಂಡ ಮತ್ತು ಅಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡಗಳು, ಮದ್ರಾಸು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಸ್ತಲಿಖಿತಪ್ರಸ್ತಾವಕಾಂಡಾಗಾರದ ಸಂಪಾದಕೀಯಸಮಿತಿಯವರಿಂದ ಆರಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಅಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮ್ಯರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು, ಕವಿಯ ಕಾಲ, ದೇಶ ಮುಂತಾದುವು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಸುಂದರಕಾಂಡದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ರಚಿತವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಅಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯದ ಅಂಶವಾದ ಕವಿತಾಕೌಶಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೊದಗಲು ಶಕ್ತನಾದರೆ ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು. ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಾಗಿ ಬಾಲಕಾಂಡವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಬೇಕೆಂದಿದೆ.

ಇದರ ಮುದ್ರಣಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಹನುಮಂತಾಚಾರ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., ಮತ್ತು ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕನ್ನಡಪಂಡಿತರಾಗಿ ನೇಮಕಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾನ್ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಮಧುಸೂದನ ಭಟ್ಟ ಇವರ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯು ಸ್ತುತ್ಯವಾದುದು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಅಚ್ಚ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸರ್ಕಾರೀಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಧಿಕಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಓರಿಯಂಟಲ್
ಮಾನ್ಯಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್ ಲೈಬ್ರರಿ,
ಮದ್ರಾಸು-೨,

ತಿ- ಚಂದ್ರಶೇಖರನ್,
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

1955 ನೇ ಇಸವಿ ಜನವರಿ 20ನೇ ತಾರೀಖು.

ನೆಂಕಾನಾತ್ಯ ವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಂ

ಕಿ ಸ್ಕಿಂ ಧಾ ಕಾಂ ಡಂ

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀದನಕನಂದಿನಿಯ ಶ್ರೀವತ್ಸದೇವಿಯಿಟ್ಟು |
ಮೂಡಗನ್ನೋಹಿನಿಯ ಪೊರಗಿಟ್ಟು ನಸುನಗುತ್ತ |
ಮೂಡಗತ್ಪ್ರಾಣ ನಂದನನ ಕುಭವಾಣಿಯಂ ಪತಿಕರಿಸಿ ಸೂರ್ಯಸುತ್ತಗೇ ||
ರಾಜತ್ವಮನ್ನಿತ್ತು ದಯದಿಂದಲೂ ವಿಬುಧ |
ರಾಜನುತನಂ ತರಿದು ಹರಿಗಳಂ ಪೊರೆದ ರಘು |
ರಾಜನೊಲಿದೆಮಗನಾರತಸೌಖ್ಯಸಂಪದಗಳೇಯಲಾನಂದಗಳನು || (1)

ಬಲವು ಜನವುಂ ಧೈರ್ಯಮಭಯ ಪ್ರಜ್ಞಾ ದಾರ್ಢ್ಯ |
ನಲವು ಸೌಖ್ಯಂ ಚಾಚುತರವಚನರಚನೆಗಳು |
ಕಲಿತಮವ್ವದದಾರ ನಾಮಗ್ರಹಣಮಾತ್ರದೊಳಗಿಳಿವೆವೆಗೆ |
ಸಲಿಲತೋದಾರ ಅಕ್ಷಾದಿ ರಕ್ತಸಹಾರ |
ಕಲಿಮಲಾಪಹ ಧೀರ ಕಾಮಿತದ ದಾತಾರ |
ಅಲಘುವತಿ ಪಾವನಸುಖಾರನಕುಮಾರನಂ ಭಾವಿಸುವೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ || (2)

ಪಳೆವಾತುಗಳ ಕೆಳೆಯನಾಂತಾಗಮಂಗಳಗೆ |
ನಿಳೆಯಮೆನಿಸುವ ದಿವ್ಯಚರಿತೆಯನ್ನಮೃತರಸ |
ತುಳುಕುವದದ ಭವದ್ವಚನರಚನಾರಸವನೀಂಟೆ ಶ್ರುತಿಗಳ್ಳೆ ಣಿಪವೇ ||
ಜಳಜಾಕ್ಷನಭ್ಯುದಯಮೇಲ್ಗತ್ತೆಯನುಸುರೆಂದು |
ನಳನಮುಖ ಪದಕೆರಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಹರ್ಷಮಂ |
ತಳಿದು ವೈಷಕೇತನಂ ವಿಸ್ತರಿಸಲನುಗೈದನಿಖಿಲತ್ರಯಾವತನು || (3)

ಹಿಮಗಿರಿತನೋಜಾತೆ ಕೇಳ್ಳೆ ಕಲವುರುಪಾರ್ಥ |
ದಮಿತಮೈಭವಮಿತ್ತು ಪಾಲಿವುಮ ಲೋಕಮಂ |
ದ್ಯುಮಣಿಕುಲರನ್ನನ ಚರಿತ್ರೆಯೊಳಗತಿಶಯವ ತಳೆದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಭ್ಯುದಾ ||
ಸುಮನಸಾನಂದಕರಕಾಂಡಮಂ ವಿಸ್ತರಿದೆ |
ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿ ಕಾಮಿಸಿದರ್ಥಗಳ ನೀವು |
ದವ್ಯತೋಪಮಾನಮಂದಾನಂದದಿಂದನವರತ ಸೇವನಂಗೈಯಲು || (4)

ಅಭಯಮನ್ನಿತ್ತು ಸುರಸಭೆ ಸಂತಸಂಗೊಳಲು |

ಕಬರಿಯಂ ನಿಡವಡಕೆ ಕಳುಪಿ ಪಂಪಾನಾಮ |

ಶುಭಸರಸಿಯೆಡೆಯೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ರಂಘವಂ ತನ್ನ ಸತಿಯಾ ||

ವಿಭವಂಗಳೆಂ ನೆನೆದು ಹಂಬಳನುತಾಗಳುಂ |

ರಭಸದಿಂ ಮೊರೆವ ಭೃಂಗಾಳಿಗಳೆಣೀಗಿರಿಯ |

ಶುಭನಾದಗಳಿಗಲ್ಲ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಕರೆದು ಬೇಳ್ವನಾ ಪರಿಯೆಲ್ಲ ಮಂ || (5)

ಕಾಲಾಂಗನಾಕರದ ತಾಳವೃಂತ್ತಾಗ್ರಸಂ |

ಚಾಲನೆಯೆಲ್ಲಾಬುಭವಿಸಿ ಬರುತ ಕಲಶೋದ್ಭೂತ |

ನಾಲ್ಕೋಪರಿ ಕವಿಯಾರ್ಥತೆಯನವಹರಿಸಿ ಮಲಯಾನಿಲಯವನು ಸಾರಿ ||

ಮೇಲಿರ್ಪ ಕಾಳಾಹಿಗಳ ವದನಚುಂಬನದಿ |

ಹಾಲಾಹಲಾಂಗನಹ ವವಮಾನಮವೃತ್ತು |

ಬಾಲ ಹೃತ್ಪ್ರಸಕ್ತಂ ಗೋಪುತೆಂದುವ್ವ ತೆಯನಾಂತುದಚ್ಚರಿಯ ನೋಡು || (6)

ಕಾಂಚನಾಸೆಯನುಳಿದು ಸಕಲಾಗಮಾಂತ ಪ್ರ |

ಪಂಚಂಗಳನ್ನಾಂತು ಮಾಧವಾಂಘ್ರಿಯೊಳು ನಿ |

ಶ್ಚಂಜಲದಿ ಮನವಿಟ್ಟು ಮೃದುರನಾನಂದಕರಮಾಧುಕರ ಗೋತ್ರಂಗಳೆ ||

ಪಂಚಶರನುಪದೇಶದಿಂದ ಮಧುಮತ್ತತೆಯಾ |

ಮುಂಜೆ ಮೈಮರೆದು ಸಿಂಜನಿಯಂತೆ ಹೃದಯವ ಪ |

ಳಂಚುತಿವೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನೋಡು ದುಸ್ಸಹವಾಸವಾರಾರ ಕೆಡಿಸದಕಟಾ || (7)

ತುತ್ತನುಳಿದನವರತಮೆಳೆದಳುರಾಮಂ ಮೆಲುತ |

ಪೊತ್ತಸಲಹಿದರ ಸಾಕದೆ ವಿಷ್ಣು ಚರಣಂಗೆ |

ಳೊತ್ತ ಸಾರುವೆನೆಂದು ಮೌನವ್ರತವ ಪಿಡಿದು ಕಾಣನಪ್ರಿಯಂನಿಪರು ||

ಬಿತ್ತರದ ಮಧುಮಾಯಿಗಳ ಬೆರೆದು ಜಾರಿಸುತ್ತ |

ಮುತ್ತಮತೆಯಂ ಸಾಧುಚಿದ್ರವದಿ ನಡುಗಿಪರು |

ಮತ್ತ ದುಷ್ಕಾಲ ಬರೆ ಮೃದು ಕೋತರಮೆನಿವುದೈಸ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನೋಡು (8)

ಪಿಡಿದ ನಿಯಮದಿ ಫಲಾಕಾರಮಂ ಗೈದು ನಿಡ |

ದೃಢದಿ ವರ್ನಿತ್ವಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ವಚನದಿಂ |

ದೆಡೆವಿಡೆ ಕೌರಿಯಂ ಭಾವಿಸುವ ಶುಕಕುಲಂ ಮದನರಥಮೆಂದೆನಿಸುತ್ತಾ ||

ಕಡುನಿಟ್ಟುರಗಳಿಂದಲೆದೆವಡೆಯಲೀ ಬನದಿ |

ಕಡುಂದಂವ್ವ್ರಂ ಕೋಪಿಸುವವೈದೆ ಬಗತತಿಯಾ |

ತೊಡರಿದೆ ಮೌನಿಗಳ ಕಡವಳಯಲೀ ನೆಲದಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನೋಡು ವಿಧಿಯಾ || (9)

ಜ್ಞಾನಪದರನುವನಂಗೀಕರಿಸಿದಲೆ ತನ್ನ |

ವಾನನಸರಸ್ಸಿನಲಿ ಕ್ರೇಡಿಸುತ್ತ ಬೇಗ ಚತು |

ರಾನನಗತಿವಿಡಿದ ಪಾರವಶ್ಯತೆಯಾಂತ ಪದ್ಮಾಸನಾಭ್ಯಾಸದಿಂ ||

ದೇನೊಂದನೇಣಿಸದೀ ಹಂಸಕುಲ ದುಷ್ಕಾಲ |

ಭಾಸದಿ ಪರಾಧೀನವೃತ್ತಿಯಂ ಜಗತಿಯಂ |

ತಾನಲೆವದೇನೆಂಬನಾರ್ತಿಯೊಳು ಸಾಧುಗಳದೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬರಹಹಾ || (10)

ಭ್ರಮರಮಂಡಿತಕುವಲಯಂಗಳು ಕಂಗಳಂ |

ವಿಮಲಸರಸಿಜ ಮಾಖದ ಸುಖತೆಯಂ ಬಿಸಕಾಂಡೆ |

ಸಮತೆ ಬಾಹಾಲತೆಗಳಂ ಪಳಿತಿವಳಗಳ ಶೈವಾಲ ರೋಮಾಳಯಂ ||

ಭ್ರಮಿತಚಕ್ರಂಗಳು ಪಯೋಧರಂಗಳು ರಸೋ |

ತ್ಯಮಾವು ಶೃಂಗಾರಹಾಸ್ಯಾದಿಗಳ ಸಂತತಿಯ |

ಭ್ರಮೆಗೊಡತಲೀ ಸರಸಿವರಸಮನ್ನೆ ಸಗುತಿಯಂತು ಸೈರಿಸುವೆನಣುಗಾ || (11)

ದ್ರಾವಣ ಪಶೀಕರಣ ಮೋಹನಂ ಶೋಷಣಂ |

ರಾವರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ತನ್ನೊಳ್ಳಂಬಿಟ್ಟು ರತಿ |

ದೇವಿಯರ ಸಂಗಾಸ್ಪದವ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಡಿದುದು ಬೆಟ್ಟಕಾರಾತಗಳಂದೇ ||

ತಾವೆನಿಸಿದೀ ಬನಂ ಕಪಟಿಯಹೃದಯದಂತ |

ತೀವ ಹರ್ಷವ ನೀವುದೆನುತ್ತಯದೈತಂದೆ |

ವೀವಸುಧೆ ಗರಿಯದುಚಿತಮನುಚಿತಂ ದೈವಕೃತವಿಕ್ಯತಿ ಬೀರಿವೃದಕಟಾ || (12)

ಹರನಿಟಾಲಾಗ್ನಿಯಿಂ ಬೆಂಮ ಬೇಗುದಿಯಾದ |

ಸ್ತುರ ತರಣಿಯರ ಮನೋದನ್ಯನುಗುತ ದೃಷ್ಟಿ |

ಪರಿಕರದೊಳೊಡೆವೆದು ಪರಮಖುಷಿಮಾಖ್ಯರಂ ಕೊಲುವ ಪಾತಕಿಯು ಮನವಾ ||

ಬರಿಸೆ ಪರಪುಟ್ಟ ಮಧುರಗಳ ಮಂದಾನಿಲಂ |

ಪುರಿಗೂಡಿ ಶುಕಪಿಕ್ಕಾಳಗಳ ಸಾಹಾಯಕಂ |

ಕರದೆಮ್ಮ ನಿಷ್ಕಾರಣದಿ ಬಾಧೆಗೊಳಿಸುತಿಹವೇನೊಬ್ಬವಜ್ಜರಿಯನೊ || (13)

ಸ್ತುರನ ಬೋಧೆಯೊಳಂ ಬಸಂತ ತರುಪಲ್ಲವಗ |

ಳುಗಳಂ ಪರ್ಚಿಸುತ್ತ ಕಾಣೆವ ಸೋಗೆಯ ಪಕ್ಕ |

ನಿರಿಗಣ್ಣಿಂದ ಹಲಹಲ ಮರುತನಂ ಬಿಡುತ್ತ ಮೆಲ್ಲ ಮೋಹನಗೊಳಿಸುತ್ತ ||

ಕರೆವುತಿಹ ಕೋಕಿಲಾರವದಿಂದ ಮಾದ್ರವವ |

ಲಿರಲಸತ್ಯತೆಯಂತಾದಯ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪೋಗೆ |

ಧರಣೀತನುಜೆಯೆನಗೆ ಸುಗಮ್ಯಂಗಳು ನಗುತ್ತ ಬಗೆವರತಿಪಾತಕಗಳಾ || (14)

ನಲಿಯುವ ಮಯೂರಗಳನೊಲಿಸುಹಕ್ಕೇಕೆನಿಗೆ |

ಳಲಿವುತ್ತ ಸಾರಂಗೆ ಜೊತ್ತನರಸುತ್ತ ಬಪ್ಪ |

ಚಲುವ ಭ್ರಮೇಗಣವ ನೋಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವರಾನ್ಯೋನ್ಯಾನುರಾಗಗಳನು ||

ಪಲಬಗೆಯ ಲೀಲೆಯಿಂ ಕುಟುಕೆತ್ತು ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ |

ಮೊಲವಿಂದ ಸುಖವ ಕಂಗಳ್ವಿಕ್ಕಿಗಳ ನೋಡಿ |

ಲಲನೆಯಂ ನೆನೆದೆನ್ನ ಹೃದಯಮಿಬ್ಬಗೆಯವೃದೇಂಗೆವೆ ಬೇಳ್ವದೆನಗೆ || (15)

ತಳಿತಮಾಮರ ಪಲ್ಲವಿತವ ಕಂಕೆಲಿಗಳು |

ತಿಲಕಚಂಪಕಕುಂದಮಂದಾರಕುಸುಮಂಗೆ |

ಳೊಳು ನಮ್ರಪಾಟಲೀಪ್ರಮಾಖತರುಗಳ ಲತೆಗಳಪ್ಪಿ ಮಸ್ತಕಕಡೆರವಾ ||

ಕಳೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಕೊಂದೊಂದರೊಳು ಸಂಜುಸಿ |

ಪುಳಕಮಂನ್ನಂತು ಮಂದಾನಿಲಂ ಚಲಿಸುತಿರೆ |

ನಳನಮುಖಯಾಲಿಂಗನವ ನೆನೆದು ತೊಳಲತಿಹದೆಮ್ಮ ಮಾನಸ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ||

(16)

ನೋಗಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಬರಲು ಮುಡಿಬೋರುತಿದೆ ।

ಶ್ರೀಗರುವ ಬಂದೂಕ ಬಾಯಿದೆರೆಯಲಃಸುರುತಿದೆ ।

ಕೋಗಿಲೆಯು ನುಣ್ಣಿನಿಯ ಗಿಳಿಗಳಂ ನವಿನುಡಿಯ ಚಮರಿಯಂ ಚಿಕುರಂಗಳಾ ॥

ವೂಗ ಕಂಠವ ಮರಾಳಂ ಗತಿಯ ತೋರುತ್ತಾ ।

ಮಾಗಲುಂ ಪಗೆಯಾಂತು ತರುಮೈಗಂಗಳು ಕೊಂಡು ।

ಕೂಗುತಿರಲಾನಂತು ಸೈರಿವೆನು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಪೊರೆವೆನೆಂತೆನ್ನ ಸುಗಳಾ ॥

(17)

ಕಮಲಸೌರಭದ ಮಂಡಾನಿಲನು ನಿತ್ಯಾಸ ।

ಗವಕಮಂ ತೋರುತಿಹನೆರಳೆಗಳು ನಿದನೇತ್ರ ।

ಭ್ರಮಣೆಯಿಂದಂಗನಾಥಾಳು ಥಳೈಪ್ರಭಾಕಲಿತ ಸುಕಟಾಕ್ಷಂಗಳಾ ॥

ಕ್ರಮಗಳಂ ಸೂಚಿಸುತ್ತ ಸರ್ವರೋಮೈತ್ತದಿಂ ।

ಭ್ರಮರಾಳೆಯ ನೆನಹ ಕೊಡುತ್ತಲಿರೆ ಧೈರ್ಯಮೆಂ ।

ತಮಮ ಪುಟ್ಟುವುದಕಡೆ ಕಾಯ್ದುರಾರೆನ್ನನಿಂ ಬೇಳು ಸೌಮಿತ್ರಿ ದಯಾಡಿ ॥ (18)

ಎಲ್ಲರೊಂದೆನುತೆಡರಗಳ ಪರಪಲ್ಲನುಡ ।

ನೆಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಶೋಕಮಡೆಸಿದೆಯೊಳು ದುಃಖ ।

ದುಲ್ಲಾಸ ಬೆರ್ಚಿಬಹುದಬಲಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೋಪಿಸುವರಾತನೊಡನೆ ॥

ಬಲ್ಲ ವಿಕೆಯಜ್ಞಾನಕರಮವ್ವುದೆಂದೊರವ ।

ನೊಲ್ಲುಗಳಗಾಂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡೆ ತೋರೈ ಪ್ರಾಣ ।

ವಲ್ಲಭೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ದಿರಲುಳಯದೆನ್ನೆಯ ಜೀವ ಕಾವಡಿದು ಸಮಯ ದೇವಾ ॥

(19)

ಕುಸುಮಗಳ ಸಂಪದವ ಪೂಸಪಲ್ಲವದ ಹದರ ।

ಬಸವಗಂಧಾನಿಲನ ಸಸಿತಾರೆಗಳ ಕಲನ ।

ದೇಶಕಮಂ ಕಂಡೆನ್ನನುಳಿದ ಜಾಣಕೆ ತನುವ ಪೊರೆದು ಜೀವದೊಳವ್ವುದೂ ॥

ಪ್ರಸಿ ವಸುಮತೀಯಾಣಾಗಿ ಪೋದಡೆನ್ನೆಯ ಜೀವ ।

ನಸಿಯದುಳವುದೆ ಮಗುಳೆ ವಸುಮತಿಯೊಳೆಲಿ ತನಯ ।

ಬಸವಳದರೇಂ ಪೋಗು ಬಸವನುಳಿದುಂ ಜೀವಿಯಾಗು ದುಃಖಗಳ ನೀಗು ॥ (20)

ಪಲವು ಮಾತಿನ್ನೇನು ಲಲಿತಾಂಗಿಯಾಂ ಕಾಣ ।

ದುಳಿಯದೆನ್ನೆಯ ಪ್ರಾಣವಳಲುವದ ನೀಂ ಮಾಡು ।

ಪೊಳಲಿಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ಪೋಗಿ ಭರತನ ಪೊರೆಗೆ ಮದ್ವಾರ್ತೆಗಳನು ಬೇಳು ॥

ಸುಲಭದಿಂ ತನುವ ಸಲಹುವದುಚಿತವಿಾ ದುಃಖ ।

ಕಲನೆಯನ್ನಾಂ ತನುವ ತೊರೆವುದನುಚಿತಮೆಂದು ।

ಪಲಬಾತಲಿ ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನಾಂತ ರಾಘವನನುಪಚರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನುಡಿದನು ॥ (21)

ಕುಧರಸಮಧೈರ್ಯ ಕೃತ್ರಿತಕಾರ್ಯಕೆಂದಿಗುಂ ।

ಬೆದರುವದೆ ಜೀಯ ಭವದೀಯ ಧೃತಿ ಮತಿ ಕಾಂತಿ ।

ಸುದತಿಯ ವಿವೋಗ ಸೂದನಗೈವುದುಂಟೆ ಮೇಣುಂಟೆ ವಿಕ್ರಮಸಾಹಸಯ ।

ಉದಿತಾನುರಾಗದಿಂದಾದುದೀ ವಿಧರೋಗ ।

ಮಿದಕಲ್ಲಿ ಪೋದರುಂ ಕಡೆಗೊಳಸದಿರಲು ತ ।

ನ್ನದರಗತರೋಗಕಂ ಮೇಲಾಪಧಿಯ ತೊಡೆಯಲಾರೋಗ್ಯಮವ್ವುದೆನುತಾ ॥

(22)

ಎಲ್ಲಿ ಪೋದರು ಚಿಂತೆ ಪೊಲ್ಲಲಾಲಿವುದೆನ್ನೆ ।

ಸೊಲ್ಲ ಧೃತಿಯಂ ತರಲು ಪೋವುಪಕುಭಗಳೆಲ್ಲ ।

ಮೆಲ್ಲನೆ ವಿವೇಕಮಂ ಮೇಣ್ವನಿಸುವಂತೆನಗಿ ಮುಂದವ್ವ ಕಾರ್ಯದೇನಕಾ ॥

ಯೆಲ್ಲಮಂ ಯೋಚಿಸಿದಡುಲ್ಲಾಸ ಸಂಭವಿವು ।

ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಭತತಿಗಳೆನದವು ಕಂಗಳಿಗೆ ।

ಬಲ್ಲಹರ ಬಲ್ಲಹಂ ದೇವ ನೀಂ ಸರ್ವಜ್ಞಗಜ್ಞನೀಂ ಬಿನ್ನವಿವುದು ॥

(23)

ಕಾಮವೃತ್ತಿಯ ಪಿಡಿಯೆ ಕೆಡುವುದೆಲ್ಲಂ ತಪೋ ।

ನೇಮಾದಿಗಳು ಪೋವುವೈಸೆ ಬೃಂದಾಶಾವ ।

ತಾಮಸವನುಳಿದು ನೆನೆಯಾತ್ಮನಿಂದಾತ್ಮನಂ ತಳೆದಂ ಪರಾತ್ಮತೆಯನು ।

ಕೋಮಲಾಂತಕರಣದಿಂ ನೋಡೆ ನಿಮಗೆ ಭೂ ।

ವೈಷ್ಣವಮಪಾತಾಳದೊಳಗೇನಸಾಧ್ಯಂ ಸುರ ।

ಸ್ತೋಮನುತ ಶೋಕಮಂ ಪಂದಿಬ್ಬ ಮುಂದವ್ವ ಕಾರ್ಯಮಂ ಬೇಳ್ವದನುಘಾ ॥

ವೀರವಿಕ್ರಮವಿಜಯರೆಂದಾಗೆ ದೈನ್ಯದಲ ।

(24)

ಪಾರಚಿಂತೆಯೊಳು ಬಾಯಾರುವರೆ ದೇವ ನೀಂ ।

ಕೂರಾಗ್ರಗಣ್ಯ ರಾಜನ್ಯ ಗೋತ್ರವರೇಣ್ಯ ಶೋಕಮೆನಲೇನು ನಿನಗೆ ॥

ಧಾರಿಣೀಸುತೆಯನೊಯಿದಿವು ಬಳನಂ ತಿಳಿಯೆ ।

ನೂರಿಯನ ಸುತನೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಕರೆತಂದು ಚರ ।

ಕಾರವಿಂದದೊಳುಡುವೆನಿದಕ ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ ಬಿಡಿವೆ ರಕ್ಕಸಕುಲವನು ॥

(25)

ಬೇಳದನಿತೂಳಗವ ಮಕುಟಾಗ್ರಸೀಮೆಯೊಳು ।

ತಾಳ ಸೇವನೆ ಗೈವದಲ್ಲದುಳಿದು ಬೇಳ್ವೆ ।

ರಾಳಲ್ಲವಾದರಂ ಸಮಯದೊಳು ವಾಗ್ಮ್ರವಮೆನಿದ ಸೇವೆಯನುತ್ತಲೀ ॥

ಖೂಳಬುದ್ಧಿಯೊಳನಿತ ಪದಕೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆ ದ ।

ಯಾಳುವೆನ್ನಪರಾಧಮೇನಿದರ್ಥಂ ಹೈಮಿಸಿ ।

ಕಾಳರಕ್ಕಸಗನುವ ಚಿಂತಿಸಲ್ವೇಳ್ವೆನುತಮೆರಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದನು ॥

(26)

ಚಿಕ್ಕವನದಾಗಿರಲಿ ಪಕ್ಕಿಯಾಗಲ್ ಕುಭವ ।

ಮುಕ್ಕುಳುವ ಯಾಕ್ತಿಯಾಕ್ತದ ಭಾಷೆಯಂ ಗ್ರಹಿಸ ।

ಲಕ್ಕುಮೆಂಬತಿನೀತಿಗಾಧಾರಭೂತ ನೀ ರಘುನಾಥನಲ್ತೆ ಜಗದಿ ।

ಅಕ್ಕರಿಂದನುಜ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ಥಮಂ ಕೇಳೆ ।

ತಕ್ಕುದೆಂದರಿತು ಸಂತಸದಿಂದ ಶೋಕಮ ।

ನಿಕ್ಕಕ್ಕಿಯಮಾಡಿ ನನುನಗಿಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನೋಡಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನೂ ॥

(27)

ಸಿರಿಯಾನುಂ ಒರೆ ಬಂದು ನೆರದಪರನೇಕದನು ।

ತರಳನತಿನೋದರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಕಟದಿ ।

ಬೆರದನೊಡನಿರದೈದಿ ಸ್ವಪ್ನಾಣಧಾರಣಗಳೆನುಗುವರು ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ।

ನಿರತ ಬಹುವತ್ಸರಂಗಳ ಕಷ್ಟಮಾಡಡಂ ।

ಪರಿಕೆಸಲು ಪದಚಲನಿಗೈಯದೆಮ್ಮನುಸರಣೆ ।

ವೆರೆದು ಸಂತನಗೊಳುವ ನುದ್ಗುಣಂಗಳ ಕಣೆಯೆ ನಾಥಗಳ ಮಕುಟಮಣಿಯೆ ॥

(28)

ನಿನಗಿಣೆಯದಾರಾಂಟು ಬೇಳ್ವ ನುಡಿ ಕುಭಕರಗ |

ಳೆನುತ ಸಂತಸದಿಂದ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಸಾಮಿತ್ರಿ |

ಯಾನು ಹರಾಚಗೊಳಿಸಿದಂ ಸಮಾಜ್ವತೆಯದೆಂತೊ ರಘುಕುಲಾನ್ವಯಾದಿವನಾ ||

ತನಯ ಕೇಳಂದಧಿಕ ವಿನಯವಾಧಾರ್ಯಕರ

ದನುವಾಂತ ವಾಣಿಯಂ ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟು |

ನನಿವಿಷರ ಪೊರೆವ ದೇವಂ ಭಕ್ತ ಸಂಜೀವ ಪೊದ್ದಿದರನುಂ ಕಾಯ್ವನು || (29)

ಶ್ರೀಮಂತ ನೀಬೇಳ್ವ ನುಡಿ ಸತ್ಯಮದರಿಂದ |

ತಾಮಸದಮತಿ ಪೊದ್ದಿದುದಾದುದುತ್ಸಹವೆಮಗೆ |

ತಾಮರಸನೀತ್ರೆಯಂ ಕಾಣ್ಬ ಕಜ್ಜಕೆ ಸೂರ್ಯತನಯನಿಕ ತಾಣಕ್ಕೈ ||

ಸಾಮಂತಸಂಧಾನಗೈದು ಮನಮಂ ಹರ್ಷ |

ಸಾಮರಸ್ಯಗೈದು ಸತ್ಯರದಿ ಪೊರೆಯನುತ

ರಾಮಪುರದರಸನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನಾನಂದಸಂದೋಹ ಮುಂದುವರಿಯೆ || (30)

ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ನೂಜನೆ || ತರಣಿಸುತನನುಮತದೊಳ್ಳೈತಂದು ರಾಘವನ |

ಸಿರಿಚರಣಗಳ ಕಂಡು ರಿಷ್ಯಮೂಕಾಚಲಕೆ |

ಕರದೊಯ್ದು ಸುಗ್ರೀವಗೇಚ್ಚ ರಿಸಿದಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ಮರುತಾತ್ಮಭವನು ||

ಗಿರಿರಾಜಸುತೆ ಕೇಳು ರಾಮಚಂಪ್ರಂ ಪ್ರಿಯಾದಿ |

ಜಿಸುತರೆ ಪಂಪಾಸರೋವರದ ತೀರದೊಳ್ |

ಕರಚಾಪಹಸ್ತರಂ ಸೂರ್ಯಗ್ನಿನಿಭತೇಜರಿವರಂ ಕಂಡು ಭಯಾದಿ...

ಹರಿಕುಲಾಧಿಪ ವಾಯುವೇಗದಿಂ ಮಂತ್ರಿಗಳ |

ಜೆರೆದು ಚಿಗಿಚ್ಚಿಗಿದು ನಗನಗವಗ್ಗಗಳನಡರಿ |

ಹರಿಗುತನ ಭಯಾದಿಂದ ಮಲಯಾಚಲವ ಸಾರ್ಧ ಮುಂಗಾಣದೊಂದೇಣಿಸದೆ || (1)

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಚೀರಿ ಪಲ್ಲಗಳ ಕೆರೆದು |

ಭರದಿ ವಾಲಧಿಯತ್ತಿ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಮರನೇರಿ |

ಮರಳು ನೆಲದೊಳ್ಳೊಡೆದು ಮತ್ತೆ ಕಂಗಳ ತೆರೆದು ನಾಲ್ವನೆಯ ನೋಡಿ ಬೇರ್ದು ||

ತ್ವರಿತದಿಂದಂಗಂಡೈಲಗಳ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ |

ಕರಿಸಿಂಹ ಕಾರ್ಡಲ ಬಗವೈಗಂಗಳನೆಲ್ಲ |

ತರಬುತ್ತ ಕಪಿಪೀರರೈದು ಮಲಯಾಚಲದೊಳೊಂದಡೆಯ ನಿಂದರೊಲಿದು || (2)

ಮೊದಲೆಮ್ಮನೀ ಪರಿಯ ಮುನಿದು ಬಂದೆಡೆಗಟ್ಟು |

ಸುದತಿಯಂ ಸೆಳೆದು ಶುಭತತಿಗಳೆಲ್ಲ ವ ಮೆಟ್ಟು |

ಹೃದಯದುಮ್ಮಳ ಸವೆಯದತಿಮತ್ಸರಂ ಪುಟ್ಟು ತನುಗಳಂ ಕುಟ್ಟಿಕಡೆ ||

ಬದಲಿಸುತ ವೇಷವಂ ಬಂದ ಕುಲದ್ವೇಷದಿಂ |

ಸದೆಯಲೈತಂದಿರ್ಪ ವಾಲಿಯಲ್ಲದೆ ಬೆರರು |

ಛದವಿಡುವರೆಂತಿಲ್ಲಿ ಪವನಸುತ ನೋಡೆಂದು ದುರ್ದೆಸೆಯಾನೆನುತಳಲಿದಂ || (3)

ಬರರ ಸಾಧಿಸುವ ದುರ್ಜೀವಿಗಾಯಾವ್ಯಬಲ |
 ವರರೆ ಬೆರ್ಚುವದು ಸರಸಿಜಭವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ |
 ಕರಣೀಯವಲ್ಲ ದೀ ವಾಲಿಯೆಸಗಿದ ಪಾಪಭರದಿಂದ ಉಳವನೆಂತು ||
 ಅರಿತು ಧರ್ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ಗೈಯುವ ಜನರಿ |
 ಗಿರದೆ ದುರ್ದಶ ಯೆಲಿವುದೆನುತ ಹರಿವರ ಮರುಗು |

ತಿರೆ ಕಂಡು ಮರುತಪಂ ಮಾಪನೋಡನಂತೆಂದ ಮಾನಸೋಲ್ಲಾಸದಿಂದ || (4)

ಈ ತಪೋವನವ ಪೂಗಲಮೃತನಿಂದಿಗು ವಾಲಿ |
 ಕಾತರಿಸಿ ಕಳವಳಿಸಿ ಕಡಾಭಯದವೈತಂದ |
 ಮಾತಿಗುತ್ತರವುಂಟೆ ಮಾವ ಲಾಲಿಸು ಧೈರ್ಯವಿಡಿಯೆ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ ||
 ಜಾತಮಾದವುದೆಂದು ಮಾರುತೋದ್ಭವ ಬೇಳ್ತೆ |
 ನೀತಿಗಂ ಸಂತಸದಿ ಮಗುಳೆಂದ ದಿನಪಸಂ |

ಭೂತ ಧೀಮಂತರೊಳು ಧೋರ ಸಕಲನೌಖ್ಯಗಳದಾತಾರನಹುದೆನ್ನತ || (5)

ಅರಿತಿಯದಾವಿಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತ ಸಂಕಟದಿ |
 ಬಿರುವದಾದುದು ತಾತ ಜಾತಾನುರಾಗದಿಂ |
 ಪರಿಹರಿಸುತೆಡರುಗಳ ಭಯರಸದ ತೊಡರುಗಳ ತತ್ತ್ವತ್ತೀಕಾರಮಂ |
 ವಿರಚಿಪ್ರಮದೆಯಮಂ ಕತ್ತಗಳಪಾಯಮಂ |
 ತರಿಯಾವೇಳ್ಕೊಂದೆನುತ ಸುಗ್ರೀವ ಮಾಧುರ್ಯ |

ತರನುಡಿಗಳಿಂದಮಾವಚಿಸೆ ಮಾರುತಿ ನುಡಿದನಾ ವಿಭಾಕರತನಯಗೆ || (6)

ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳಧ್ಯಯನವಾಗಲ್ತತ್ತೆ |
 ಬಗನ ಚರಣಕೆ ನಮಿಸಿ ಗುರಾದಕ್ಷಿಣೆಗೆ ಚಿತ್ತ |
 ನೋಗಸಿದುದು ಬೇಡಲೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹನೆನುತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೆ ||
 ನಗುತಮಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನೀನು ಸಂತತವೆನ್ನ |
 ಮಗನೆಡೆಯಲಿರ್ಪುದೆನಲೊಪ್ಪಿ ಪದಕಿರಗಿದಡೆ |

ಪಗಲಾಣ್ಣ ಹರುಷದಿಂ ಪರಸಿ ಕಳುಹಿದನೆನ್ನ ದಯದಿಂ ಭವನ್ನಿಕಟಕ || (7)

ಗುರುವಚನಗೌರವದಿ ಬಂದಾನು ಭವದೀಯ |
 ಪೊರೆಯಲೊಪ್ಪಿದೆ ಮತ್ತೆ ಮಜ್ಜನನಿ ನಿಮ್ಮ ಸೋ |
 ದರಿಯಾದ ಕತದಿಂದ ಗುರುವಿಗತಿಕಯಮಾದ ಹಿತವು ಸಂಜನಿಸಿತೆನಗೆ ||
 ಹರಿಕುಲಾಧಿಪ ಚಿಂತಿ ಯಾತಕನ್ನಿಂದಪ್ಪ |
 ದರುಹಿದಡೆ ಮರೆಯುಳ್ಳು ತೆರದಿ ರಚಿಸುವೆನೆಂದು |

ಮಾರುತಾತ್ಮಜಬೇಳೆ ತರಣಿಸುತ್ತನಂತೆಂದು ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು || (8)

ಕಪಿಯಾವೇಷವನುಳುದು ತಪಸಿಯಾಕೃತಿದಳಿದು |
 ಗುಪಿತದಿಂ ನೀನೈದಿ ಪಂಪಾಸರತ್ತಟದಿ |
 ಸಪದಿ ಸಂಚರಿಸ ತಾವನರ ಪರಿಯಂ ತಿಳಿದು ಸಾಧ್ಯಸಾಧಾತೆಗಳರಿದು ||
 ಕಪಟಮಿಲ್ಲದೆ ನೈಜವಾಗಿ ತೋರಿದರೆ ನಮ |
 ಗುಪಕಾರಗೈವ ಸಾಹಸವು ಕಾಣ್ವಟ್ಟರಾ |

ನೈವತಿಗಭಿಮತವನ್ನಿಚ್ಛಿಸಿ ನೇಹವ ಬಳಸಿ ಮಗುಳೆ ನೀ ನೈತಪ್ಪುದು || (9)

ಕ್ರೂರಕಲ್ಮಷರಾದರವರಿಗೆ ನಿಜಾಕೃತಿಯು |
 ತೋರದಲ್ಲಿದ್ದು ಕೃಷ್ಣನು ಗೃಹದ ಮರೆಯು |
 ಸಾರುವೆನುತು ಸುಗ್ರೀವ ಬೇಳದ ಪರಿಯನವಧರಿಸಿ ಬ್ರೀಮದಿಂದ ||
 ಮಾರುತಾತ್ಮಜ ಗಿರಿಯನುಳಿದು ವಟುರೂಪ ಸಂ |
 ಧಾರುಣಂಗಳೆದು ಫಲಪ್ರದ್ವೈತಗಳಸೇದಳಗ |
 ಛಾಯೆವನಂದದಿದ್ದುತಂದ ಶ್ರೀರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಜಲಿಸುವೆಡೆಗೆ || (10)

ಧರಿಸಿರುವ ವಲ್ಲಲಾಂಬರದಿಂದ ಮಸ್ತಕದಿ |
 ತುರುಗುವ ಸಟಾಭಾರದಿಂದ ಭಯಕರಗಳೋಳ್ |
 ಮೆರೆವ ಕರಚಾಪಗಳಿಂದ ಕುಬ್ಜಕ್ಷಣಾನ್ವಿತದೇಹಭಾಸದಿಂದೆ ||
 ಹರುಷದಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸೇವಿಸುತ್ತ ಕೆಲದಲೊ |
 ಪಿರುವ ರಾಘವನ ಸನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಾಣುತ್ತೆ |
 ಪರಬೋವ್ಯುನಂದರಿದು ಹರುಷಿಸಿದ ಮೂರುತ್ತಿಯ ಕ್ಷಣಬಲಮುನ್ನೆಂತುಬೋ || (11)

ಕಂಡಮಂದಾಧಿಕ್ಯಹರುಷದಿಂದ ಮಾರುತಿಯು |
 ಬಂಡೆತೇಜೋರಾಶಿಯನುತುತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಮುಂ |
 ಕೊಂಡು ಮನದಿಪ್ಪಾರ್ಥವೊಡಗೂಡಿತೆಂದೆನುತ ಮೆಲ್ಲ ನಲ್ಲ ನಿಲುತ್ತಾ ||
 ಪುಂಡರೀಕಾಯತೇಕ್ಷನ ಪೊರೆಗೆ ನಡೆತಂದು |
 ಗಂಡುಗಲಿಗಳ ನೋಡಿ ಮಾನಸದ ಸಂತಸದಿ |
 ಮಂಡೆಯನ್ನೊಲದೊಲದು ಮೂದಲಿಸಲನುಗೈಯೆ ಮೃದುವುಧಾರ ವಾಣಿಯಿಂದ ||
 ಹರಿಸರೆಸಿಜಾಸನರೊ, ಸುರವಸುತಮನ್ವಥರೊ || (12)
 ತರಣಿಕೆಗಳೊ ಸುರೇಂದ್ರಾಪ್ತವೈದ್ಯರೊ ಮೇಣು |
 ವರಾಣಮರುತರೊ ಚೈತ್ರ ಮೈತ್ರವಣನಂದನರೊ ಮಾನುಷಾಕಾರವಿಡಿದು ||
 ಕರಚಾಪಗಬ್ಬದಿದು ಮುನಿವೇದಗಳ ತಳೆದು |
 ಕರುಣಾರಸಂ ಶಾಂತಿಯಾಕೃತಿಗಳಂ ತಳೆದು |
 ಧರಣಿಯಂ ಪೊರೆಯಲೈತಂದ ಮಾಳ್ಕೈಯೊಳೆನೆಗೆ ತೋರುತಿದೆ ನೃಪತಿಗಳರಾ || (13)

ಶ್ರೀಮಂತರತಿರೂಪಸಂಪನ್ನರಮಿತ ಸು |
 ಬ್ರೀಮ ವಿಶ್ರಾಂತಗಾಮಿಗಳು ಚತುರಾಬ್ಧಿಯಂ |
 ತೀ ಮಹಿಯನಾಳ್ವ ಲಕ್ಷಣಸುಲಕ್ಷಿತಪದ್ಯನೇತ್ರರತ್ತಿರೊರರೆನಿಸಿ ||
 ವೋಮಚಿಕುರವ ಚಾಪನಿಭ ಚಾಪಗಳನಂತು |
 ಭೂಮಿಯಿಂದಾಗ ಸವನಿಳುಹುವ ಪರಾಕ್ರಮಿಗೆ |
 ಳಮಹಗದ್ಯವ್ಯವೃಥವೆ ಬಂದಿರೆಂದೆನೆಗೆ ತೋರುತಿಹುದಜ್ಜರಿಯನು || (14)
 ಸಕಲಾಂಗಸೌಂದರ್ಯಮಕಳಂಕತರ ಶೌರ್ಯ |
 ನಿಖಲೋಕವನಾಳುವಾಡಾರ್ಯಗಾಂಭೀರ್ಯ |
 ಕೌತುಕಾಕೃತಿಗಳಿಂದಲೆನದಿಹ ಮಹಾರಾಜಲಕ್ಷಣಗಳಾಂತೊಪ್ಪನಾ ||
 ಸುಕುಮಾರಶಾರೀರ ಸುಗುಣಭದ್ರಾಕಾರ |
 ರಕುಟಲಮಹೋತ್ಸಾಹಮನೋನ್ಮೇಸ ಸಮದೇಹ |
 ಪ್ರಕಟವಿಕ್ರಮರು ನೀವಾರದೇಂಕಾರಣದೊಳವನಕ ಬರ್ಪದಾಯ್ತು || (15)

ಧರೆಯಾಳು ಭವತ್ಸದ್ಯಕರಿಲ್ಲ ಲಕುಮಿಯನಲ್ಲ ।
 ಸರಸಿಜೋದ್ಭವರನಿಸಿ ತೋರುತಿದೆಯಾಕೃತಿಯು ।
 ಪರಮಮಂಗಳಭರಿತವಾಗಿ ಕಂಗಳೊಳುತಿದೆ ಭಕ್ತಿ ಮಾಂಬರಿವುತಿದೆಕೋ ॥
 ಪರಿಪೂರ್ಣರೂಪ ನೀವರಿಯದುದದೇನಿಹುದು ।
 ಧರೆಯಲಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬುದ್ಧಿಸ್ಥಾಯಿಂ ।
 ದರಿವುತಿದೆ ಮನಮೊಂದು ಕಪಟವಟುಕೇಳ್ವುದಂ ಕಾಣುತ್ತಜ್ಜರಿಯಿಂದಲಿ ॥ (16)

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಮೊಗಮೊಗಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ।
 ಪ್ರೇಮದಿಂ ನಸುನೂತಲಿರೆ ಮರುತ್ಸಂಭೂತ ।
 ನಾ ಮಹಿಮಾರೋಡನಿಂದ ದೇವರಾಲಿವುದೆನ್ನಪರಿಯ ಬತ್ತಲಿಬೆ ನಯದಿ ॥
 ತಾಮರಸಮಿತ್ರನಂದನನ ಸಚಿವ ನಾಂ ಮ ।
 ತ್ವೀ ಮಹಾದ್ರಿಯೊಳರ್ಪೆ ಭವದಾಗಮವ ಕಂಡು ।
 ನೇಮಿಸಿದರಾಂ ಬಂದು ಕಂಡೆನು ಭವಜ್ವರಣವುಂಡರೀಕಂಗಳನ್ನಾ ॥ (17)

ವಂಚನಾಪರನಲ್ಲ ಭವದೀಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ।
 ಕೆಂಚಿತಿರ್ಪುದು ಬುದ್ಧಿಯಾರಿತಿರ್ಬೆ ನಿಖಿಲಪ್ರ ।
 ಪಂಚಾಧಿಪತಿಯೆನುತಮದಕಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ ದಯದಿಂದ ವೃತ್ತಾಂತವೂ ॥
 ಚಂಚಲಿನದುಸುರವೇಳ್ಳೆನುತಲಿಂಗಿತವರಿತು ।
 ಮುಂಚಿಸುವ ಯಾಕುತಿಗಳ ಬೆರ್ಚಿಗಯ ಕಂಡು ರೋ ।
 ಮೂಂಚಿತದಿ ರಘುವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳುಂ ತೆಂದನುತದಾಚ್ಚರ್ಯದಿಂದ ॥ (18)

ಎನಿತು ನಿಗಮಂಗಳೋದಿಸನಿವಹಾಸ್ತ್ರಗಳ ।
 ನಿನಿಸನಧ್ಯಯನಗೈದಿರ್ಪ ಇಗತೀತಳದೊ ।
 ಳೆನಿತು ಮಾತುಗಳಾಂಟವೆಲ್ಲ ಮಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪ ಸರ್ವದರ್ಶಿಯೆನುತ್ತಲಿ ॥
 ಮನಕೆ ತೋರುತ್ತಲಿದೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಾವುಕಂಡ ।
 ಜನರೊಳುಪರಿಯ ಸರ್ವಜ್ಞನಂ ನೋಡಿಲ್ಲ ।
 ಮಿನಿತು ಸದ್ಗುಣಾಶಿ ಸಚಿವನಾಗಿರಲೀತನಧಿನಾಥನೆಂತಿರ್ಪನೋ ॥ (19)

ತ್ವರಿತನಂದಿಗ್ಧವಿಸ್ವರವೆಂಬ ದೋಷಗಳ ।
 ಪರಿದುರಸ್ಥಿ ಲಕಂಠಮೂರ್ಛಾನಗಳ ಪೊಂದಿ ।
 ಸುರೇವ ವರ್ಣಗಳಿಂದ ಮಧ್ಯಮಸ್ವರವಿಡಿದು ಸಂಸ್ಕೃತನುವಾಣಿಯಿಂದ ॥
 ಬೆರಗುಗಳೊಳುವ ಬೆರರಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯೊಳರ್ಪ ।
 ಪರಿಗಳೆಲ್ಲ ವತಿಳಿದು ಸೂಚಿಸುವನಿವ ನೋಡಿ ।
 ಪರಮಸುಜ್ಞಾನವಿಗ್ರಹವಲ್ಲದೀ ಧರಾತಳದಿ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ ॥ (20)

ಇಂತವ್ವ ಮಿತ್ರನಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪೊರೆದ ಭೂ ।
 ಕಾಂತಂಗೆ ಮನದ ಬಯಕೆಗಳು ಕೈಸಾರುವದ ।
 ಕಂತರವದೇನಿಹುದು ಮುಂದರಿತು ಮತ್ತೀತನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಲಿ ॥
 ಸಂತನದಿ ರಾಘವಂ ಬೆಸನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಗುತ ।
 ಮಂತರಂಗದಿ ಬಾಹ್ಯಜನರರಿಯದಂದದಿಂ ।
 ಮುಂತವ್ವ ಕಪ್ಪಗಳ ಕೇಳಲುಜ್ಜುಗಗೊಂಡ ಚಿತ್ತದಾನಂದದಿಂದ ॥ (21)

ಪಂಡಿತಾಗ್ರಣಿ ಭವದ್ಗುಣಗಣಗಳೆಲ್ಲಮಾ ।

ದ್ವಂಡತರಮಾಗೆಮಗೆ ತಿಳಿದುದಾವುಬಂದು ಮಾ ।

ತಾಂಡತನೆಯನ ಕಾಂಬೆವೆಂಬುಜ್ಜಗದೊಳಲಿ ಗೃತಂದೆವೆಂದರಿವುದು ॥

ಗಂಡಾಗಲಿ ರವಿತನೆಯ ನೋಡಿ ಪ್ರಿಯಾದಿ ಹರ್ಷ ।

ಗೊಂಡು ನಿನ್ನಂ ಕಳುಪಲಾದುದುತ್ತಮಮವನ ।

ಕಂಡವೆನುತ್ತ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸೂಚಿಸೆ ಪ್ರೀತಿಗೊಂಡ ಪವಮಾನಾತ್ಮಭವನು ॥ (22)

ಕುವಲಯಾಧಿಪನನುಜನೊರೆದ ಕುಭವಾಣಿಗಂ ।

ಪವನದಂ ಸಂತಸಂಗೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ।

ತವಕದಿಂದೊದಗಿದುದು ಯೋಚಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಮಿನ್ನೊತುಟೊ ಕೃತವೃಣ್ಯವು ॥

ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂ ಬಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೊಗೂಡಿತಂ ।

ದವಿರಳಾನಂದದಿಂ ಮೆಗುಳೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಳು ।

ನವಸುಧಾರಸಕಲಿತ ವಾಣಿಯಿಂ ಮೂದಲಿಸಲನುಗೈದನತಿಶಯಮೆನೆ ॥ (23)

ದೊರೆತನದ ವೋಡಿಯಂ ಪರಿದು ಭೂಷಾಂಬರವ ।

ಧರಿಸುವದನುಳುದು ಪದಗಮನದಿಂದೀ ಬನಕೆ ।

ಬರಲದೀಂ ಕಾರಣಂ ಭವದೀಯಾನಾಮಮಂ ತಿಳಿಪಿದೊಡೆ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥

ಚರಣಕಾನತನವೈನೆನುತ ಮಾರುತಿ ಕೇಳೆ ।

ಲರಿತು ರಘುವೀರನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ವೃತ್ತಾಂತ ।

ದಿರವ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಿಡಮನೋಲಾ ಸರ್ವರ್ಚೆಯಿಂದಲಿ ॥ (24)

ವಾಸವನಮಿತ್ರ ದಶರಥಮಹಾರಾಜ ನಿಜ ।

ವಾಸಿಯಿಂದಬಿಲಲೋಕವಪೊರೆದು ಸರ್ವಗುಣ ।

ರಾಸಿಯಂದೆನಿಸಿ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಂದದಿಂ ಲೋಕವಿಕ್ರಾಂತ ಕೀರ್ತಿಯಿಂ ॥

ಭೂಸುರಸುರಾಸುರಪ್ರಕರ ಪೊಗಳುತ್ತಲಿರೆ ।

ವಾಸಪ್ರೋಪಮಿತದಿಂ ಕೋಸಲದಿ ಸುಖಮಿದುರ್ ।

ಭಾಸುರ ಶ್ರೀನೃಪತಿಯಾತ್ಮಭವರೆಂದರಿವುದೆಮ್ಮನಂ ನೀವೆಂದನು ॥ (25)

ಜನಿಸಿದೆವು ತನ್ನೊಪಗೆ ನಾಲ್ವರು ಕುಮಾರಕರ್

ಫನನೀಲಸಂಕಾಶನೀ ರಾಮನಗ್ರಭವ ।

ನನುಜಾತರೀತಗಾಂ ಭರತ ಕತ್ರಘ್ನರಿರಲೊಂದಾಗಿ ಹರುಡದಿಂದಾ ॥

ಜನವನರ್ಥಾಂಗಿ ಕೈರಾತರುಣಿ ಪೂರ್ವದೊಳು ।

ಗನಿಮಿಷಾಸುರಯುಧ್ಧದಲ್ಲಿ ಪತಿಯಿಂ ಪಡೆದ ।

ಳನುವಾದ ವರಪೀರಡೆನದೆಂದೆ ಯಾಚಿಸಿದಳರಸನೋಳ್ಕೂಲವಕದಿಂ ॥ (26)

ಭರತನಂ ಯಾವರಾಜಪದವಿಯೊಳ್ಳಲಿಸಿ ಕರ ।

ತರಮಾದ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳ್ ಪದಿನಾಲ್ಕು ।

ವರುಷಮೊ ರಾಮನಿರಲೆಂದು ನೇಮಿಪ್ರದಿಂದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳಿ ನೃಪನು ॥

ಪರವಶಂ ತಾನಾಗೆ ಕಾಣುತಂ ರಘುವರಂ ।

ಗುರುವಚನಕಿಂತಧಿಕಮಿಲ್ಲೆನುತನುಜ್ಞೆಯಂ ।

ಶಿರದೊಳಾಂತ್ಯೆದುತಿರೆ ತತ್ಯಾಂತೆ ಪತಿಯೊಡನೆ ಬಂದಳತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ (27)

ತಂದೆಗಿಮ್ಮಡಿ ಯಾಗ್ರಭವನೆಂದು ತತ್ಪದರ ।

ವಿಂದಮಂ ಸೇವಿಸುತಕೃತಕೃತ್ಯನವ್ವರೈ ।

ತಂದೆನೀ ಶ್ರೀರಾಮನೊಡನೆ ಗುಹನಿಹ ಕೃಂಗಿವೇರಪುರಕಂ ಭರದೊಳು ॥

ಮಂದಾಕಿನೀನದಿಯನುರೆ ದಾಂಟಿ ಗುಹನಿಂದೆ ।

ಬಂದು ಭರದ್ವಾಜಮುನಿವನಂ ಕಂಡುವಾ ।

ನಂದದೊಳು ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಗಂ ನಡೆತಂದು ಪರ್ಣಮಂದಿರದೊಳುರಲು ॥ (28)

ತಾತನೀ ದುಃಖದಿಂದಮರೇಶನೆಡೆಗೈದೆ ।

ಮಾತುಳನ ಪುರದಿಂದ ಬಂದು ಭರತಂ ತನ್ನೆ ।

ಮಾತೆಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಪಿತ್ರ ಕೃತ್ಯಮಂ ರಚಿಸಿ ನಿಡದನಂ ನುತ ಭರದಿ ॥

ವೀತ ಕಲ್ಮಷನಾಗೆ ನಡೆತಂದು ಕಂಡು ರಘು ।

ನಾಥನ ಪದಾಬ್ಜಮಂ ತತ್ಪಾದುಕೆಯ ಶಿರದೊ ।

ಳಾಂತು ಕೊಂಡೈದಿದಂ ಮರಳ ಸಾರಕೇತಪುರದತ್ತಮಿತ್ತು ಬೃಕ ॥ (29)

ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಯಿಂದೈತಂದು ವೇಗದಿಂ ।

ದತ್ತಿಯಾಶ್ರಮಕ್ಕೆದಿ ತನ್ನೆ ನಿವನಂ ಕಂಡು ।

ರಾತ್ರಿಂಚರಾಧಮ ವಿರಾಧನಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಪೂರ್ವಪದಮಂ ಕರುಣಿಸಿ ।

ಮಿತ್ರಸಂಕಾಶ ಶರಭಂಗಮುನಿಗಂ ಮಣಿದು ।

ಮೈತ್ರಾಪರಾಣಿಯನ್ನು ಕಾಂಬ ತವಕದೊಳೆ ತ ।

ಚ್ಯಾತ್ರನಾದ ಸುತೀಕ್ಷ್ಣರಾಸಿಯಂದೆ ಬಂದಿನಾಯತಿನಾಥ ನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ॥ (30)

ಕಲಶನಂಭವನಿಂದ ಶರಚಾವಮಂ ಕೊಂಡು ।

ವಿಲಸಿತದ ಪಂಚವಟಗೈತಂದು ನಿರ್ಮಲ ।

ಸ್ಥಳದೊಳೆಲವನೆಗೈದು ಸಾವನೆಯಾಮಾದ ಗೋದಾವರೇತೀರದಲಿ ।

ನಲವಿನಿಂದಿರಲೊಂದು ದಿನಮಸುರೆಶೂರ್ಪನಖಿ ।

ಚೆಲುವತನಮಂ ತೋರ್ಪು ಮಾಯೆಯಂ ಬಳಸಿರಲ್ ।

ಕಳವಳನೆ ಕರ್ನನಾಸಿಕಗಳಂ ತಂದಿನಾನಗ್ರಜನನುಜ್ಞೆಯಿಂದ ॥ (31)

ಅನುರೆ ಘೋಳಂದಳುತ ಪೋಗಿ ಬರನೊಬ ರಾ ।

ಕ್ಷಸಗುಸುರೆ ತ್ರಿಪಿರಧೂಷಣಮುಖ್ಯರಾಂ ಚತು ।

ರ್ದಶನಹಸ್ರಾತಿಬಲದ ದನುದರೊಡನೈತಂದುದಂ ಕಂಡು ರಘುನಾಥನು ॥

ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರದಿಂದಮರರಿಪುಗಳಂ ಸಂಹರಿಸಿ ।

ಬಸವಳುದುಮಾದನುರೆ ಲಂಕೇಶಗಂ ದೂರೆ ।

ಸಸಿನಿ ಮಾಯಾವಿಮಾರೇಚನುತಂ ಬಂದನೇನೊಬೆನ್ನಚ್ಚರಿಯಾನು ॥ (32)

ಸುಳಯೆ ಮಾರೇಚನತಿಚಿತ್ರತರ ಮೃಗಮಾಗಿ ।

ಲಲನಿಸೀತಾದೇವಿ ಕಂಡು ಬೇಡಲೈ ರಘು ।

ಕುಲತಿಲಕನದರ ಬೆಂಬೊತ್ತಿ ದೊಡೆ ಸಿಲ್ಕದಿರೆ ಮಾಯೆಯಂದರಿತು ಕೊಲಲು ॥

ನಲಕವಂ ಬೀಳ್ವಾಗ ಸೀತಲಕ್ಷ್ಮಣರಂದು ।

ಮಾಲಿಯಲಂಬಿಕೆ ತನ್ನನಟ್ಟಲತ್ತಲಾಮಿತ್ತು ।

ಬಳದಣಾಸ್ಯಂ ಯತಿಯ ರೂಪಾಂತುಕೊಂಡೊಯ್ದ ನಟವಿಯೊಳ್ಳಸುತೆಯಾನು ॥ (33)

ಸೀತೆಯಂ ಕಾಣದರಸುತ್ತಲಿರೆ ರಾವಣನ |

ಘಾತದಿಂದಸುಮಾತ್ರವಿರ್ಪ ವಿಹಗೇಂದ್ರನಂ |

ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಮಗುಳೆ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕೇಳು ಸುರಪದವಿಗವನ ನಿಲಿಸಿ |

ಭೂತನೂಜಾತೆಯಂ ಕಾಂಬ ಕತದಿಂದ ಮುಂ |

ದೈತರುತಖಿರೆ ಕಬಂಧಾಖ್ಯನಿಂದೆಂಬೊರ್ಪ |

ದೈತೇಯನ ವಿಕಾರದೇಹಮಂ ಕಾಣಾತಂ ವಿಸ್ತೆಯಂಗೊಂಡೆವನಘಾ || (34)

ಬಂದೊಂದುಯೋಜನದ ಬಾಹುಗಳನತಿಶೀಘ್ರ |

ದಿಂದತರಿದಿಟ್ಟು ಬಳಕವನಸುವನೆಳೆಯಲ್ಕೆ |

ಗಂಧರ್ವರೂಪಮಂ ತಾಳ್ವಂಬರಾಂಗಣಾದೊಳುಂತೆಂದನತಿವಿನಯಾದಿಂ ||

ಇಂದಿರಾಪತಿ ನಿಮ್ಮ ಮನದಿಟ್ಟುಮಾಪ್ತುದರ |

ವಿಂದಸಬಸಂಜಾತನಿಂದೆನುತ ಮರಳದಂ |

ಬಂದೆವಾತನುನುಡಿಯ ನಾಂತಿತ್ತಮುಖವಾಗಿ ಕಪಿನಾಥನಂ ಕಾಣಿಲು || (35)

ಬರುತಿರಲ್ಕು ಬರಿಯೆಂಬೊರ್ಪಳತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ |

ಕರದೊಡ್ಡದು ನಿಜಗೃಹಕ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಂ |

ಧರೆಯ ಭಾರವ ಕಳೆಯಲೋಸುಗಂ ಬಂದಿರ್ಪ ಹರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ನುತಿಸಿ |

ನರದೇಹಮಂ ಬಿಟ್ಟು ದಿವ್ಯರೂಪವ ತಾಳ |

ಪರಮರುಷಿಪದವಿಯಂ ಸಾರಲ್ಕೆ ಬಂದೆವಾವು |

ನರರೂಪನಾಂತೆನೆವ ನೀನಾರೆನಲ್ಲಪವನತನುಜಾತನಿಂತೆಂದನು || (36)

ಬಲ್ಲಿನಾಂ ರಾಘವನಪದಪಲ್ಲವಂಗಳಂ |

ಬಲ್ಲಿದರ ಬಲ್ಲಿದನೆನುತ್ತರಿವೆ ಮರೆಮಾಡ |

ದೆಲ್ಲಮಂ ವಿಸ್ತರದಿ ಬಿನ್ನವಿದೆ ತಿಳುವದೆನ್ನಭಿಮತಗಳನ್ನ ಮುದದಿ ||

ಇಲ್ಲಿಗೈತರಲು ಮಾನುಷರೂಪನಾಂತೆ ಯತಿ |

ಯಲ್ಲಂ ಪಲ್ಲವಂಗಳಂ ಪವನಸಂಭೂತ ಕಪಿ |

ವಲ್ಲಭನ ಮಂತ್ರಿ ಹನುಮಂತನೆಂಬಿದಾನುವೆಸಗಿತಿ ಲೋಕದೊಳಗೆ || (37)

ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವರೆಂದೀರ್ವರೇಕೋದರರು |

ಮೇಲೆ ವಿದ್ವೇದ ಸಂಭವಿಸಿತಿಬ್ಬರಿಗೊಂದು |

ಕಾಲದೊಳು ಬಲಿಯಾತಗಿರಿದಿರಾಗಿ ಕಾದುತಂ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟುತರಹರಿಸದೇ ||

ಭೂಲೋಕಮಂ ಸುತ್ತಿ ಬಂದು ಮೌನಿಯ ಪರ್ಣ |

ಕಾಲೆಯೊತ್ತಂ ಸಾರಿ ತನ್ನಿಧಿಯೊಳರೆ ಯಮಿಗ |

ಳಾಲಯಕೆ ಬರಹಾಪಭಯದಿಂದ ಸುರಪಸುತ ಹೇಳನಂಗೈದುಳಿದನು || (38)

ಸಿರಿಪೋಗಿ ಪಟ್ಟಣವ ನೀಗಿಭಯದಿಂ ಬಂದು |

ಗಿರಿಯಾಗ್ರದೊಳು ನಿಂದು ಮುಂಗಾಣದಲೆ ಚಿಂತೆ |

ವೆರದಳುಲಿತರನ್ನೆಗಂ ಬಂದ ನಾರದಂ ಪರಮಕಾರಾಣ್ಯದಿಂದ ||

ಪರಮೌನಿಯಂ ಕಂಡು ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ |

ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದರ್ಜನಂಗೈದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂ |

ಬರಿಸಿಕೊಳಲಾಮೌನಿ ಕಂಡವನ್ನೈಯ ಪರಿಯ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಲಿಂತೆಂದನು || (39)

ತರಣಿಸುತ ನೀನೇತಕಳುತಿಹೆ ಪರಬೋಮ್ಮ ।

ಬರುವ ಭೂಮಿಾತಳುಕೆ ದಕರಥಗೆ ಸುತನೆನಿಸಿ ।

ದುರುಳದಕಕಂಠನಂ ಮಧಿಸಿಲೆಂದೈತಪ್ಪನಾ ಜನಸ್ಥಾನದೆಡೆಗೆ ॥

ಖರದೋಷಣತ್ತಿಸಿರಮಾಬ್ಬದಾನವರಾಗಳ ।

ತರಿದಾ ಕಬಂಧನಂ ಕಡಿಬಿಟ್ಟು ಕಬರಿಯಾಂ ।

ಪೊರೆದು ಪಂಪಾತಟಕೆ ಬರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತ ಮಾನುಷಾಕಾರದಿಂದ ॥ (40)

ನೃನಾಕ್ಷ ರಾಮನಂ ಕಂಡು ಸಂತಸಗೊಂಡು ।

ನೃನಮುಖಿಯಿರವ ಸೂಚನೆ ಗೈದರಾಕ್ಷಣದಿ ।

ಕಳೆಯಿಂದ ಕೈವಿಡಿದು ವಾಲಿಯಾಂ ಸಂಹರಿಸಿ ದೊರೆತನದ ಸಿರಿಯನಿತ್ತು ॥

ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಗಧಿಕಮೆನಿಸ ನೀ ಚಪಲತೆಯಾ ।

ಲಳಲಬೇಡವೆನುತ್ತ ಸುರಮಾನಿ ಬೇಳ್ವರುಗ ।

ಲುಳುದು ಚಿಂತೆಯ ಭವನ್ಯಾರ್ಗರಕ್ಷಣೆ ಗೈವುತಿದೇವಾವಿನಿಸು ದಿನವು ॥ (41)

ಕೃತವುಣ್ಯ ಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ ಸಂ ।

ಗತಿಯಾದುದೆವಗೆ ಸುಗ್ರೀವನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।

ಸತಿಯಾ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವನಿದಕೆ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ ಹಿತವಿಡಿದು ತಿಳಿದುಸೊಲ್ಲ ॥

ಪತಿಕಂಸಿ ದಯದಿಂದ ಪಾಲಿಸಲ್ಯಾಸೂರ್ಯಾ ।

ಸುತನಿಂದ ಮನದಿಷ್ಟವಹುದೆನುತ್ತ ಬೇಳ್ವ ಕುಭ ।

ಮತಿಯಾ ವಾಣಿಯ ಕೇಳು ಸಂತಸದಿ ಶ್ರೀರಾಮಾಚಂದ್ರನಿಂತೆಂದನೊಲಿದು ॥ (42)

ತರಣಿ ಕುಲದೊಳಗಮಿತ ನರನಾಥರುದಿಸಿದರು ।

ತರಣಿಸಮವಿಕ್ರಮರು ಮತ್ತಾವ ಗೋತ್ರದವ ।

ತರಣಮಾಡುದಿಂದ ಸಂತತಿಗೆ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ಸಮನಿಸಲ್ಪಾರದೆನುತ್ತ ॥

ದುರುಳದಕಕಂಠನ ತರಿಯಲೆಂದೈತಂದೆ ।

ವರಾಣ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪತ್ರನಿವನನ್ವಯದ ಪೀಠ ।

ಕರಕಪ್ಪಮಾತಗಾವಸ್ಥಕದಿ ಬೇಳ್ವದೇನುಂಟು ಪೊಸತಲ್ಲ ನಂಟೂ ॥ (43)

ಕುಂಜರಾವಾರ್ಯಾಂಗೈ ಪುತ್ರನಾತಂ ತನ್ನ ।

ಬಲವಿಕ್ರಮಂಗಳಂ ಬಂದ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಯಾಂ ।

ಗೆಲಿದು ಗೋತ್ರಪ್ರವರ್ಧನಗೈವ ಬಾಧ್ಯತೆಯನಾಂತ ಸುಗ್ರೀವನಿಂಗೈ ॥

ಪಲವು ವಿಧದಿಂದ ಬೇಳ್ವವುದೇನು ಪವನಸುತ ।

ಬಲಬುದ್ಧಿಗಳ ನೇತ ನೀನಂಯಾದೇನಿಹುದು ।

ಭಲದಂತ ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ಜನಕೋಣೆಯಂ ಬಾರದೊಲು ಕಾಯ್ದುದೆಂದಂ ॥

ಎಂದು ರಘುನಂದನಂ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬೇಳ್ವಲಾ । (44)

ನಂದದಿಂದ ಪವನಸುತ ಪದಯಾಗಳಕಭಿನಮಿಸಿ ।

ಇಂದಿನಿಂದೆನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಪದಪದ್ಮಕರಿಸಿದೆ ದಾಸನಾದೆ ॥

ಪೊಂದಿದೆ ಪದಾಬ್ಜಮಂ ಕರವಿಡಿದು ಪೊರೆ ದೀನ ।

ಬಂಧು ಸರ್ವಕರಣ್ಯ ಸೂರ್ಯವಂಕವರೇಣ್ಯ ।

ಇಂದಿರಾವರ ದಯಾಪರ ಪರಾತ್ಪರ ಪಾಪಹರ ಭಕ್ತರಘವಿದೂರ ॥ (45)

ಎನುತ ವಂದಿಸಿ ತನುಮನಂಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿ |
 ದನುವನಿಟ್ಟುಸಿ ರಾಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ ಪವನ |
 ತನಯನಂ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ತ್ರಿಭುವನಾನಂದಕರಮನಿಪಭಯಮನ್ನಿತ್ತನು ||
 ನಿನಗೆನಗೆ ಭೇದಮೆಳ್ಳನಿತ ನೆನೆಯದೆ ಸುಖ |
 ಮನೆಯೆನಿಸಿ ಬಾಳ್ವೆದೊಂದಾಚ್ಚಾಪಿಸಲು ಪಾಡ |
 ವನಡಗಳಿಗೆರಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಯನು || (46)

ದೇವ ಬಿನ್ನಪಮೊಂದನಾಲಿಪುದು ಸುಗ್ರೀವ |
 ಜೀವಭಯದಿಂದರುಗಿ ಮಲಯಾಚಲವ ಸಾರ್ಧ |
 ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯ ರಿಪ್ಯಮೂಕದ್ರಿಪರಿಯಂತ ಬಳಲಿಸದಡರೆನಿಮಿಚದಿ ||
 ಯಾವನುಧಿಗಾತನಂ ಕರತಂದು ಕಾಣಿಸುವೆ |
 ದೇವರಾವುದ ನೆನೆದರಲ್ಲ ಮಂ ಕೈಗೈವೆ |
 ಸಾವಧಾನದೊಳೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವನುಧರಿಸವೇಳ್ಕೊನುತ ಮಗುಳೆರಗಿದಂ || (47)

ಮಾರುತಿಯಾ ವಾಣಿಯಂ ಪತಿಕರಿಸಿ ರಘು |
 ವೀರ ಬೇಳದನೆಲೆ ಕುಮಾರ ನೀಂ ಬೇಳುದು |
 ಮಾರುವದದೆಂದಿಗುಂ ಬರಲಯದಾಡಿದುದ ಮರಳನುವಡೆಯೆನಾವು ||
 ಕಾರಿಯದಪಥಮಾವುದುಂಟೆಲ್ಲ ವ ತಿಳುವು |
 ದಾರೈವುದೆನೆ ಪುಳಿಕೆತಾಂಗನಾಗುತ ಚರಣ |
 ಸಾರಸಂಗಳಿಗೆರಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊರೆದಂ ಸಮೀರಣಾತ್ಮಜ ಬೇಗದಿ || (48)

ಬೆಗಲೇರ್ದರೀ ಕ್ಷಣಂ ಕರದೊಡು ಮುಂದವ್ವ |
 ಬಗೆಯನಾರೈವೆನೆನಲಿಂತಾಗಲೆನಲುಭಯ |
 ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಬೆನ್ನೆದೆಯೊಳಾಂತು ಬಾನೆಡೆಯ ಪಥವಿಡಿದು ಭರದಿಂದ ನಡೆದು ||
 ಸುಗುಣರ ಕರದೊಡು ರಿಪ್ಯಮೂಕಾಪ್ರಿಯೊಳು |
 ಸೊಗಸೆನಿಪ ತರುಣೆಳಲೊಳೊಂದುತಾಗಾದೊಳುಟ್ಟು |
 ಬಗಸುತನ ಪೊರೆಗೆನಡೆದಂ ಪವನನಂದನಂ ತುಳ್ಳುವಾನಂದದಿಂದ || (49)

ಜವದಿಂದ ಬಂದು ಸುಗ್ರೀವನೆಡೆಗೈತಂದು |
 ಸುವಿಮಲೋತ್ಕರ್ಷಹರ್ಷದಿ ವಾರ್ತೆಯಂ ಬೇಳ್ವ |
 ಕುವಲಯಂಗಳ ಪೊರೆವ ಸರ್ವಾರ್ಥದಾತಾರ ಕೂರ ದುರ್ಭಯವಿದೂರ ||
 ನವನೀರದಶ್ಯಾಮ ರಾಮಪುರದರಸ ನೀ |
 ಭುವಿಯೊಳವತರಿಸಿ ಕರಣಾಗತರ ರಕ್ಷಿಸುವೆ |
 ಲವಲವಿಕೆಯಿಂ ಬಂದನೆಂದು ಕುಭವಾರ್ತೆಯಂ ಬೇಳ್ವನೆತಿಪ್ರೇಮದಿಂದ || (50)

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಅಂಜನಾತನಯಾನುಮತಿಯಿಂದ ಸುಗ್ರೀವ |

ಕಂಜಾಕ್ಷನಂಭ್ರಿಯಂ ಕಂಡಭಯಮಂ ಕೊಂಡು |

ಭಂಜಿಸುತ ಚಿಂತೆಯಂ ನಿಡವೃತ್ತಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಜ್ಞಾಪನಂ ಗೈದನು ||

ಹಂಗಳಶಿರೋರನ್ನೆ ಕೇಳಿ ಪ್ರಭಂಜನತನಯ |

ಪಿಂಗಾಕ್ಷನೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದು ಬೇಳಿದನು ನರ |

ಪ್ರಂಗವನ ಪಾವನಚರಿತ್ರೆಯಂ ಶ್ರುತಿಶ್ರೀಮಂತಕರ ಕೀರ್ತಿಯಂ ||

ಅಂಗಜಾರಿಯ ಮನೋನಿಲಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ |

ನಂಗಂಗದೊಳಗಿಟ್ಟು ಪರಬೊಮ್ಮನೀತನ ಪ |

ದಂಗಳಂ ಮಂಯೋಕ್ಕರಿಗೆ ಭವಭಂಭಂಗಳಲ್ಲವು ಪತಂಗತನಯಾ ||

(1)

ಸುರಧೀನುವೀ ನೆಲನೆ ಪೊರೆಯುತ್ತಿತಂದುದೋ |

ಸುರಪಾದಪಂ ಧರೆಯ ನೋಡಲೇಂ ಬಂದಿಹುದೋ |

ಸುರರನ್ನವಿಂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಸಾದಾಪ್ತಿಯನಂತುದೋ ||

ಪರಮ ಮುನಿಗಳ ತಪಃಪ್ರಣ್ಯಾಸಾರಿಯೋ ದೈವ |

ದುರು ಭಾಗ್ಯತೇಜವೊಯಿಂತಂತೆನುತ ಮೂರ್ತಿ |

ಯಾರವ ಬೇಳಲಾರ್ಕಿಗಳವಹುದು ವಾಚಾಮೋಚರ ಮಹಾತ್ಮಿಗಳನು ||

(2)

ಚಂಡತರ ಕೋದಂಡ ಕಾಂಡ ಕಲಿತದ ಕರೋ |

ದ್ವಂಡಂಗಳಿಂದ ಸುರನೀಲ ನೀಲಾಭ್ರಮುಂ |

ಮಂಡಿಸಿದ ಮೊಳ್ಳೆಯೊಳ್ಳು ರುಸುಟಾಭಾರದಿಂ ವಲ್ಲಲಾಡನುಗಳಿಂದ ||

ಖಂಡೇಂದುಧರ ಬೊಮ್ಮ ಹರಿ ಮುಖ್ಯರಂ ಪಡೆದ |

ಖಂಡ ತೇಜೋರಾಶಿ ಮಾನುಷಾಕೃತಿಯಾಲಿರೆ |

ಕಂಡೆ ಕೃತನು ಕೃತಪರಮಾಕದಿಂದಾನಂದಮಯನಾದೆ ತರಣಿತನಯಾ ||

(3)

ಕಮಲಪೀಠನಿಗಭಯಮಿತ್ತಕತದಿಂ ಬಂದು |

ದ್ಯುಮಣಿ ವಂಶದ ನೆನಿಸಿ ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಂ ಸಲಿಸಿ |

ಕ್ರಮದಿಂ ಜನಸ್ಥಾನದೆಡೆಗೆ ಬರೆ ರಾವಣಂ ಧರಣಿಜೆಯ ಕದ್ದೊಯ್ಯಲು ||

ಕ್ರಮಣಿ ಬೇಳದ ಪರಿಯೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತ ಸಂ |

ಭ್ರಮದಿಂದ ಬಂದುದಾದುದು ತಾತ ಪೂರ್ವ ಕೃತ |

ವೆಮಗೆ ಫಲರೂಪವಾಂತು ಕಂಗೆಸುದೇನೆಂಬಿನೆಚ್ಚೆಯ ಬರ್ಚಿಗೇಯನು ||

(4)

ಗುರುಭಕ್ತ ದಾಂತ ಶಾಂತಂ ಸದಾ ಹರರೂಪ |

ಪುರುಷ ಸಾಮಿತ್ರಿಯೆಂದನುಜನೊಪ್ಪಿಹನವರ |

ಪರಿಯ ಚಿಂತಿಸಲು ವೇದಾಂತಾಗಮಂಗಳೂಂ ಬಳಲಿ ಪಿಂತಿರುಗುತಿಹವು ||

ತರಣಿಸುತ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಾಂ ವಟುರೂಪ |

ಧರಿಸಿ ಪೊರಗೈದಲೀಡಿಸುತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಂ |

ಪರಿಶಿಸುತ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಲಾಲಿಸಿದರಮಿತಸಂತೋಷದಿಂದಾ ||

(5)

ವಾಠಿಯಾಪಟಳದಿಂದ ವನದಲಿಹ ಸೂರ್ಯಸುತ ।

ಲೀಲೆಯಿಂದವನ ಕರವಿಡಿದರೆ ಭವತ್ಯಾರ್ಯ ।

ಮಾಲಗ್ಯಮಿಲ್ಲ ದಾಗುವದೆನ್ನೊತಾನರವಲಾರಾಜಸುತನೆಂದನು ॥

ಯಾಲೋಕನೇತ್ರಕುಲಸಂಭೂತರಾವು ತರಣಿ ।

ಬಾಲಕಂ ಸುಗ್ರೀವ ಬಾಂಧವಂ ನಮಗಿನ್ನು ।

ಮೇಲಪ್ಪ ಕಾರ್ಯಮವನಾಧೀನಮಂದೊಪ್ಪಿಸುತ ಪಿಂದೆ ನಡೆತಂದರು ॥ (6)

ಕರತಂದು ಮತ್ತೊಂದು ತರುಣಿಳೆಲೊಳುಟ್ಟು ಬಂ ।

ದಿರುವೆನೆಂದಾ ಮರುತಭವ ಬೇಳೆ ಶೋಕಮಂ ।

ಪರಿದು ಸುಗ್ರೀವ ಪೊಗಳತಮಂಜನಾಸುತನ ಬಂದಪ್ಪಿ ಮಾಂಡಾಡುತ್ತಾ ।

ನರದೇವನಂ ಕಾಣಲಾಕ್ಷಣದಲೈತಂದ ।

ನರದೇಹ ವಿಡಿದರಸಿನಂದದಿಂ ಶ್ರೀರಾಮ ।

ಚರಣಕಂಭನಮಿಸೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ ನುಡಿದನು ॥ (7)

ದೇವನೀಂ ಧರ್ಮಜ್ಞ ಧರ್ಮವತ್ಸಲ ಜಗ ।

ಜ್ಞವನಾಧಾರ ದೇವೋತ್ತಮ ನೆನುತ್ತಮಿತ ।

ಪಾವನನ ಗುಣಗಳಂ ಪವನಸುತ ತಿಳಿದನಿತು ಬೇಳ್ವದಂ ಕೇಳಿ ಭಯದಾ ॥

ಠಾವಿಗಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತು ತವಕದಿಂದೈತಂದೆ ।

ನೀವತಿ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ ಕಪಿಕುಲದೊಳೆಂ ಸಖ್ಯ ।

ಗೈವುದಾದಡಿ ಕರವ ಪಿಡಿದು ಮರಿಯಾಡೆಯಂ ಮನ್ನಿಸಲೈಕು ಜೀಯಾ ॥ (8)

ಎನುತ ಸುಗ್ರೀವ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತನ್ನ ಕರ ।

ವನು ನೀಡೆ ರಘುನಾಥ ನನುನಗುತ ಕೈವಿಡಿದು ।

ಎನಗೆ ನೀಂ ಪ್ರಿಯತಮನೆನುತ್ತಲಾಶಿಂಗನಂ ಗೈದು ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ ಬಳಕ ॥

ಹನುಮನನಿತರೊಳುಭಯ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಕ್ರತುಭವನ ।

ಮನುಗಿಸುತ ಪೂಜಿಸಲು ಕಂಡು ಕರಗಳ ಪಿಡಿದು ।

ಮನದೊಲವಿನಿಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೈದು ತತ್ಪಾರ್ಥಿಯಿಂ ರಾಮನಿಂತೆಂದನು ॥ (9)

ಹರತನಯ ಕೇಳ್ ಭರತಸಾಮಿತ್ರಿಗಿಂ ನೀನೆ ।

ಪಿರಿಯಾನುಜನೆಂದರಿತೆ ಪ್ರಾಣಸಖ ನಿನಗಿಂತ ।

ಬರತಿಲ್ಲ ಮನದಂದಮಿದೆ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಗಂ ವಸಿಯಿಲ್ಲ ಮೆಂದೆಂದಿಗುಂ ॥

ತರಣಿಯಾರಸತನಯ ನೀನು ನಿನ್ನಯ ಕುಲಾ ।

ಕರರಾವು ಕೀರ್ತಿ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಸುಖದುಃಖಗಳ ।

ಪರಿಯಾಭಯಸಮವಿದಕೆ ಸಾರ್ಥಿಭೂತಗಳೆನುತ ರಾಮನಭಯವನಿತ್ತನು ॥ (10)

ದಿನವಸುತ ರಾಮವಾಣಿಯ ಕೇಳಿ ಸಂತಸದಿ ।

ಮನದಹರ್ಷದಿ ಹಗ್ಗ ವನಿತರೊಳು ಮರುತಬಂ ।

ವಿನಯದಿಂ ಸಾಲ ಪಲ್ಲವಗಳಂ ನೆಲದೊಳಂ ಪರಪಿ ಪರಿತೋಷದಿಂದ ॥

ನನುಮತಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪದಿನಲು ರವಿಸುತನೈವತಿ ।

ತನುಯಾರ್ಪರು ಸುಖದಿ ಮಂಡಿಸಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ।

ಹನುಮ ಜಂದನದಳರ ಪಾಸಿಗೆಯಾನೆಸಗಿದಂ ಸಂತಸದಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪರೆ ॥ (11)

ನಂತನದಿ ಕುಳ್ಳಿದು ಸಕಲ ಕಪಿಗಳು ನೋಡು |

ವಂತೆ ಸುಗ್ರೀವ ಬಿನ್ನೈವಗೈದ ರಘುನಾಥ |

ಪಿಂತೆ ಸುರಪತಿಯಾಣುಗನಂದಣ್ಣ ನಿಂದಾದವಸ್ಥೆಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸೆನು ||

ಕಾಂತೆಯ ಸೆಳದು ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗೊಳಿಸಲ್ಪಿವೆ |

ದಂತರಾಳದೊಳಂದಿನಿಂದ ಬಿದ್ದಿ ಹೆನೆನ್ನ |

ಚಿಂತೆಯಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯಬೇಕೆನೆ ರಾಮ ನಸುನಗುತ್ತಲಿಂತಂದನು || (12)

ರಾಮವಾಕ್ಯದ ಪರಿಯ ಮೈತ್ರಿಯ ಫಲಗಳಂ |

ಬ್ರೀಮಲಕ್ಷಣವ ನಿಟ್ಟಿಸುವೆ ಸುಗ್ರೀವ ನಿ |

ನ್ನಾಮಹಾರಿಪು ವಾಲಿಯನುಮೊಂದು ಶರದಿಂದ ಭೂತಳದ ಧೂಳಿಯೊಳಗೆ ||

ಭ್ರಾಮಕಂಗಳೊಳುವದ ಕಪಿರಾಜ್ಯ ದೈಶ್ಯರ್ಯ |

ವಾಮಹತ್ತರ ಸುಖವನೀವ ಸತಿಸುತ್ತಲೆ ||

ಬ್ರೀಮಗೊಳುವದನುಂ ಕಾಣೈ ಭಯಬೇಡನುತ ಹರಿಗಭಯಪುನ್ನಿತ್ತನು || (13)

ಯೆಂದೊರೆದ ಮಧುರತರ ರಾಮವಾಕ್ಯದಿ ಹರ್ಷ |

ದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವ ನುತಿಸುತ್ತಲೆಂದ ದೇವಪತಿ |

ನಂದನನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೆನೆಗೆ ಭಯ ಸಂದನಿಸದಂತಭಯಮಿತ್ತಪರಿಯ |

ಛಂದದಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸಲ್ಪೆಳ್ಳುಮೆನುತ ನಯ |

ದಿಂದ ಬಿನ್ನೈವಿಸುತಿರಲನಿತರೊಳು ಸುಗ್ರೀವ |

ಗಂದು ನಾಮಾಂಬಕಸ್ಪಂದಮಾಮು ಶುಭಗಳಂದಮಂ ಸೂಚಿಸಂತೆ || (14)

ಹೊಮ್ಮರಿಯ ಸುಳಿಸಿ ನೆಲೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮಿರ್ವರಂ |

ಗಮ್ಮನೊಂದೆಡೆಗಳೆದು ಧರಣಿಜೆಯ ಕದೊಯ್ದು |

ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ ದಶರಥ ರಸಾತಲವಲಿದರ್ಪಡಂ ಛೇದಿಸುತ್ತಲವನ ಕುಲವು |

ಕಾವ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತ ಭೂಮಿಸುತೆಯ ತಂದೀವೆನಿದ |

ನಮ್ಮಸಚಿವಂ ಬೇಳ್ವ ನಿದಕೆ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ |

ನೆಮ್ಮಿರುವ ಚಿಂತೆಯಂ ಕಳೆ ನೃಪತಿಕುಲಚಂದ್ರ ದೈತ್ಯಸಂತಾನತಂದ್ರಾ || (15)

ಮಿತ್ತು ನಾಲಿಯ ಭಯಕೆ ತೆತ್ತು ಅನುವಂ ಚಿಂತೆ |

ವೆತ್ತೈವರಾವು ಶೃಲ ಮಸ್ತಕದಿ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ |

ಮತ್ತೇಭಗವಾನೆಯಂ ಕಳ್ಳೊವ ದಶಕಂಠ ಕಂಗೆಸದನಂಬರದೊಳು ||

ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯಳುತ ಯಮ್ಮ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನ |

ಉತ್ತರಿಯವ ಪರಿದು ಭೂವಣಂಗಳ ಕಟ್ಟು |

ಬತ್ತರಿವುದೆನ್ನಪರಿಯಂ ರಘೋತ್ತಮಗಿದಂ ಕೊಡುಗನುತ ಪರಿಬಿಟ್ಟಳು || (16)

ಒಡವೆಗಳನೆಲ್ಲ ಮೊಂದೆಡೆಯೊಳುಂ ಮಾಡಿಸಿಹೆ |

ಪೊಡವೆನಸುರನ ತಿಳಿಯದಾದನಂದಿಗೆ ದುಷ್ಟ |

ನಡತೆಯಿಚ್ಛಿಸಿದನ ಪಿಡಿತಂದೊಪ್ಪುವೆ ನೆನುತ ಸುಗ್ರೀವ ಬೇಳೆ ||

ಕಡಮಮತಶೋಕಗಳ್ ಬೆರ್ಚೆಬರೆ ಕಣ್ಣಿನಿಯ |

ಕಡವುತಲೆ ರಾಘವಂ ನುಡಿದನೆಲೆ ಸುಗ್ರೀವ |

ಮಡದಿಯಿತ್ತಾಭರಣಗಳ ತಂದುಕೊಡುವುದೆನೆ ನೋಡಿಸುತ ಮುಂದಿಟ್ಟನು || (17)

ಚೆಲುವ ಭೂವಣವಸ್ತ್ರ ಕಲಿತದಿಂ ಮುಂಗಡೆಯ |
 ನೆಲದಲಿರೆ ಕಂಡೆತ್ತಿ ವಹ್ನುಗಳೆಡೆಳುಟ್ಟು |
 ಲಲನೆಯಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಪಲಬಿದನದೇನೆಂಬೆ ಕಲುಮರಂ ಕರಗುವಂತೆ ||
 ಹಲವು ವಿಧದಿಂದಳಲಲಾದುಖು ತನ್ನಿಂದ |
 ಚಲಿಸದಿರೆ ಕೋಧಕಿಬಿ ಮಾಂಬರಿದು ಬರೆ ಬಾಣ ||

ದಲಗಪಿಡಿದಂತೆಂದ ಸರ್ವರಂ ಭಯದಿಂದ ನೋಡುತಿರೆ ರೌದ್ರದಿಂದ || (18)

ಪಾಪದಾಚರಣೆಯನುಸರಣೆ ಗೈದನ ಕರದ |
 ದೀಪದಿಂ ಸುಡುವೆ ನಡಭವಪಿನಾಕೆಗಳನ್ನೆ |
 ರೂಪಮಂ ನಂದಿಸುವೆ ನಿಂದೆ ಮೂಲೋಕಮಂ ಕಲ್ಪಾವನಾನಮೆನಿಬೆಂ ||
 ಪಾಪಿರಕ್ಕನು ಪೋಗಿ ಪದುವಾಹ್ನನಡೆಯಲಿರ |
 ಲಾಪನೀರ್ವರನು ಕಂಗರಿಗೋಲಿನಿಂದ ನಂ |
 ತಾಪಗೊಳಿಸುವೆನೆಂದು ಭೋರ್ವೊರದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಾಗ್ರದಿಂ ಮೊರೆವೆಂದದಿ || (19)

ಒಡಲುಪಿಡಿಯದೆ ಬರ್ಪ ಕಡುಶೋಕಕೋಪಗಳ |
 ಪಿಡಿಯಲನದಳವಾಗಿ ರಾಘವಂ ಸಂಕ್ಷೋಭ |
 ಬಡತಲಿರೆ ಸುಗ್ರೀವ ನೋಡಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಕರವ ಮುಗಿದು ಮಗುಳಂತೆಂದನು ||
 ಕಡೆಗು ದ್ವುಬದಿ ಕಾರ್ಯತತಿಗಳೊಂ ರಘುನಾಥ |
 ಬಡು ಚಿಂತೆಯಂ ಭೈರ್ಯವಿಡಿದೆನ್ನ ನಿಶ್ಚಿತ್ತವು |
 ಮಡದಿಮನೆಯನ್ನೊಂದು ಪಿಡಿದ ಭೈರ್ಯದೋರ್ವ ದೃಢವನಿಟ್ಟನು ನೆರೆಂದ್ರ ||
 ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಕೆರುಮರಗಳಾರುಳುವ ತೆರದಿ || (20)

ಗಿರಿಗಳೊಂ ಚಲಿಸುವವೆ ಸಾವನೊ ಜನರಿಂದ |
 ಪರಿಸುವಕ್ಕೇ ಮಹಾತ್ಮರದ ನಿಶ್ಚಿತ್ತವರೆ ಬಗೆವರೆ ಮಹತ್ತೆನ್ನತ ||
 ಪಿರಿದುಸಿರಿಯಡಸಲತಿಕ್ಕವ್ಯಸಂಭವ ಮಾಗ |
 ಲಾರಬೈಸ್ಯದಿಂದದಂ ಪರಿಗಣನೆಗೈಯದಲೆ |
 ಹರಿಯಾಹ್ನನಂತಿವ್ವರದದು ಮಹಾಪುರುಷಗಾಣ ಸರ್ವಜ್ಞಗೊಂ ಖೇಳುವು || (21)

ದೊರೆಯಲತಿಪೊನ್ನ ಸಂತಸದಿ ಹಿಗ್ಗುತ ಪೊದ |
 ರರತಾಸು ದುಃಖನಾಗರದಿ ಮೆಳಗುವ ದುಷ್ಟ |
 ನರರಸ್ವಭಾವಮದು ದುಃಖಮಲ್ಲ ದುಮರನ ಕೂರಸಂಪದಕೆ ಬಳಕ ||
 ಇರದು ಸುಖಮುಂ ಕಾಂತಿಬಲಭೈರ್ಯಸಂಪತ್ತಿ |
 ಉರುವಿಕ್ರಮಂಗಳಾ ಶೋಕಕೆನಿತಾದಡಂ |
 ಇರುಗೆಗಾಸ್ವದಮಿತ್ತಡಾ ಪುರುಷ ಜೀವಿವುದು ದುಷ್ಟರಂ ಜಗತಿಯೊಳಗೆ || (22)

ಚಿಂತೆ ಸಕಲೋಪಾಯಕಾಂತಿಯುತ್ಸಾಹಗಳ |
 ಗಂತಮೆನುತಂ ಸಂತರಾಡುವರು ಸರ್ವಜ್ಞ |
 ನೀಂ ತಿಳಿಯದೇನಿಹುದು ಸೇವಕಗೆ ತೋರಿದುದ ನರಾಪದಿರಸಲ್ಲ ದೆನುತ ||
 ಮುಂತೆ ತಿಳಿದನಿತ ವಿಜ್ಞಾನಪಿಸಿದೆ ಚಿತ್ತದೊಳ |
 ಗಾಂತೆನ್ನ ನುಡಿಯ ದಯದಿಂದ ಪಾಲಿಸವೇಳ್ ||
 ಮೆಂತನುತ ಸುಗ್ರೀವ ಪೆಳ್ಳೆರಾ ರಘುವೀರನಾಲಿಸುತಲಿಂತೆಂದನು || (23)

ಹಿತವರನ್ನೊಂಟಿ ನಿನ್ನಿಂದೆಮಗೆ ಭಾಸ್ಕರನು |
 ಸುತನೆ ಸರ್ವಾಗಮಾಮ್ನಾಯಾಕೋವಿದನೆ ಭವ |
 ನೃತಿಗೆ ಪಾಸಕಿಯೊಂಟಿಯನುತ ನುತಿಸುತಲಪ್ಪಿ ತನ್ನ ಚಿಂತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ||
 ಹಿತಕರದ ವಾಣಿಯಿಂದಿಂತೆಂದ ರಾವಣನು |
 ಗತಿಯ ನೀನೇ ತಿಳಿದು ಧರಣಿಸುತೆಯಂ ತಂದು |

ಕೃತಿಯಮಾಡೆಂದು ಬಹುವಿಧದಿಂದಲಸುಂದಂ ರಾಘವಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ || (24)

ರಾಮನಾಡಿದ ನುಡಿಗಿ ಸುಗ್ರೀವ ಸಂಭ್ರಮ |
 ಸ್ತೋಮಲಾಭದಿ ಹಿಗ್ಗು ತಡೆಗೆರಗಿ ಸಕಲ ಗುಣ |
 ಧಾಮ ನಿಮ್ಮಯ ಕೃಪೆಯೊಳಮರಾಧಿಪತ್ಯಮನಗಾಯಿತೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಸಿದಂ ||
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿತ್ತ ಭಾಷೆಗೆ ಮೋಸಮಾಂಟೀ ಸೀ |
 ತಾ ಮನೋಹರನಿ ಪತಿಕಂಸಿ ಮದ್ವಾಕ್ಯದಿಂ |
 ದಾಮೋದಚಿತ್ತನಾದುದಕ ಸಂತಸಗೊಂಡೆನುತೊರೆದು ಮಗುಳೆಂದನು || (25)

ಮೂರು ಲೋಕಾಧಿಪತಿ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಗಳಗಾನು |
 ತೋರಯಾಕ್ತಿಯ ನೋಡಯೆಲೇಸರವ ಕರಾಣದ ಕು |
 ಮಾರನಂದೆನಗೊಲಿದು ಪಾಲಿವುದು ಸಾಧುಗಳ ನೈಜಮಲ್ಲ ವೆ ಧರೆಯೊಳು ||
 ಶೂರನಾಗಲಿ ಗುಣವಿಕಾರನಾಗಲಿ ಧನಾ
 ಧಾರನಾಗಲಿ ನಿಶ್ವನಾಗಲಿ ದುಃಖದಾ |
 ಗಾರನಾಗಲಿ ಸೌಖ್ಯಯಾತನಾದಡಂ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಹಿತನು ನೀನುಮತ್ತಿ || (26)

ಕುಲ ಛಲಂ ಗುಣ ರೂಪ ಚಾತಿ ಗೋತ್ರಂ ದೇಹ |
 ಬಲಪೌರುಷಂಗಳೊಂದೆಣಿಸದೇ ನೇಹಿತರ |
 ಪಲವು ವಿಧದಪಚರಣೆಯಿಂದ ಭೇದದಿ ತಿಳಿದು ಸುಖಕಷ್ಟಮೇಕಮೆನುತ ||
 ಸುಲಭರಾದರು ಮಿತ್ರತೆಯನೇಣಿಸಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ |
 ಮೊಲದೀವುದದು ಜಗತ್ಪ್ರಾಪ್ತಮತಮೆಂಬುದೀ |
 ನೆಲದಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಂಗೆಯ್ದೆ ಕಪಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಸಖನೆಯ ಪ್ರೀತಿವಿಡಿದು || (27)

ಮೂದೇವರೊಡೆಯ ಕೇಳ್ಮನ್ನಸುರಪತಿಯಾಣುಗ |
 ಬಾಧೆಯಿಂ ಮತಿವಶಾಂಧ್ಯವಾಗಿ ಮಾಂಗಾಣದಿದೆ |
 ಯಾದುರಾತ್ಮನ ಕೃತ್ಯಮೇಮ್ಮೆ ಮನಗೊಂಡೊಲಿದು ಮತ್ತೆ ವಿಕಳತೆಗೊಳ್ಳುತಿದೆ ||
 ಆದರಾಸಂಬಾಧದಿಂದೆನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ |
 ದಾ ಧರಾಸುತೆ ಪೋದ ಹಾದಿಯಂ ಶೋಧಿಸುತ |

ಮೋದಗೊಳನುವೆನೆಂದು ಸುಗ್ರೀವ ಮರುಗುತೀರ ರಘುವೀರನಂತೆಂದನು || (28)

ವೀರನಿನಗವಕಾರಮೆಸಗಿದ ದುರಾತ್ಮನ ವಿ |
 ದಾರಣಂಗೆಯ್ದು ಕಪಿರಾಜ್ಯಮೆತಾರೆಯಾರ |
 ನೋರಂತೆ ನಿನಗಿತ್ತನೆಂದಾನು ವೇಳರ್ಧ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯಮೇತಕ ||
 ಸಾಂದರ ಕ್ಲೇಶಗಳ ಪಂಹರಿಸಿ ಸೌಖ್ಯದಾ |
 ಗಾರಮೆನಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದರೆಮ್ಮಂ ಭಜಿಪ |

ರಾರಕಟ ನುಡಿದಿರತನಾಡಲಾಂಟೀ ರಘುಕುಲಾನ್ವಯ ನೈವರು ಬಳಕ || (29)

ಎಂದು ನಿನಗಭಯಮನ್ನಿತ್ತನಾದಿನ ಪ್ಲವಗ |
 ಬಂಧಾ ಹಿತವಾದನೊಬ್ಬದತಿಳಿಯಹಕ್ಕರನ |
 ನಂದನನ ಕಪಿರಾಜ್ಯ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನ ಧನವಶವಾದವೆಂದಿರಿರು ||
 ಪೊಂದಿದರಿಗೋಸುಗ ಶರಣಮಂ ತೆತ್ತಿರುವೆ |
 ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೆನ್ನದೆಂದು ಮನದೊಳ್ಳಗೆದು |

ಬಂಧುರ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪಿಂಡೆ ಕಾಯ್ದಿಹೆ ನಲ್ಲ ದರೆನಿಮಿಷ ಮರೆದಿರುವೆನೆ || (30)

ಶರಣರಿಂಗನಗೆ ಭೇದಮದಿಲ್ಲ ಮವರಲ್ಲ |
 ಚರಿಸುವಾಚರಣೆಯೆನ್ನೆದು ಸುಖಾಸುಖಗಳೆಂ |
 ದುರಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತನಗೆ ಮನದೊಳೊಂದಂ ನೆನೆಯದನುಪಮಾನಂದದಿಂದ ||
 ಹರಸರಸಿಜಾಸರ ಗಣನೆ ಗೈಯದೆ ಸುಖದಿ |
 ಬೆರದಿಪೂಲಾಂ ಗೈವೆನಲ್ಲ ದೊಂದೇ ನಿಮಿಷ |
 ಮರದಿರನಿದೆನ್ನೆ ಮತವೆನ್ನೆ ಶರಣರ ಜೀವನವೆ ಜೀವನೆನಗೆ ಕೇಳು || (31)

ಕೋಗಿಲೆಯು ಬನವನಂ ಪಗಲಂ ಬಿಸಿಲ್ವಕ್ಕೆ |
 ಸೋಗೇ ಕಾರ್ಪುಗಿನೆಳೆಗೆಂಧಿ ಕರುವಂ ಸಾಧ್ಯ |
 ಯಾಕ ಪತ್ರಿಯನ್ನೆನವೊಲಿಮ್ಮನಲಂ ಸಾರಿದರ ಸಕಲ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಮಂ ||
 ಬೇಗಲನಪದಬಿಡದ ಲಾರೈವೆನಳು ಮನವ |
 ನೀಗುತೆನ್ನವನೆಂದು ಮರೆಯೊಕ್ಕಡಾರಾದ |

ಡಾಗಲವರಂ ಬಿಡದೆ ಪೂರವ ವ್ರತವೆನುಗೆ ಕೇಳು ಸೂರ್ಯಸುತ ನಂಬು ದೃಢದಿ ||

ಎನಲಖಲ ಲೋಕ ಹಗ್ಗುವ ತೆರದಿ ರಘುನಾಥ | (32)

ನಿನಸುತನ ಸಂತೈಸಲತುಲ ಮೋದದಿ ಸೂರ್ಯ |
 ತನಯ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ದೇವ ಕೇಳ್ಳವದೀಯ ಚರಣಾರ್ಕನಮಾತ್ರದೆ ||
 ವನದಪೀಠನ ಲೋಕವನದೊಲಾಂ ಸಂಚುಪ |
 ಬನಮನುತ ತಿಳದಿರ್ಬೆ ಸಾರದನ ಶಶಿಮೌಳು |

ಮುನಿಗಳ ಸವಾಧಿಯೊಳು ಸಿಲ್ವದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆನಗೆ ವಶವಾದುದೆನುತ || (33)

ಸಂತನಂ ದಳದಿರ್ಬೆ ಕರದಿ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ |
 ತಾಂತಳೆದು ಬಯಸುವುದದೇನ ಮನದಿಷ್ಟುಗಳ |
 ತಾಂತಳಿದು ಸಫಲ ಗೈದಪುದೆನುತ ನಿಶ್ಚಯದೊಳಂತಿರ್ಬೆ ರಘುಕುಲೀಶ ||
 ಚಿಂತೆಯೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವೈಭವವ |
 ಸ್ವಾಂತಾನುಮೋದಮಂ ತಾಳ್ವೆ ದುರ್ದಶೆಗಳೆಂ |

ಪಿಂತಣ್ಣ ನೆನಗಿದುದ ನೆನೆದರನ್ನಯ ಮನಂ ಕಂಡುತಿದೆ ನೃಪಲಾಪ || (34)

ಹಿಂಪತಿತ್ವವನುಳಿದು ಸನುಮಾರ್ಗಮಂ ಪಳಿದು |
 ಮನವ ಕ್ರೋಧಕ ತಂದು ತನುಜೆಯೊಬ್ಬದೊಂದು |
 ನೆನೆಯದೆನ್ನಯ ವನಿತೆಯನು ಸೆಳೆದು ರಾಜ್ಯಮಂ ತೆಗೆದು ಬನಕಟ್ಟೆ ಮಗುಳೆ ||
 ಅನುಜನಂದೆನಿಸದಪಯಾಶಸ್ಸಂ ಗಣಿಸದಲೆ |
 ಯನಗಹಿತಮಂ ಮಾಡಿ ಘನತೆಯಂ ಪೋಗಾಡಿ |

ದಿನಿಸನುಂ ಬಗೆದೀಗ ಮೂಡೆ ಕೋಕಂ ಬೇಗ ತೊಳೆಲುಮತಾದುದಕಟ || (35)

ತಿರುಗಿದೆನು ಭೂಲೋಕಮೆಲ್ಲ ಮಂ ಕಾಲೂರ ।
 ಲರಗೇಣಿ ನೆಲನಿಲ್ಲ ದಳಲಿ ಬಳಲಾತ ವಾಲಿ ।
 ಯಾರುಬೆಗಂ ನಿಲವ್ಯುದುವಾವ ತಾಣಗಳ ಪೊಕ್ಕಡರಸುತ್ತಲಿ ಬಂದು ॥
 ತಂವಡೆಳಸಿದ ಪಾಪಿ ಕರುಣಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ।
 ದರರೆ ನೆಲನೆಂತು ಪೊತ್ತಿಪ್ಪುದೆನ್ನುತ್ತ ನೆನೆದು ।
 ಮರುಗುತಿದೆ ಚಿತ್ತಮಿದ ನಾಗೋರೆವೆ ರಘುನಾಥ ಲಾಲಿಸುವುದೆನ್ನನೆನುತ ॥ (36)

ರಾಜಧರ್ಮವನುಳ್ಳದು ಖಲವರ್ಗವಿಡಿದು ಸುರ ।
 ರಾಜಸುತಗಾಯಾಷ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯ ಜಯಸಿಂಹಿಯ ।
 ರಾಜ ಬಿರ್ಜುವುದದಂ ನೋಡೆ ಧರ್ಮಂ ಪೋಗಿ ನೀರಧಿಯ ಪೊಕ್ಕು ಕುರುಹಂ ॥
 ಮಾಜಕೊಂಡುದೊ ಧರ್ಮಗಳ ದೇವ್ಯನೈಗಮ ಸ ।
 ಮಾದಮೀಂ ಪ್ರಸಿಯೊ ಕಾನಿಸದೆನುತ ಕಮಲಭವ ॥
 ನೋಜೆಯ ಸ್ತಂಭ ಸಂಕಟಗೊಂಬೆ ರಘುವೀರ ಕಾರುಣ್ಯಮಯಕರೀರ ॥ (37)

ಎಂದು ನಾನಾಪರಿಯಲತಿದೈನ್ಯದಲಿ ನುಡಿಯಿ ।
 ಲಂದು ರಘುವರ ನೋಡಿ ನುಡಿದ ನನುನಗೆಗೂಡಿ ।
 ಕಾಂದಲೇತಕ್ಕೆ ತಾತ ಕೇಳುವೆನ್ನಯಮಾತ ಭೀತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಖ್ಯಾತಾ ॥
 ಕೊಂದವೆನು ಬಾಳಿಯಂ ಕೊಡುವೆ ಕುಕಲಾಳಿಯಂ ।
 ಪಿಂಡಿರುಗದೆನ್ನ ನುಡಿ ಬೆದರದೆಲೆ ಧೈತಿಯ ಪಿಡಿ ।
 ನಂದೇಹಮಂ ಮಾಡಿ ಹಿಂದು ಮುಂಜಂ ನೋಡಿ ಬತಿಯನುಳ್ಳ ಹರಾಷಮೂಡಿ ॥

ಹಂಯ ಚಕ್ರವಯಸ್ಕದನುಷಂಗಮೊಪ್ಪಿರುತ । (38)
 ಮಂಭಯದ ದೈನ್ಯವೊಸಸ್ಮೃತಿಗೆ ತರಲದೇಂ ।
 ಕರದ ಧನವಾರೋಪಣಂ ಗೈವುದಕೆ ಮುನ್ನವೊಬ್ಬಹತ್ಯಂ ಕೋಪದ ॥
 ಭರವನನುಸರಣೆ ಗೈವುದರಂದ ಮೊದಲೆ ನೀ ।
 ನೋರಯಲಹಿತನ ಮೈರಕಾರಣವ ಬಿತ್ತರದೊ ।
 ಳರಮ ನಿಷ್ಕೃತಿಯ ನೆನೆಗುವೆನಿಂದೆ ದುಷ್ಕೃತಿಯತನುಹರಣಮಂ ಗೈದವೆಂ ॥ (39)

ಚರಮಗಿರಿಯಾಗ್ರವಂ ಸಾರ್ವ ಮಿತ್ರನ ಕಂಡು ।
 ಕೊರಗುತಿದ ಸಾರಸದ ಮಾಳ್ಕೆಯನುಮನುಸರಿಸಿ ।
 ಮರುಕಗೊಳುತಿದೆ ಚಿತ್ತ ಭವದೀಯ ದುರ್ಭರದ ದೈನ್ಯನಿರ್ಭರವ ತಿಳಿದು ॥
 ನಿಂಗೆಗೊಂಡುದದೇನು ಕತದಿ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿಂ ।
 ಗುರುತರದ ಕಿಬ್ಬಿಪಾಕರ ವಿಧಾನವನೆನ್ನೊ ।
 ಳೊರೆದ ರರೆನಿಮಿಷದೊಳ್ ಮೊಳ್ವೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯವ ನಿರ್ವೈರಮಪ್ಪಂದದಿ ॥ (40)

ಸ್ಪರ್ಧಾನುಬೀಜಮಂ ರಿಪ್ರಬಲಾಬಲಗಳನು ।
 ಸುರ್ದಡೆ ಪ್ರತೀಕಾರಮೆನಗಿ ಜಯಸಿಂಹಾನಂ ।
 ಪೊರ್ದಿಸುವೆನೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮ ಪ್ರರದಧಿನಾಥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ॥
 ಹೃದ್ರೋಗವಂ ನೀಗಿ ಮಿತ್ರಸುತನುತುಳ ಹರು ।
 ಮೋದ್ರೀಕದಿಂದವಾಪ್ಯುತ್ತಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸೆ ।
 ನಿರ್ಧಾರಣಂಗೈದು ತನ್ನೊಳಾಂಜೀಚಿಸುತ್ತಮಿದನಾ ಕ್ರೋಡದೊಳಗೆ ॥ (41)

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಅಗ್ರಜಾನುಜಮೈರ ಕಾರಣವನೆಲ್ಲಂ ಸ |
ಮಗ್ರಮೆನೆ ವಿಸ್ತರದಿ ಬಿನ್ನವಂಗೈದರಾ |
ಸುಗ್ರೀವನಂ ದಯದಿ ಮನ್ನಿಸುತಮಭಯಮಂ ದಯಗೈದ ರಘುವೀರನು ||

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೆ ರಾಘವಂ ಬೆಸಗೊಳಲ್ ಸುಗ್ರೀವ |
ಪರಮ ಹರುಷದಿ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲ ಮಂ |
ಪರಮ ಪುರುಷಂಗೆ ಬತ್ತರಿಸಿ ಬೇಳದ ದೇವ ಲಾಲಿಪುದು ಬಿನ್ನವವನು ||
ಪರಮಹಾಕಿಷ್ಕಿಂಧಿ ಬೇರ್ಗರಿಗೆ ಮಹುದಿಂ |
ಪರವೈಥ ತಾನಾಗಿ ಸುರನರ ಭುಜಂಗರಂ |
ನರರೆ ಕಡಕರ್ಕಶಂ ಬಳತಾಗಿ ಬಲಿಯದಿದಿರಿಲ್ಲ ದಾಮೋದದಿ || (1)

ಸರಸಿಜಾಸನ ತನಯ ರಿಕ್ಷನವನಾತ್ಮಜರು |
ಧುರವಿಜಯ ವಾಲಿಯಾತನ ತಮ್ಮನಾಂ ಜಗ |
ದ್ಭರಿತ ಜನಮಂ ಪಡೆಯಲಯ್ಯನೊಡನೈತಂದೆ ಛಂದದಿಂದೆ ||
ಪರಮ ಸುಖದಿಂದ ಕಪಿರಾಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತ |
ಭೋರೆಯನಿಸಿ ರಿಕ್ಷನಿರಲಖಳ ಭೋಗಂಗಳಂ |
ಸರಭಸದಿ ಕೈಕೊಂಡು ಸಕಲ ಸನ್ಮತದಿಂದ ಪಲಕಾಲ ಬಾಳ್ವ ನರಸಾ || (2)

ದೇವನಿರ್ಮಿತವಾದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಿಯೊಳು ಮಹಾ |
ದೇವನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಕಪಿ ಕರಡಿಗಳ |
ದೇವತಾತ್ಮ ವನಾಂತು ರಿಕ್ಷರಾಜಂ ಸುಖದಲರ್ದ ಕಲಕಾಲಕರಸಾ ||
ಆವ ಕಾಲದಲಪ್ಪದದು ತಪ್ಪದೆಂದಾತ |
ದೇವಲೋಕಕೆ ನಡೆದನಾದುದೈಸಿರಿಯಾಣ್ಣ |
ದೇವಗನುದಿನ ನಾನು ಪಿತ್ರಭಕ್ತಿಗಿಂದಧಿಕ ಸೇವೆಯೆಸಗುತ್ತಮಿದೇನು || (3)

ನುಡಿಯವಿರದೆ ಧರ್ಮನಡತೆಯಂ ಜಾರಿಸದೆ |
ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದಣ್ಣ ಬೇಳ್ದಂತ ಸಂತಸದೊ |
ಳೆಡೆವಿಡದೆ ಪ್ರಾಣವೊಂದೆನಿಸಿ ತನುವೆರಡಾಗಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ನಡೆಯುತಿರಲು ||
ಕಡುಮಮತೆಯಿಂದಗ್ರ ಭವನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ |
ಪೊಡೆಯೊಳುದಿಸಿದ ತರುಣನಿಂದಧಿಕಮೆಂದು ಸಂ |
ಗಡಗನಂ ಗೈದೊಂದು ಕಾರ್ಯದೊಳ್ಬಡದೆ ಪೋಷಿಸಿದ ನೆನ್ನನೊಲಿದು || (4)

ದುಂದುಭಿಯ ತನುಜ ಮೂರ್ತಾನಿದಾನವನೇನ |
ದೊಂದು ದಿನ ಕಿಷ್ಕಿಂಧದೊತ್ತಿಗೈತಂದು ಬಲ |
ದಿಂದ ಪ್ರಳಯಾನಿಲಂ ಮೊರವಂತೆ ಭೋಮೋರೆದನರ್ಧರಾತ್ರಿಯೊಳು ಪೊರಗೆ ||
ಬಂದುದಾಸಮಯದೊಳ್ ಕೋಪವಣ್ಣಂಗಳದಾ |
ರಿಂದ ಶಾಂತಂ ಪೊಂದದಾದುದತಿ ರೋಷದಿಂ |
ಕೊಂಡಿಡುವೆ ರಕ್ಕಸನ ನೀಕ್ಷಣದೊಳೆಂದೆನುತ್ತ ಪೊರಟನುತ್ತವದಿ ವಾಲಿ || (5)

ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಸದೃಶ ಸುರಪತಿಯ ಸುತನಂ ಕಂಡು |
 ಜಾಲಂಗಳಂ ತೋರಿ ನಿಲುವುದು ಸುರಂ ನಿ
 ಜಾಲಯಾಕೆ ಗಮಿಸುತಿರೆ ಪಿಂಡಿಟ್ಟು ಪೋದನೇನೊಂದನೊಸದೆ ಕೋಪದಿಂ ||
 ಕಾಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲ್ವರಿವಂತೆ ಬೆಂಬಡದೆ |
 ವಾಲಿ ದೈತ್ಯನ ಪಡಿಯುವವನು ಪೋಗುತಿರ |
 ಲಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲ ದಾನ್ಯತಂದನಾತನೊಡನೆಡವಿಡದೆ ಮಮತೆಯಿಂದ || (6)

ಕತ್ತಲೆಯ ಮೊತ್ತ ಬಲು ಮುತ್ತಿರಲು ಸುತ್ತಲೆ |
 ತತ್ತಲಂ ಕಾಣದಂಧತೆಯಿಂದಲಸುರನಂ |
 ಪತ್ತಿ ಬೆಂಬೊತ್ತಿ ಮಗುಳೊತ್ತಿ ಪಿಡಿದನೆಂಬ ಮಮಕಾರವೆತ್ತು ಬಳಕೆ ||
 ಆತ್ತಿತ್ತನೋಡದೊಂದೊತ್ತ ಸಾಗದೆ ಕ್ರೋಧ |
 ಚಿತ್ತಮತ್ತತೆವೆತ್ತು ಮಮಕಾರದಿಂ ಬಾಳಿ |
 ಬತ್ತರದ ಉತ್ತಮಂ ಚಿತ್ತ ಬಲದಿಂ ಶೈಲದೊತ್ತ ಸಾರಿದ ನರೇಶ || (7)

ಕಕ್ಕುಲಿತೆಗೊಂಡು ಸಿಕ್ಕದೆ ದೈತ್ಯ ನೋಟದಿಂ |
 ಮಿಕ್ಕು ಮತ್ತೊಂದು ಬಲಮಂ ಪೋಕ್ಕು ಕಾಣದಿರ |
 ಲುಕ್ಕುವತಿ ಕೋಪ ಮೇಲೊಕ್ಕುದಣ್ಣ ಗದೇನ ಬೇಳ್ವೆ ಕಾಳಾಹಿಯಂತೆ ||
 ಒಕ್ಕುಲಿಕ್ಕದೆ ಮಾಣೆ ಬಪ್ಪನ್ನ ಬಾಗಿಲೊಳ |
 ಗಿಕ್ಕಿಯನಿಸೊಂದಕ್ಕೆ ತಾಣಮಂ ಕೊಡದೆ ನೀ |
 ನಿಕ್ಕುಮೆಂದೊರೆದು ಪೋಕ್ಕು ಬಲವ ಪಾತಾಳನಿಭವನಾ ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ || (8)

ತಾಂಬು ಜವ್ವನದ ವದದಿಂ ಬಲದ ವಾಲಿ ತಮ |
 ದಂಭದಾಡಂಬರದ ಗುಹೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕಾಗ |
 ಜಂಭ ವೃತ್ತಾಸುರನ ದಂಭವ ವಿಡಂಬನುವ ಮಾರಾಯೋಡನೆ ಪಣಿ ||
 ಇಂಬುಗೊಡವನ ವಿಕ್ರಮಕೆ ದೈತ್ಯನ ಕಾರ್ಯ |
 ದಂಭಮಂ ಕಡಿಸಿ ಕಾದುತಮಿದರನ್ನೆಗಂ |
 ತುಂಬಿದುದು ವರ್ಷಮೇನೊಬೆ ಮಗುಳದನಾರ ಬೆಸಗೊಂಬೆನೆಂತು ಕಾಣ್ವೆ || (9)

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮೇಘದಾರ್ಭಟಿಯ
 ನೊಳಕೊಂಡು ಬಲುತೋಳಹೋರಬೆಗಳಿಂದಲಂ |
 ಬೆಳಗಿದುದು ವೀರನಾದಂ ಗುಹಂಕಾರದೊಳ್ ಧರಣಿಯೆದೆ ಬರಿವೆಂದದಿ ||
 ಕಳಕಳದ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರಮಡಸಿತಾಕ್ಷಣಂ |
 ದಳದಳನೆ ಪೊರಟುದುದು ಸಫೇನ ಬುದ್ಬದಗಳಂ |
 ತಳದ ರೋಷತದ ವರ್ಧಿರೆಯನಂ ಕಂಡಾನು ತಲ್ಲಣಂಗೆಂಡೆ ಜೇಯ || (10)

ಅನಿತರೊಳು ದಾನವನ ಘನರವಂ ಬೆರ್ಚಿದುದು |
 ಮಿನುಗದುದುದು ಮಹೇಂದ್ರಾತ್ಮಜನ ವೀರರವ
 ಮೆನಗೊಂದು ಪರಿಯಾಗಿ ತೋರ್ಮದಂತರವರಿಯದಾತಮೋ ನಿಲಯದೊಳಗೆ ||
 ಮನದೊಳಗೆ ಕುದಿದಾನು ಕೆಲಕಾಲ ಕಾಯ್ದಿರ |
 ರನಿತಾದರಣ್ಣ ನಬ್ಬರ ಕಾಣದಾದರಂ |
 ಜನಿಸಿತತಿಭೀತಿ ಮುಂಗಾಣದಳೆ ಕೆಲವುದಿನ ಬಲದೆಡೆಯ ತೊಳವ್ವಿನರನಾ || (11)

ತಿಳಿದುದೆನಗಣ್ಣ ನಂ ಪೂಡೆದನಾಸುರ ತನ್ನೆ |
 ಖಳತೆಯಂ ಮಿಂಚಿಸಿದನೆಂದು ಭಾರಿಯಾ ಶಿಲೆಯ |
 ತಳೆದುತಂದಾ ಗುಹದ್ವಾರವನು ಬಂಧಿಸಿದನೊಂದು ನಿಮಿಷದಿ ವೇಗದಿ ||
 ಅಳತಳತಮಾಣ್ಣ ನಂ ನೆನೆನೆನೆದು ದುಃಖಿಸುತ್ತ |
 ಜಳವನಿತ್ತೈತಂದು ಜೋರವೃತ್ತಿಯೊಳಾನು |
 ಪೊಳಲೊಳೊಂದಡೆಯಾ ಮೊಗದೋರದಾರಿಗು ಮರೆಯೊಳ್ದೆನುರಸಂಕಟದಲಿ ||

ಹಲಕೆಲವು ದಿನ ಮೌನವಿಡಿದು ಮತ್ತನ ತೆರದಿ | (12)

ನಿಲಯದೊಳ್ಳೊಡದಿದ್ವೇನಲ್ಲಿದ್ದರಂ ಬಿಡದೆ |
 ಲಲನೆಯನು ಪಿಡಿದೆಳೆದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಪಿರಾಜ್ಯದರಸುತನುಮಂ ನೇಮಿಸಿ ||
 ಪಲವು ವಿಧದಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದರಂತೆಕರಣ |
 ನಿಲದಾಯ್ತು ಭೋಗದೊಳ್ ತೊಳಲತಣ್ಣ ನ ನೆನೆದು |
 ಬಲಬಾತನ್ನ ತ್ತನಂತಿದ್ವೇನಂತೆಪ್ಪರದೊಳೊಂದನಾಂತರಿಸದನು || (13)

ಕಾಲಹರನಂ ಕೊಂಕಿ ಬಾಳ್ವ ಪರದಾರುಂಟು |
 ಮೇಲೆ ದೈತ್ಯನ ಪೊಡೆದು ಬಾಲಿ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬಾ |
 ಗಿಲಿ ಕಾಣದೆ ಕೋಪವೆರ್ಚಿ ಕಡೆರೋಪದಿಂದೊಡನೊಡೆಯಗಿದು ಬಳಕಾ ||
 ಕಾಲಲೋದೆಯಲ್ ಶೈಲ ಕಡೆಗುರುಳೆಡಬಲನ |
 ಲೀಲೆಯಂ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಮೆನ್ನ ಕಾಣದೆ ಕೋಪ |
 ಜಾಲ ಬೆರ್ಚುತ ಬರಲ್ಪವದಿಂದಲೈತಂದು ಕೆಲಕನ್ನ ತವಕದಿಂದ || (14)

ಗುರು ಬರುವದರಿಂದಾನು ಹರುಷದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು |
 ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂ |
 ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕಲುಷಿತೆಯಲ್ಲ ದತಿ ವೃದ್ಧುಲ ನುಡಿಗಳಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ||
 ಕರಾಣಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ದಾದುದಾತಗೆ ಕೋಪ |
 ಕರಿಗೊಂಡು ಚವಲತೆಯೊಳೆನ್ನ ನಾನಾ ವಿಧದಿ |
 ಬರನುಡಿಗಳಂ ಬೈದು ಮಂತ್ರಿಜನರೊಡನೆಂದ ವಾಲಿಯತಿರೋಪದಿಂದ || (15)

ಕೇಳಿರೈ ಮಂತ್ರಿಜನರಂದು ನಡುರಾತ್ರಿಯೊಳು |
 ಖೂಳರಕ್ಕಸಬಂದು ಕೂಗಲವನಂ ಕೊಲಲು |
 ತಾಳದೈದಿದರನ್ನ ಬಿಡದೆ ಸಂಗಡಿಸಂತೈತಂದನುನುಜನೆಂದು ||
 ತಾಳ ಹರ್ಷದೊಳಾನು ಬಿನ್ನೈಪ್ಪ ಪೊಗುತಿರೆ |
 ಕಾಳ ದಾನವ ನೋಡಿ ಪೊಕ್ಕು ಗುಹೆಯಂ ಬಿಲದೊ |
 ಳಾಳತನುಮಂ ಗೈವುದೆನುತ ಬೇಳ್ತಾಂ ಪೊರದೆ ಪಾತಾಳಸದೃಶದಿಡೆಗೆ || (16)

ಬಳಪೊಕ್ಕು ನೋಡ್ದರಾಖಳನ ಕುಲಗೋತ್ರಮುಂ |
 ಬೆಳಗಿದುದು ಕಾಳಗಂ ಬೆಳೆದುದವನೊಡನೆನೆಗೆ |
 ಕೊಳಗುಳದೊಳ್ಲರಂ ಸವರಿಬರ್ಪದಕಾದುದೈಸೆ ಮತ್ತೊಂದು ವರುಷ ||
 ಬಳನೊಡನೆ ಪೊರದುದಂ ಕಂಡಾಬಿಲದ್ವಾರ |
 ದೊಳಗಾರು ಚರಿಸದಂತೊಂದು ಬೆರ್ಚಟ್ಟಮಂ |
 ತುಳಿದು ನಗರಿಗೆ ಬಂದು ರಾಜ್ಯಮಂ ಪರಿಪಾಲನಂಗೈದ ಸಂತಸದೊಳು || (17)

ದೈತೇಯಕುಲವ ಸಂಹರಿಸಿ ವಿಕ್ರಮದಿಂದ |
 ಬೈತಂದು ಹಾದಿಯಂ ಕಾಣದಲೆ ಕೂಗುತಿರೆ |
 ಮಾತಾಡಲೋರ್ವರಂ ಕಾಣದಾಂ ಖತಿಯಿಂದಲೊದೆದಾಗುಹದ್ವಾರದಿಂ ||
 ಆತುರದಬೈತಂದು ನಾಲ್ಕೆಸೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ |
 ಭ್ರಾತನಂ ಕಾಣದತಿ ದುಃಖದಿಂದಳುತ್ತ |
 ಮೊತೆರದೊಳುರಾವನಂ ಕಂಡು ಖತಿ ಮುಂಕೊಂಡುನೆನುತವರೊಳೊರೆದನಾಗ ||

ಕೆಡಿಯಿಡುವ ಕೋಪದಿಂದೆನ್ನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕ್ರೂರ | (18)

ನುಡಿಗಳಂ ಬೈದರಾಂ ಪದಯುಗಳ ಮಂಪಿಡಿದು |
 ಕಡುದೈನ್ಯದಿಂದ ಗುರುವೆನುತ ನಾನಾವಯಲಿ ಬೇಡಿ ಬಿನ್ನವಗೈಯಲು ||
 ಪೊಡೆವುತ್ಯತರಲಾನು ಪದುಳದಿಂದಿರ್ದೆಡೆಯಾ |
 ಕಡುವುದೊಡಲೆಂದು ಮುಂಗಡೆಯ ನಿಲೆಕ್ಕುಲಗಳ |
 ತುಡುಕೆ ಮರಮರಡಿಗಳೊಳಿಟ್ಟೆನ್ನ ಭಂಗಿಸಿದನಂಗನಾದನದೆಡೆಯೊಳಾ || (19)

ತಂದೆಯಿಂದಧಿಕನಗ್ರಜನೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ |
 ದೊಂದನೇನಿಸದೆ ಭೀತಿಯಿಂದ ಮೈದೆಗಬೈದೆ |
 ಪಿಂದಟ್ಟಿ ಭೂತಳವನಲ್ಲ ಮಂ ಸುತ್ತಿದರು ಬಿಡದೆ ಪೊಯ್ಯುತ್ತ ಬರಲು ||
 ನಿಂದು ನಿರ್ವಹಿಸುವರೆ ನೆಲನಿಲ್ಲದಿರಲನಗೆ |
 ಬಂದು ಮರುತಾತ್ಯಭವನೀ ಗಿರಿಯ ತೋರಿಸಿದ |
 ರಂದಿನಿಂದಿಹನರಳ ಕಾವಭಯದಿಂ ವಾಲಿ ಬರಲಮ್ಮನೀ ಕೈಲಕೆ || (20)

ದೇವ ಕೇಳು ಗುಣಕೆ ಹುರುಡುಂಟೆ ಮೂಲೋಕದೊಳ |
 ಗಾವನಾದರು ಸುರುಪಸುತನಿದಿರೊಳು ನಿಂದು |
 ಜೀವದಿಂ ಪೋಗುವಡೆಸಾಧ್ಯವಾತನ ಕಾರ್ಯಾದಿರವ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಜೇಯ ||
 ಸಾವಧಾನದಿ ಲಾಲಿಸಲ್ವೀಳ್ಕು ದಿನದಿನದಿ |
 ಉವಿಯಿಂದವ ಮೊಳ್ಳು ಲೀಲೆಗಳ ಗಿರಿಗಳಂ |
 ಠಾವತಪ್ಪಿಸುವ ಕಠಿರವಿಗಳೆಡೆಯಾಜಮಂ ನಿಲಿಸುವಂ ಪಾಲಧಿಯೊಳಾ || (21)

ತರಣಿಯಾದಿಸದ ಮುನ್ನವೈದಿ ಚತುರಾಬ್ಧಿಯೊಳಾ |
 ವಿರಚಿಸುವನರ್ಥಗಳ ಗಿರಿಗಳಂ ಕೆಳ್ಳಟ್ಟು |
 ಕರತಳದೊಳಾನವಂ ದಕಕಂಠನಂ ಕಕ್ಷದೊಳಗಿಟ್ಟುಮತ್ತೊತ್ತಲು ||
 ನರಿಯಂತೆ ಪಲ್ಲಿರಿದು ಧರಗೆ ಕಡವಂ ತಾರೆ |
 ಯರಲನಂ ಸುಮಗೈದು ಮುಡಿವುತಿಹ ಮತ್ತವನ |
 ಸರಿಸದೊಳ್ಳುವರುಗಿಲೇ ದೇವ ಮಗುಳೊಂದು ಚಿತ್ರಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸು ||

ದುಂದುಭಿಯನುತೋರ್ವನಸುರ ಸರಸಿಜಪೀಠ | (22)

ನಿಂದಮಮ ಸಾಹಸ್ರ ನಾಗಬಲಮಂ ಪಡೆದು |
 ಮುಂದರಿಯುತ್ತಾತ್ತನೆನಿಸಿ ದೇವಾನುರರ ಭಂಗಿಸುತ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಂ ||
 ಸಿಂಧುರಾಜನ ಪೊರೆಗೆ ಬಂದತುಲ ದರ್ಪದಿಂ |
 ಬಂಧಿಸುತಮಾರ್ಭಟಿಯಲಖಿ ದಿಕ್ತುಟಗಳಂ |
 ಕಂಧರವ ಪೋಲ್ವ ಮಹಿಷಾಕೃತಿಯ ತಳೆದಸುರನೆಂದನತಿಗಡೆಣದಿಂದ || (23)

ನೀರೊಬ್ಬಲಾಣ್ಣನೀ ಜಗತಿಯೊಳಗತ್ಯಂತ |
 ಶೂರನೆನ್ನುತ ಬೇಳುತೀರೆ ಕೇಳಿ ರಣದೊಳ |
 ಜ್ವಾಲೆಯನುತೆಚ್ಚಾಡಲೆಂದು ಬಂದಿಹನೆಂದು ರಕ್ಕಸಂ ನುಡಿಯ ಬೆದರಿ ||
 ಆರನ್ನ ಸುಬಟನೆಂದಾಡಿದವ ನೋಡುವರ |
 ತೋರು ಜಡಧಿಯನುತ್ಪಲ ರಂತಿಹರೆಂದು |
 ವೀರತ್ವಮಂ ಬಿಟ್ಟು ನುಡಿದುದಧಿಯನ್ನೋಡಿ ದಾನವಂ ಮಗುಳೆಂದನು || (24)

ನುಡಿಯಿಂದ ಹೇಯಗೈದರೆ ನಿನ್ನನಾನೆಂತು |
 ಬಡುವೆ ಯಾದ್ಧಾತಿಥ್ಯಮಿತ್ತಪ್ರದದಲ್ಲದೊಡ |
 ಪೊಡವಿಯೊಳಗಾರ್ಪರನೆಗೆ ತೋರುವುದೆನಲ್ ನೀರಧಿಯಾ ಕೈಮಾಗಿಯಾತಾ ||
 ನಡುಗುತಾಳೋಚನಂ ಗೈದ ಬೈಕಾಚಮಿದು |
 ಕಡೆಗಟ್ಟಿದಲ್ಲದರಾಗದೆನುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ |
 ಮಡಗಿ ಸಮಯೋಚಿತದ ನುಡಿಗಳಂ ಬೇಳದಂ ರಕ್ಕಸರ ರಾಯನಿಗೆ || (25)

ಹರಗೆ ಮಾವಂ ಧರಾಧರಗಳರಸಂ ಧೈರ್ಯ |
 ದೇಯ ಹಿಮಶೈಲೇಂದ್ರನಿರ್ಪನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ |
 ಕರದು ರಣಭೋಜನವನುಬಡಿಸಿ ಸಂತನಂ ಬಡಿಸುವನೆನುತ್ತ ಬೇಳೆ ||
 ತರಿಸಿ ರತ್ನಗಳಂ ಕಾಣಿಕೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿ |
 ಕರತಳಗಳಂ ಮುಗಿದು ಪರಿಪರಿಯನುತಿ ಗೈಯೆ |
 ಹರುಷದಿಂದಾನುರಂ ಹಿಮಗಿರಿಯನರನುತ್ತ ಕ್ರೋಧದಿಂದೈತಂದನು || (26)

ಪುಟನೆಗುವುತಾರ್ಭಟಿಸಿ ಕೂಗಿದೆ ಬಹ್ಮಾಂಡ |
 ಪಟಪಟನೆ ಸಿಡಿವುದೆಂಬಂತೆ ರಕ್ಕಸಲೋಕ |
 ಕಟಕಿ ದುಂದುಭಿ ಬಂದು ಹಿಮಶೈಲದೊಪ್ಪ ಕಚ್ಚದೊಳ್ ನಿಂದು ಮೆರೆದು ||
 ಕಟಕಟನೆ ಮುರಗುಂ ಪರ್ವತವನಪ್ಪಳನೆ |
 ಜಟಜಟನೆ ಗಂಡ ಶೈಲಗಳೊಡದು ಧರಗುರಾಳೆ |
 ಪಟಪಟಾರ್ಭಟಿಗಂಟಿ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಗಿರಿರಾಜ ನಡೆತಂದ ನುರನೆಡೆಗೆ || (27)

ಬರಸಿಡಿಲೂರ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ದಂತೆ ಕಂಗೆಸೆವ |
 ದುರುಳ ದೈತ್ಯನ ಕಂಡು ಕರಪದಂಗಳ ನಡುಕ |
 ವೆರದಾ ಮಹೀಂದ್ರೇಂದ್ರನುಪಚರಿಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡನೇಂಕತದೊಳ್ನಲ್ಲಗೆ ||
 ಬರವಾಯ್ತು ದೈತೇಂದ್ರ ಬೆಸನಿತ್ತರಾಗೈದು |
 ತರುವೆನೆನೆ ರಕ್ಕಸಂ ಗಿರಿಯ ನೋಡುತ್ತಲೆಂದ |
 ಧಾರವ ಯಾಚಿಸಿ ಬಂದ ದುಂಧುಭಿಯನುತ್ಪನ್ನ ತಿಳಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ತಾತನೆ || (28)

ಕೈಗೊಡು ರಣಾಂಕೋದಿ ಸಣನು ಮಲ್ಲರ ತೆರದಿ |
 ಕೈಗೆ ಕೈ ಮೈಗೆ ಮೈ ತೆತ್ತು ರೋಷಂಜೆತ್ತು |
 ಬೈಗಿನ ಬಿಸಿಕ್ಕುವ ಭವದೀಯ ವಿಕ್ರಮವ ತಿಳಿ ಮತ್ತರಾಕ್ರಮವನು ||
 ಕೊಗುರಿಯ ಮಾಡಿ ವೇತಾಳ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ |
 ಕೈಗೈವೆ ರೋಹಿತದ ಪಾರಣಿಯ ನೋಡೆನ್ನ |
 ಕೈಗುಣವನೆಂದನುರ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲಾಗ ನಗರಾಜ ಭಯಗೊಳುತ್ತೆಂದನು || (29)

ಕೊಳುಗುಳದಿ ಮುರಿದು ಮುಂಗಟ್ಟು ಬಂದವರಿಗೆ ।
 ನಿಳಯಮಾಗುವದೊಂದೆ ಕಾರ್ಯಮಲ್ಲದೆ ತೋಳ ।
 ಬಲುಹಲಾವೆಡೆಯೊಳಾಂ ಕಾದಿದುದ ಕಂಡರಮದಿಲ್ಲ ಭೂಮಂಡಲದೊಳಾಂ ॥
 ಕಲಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ನೀಂ ಸೆಣಿಸಲತುಲಿತ ಕೀರ್ತಿ ।
 ಬೆಳಗುವದು ಭೂತಳದೊಳಲ್ಲದಿ ಸ್ಥಾವರಗ ।
 ಳಳಲಿಸಿದರೇ ಬವ್ವದೈಯ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಪಿಡಿಯನುತ ಕೈಮಾಗಿದನು ॥ (30)

ಹಿಮಗಿರಿಯ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿ ದುಂದುಭಿ ನುಗುತ ।
 ಲಿಮಗೆ ಮಾರ್ಗವಲವರಂ ತೋರಿಸನೆ ರಕ್ಕಸನ ।
 ಭ್ರಮೆ ನಿವಾರಣಮಪ್ಪ ತಾಣಮಂ ಮಾನಸದಿ ಚಿಂತಿಸುತಲಿನುತುನುರಿದಂ ॥
 ಅಮರಪತಿಯಾಣಾಗನಾಹವಭೀಮ ನಿನ್ನೊಡನೆ ।
 ಸಮರದೊಳ್ಸೊಸೆ ಭುಜಕಂಡೊತಿಯುಪಟಳವ ।
 ಸಮಗೊಳವನು ದುಳಿದವರಿದಮನಿಸು ಫಲವಾಗದಾವೆಡೆಯೊಳಿನುತ ॥ (31)

ಬೇಳಲಚ್ಚರಿಗೆಂಡು ಚಿತ್ತದೋಳ್ತತ್ಸರವ ।
 ತಾಳಿ ದುಂದುಭಿ ಜವದವೈತಂದು ಕಪಿಕುಲವ ।
 ನಾಳವನ ನಗರದೆಯೊಳ್ಕಾಕಾರ್ಭಟಿಗೈದು ರೋಷದಿಂ ಹೂಂಕರಿಸಲು ॥
 ಕಾಳಾನಿಲಂ ಬಂದದಿನುತ ಭಯದಿಂದ ಹರಿ ।
 ಕೋಳಾಹಳ ಧ್ವನಿಯು ಪರಕಲಿಸೆ ಕಪಿರಾಯ ।
 ಕೇಳಿ ಸಂವರ್ತರುದ್ರನ ರೋಷಕೆಮ್ಮಡಿಯ ತಾಳ್ದ ಮುಗಿದಂ ಹೊಡೆದೊಳಾಂ ॥ (32)

ಯಮನ ದಾಡೆಯ ವದನನೋಡಿ ಸಾಹಸಕನಹ ।
 ಭ್ರಮೆ ಯಾವಗಾದಿಸಿದುದೊ ನೋಳ್ವಿನಾತನ ಪರಾ ।
 ಕ್ರಮವನಿನುತ್ಪ್ರದುತಿಹ ಪತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಾರೆ ಚರಣಾಬ್ಜಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ॥
 ಸಮದ ರಿಪು ಗರ್ವ ಪರ್ವತ ಕುಲಿಕನ ಸುರಪತಿ ।
 ತಮದಂಭಜಂಭನಿಭ ವಿಗ್ರಹೋಪಾಯಗಳ ।
 ಸಮತೆ ಕೈಗೈಯವೇಳ್ಕೆನುತ ಬಿನ್ನವಗೈಯಲಾನೆರಗಿ ಕಾಲ್ಪಿಡಿದನು ॥ (33)

ಕೊಡನ ಮಗನಡೆಯ ನೀರಧಿಗಳ ಪ್ರಯತ್ನಮೇಂ ।
 ಮೃಡನಿದಿರಲಾವ ದೇವರ್ಕಳಾರ್ಭಟಿಗಳೇಂ ।
 ನಡೆದಪವೊ ಸುರಪಸುತಗಿರಿದಿರಾಂತು ಬಾಳ್ಯರಾಂ ಸುರಾಸುರ ಭಟರೊಳಾಂ ॥
 ದೃಢವ ಕಂಡರಿತು ಕೇಳ್ದು ಪರಿಯ ದೈನ್ಯಗತಿ ।
 ವಿಡಿದು ಕಾಲ್ಪಿಡಿದು ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗೊಳಲೇಕವನ ।
 ಬಡಿದು ಕಡಪದೆ ಮಾಣೆ ಬಡುಬಡನುತಂ ಕೊಡಪಿ ನಡೆವನುರೇಂದ್ರನೆಡೆಗೆ ॥
 ಪ್ರಳಯದಂಯೊನಿಲಂ ಸುಳವಂತೆ ದರ್ಪದಿಂ ॥ (34)

ಪೊಳಲಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟು ಬರ್ಪ ಸುರಪಸುತನ ।
 ಬಳಿ ನೀರೈಸಿ ರೌದ್ರದಿಂದ ಕಾಲ್ಕಳ ಕೆರದು ಪಲ್ಲುರಿದು ಕಾರ್ಯವೆರದು ॥
 ಧಳಧಳದವೈತಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದಂ ಬೇಗ ।
 ನಿಳಯದೊಳ್ಪಾನಮದದಿಂದ ಬೆಂಗಳಮದಾ ।
 ವಳಯದೊಳಾ ಬಲುಹ ತೋರ್ಪಂತಿಲ್ಲ ಸುಳವರೇನಹುದು ನಿನ್ನಿಂದ ಕಪಿಯಾ ॥ (35)

ಮರದಿಂದ ಮರಕಡರಿ ಮತ್ತೆ ಧರೆಯೊಳಗುಂಟು |

ಮರಳು ಶೃಂಗಗಳೇರ್ದು ಮಗುಳ್ಳೊ ಪೂರಬಿರ್ದು |

ಗಿರಿಗಿಳು ನಿಟಲಿನುತ ತರುಗೊನೆಗಳಂ ಮುರಿದು ಪರಿದು ಮಥಾಪಾನಗೈದು ||

ನರಿಗಳಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹರಿಗಳಂ ನೆಕ್ಕರಿಸಿ |

ಕಿರಿದು ಪಲ್ಲಳ ಪಣ್ವಲಂಗಳಂ ತಿರುಂಬ |

ಪರಿಹಾಸಕರ ಕಪಿಯೆ ನೀನೆನಗೆ ತೋಟೆಯೇ ಪೋಗೇನುತ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದಂ || (36)

ಸಂಗರದಿ ಜಯ ಪರಾಜಯ ವಾರ್ತೆಗಳನಾಮ |

ದಂಫವಣೆಯನ್ನೊಳಿದು ಬೆಂಗಳಂದದಿ ಪಾಳ್ವು |

ಸಂಗವಾಡುವೆ ಮರುಳೆ ಕುಡಿಯದಾದೆ ನೀನೆಂದಿಗುಂ ಸುರಪಸುತನ |

ಸಂಗರವ ನೋಡೆಂದು ಸರಿಸದೊಳ್ಳಂದು ಸಿಡಿ |

ಲಂಗನೆ ಸಘಾಯಾಮೆಂಬಂತೆ ಮುಟ್ಟಿಯನನುರ |

ನಂಗದೊಳಗರ್ಪಿಸಿದನೇನೆಂಬೆ ದಂಭೋಳು ನೀಲಗರಗುವಂತೆ ||

(37)

ಹರಿಯ ಬಲಾಹಂಗಳ್ಳೆದ ಸುರನೆರಗಿದ ಗಿರಿಯ |

ಬರಸಿಡಿಲು ಪೊಡವಂತೆ ಕರಿದು ಕೇಣಕೇಶಿ |

ಭರದಿ ಮುಖಾಂತರಮುಟ್ಟಿಗಳಲಿ ಸೆಣಿಸಿದರೋರ್ವರೋರ್ವರಂ ಗಣನೆಗೊಳದೆ ||

ಹರಿಯ ಕೈಬಿಡನ ಸಂಭಾರಿ ವೃತ್ತಾಸುರನ |

ಹರಗಜಾಸುರ ಯಾದ್ಧಕೈವಡಿನೆ ಮೂಲೋಕ |

ಬೆರಗುಗೊಂಡಿರಲರ್ಥ ನಿಮಿಷ ಪುತ್ಥಳಿಕೆಗಳ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳಗಚ್ಚರಿಸುನೆ || (38)

ಘೋರೌದ್ರವೇಷದಿಂದ ಮುಂಬರಿದು ಕಪಿ |

ವೀರನಾತನ ಪಿಡಿದು ಕಾಲ್ವಡಿದು ಭೂತಳದಿ |

ಪೂರಾಯಘಾಯವುಂಪಂತೆ ಮತ್ತವ್ವನ ಕರಣಗಳ್ಳವಳುದು ತ ||

ಕೃಪಾರಿ ರಕುತವನುಗಳಂ ತೋರೆಯೆ ನಾಲಿ ಮದ |

ವೇರಿ ಕಾಲಿಂದವನ ತೂಗಿ ಚಿಮ್ಮಿದರಮಿತ |

ದೂರದೊಳ್ಳೆಡದುದಸುರನ ಕಳೇವರ ಮಾವಿಚ್ಛರಿಯಾದೊಂದೆಡೆಯೊಳು ||

(39)

ಒಂದು ಯೋಜನದಳತೆಗೈದುವೆಡೆಯೊಳು ರಕುತ |

ಬಿಂದುಗಳು ಬಿರುಗಾಳಿಯಂವದತಿ ಜವದಿಂದ |

ಬಂದಾ ಮತಂಗಮುನಿಯಾಶ್ರಮದಿ ಬರ್ದವಲಿ ಮುಂಗಾರಪನಿಗಳೆನಲು ||

ಬಂಧಾರದ ರಕ್ತವೃಷ್ಟಿಯ ನೋಡಿ ಮಾನಿಪ ನಿಂ |

ತೆಂದನುಚಿತಕಾಲದೊಳು ಮೇಘಶೋಕಿತದ |

ಪೃಂದಮಂ ಕರವುದೇಂ ಕಾರಣಮೊಯನುತಲಾಂ ಕೋಪಭರಮಂ ತಾಳ್ವನು ||

ಕಡಗೋಪದಿಂದಲಾ ಮುನಿಪ ವಿಗ್ಗನೆ ಬಂದು |

(40)

ಕೆಡದಸುರನಟ್ಟಿಯಂ ಕಂಡು ಮತ್ತಾವನೀ |

ಪೊಡವಿಯೊಳು ಪರ್ವತಾಕಾರ ಮಾಂಚನಿನನ ತಂದಿಡಲು ಬಲವಂತನು |

ಮೃಡ ನಮಸ್ಕಿವಯನುತ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯನಾಂತು |

ಸಡಗರದಿ ನಿಟ್ಟಿನಲು ತೋರ್ದುದಾತಗೆ ಕೈಲಿ |

ಪಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯೋಲ್ ಪ್ರಪಂಚ ಕಾಣ್ಯಂದದಿಂದೇನೆಂಬಿನದ್ಭುತವನು ||

(41)

ಒಂದು ಯೋಜನದಗಲ ಶೋಣಿತದ ಮಳೆ ಸುರಿಯು ।

ವಂದದಿಂದಖಲ ತರಾಜಾಲಂಗಳೂಂ ನೆಲಕೆ ।

ಪೊಂದುವಂದದ ದೂರಾತ್ಮತೆಯನೆಸಗಿದ ವಾಲಿಯಿಮ್ಮ ಬನದ ಪೊರೆಯೊಳು ॥

ಯೆಂದಾದರೆಯು ಸುಳಿದರಸುಗಳೆಯಲೆಂದು ಕಪಿ ।

ವೃಂದ ಕಾಣ್ಬೊಲೆ ಕಪಿ ಕಂಡು ಭಯದಿಂದೊಡೆಡಿ ।

ಒಂದು ಸುರಪನ ಸುತನಿಗೀ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ದೂರದರಾಕ್ಷಣಂ ಸಮಾಖದಿ ॥ (42)

ಯಾನುತ ಕಪಿಗಳ್ಳೆಲತಿಭಯದೊಳಮರೇಂವು ।

ತನಯ ಮುನಿಯೆಡೆಗೈದಿ ಬಹುವಿಧದಲಾಪಚೆರಿಸೆ ।

ಅನುಮತಿಸದಾ ಮುನಿಪ ನಿತ್ತ ಶಾಪವ ನೈದಮನಲಂಜೆ ಕೆಲಸಾರಿದಂ ॥

ವನವ ನಿಟ್ಟಿಸದಂದಿನಿಂದ ವಾಲಿಯು ಶಾಪ ।

ದನುವ ತಿಳಿದತಿ ಭಯದೊಳ ವಾರ್ತೆಯಂ ತಿಳುಪೆ ।

ಹನುಮಂತನೆನಗಂತರಂಗದೊಳ್ಳುದದಿಂವ ನೆಲೆಯಾದುದರಸ ಏಪಿನಾ ॥ (43)

ತ್ರಿದಶಪತಿಸುತನಾವನಾದವಂ ಸುರಪಸುತ ।

ನದುಭಾತ ವರಾಕ್ರಮವನುಸುವರಿಲ್ಲ ಬಲ ।

ಮದದಿಂದಲೇನೊಂದ ತಿಳಿಯದತಿ ಗರ್ವದಿಂ ಕಿಟ್ಟಿಂಧಿಯೊಳಗಿರ್ಪನು ॥

ಸದಯಮುನಿಪನ ಬನದೊಳಭಯ ಮಾಗಲೈಮಗೆ ।

ಉದರಪೋಷಣೆ ಗೈದುಮುಚಿತ ಕರ್ಮಗಳಾಳುಮ ।

ಸದಗರಂತಾನಿರ್ವಿನೊಂದ ನೆನೆಯದೆ ರಾಮ ಲಾಲಿಪುದು ನೈವಲಲಾಮ ॥ (44)

ಜಗತೀತಳದೊಳ್ಳೋರ್ವರಾದಡಂ ವಾಲಿಯಂ ।

ಮಿಗನೊಳ್ಳುರಸದಳಂ ಮೂದಲಿಸುತಾತನಂ ।

ಬಗೆಯೊಳಗೆ ಸ್ಮರಿಸುವಡಸಾಧ್ಯ ನಿರವವ್ಯನಿನ್ನಾಗುಂ ದುಸ್ಸಾಧ್ಯನು ॥

ಜಗದೀಶರಾಮ ಪುರದರಸನಾ ಬಲಿಯಿರ್ಪ ।

ಬಗೆಯ ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಬನ್ನವಂ ಗೈದೆ ನೀಂ ।

ಸುಗುಣಗಣಿ ಮಣಿ ವನಂತವನದರ ಪಂಥಾನ ಚಿಂತೆಯಂ ನೀವರಿವುದು ॥ (45)

ಸಂಧಿ 4 ಕ್ಯಂ ಪದ 167.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿ ವಿನಯದಿಂದಾಗ ಹರಿ ।

ದಶ್ಯನಂದನನ ಸಂತಸ ಗೊಳಿಸಿದಂ ರಾಮ ।

ವಿಶ್ವಾತ್ಮನಹುದೆನಿಸಿ ರಾಜಸಿದ ಶೈಲದೊಳ ಕರಣರಂ ಹರುಷಗೊಳಿಸಿ ॥

ಶಿವೆ ಕೇಳು ವಾಸವನ ತನಯನುರು ವಿಕ್ರಮವ ।

ಪವಣಬಿನ್ನವಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವ ಕರಗಳ ಮುಗಿಯೆ ।

ತವಕದಿಂ ನನು ನಗುತ ರಾಮಚಂದ್ರಮ ನುಡಿದನಾ ಕಪಿಪ್ರವರನೊಡನೆ ॥

ನವನವಕಮನಲಣ್ಣ ನತಿಶಯದ ವಿಕ್ರಮಮ ।

ನವಿರಳದ ಭಯಗೊಂಡು ನೀ ಬೇಳ್ವನಾದರಿಂ ॥

ದವನಳವ ತಿಳುವದಕದೇಂ ಗೈದರಹುದು ನಿನಗನುವಾನೆಹರಮೆಂದನು ॥ (1)

ಕೊಂದವೆವು ವಾಲಿಯನೆನುತ್ತಲಾವು ಬೇಡದೆ ।

ಬಂದುದಿಲ್ಲವು ಮನಕೆ ನಿನ್ನಾವುದಂ ವಾಡಿ ।

ಸಂದೆಗವ ಪರಿಹರಿವೆನಲು ಭಾಸ್ಕರತನಯ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ಮಾದದೊಳು ॥

ಮುಂದೆಸೆವ ಸಪ್ತತಾಳಂಗಳಂ ನಿಜಬಾಣ ।

ಮೊಂದರಿಂ ಬಿಂಡಿಸಲು ದುಂದುಭಿಯತನುವ ಪದ ।

ದಿಂದ ವಿೂಂಟಲು ಹರುಷಗೊಂಡು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಬೆನಂದುವಾಲಿಯು ಮಡಿವನು ॥

ಸಮರ ದುರ್ಜಯ ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಶೂರ ।

(2)

ನಮರೇಂದ್ರಸುತನಾರ ಲೆಕ್ಕಸಂ ಮತ್ತವನ ।

ಭ್ರಮಣೆಯೊಳ್ಳೆಗ್ಗಿ ಕುಗ್ಗಿ ಹೆನರನ ಮತ್ತೊರ್ವರಾದರಂ ಗಣಿಸೆನುತ ॥

ಶ್ರಮಗೊಳುವ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಪಿಡಿದು ತಳ್ಳಿಸಿ ।

ಮಮತೆಯಿಂ ಸಂತೈಸಿ ಕಪಿರಾಯನೆಮ್ಮ ವಿ ।

ಕ್ರಮವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಹರುಷವಟ್ಟಿಹುದೆನುತ್ತಲಂ ಮೃದುನುಡಿಯೊಳುವಚರಿಸಿದಂ ॥ (3)

ಶರಣರ ವಿಪತ್ಕರವ ಸೈರಿಸಿದ ದೇವ ನಿಜ ।

ಕರುಣದಿಂದ ರವಿಸುತನ ಕ್ಲೇಷಮಂ ಪಂಹರಿಸಿ ।

ಚರಣದುಂಗುಹದಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿದಂ ದುಂದುಭಿಯ ತನುವ ದಶಯೋಜನಕ್ಕೆ ॥

ತ್ವರಿತದಿಂದಿಡೆ ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವ ಸಂಶಯದಿ ।

ಬೆರದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ದೇವ ಪೂರ್ವದಿ ವಾಲಿ ।

ಭರಿತರೆಕ್ತಂಮಾಂಸ ನೂತನಕಳೇವರವ ಯೋಜನಕೆ ಮಿಡಿದನೊಲಿದು ॥ (4)

ಪೊಸ ಶರೀರವನಿಟ್ಟ ಪಸಿಯಲೆಯದೆಂಬಂತೆ ।

ಬಸಿಲಿಂದಲೊಣಗಿದಟ್ಟಿಯ ಮಿಡಿಯಲೆನಗೆ ಭರ ।

ವಸಿದೋರದೆಲೆ ತಾತ ನೀ ಸಾಲ ವೃಕ್ಷಗಳ ನೊಂದಸ್ತದಿಂದ ಸೆಳೆಯೆ ॥

ನಸುದು ಪೋದುದು ಚಿಂತೆಯನುತ ಬಿನ್ನಪಗೈಯೆ ।

ನಸುನಗುತ ಶರವಿಡಿದು ತಾಳಂಗಳಂ ತೋರು ।

ತಸೆಯೆ ಬಿಂಡಿಸಿ ರಸಾತಳವ ಭೇದಿಸಿ ಮಗುಳೆ ಪೊಕ್ಕುದು ಬತ್ತಳಕೆಯಂ ॥ (5)

ತಾಳಂಗಳೇಳನರೆನಿಮಿಷದೊಳ್ಳುತ್ತರಿಸಿ ।

ಸೀಳ ಭೂತಳವ ಮಗುಳ್ಳೆತಂದ ಬಾಣದುರು ।

ಕೋಳಾ ಹಳವನೋಡಿ ನಾಳೇಕಮಿತ್ರನುತ ಹರ್ಷದಿಂದಿದ್ದು ಬೇಗ ॥

ತಾಳದಜ್ಜರಿಯಿಂದ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ನೃಪ ।

ನಾಳುತನವಂ ಗಣಿಸಿ ಭಯವ ಮಾನಸಕಾಣಿಸಿ ।

ನೀಲಮೀಛಶ್ಯಾಮ ರಾಮನಂಪ್ರಗ ಮಣಿವನಾಗ ಸಂತೋಷವೆರಿಸಿ ॥ (6)

ಪೂರ್ವದೊಳಗವನಿಂದ ಬನ್ನಬಟ್ಟದ ನೆನೆದ ।

ಬರ್ವಭೀತಿಯೊಳಾನು ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದೆನಿದು ।

ಸರ್ವಪರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ವೀಳು ಭವದೀಯ ಶಾರ್ಯಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವರೆ ॥

ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯರನ ಹರಿ ಸರಸಿಜೋದ್ಭುತ ।

ಗೀರ್ವಾಣಪತಿಗಳಲೆ ದೇವ ಪಾಲವುದೆನ್ನೆ ।

ದಿವ್ಯದಗ್ಧತೆಯನೆಣಿಸದೆ ಕೃಪೆಯೊಳೆನುತೆರಗಿ ಬೇಡಿದಂ ಬಹುವಿಧದಲಿ ॥ (7)

ತ್ರಿಪುರಹರ ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಪ್ರಮುಖರಾದರಂ ।
 ಕುಪಿತನಾದೆಡೆ ನಿನ್ನ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ಕಕ್ಕರೆ ।
 ಕಪಿಯದೇಂ ಗಣನೆ ಮತ್ತಾವ ಪುಯ್ಯೋಳಗಣಿಕೆ ಭವದೀಯ ಚರಣದಡೆಯ ॥
 ವಿಪರೀತ ವಾಕ್ಯಗಳ ವಿಚ್ಛಾಪಿಸಿದ ಪರಿಯ ।
 ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮರೆದು ಕೈವಿಡಿದು ಪೊರೆದವುದೆನ್ನು ।
 ತಪರಿಮಿತಭಯ ಭರಿತಭಕ್ತಿಯಿಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ನಾನಾವಿಧಂಗಳಿಂದ ॥

(8)

ಪದಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಬಹು ಬಗೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ।
 ಹೃದಯಮಂ ಕಂಡು ರಘುವೀರ ಕರಾಣದೊಳಿಂದ ।
 ಹೃದಯದನುತಾವಮಂ ಬಡು ನಡಿದ ಬಳಕೆನ್ನು ಕೊರತೆ ಬಂದವುದೆ ನುಡಿಗಿ ॥
 ಬೆದರದಿರು ನಿನಗೆ ದೃಢಮಾದಯಿಸುವ ರೀತಿಯೊಳು ।
 ಮಾದದಿ ತೋರುವೆ ದಿವ್ಯರೂಪವೆನ್ನಯ ಪೂರ್ಣ ।
 ಪದವ ನಿಟ್ಟಿಪರೆ ದಿವ್ಯಾಂಬಕಂಗಳನೀವೆನೆಂದಭಯಮಂ ಕೊಡುತಲಿ ॥

(9)

ಕರುಣದಿಂದೊರೆದ ಮಾತುರದಿ ದಿವ್ಯಹೃದ್ವಾನ್ ।
 ದೊರದುದಾ ಸೂರ್ಯಸುತಗನಿತರೊಳು ಶ್ರೀರಾಮ ।
 ಚರಣಾರವಿಂದಂಗಳಂ ಕಂಡ ಬಗೆಯಿಂದದೇನಿಸಲಿದೇನನೊಂದ ॥
 ಪರಿಪರಿಯ ವಸಕಗಳವರಿಮಿತ ಕರಗಳಾಂ ।
 ಚರಣಂಗಳಮಿತ ದಿವ್ಯಾಂಬರ ವಿಭೂಷಣಂ ।
 ಕರಚಾಪಬದ್ಧಗಳ ಪಿಡಿದಖಳ ರೂಪಾಂತ ಮೂರ್ತಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿದನು ॥

(10)

ಒಂದೆನೆಯ ದೇವತಾಸಮಾದಯಂ ನೋಡೆ ಮೆ ।
 ತೊಂದೆನೆಯ ಮೌನಿಗಳ ವೃಂದ ಮೇಣ್ಣಿಟ್ಟಿಸಿದ ।
 ರೊಂದೆನೆಯ ಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಕೆನ್ನೆರಮರಗತರುಗುಲ್ಮ ಸಂತತಿಗಳ ॥
 ಒಂದೆನೆಯಲಸುರತತಿಯೊಂದೆನೆಯ ಕಪಿಕರಡಿ ।
 ಯೊಂದೆನೆಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಯೊಂಡೆನೆಯ ಶೈಲನದಿ ।
 ಸಂಧಾಗಳ ರಾಸಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಜ್ಜರಿಯೊಳಾಳದಂ ಸುಗ್ರೀವನು ॥

(11)

ಚತುರದಳ ಭುವನಗಳ ಚಾರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ।
 ಮಿತದಖಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಮಲತರಘ್ನೇಣಿಗಳ ।
 ಕತಿಪಯ ಸುವೇಷಗಳ ಕಡುಕ್ರೂರ ತಮಗಳಂ ಬೆಳಗಿನೊಬ್ಬಳುಗಳನ್ನು ॥
 ಅತಿಶಯದ ಘೋರ ಮತ್ತತಿವಿಪುಲ ಕ್ರೂರಗಳ ।
 ನತಿಶಯದ ಶಾಂತಿಗಳನಮಿತಶರೀರವಿಗಳಂ ।

ಪ್ರಣಿತಾಗ್ನಿ ಕೋಟಿಗಳ ಕಂಡನಾ ಸುಗ್ರೀವನಾ ಪುರುಷನಂಗದೊಳಗೆ ॥

(12)

ಕಲವೆಡೆಯ ಪಾಲನಂ ಕಲವೆಡೆಯ ಲಾಲನಂ ।
 ಕಲವೆಡೆಯಲಸುರಕೊಲೆ ಕಲವೆಡೆಯ ನಿರಯನಲೆ ।
 ಕಲವು ಕಡೆಯೋಳ್ಳೋಕ ಕಲವೆಡೆಯ ನಿಶ್ಚೋಕ ತೋರುತಿದೆ ಬಹಳ ಶೋಕ ॥
 ಪಲವುನಿಧಿವರಂ ಕೊಲೆಯಿಂದ ಸಾವರಂ ।
 ನಲಿವಮಿತದೇವರಂ ನಟಿಸಿ ತುತಿಸಲಿವರಂ ।
 ಬಲಜಾತರಾಧ್ಯರಂತಾಗಿಸುವಮಾಧ್ಯರಂ ಮಿಗೆ ಕಂಡ ಸುಗ್ರೀವನು ॥

(13)

ದಕಕಂಠಕೋಟ ಕುಂಭಕೃವಣಕೋಟಗಳ್ |

ದಕದಿಶಗಳೊಳ್ ಸುರಪಸುತಕೋಟಕೋಟಗಳ್ |

ರಸೆಯಾ ಚಣಕೋಪಮಿತವಾಗಿ ಕಂಗೂಳಿಸಿದರ್ಮತ್ತೊಂದು ಅಣಿದೊಳ್ಗೆ ||

ಅಸುರಶತನಾಸಿರ ಶಿರಸ್ಸುಗಳನಾಂತು ನಿಜ |

ವೆಸರಿನುಚ್ಚಾ ರಣೆಯಿಚ್ಚಾಡಿ ಮಡಿವುದಂ |

ಪೊಸತೆನೆ ಮಹಾವುರುಪನಗದೇಶದಿ ಕಂಡನಾಗ ಸುಗ್ರೀವನೊಲಿದು || (14)

ನದಿಗಳೆಲ್ಲವು ನೀರಧಿಯನರಸಿ ಬರ್ಪಂತೆ |

ವಿದಿತವೃತ್ತಾಪದಾನವರೆಲ್ಲ ಬಂದಾಗ |

ವದನಂಗಳಂ ಪೊಗುತ ದಂಪ್ಪದೈಯೊಳ್ಸುಲೈವುಡಿಯಾಗಿ ಪೊಗುತಿರಲು ||

ಕದನದೊಳ್ಳೆಲರು ಜಯಸಿರಿಯಾಂತು ಸಂತೋಷ |

ದುದಯಮಂ ಕಾಣುತ್ತದುಭುತಗಳೆಂಬೆಲ್ಲ ಕಂ |

ಸದನವೊದಂಗಳಮಂ ನೋಡಿ ನಡುಗುತ ಭಯದಿ ಬೆರಗಾದ ಸುಗ್ರೀವನು || (15)

ವಾಲಿಯೈತಂದೊಂದು ದಂತಾಗ್ರದೊಳ್ ಮಡಿದ |

ಮೇಲೆ ರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣ ಮುಖ್ಯಾಸುರರ |

ಜಾಲಂ ಪತಂಗಳಮುದಯ ಏವಕನ ಪೊಗುವ ತೆರದೊಳ್ಳೈತಂದು ಕೆಡಿದು ||

ಭೂಲನಗೊರಗಿದುದನೆಲ್ಲ ಕಪಿ ಕುಲಮೆಲ್ಲ |

ಲೀಲೆಯಿಂ ನಡಸುವದ ಕಂಡು ಸುಗ್ರೀವಂ ನಿ |

ರಾಲಸ್ಯದಿಂದೆರಗಿ ನುತಿಸುವ ಸುರಾಸುರರ ಕಾಣುತ್ತಜ್ಜಿಗೊಂಡನು || (16)

ಭೀತಿಯಿಂದುದಿಸುವರು ಕಶಿರಪಗಳಂ ಭಯದಿ |

ಖೀತಿಹೋತ್ರಂ ಮಹಾಬಲನಿಂದ್ರ ಮೃತ್ಯುಗಳ್ |

ಧಾತುಗಡುವರ್ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಾತ್ಮರಕ್ಷಣಂ ಗೈಯಾಲ್ಕುಪಾಯಮೆನಿಸಿ ||

ಸೋತುಪೋದರ್ ಚಂದ್ರರವಿಯಗ್ನಿನಕ್ಷತ್ರ |

ಮೇತರತಿಶಯತೇಜವೆಂಬಂತೆ ಭೂವೈಷ್ಣವಂ |

ತಾತಪ್ಪವಾನಗೊಳ್ಳುತಿರೆ ವಿಶ್ವಮೂರುತಿಯ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು || (17)

ಕತಕೋಟ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾಬಾಹ್ನೈರಾಗಳ ಮ |

ತ್ಪತಿಶಯ ಸಪ್ತರ್ಷಿ ನಾರದ ಸನಂದನಾ |

ದ್ಯುತಿ ತತಿಯನೊಂದೊಂದು ರೋಮಕೂಪಂಗಳಲಿ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ಬಳಲಿ ||

ಕತಕೋಟ ಸೂರ್ಯರೊಂದೇ ಬಾರಿ ಪುಟ್ಟಿದಂ |

ತತುಲ ತೇಜೋರಾಶಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಮನೋ |

ಗತಿಯಿಂದ ಕಬಳಸುತಮಿರ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದನಾ ವಿಶ್ವಮೂರುತಿಯನು || (18)

ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳೊಂದೆಡೆಯ ಪೊಗಳುತ್ತ ತೊಳಲಿ |

ಬಗೆಗಳಂ ತಿಳಿಯದೆಲೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ನೋಡುತಿರ |

ಲೋಗುಮಿಗೆಯ ಶ್ರುತಿಸಿರಗಳರಸಿ ಕಾಣದೆ ಬಳಲಿ ತುತಿಸಿ ಮುಂಗಾಣದಿದಕೊ ||

ಬಗೆಬಗೆಯ ತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಂ ಕಾಣ |

ದಗಣಿತದ ನಾಣ್ಯಾಡಿಯ ನಗೆಗಾಸ್ಪದಗಳಾದ |

ಬಗೆಗಗೋಚರ ನಿನ್ನ ಕಾಣ್ಬಾರಾಂಟು ನಾನೆಂತರಿವೆ ಮೊಢೆನಕೆಬಾ || (19)

ವಿಶ್ವರೋಕಾಧಾರ ವಿಶ್ವಭುವನಕರೀರ ।
 ವಿಶ್ವನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರ ವಿಶ್ವಾಕಾರ ।
 ವಿಶ್ವದೊಳಪೊರಗಿರ್ಮ ವಿವಿಜ್ಜೇಶ್ವರಗಳೆಸಗಿ ನಿರಾನಿರಾವಿಕಾರಿಯಾಗಿ ॥
 ವಿಶ್ವಜೀವರ ಕಾಣಿಸಿ ವಿಧಿಭವಾದ್ಯರ ಸೃಜಿಸಿ ।
 ಕಾಶ್ಯತ ಕೃಪಾವನಧಿಯನಿಸಿ ತೋರುತ ಸರ್ವ ।
 ವಿಶ್ವೇಶ ಜಯ ನಮೋನಮಯನುತಲೆರಗಿದಂ ಸುಗ್ರೀವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ॥ (20)

ಬಲ್ಲಿನೆ ಮಹಾಮುಖಮ ಭವದೀಯ ಶುಭೇಕರಣ ।
 ಪಲ್ಲವಗಳಂ ಪ್ಲವಗ ಮೂಢಮತಿ ಭೀತರಸ ।
 ದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಕ ಜಾತಿಹೀನರೂಪಿ ಭೈರ್ಯಮತಿಯನಿತು ಜನಿಪ್ಪದರನಾ ।
 ನಿಲವೃದ್ಧಿ ನಿಖಲಭೂತಗಳು ಭಯಗೊಂಡು
 ತಲ್ಲಣಿಸುತಿರೆ ಮನಾದ್ಭುತರೂಪ ನೋಡುವರ
 ದೆಲ್ಲಿ ಶಕ್ಯಮದಾರ್ಗ ಕರುಣದಿಂ ಮೂಡಗವ ರಕ್ಷಿಸಲ್ವೆಳ್ಳುಜೀಯಾ ॥ (21)

ಭಕುತನಂ ನೋಡು ಭವದೀಯ ಪೂರ್ವಾಕೃತಿಯ ।
 ಸುಕರಮೆನೆ ದಯಮಾಡು ದೇವ ವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯ ।
 ಶಕುತರಾಷ್ಟ್ರಪರ ಸೇವಕನ ಬಿನ್ನಸುವ ಪತಿಕರಿಸು ದಯದಿ ಬೆರಸು ।
 ಸಕಲರೋಕಾತಂಕಮಂ ಪರಮ ನಿರ್ಜರ ।
 ಪ್ರಕರಮಂ ಪಾಲಿಸುವೆನೆಂದಭಯಾಶ್ರಯ ಪ್ರಿಯ ।
 ದಕಲಂಕತೆಯ ನೀನದು ಜೀವಕೋಟಿಯ ಪೂವು ಏಲಿವುದೆನುತ್ತಿರಗಿದಂ ॥ (22)

ಕರಣಗಳು ಕಳವಳಿಸು ಕಾಯಮುಂ ಒಗ್ಗಿವೆರಸಿ ।
 ಚರಣಕರಗಲು ನಡುಗಿ ಸರ ಕಂಠದೊಳಗಡಗಿ ।
 ತರಹರಿಸದತಿಭಯದಿ ಕಂಗೆಟ್ಟಿನ್ನೈದಯದಿ ಕಾಯದ್ದ ಪೂರ್ವಾಕೃತಿಯನು ।
 ಭಂಸದಿರೆ ದೇಹಮಿನ್ನಿರದು ಸಂಕಟವೆರದ ।
 ಕರಣರಿಗೆ ಕರಣ ನೀನಲ್ಲ ದನ್ಯರದಾರು ।
 ಭೋಗಗಳೆನಿಸುವರೆನ್ನ ದೇವ ಸುರಸಂಜೀವ ನಮೋನುತಲೆಗಿದಂ ॥ (23)

ಆರು ನೋಡುವರು ವಿಶ್ವಾಕಾರಮಂ ದೇವ ।
 ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಕಾಯಸೇಳ್ಕೊಂದು ಭಯದಿಂದ ।
 ಸೂರಿಯನ ಸುತ ನಡುಗಿ ಶತಸಹಸ್ರೋನ್ನತದಿ ನುತಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ನಲಿದು ॥
 ವೀರರಾಘವನು ವಿಶ್ವಾಕೃತಿಯನೊಳಗಿಟ್ಟು ।
 ಪೂರಾವದ ಮನುಸವೇದದಿ ಕುಳಿತು ನಗುತ ಕಪಿ ।
 ವೀರನೋಡನಿಂತಂದನತಿದುರಾರಸದಿಂದ ಹಿಗ್ಗುತಿರೆ ಪ್ಲವಗವೃಂದ ॥ (24)

ಪಳೆವಾತುಸಂದಣಿಗೆ ಪೊಳೆವಾಗಮದ ಕಳೆಗೆ ।
 ತೊಳಲುತಿಕ ಮಂತ್ರಗಳ ತಂತ್ರಂಗಳಾರಡಿಗೆ ।
 ಬೆಳಗುವೀ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗಗಳ ಸ್ಪೃಕ್ತೆಗೆ ಯೋಗಸಂಖ್ಯಾನುಮಾರ್ಗಗಳಿಗೆ ॥
 ಅಳೆವಡುವಲ್ಲ ವೇನೊಂದರಿಯದತಿಭಕ್ತಿ ।
 ದಳೆದಾತನಿಗೆ ತೋರ್ಪ ನೆನ್ನ ನಿನಮಂ ಕೇಳು ।
 ಗಳೆಯ ನೀಂ ಬಹುಪ್ರಣ್ಯ ಗೈದ ಕತದಿದಾದುದೆಮ್ಮದರಾಕನವು ನಿನಗೆ ॥ (25)

ಸರಸಿಭವಾದಿಗಳ್ಳು ಸತತ ಮಾಡುವ ನೇಮ |
ಭರದಿಂದಲೆನ್ನ ಕಂಡಿರಿಯರೇಕಾಯತನ |
ವೆರದನನ್ನೆತೆ ವೆತ್ತ ಚಿತ್ತನೀನಾಗೆ ಮಾವವೆತ್ತ ದಿಬ್ಬಗಳ ತೆತ್ತು ||
ವರಮ ದಿವ್ಯಾಕೃತಿಯ ತೋರಿದನು ಬಕ್ತವೃಥ
ತರವಾಗಲೆಂದು ಸತತಾನಂದಗೊಳುತ್ತಿರುವ |

ವರೆಯನುಪದೇಶಿಸುವೆ ತಿಳಿದು ಕೃತಿಯನುದನುತಮುಸುರಿದಂ ರಘುವೀರನು || (26)

ಅರುಣೋಮುದೇಳೆವ್ವ ಕರಚರಣಗಳ್ಳು ತೋಳೆದು |
ಹರುಷದಿಂದೊಂದೆಡೆಯ ಗೋಪ್ಯದೊಳು ಕುಳ್ಳಿದು ||
ಸರಸಿಜಾಸನವ ಸಡಗರಿಸಿ ನಿಟ್ಟುಗಳೆರಡ ನಾಸಾಗ್ರಕಳವನಿಸುತ್ತ ||
ಮರುತವುಟವ ನಿಲಿಸಿ ಹೃದಯಮಮೈಕ್ಯವಿಸಿ |
ಸರಸಿಭವ ಮಧ್ಯದೊಳು ದಿವ್ಯಸಿಂಹಾಸನವ |

ವರರತನು ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದೊಳು ಜಾನಿಸ್ತದ ಮಂದಾರವಾದವನು || (27)

ಗದ್ದುಗೆಯ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯಗಿಣಿ ಮೂರುತಿಯ |
ಮುದ್ದು ಮುಖ ಮುಗುಳ್ಳುಗೆ ಉತ್ತಿಭೂಷಣವಿಡಿಯ |
ಬದ್ಧ ವಿರಜಾಂಬರಗಳ್ಳವಟ್ಟ ಕರತಳದಿ ಧರಿಸಿರುವ ಶರಣಾದ |
ಪೊದ್ದಿ ಗೆಯನಂಕದೊಳಗಿರುವ ಧರಣೀಸತೆಯ |
ಸುದ್ಧಾಂತರಂಗದೊಳಗಸೆವ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾಂ
ಬುದ್ಧಿಗಾಷ್ಟಿಯೊಳಗವ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಯಾಂ ಜಾನಿಸ್ತದ ಮನವಿಡಿದು ||

ವರಮಪುರುಷನ ಚಿತ್ತಸರಸಿಭವ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ |
ವರವಂಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾವಹನಾನಿಗಳ್ಳು |
ವಿರಚಿಸುತ್ತ ಪೂಜೆಗೈದಿರಗಿ ನುತಿಸುತ್ತ ತಲಿಸದಂತೆ ಕುಳ್ಳಿದು ಬಿಳುಪು ||
ಗಿರಿಜೆಯರನಂ ಸದಾಸ್ಮರಿಸಿ ಕೃತಿಯಾದ ಸುಭ |
ಕರನಾಮನುಸರಗಳ್ಳನ್ನೂ ಪವಿಸುತ್ತಮಗು |

ಳೆರಗಿ ಸಂತಸದಿಂದ ನಿರತ ಸೇವಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಸುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತೋದನು || (29)

ಈ ವರಿಯಲನುದಿವ್ಯ ಭಕ್ತಿಯೊಂ ಪೂಜನುವ |
ಗೋಪಿತವ ಶರಣಂಗೆ ಉತ್ತಕಶತಂಗಳೊಂ |
ಪೋಪನಾನಂದ ವರ್ಚುತ ಬದ್ಧದಾನವ್ವನಂತ್ಯದೊಳು ಸುಖಿಯಿಟ್ಟು ||
ಯೊ ಪೊಲೆಯ ಬೇಹದೊಳಗಿರ್ಪರಾ ಪುರುಷ ಸ |
ಲೆಪ್ಪ ನಿತ್ಯನಂದನಾರ್ಗ ದಿನದಿನದ |
ಪಾದಕೃತ್ಯಗಳೊಂದನ್ನೊಂದ ಜೀವಮೃತ್ಯುವಸ್ಥ ಚಿತ್ತನುಸುತ್ತ || (30)

ಎನುತ ತಿಳಿದನ್ನೆಲ್ಲಿ ಮನನಿಲಿಸಿ ನಿತ್ಯನುಖ |
ದನುಭವಾನಂದದಿಂದುದುಬ್ಬಿಜವನು ಮಾಡ |
ಲಿನುತಂ ಭಕ್ತಿಯೊಂ ಸಾಕ್ಷಾಂಗವೆರಗಿ ನುತಿಗೈದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಲು ||
ಹನುಮ ಜಾಂಬವ ಮುಖ್ಯರಾನಂದಮಯರನಿಸಿ |
ವನಜಾಕ್ಷ ರಾಮ ಪುರವರಸ ರಾಘವನವದ |
ವನಜಗಳಿಗಧಿನಮಿಸಿ ವಾಸುದೇವಾತ್ಮಕತೆವೆತ್ತ ಸುಖಮಿರ್ಪರರನು || (31)

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ತರಣಿತನೆಯಂಗೊಲಿದು ಸುರರಾಜನವನನ |

ಶರವೊಂದರಿಂದಿಚ್ಚು ಶಾಖಾವೃಗವ ಬಿಚ್ಚು |

ಪರವನನಿಮಿಡದೊಳು ರಾಘವಂ ಭಕ್ತನನರಾನಂದ ಬೆರ್ಚುವಂತೆ |

ಗಿರಿಜಿಕೇಳು ದುಂದುಭಿಯ ಶಿರವ ಮಿಡಿದುಂ ತಾಳ |

ತರುಗಳೇಳುಂ ಕಡಿಮೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರ್ಪ |

ಪರಮಪುರುಷನ ಮಹಿಮೆಯಂ ಕಂಡು ಸುತೋಷಮೆಡೆಗೊಂಡು ಕಪಿರಾಜನು ||

ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ನನುನಿ ಕರಗಲು ಮಾಗಿದು ಪ್ರಿಯ |

ಕರವಾಣಿಯನ್ನೂಡಿದ ದೇವಚಿಂತಾತಿಯಾ |

ಪರಿದು ಪೋದಮು ಭೀತಿ ಹಿಂಗಿದುಮು ಭವವೀಯ ಕೃಪೆಯನುಂ ಪಡೆದು ಬಳಕೆ || (1)

ಸುರರಾಜನರವನೆಯ ಶಳಿದುಕೊಂಬನು ಕಪಿಯ |

ಪರಿಯದಿಂತಿಹದನುತ ಬೇಳ್ವ ಸುಗ್ರೀವನಂ |

ಕರೆದೊಡ ರಘುವೀರ ಮುಂದಪ್ಪ ಕನ್ಯವಂ ವಿರಚಿಸು ನಿರಾಲಸ್ಯದೆ ||

ತ್ವರಿತದಿಂ ಪೋಗಿ ಕಪಿವರನ ಕೌಯ ನ್ನುಕ್ಕೆ |

ಬರಲಾನು ಸಮಯವುಂ ನೋಡಿಬಿಡುಂ |

ಧರಗುರುಳ್ಳು ವೆವಿವಕೆ ಸಂದೇಹ ಬೇಡನುತ ಮಗುಳ್ಳವನುಮನ್ನಿತ್ತನು || (2)

ಕೇಳು ಸಂತಸದಿಂದ ಕಪಿವರ್ಯ ಭೈರ್ಯಮಂ |

ತಾಳ ಕಿಂಕಿಂಧಿಯಡಗೈವಂತಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ |

ಮೇಳದಿಂ ಹಿಡೆ ನಡೆತಂದು ಅವ್ಯಪಿನದೇನೆಯಲೊಂದು ತರಾಮೂಲದಿ |

ಭಾಳನೇತ್ರನ ತ್ರಿದಿ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಸೌಖ್ಯದಿ |

ತಾಳು ಶರಚಾರುಗಳ ಕಲವಿ ನಿಂದಿಂ ನನಮಂ |

ನಾಳೂಗಂ ಗೈತ್ತಡಿದಿಡುಗೆ ಜಾಬುವಂ ಪೊಗಳು ಘಟ್ಟಿಸ ತಿರಲು || (3)

ಆಳ್ವೈತಂದಗ್ರಜನ ನಾಮಮಂ ಪಿಡಿದು |

ಕೂಗಿ ಸುಗ್ರೀವ ನರ್ಘದಿಯ ಕೇಳ ತ ಕೋಪ |

ಮೇಗುವಿಸಿ ತಾ ಸುರರನಂದನಗೆ ಲಯಕಾಲರವ್ರ ಲಿಮ್ಯದಿಯನಟ್ಟಿ ||

ಸೂಗರವು ಮೇಲ್ವರಿದು ಸುರರಿದರ್ ಮಾರುತಂ |

ವೇಗದಿಂದೇನೊಂದನಾ ಗಣನಬಿಡು ನಡುಗೆ |

ಲಾಗುವೇಗದಿ ತರಣಿಸುತನ ತುಡುಕಿದ ಭರಣತ ಬಿಡುವಂದದಿ || (4)

ಆದುದದ್ಭುತಯುಧವಿರ್ವರಿಗೆ ಮಲಗತಿ |

ಮೇದುರತೆ ಬೆರ್ಚಿ ಮುಪ್ಪಾಮುಪ್ಪಿಯಿಂದ ತರು |

ಭೂದರಗುಂದಮರೆನಿಮಿಡ ಹರಿಕೃಷ್ಣರ ರಣದಿಂದಮೈವಡಿಯನೆ ||

ಕಾದುವುದ್ಭುತವೀರ್ವರೊಳು ರೂಪುಬಲಸರದ |

ಭೇದಮೆಳ್ಳನಿತಾದಡಂ ಗ್ರಹಿಸೆ ಮತಿಗೆ ದು |

ಬೋಧವಾದುದರಿಂದ ಬೆರಗಿನಿಸಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತಮಾರ್ದರಾ ಸನ್ನದ್ಧಮಂ || (5)

ಪಿಡಿದ ವೈರದೊಳು ಬಡಿದಾಡಲೀರ್ವರ ಶಕ್ತಿ |
 ಗೊಡನೊಡನೆ ಸಂತಸದಿ ನೋಡುತೀರನ್ನೆಗಂ |
 ಕಡಾಗೋಪದಿಂ ವಾಣಿ ಮುಸ್ಸಿವೃಹಾರದಿಂ ಮೊಳಕಾಲ್ಪಂ ದಡಕುತ ||
 ಬಡಿಯೆ ರಕುತವ ಕಾರುತೆಡಬಲನ ನೋಡಿ ಕಂ |
 ಗೆಡುತಾರನುಂ ಕಾಣಿದೊವಿ ಬನಮಂ ಪೋಕ್ಕ |
 ನೋಡನೆ ಬಮಕೆದಿನೆನುತ ಭಯದಿ ಪಿಂದಿರ ಗಿದಂ ವಾಣಿ ಮುನಿವಚನವಿದು || (6)

ಹನುಮನೌಮಿತ್ರಿಜಂಜವರೊಡನೆ ರಾಘವಂ |
 ಬನಕೆ ನಡೆತರೆ ನೋಡಿ ಸುಗ್ರೀವ ಬೈನ್ಯದಿಂ |
 ಕೆನಿಸಿಂವಲತಿ ಕ್ರೂರತರ ವಾಣಿಯೆಂ ಬಳಕೆ ಮೂವಲಸಲನುಗೈವರು ||
 ಎನಗೆ ನಂಬುಗಯಿತ್ತು ಬಲಕಾರ್ಯಗಳೆ ತೋರಿ |
 ಮನೆಯಿಂದ ಪೂರಮಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮರಗೋಡರ್ಗ |
 ಮನುಜೇಕ ಕೋಲಾರನೆಂದರಾನೇಂ ಗೈವೆ ನಿನಗೆ ಮೊದಲೇಂ ಬೇಳ್ವೆನು || (7)

ಕೂರವಿಕ್ರಮಕುಭಾಕಾರದವ್ಯನಿಗನಾ |
 ಕಾಣಮಂದಳೆದು ಬೈರ್ಯದ ನುಡಿಗಳು ಪರರ |
 ನಾರಾರವಂಚಿಸಿದೆ ನುಮಿತ್ತುದೊಳಗೆನ್ನ ತುತ್ತು ಗೈದಿತ್ತಿ ಬಳಕೆ |
 ಕ್ರೂರಕಾಲಾಢುಗೆ ನಿನಗೆ ಬಂದದೇನು |
 ಚಾರುತರಕೀರ್ತಿ ಮುಂದೆನುತ ಮೂವಲವ ಕಪಿ |
 ವೀರನಂ ಸಂತ್ಯಸಿ ವಿವಯವಿಂವಿಂತೆಂದ ಕರುಣಾರಸವದೊತುಬೋ || (8)

ತನುಬುದೈಮ್ಮಿಂದಮಪ್ಪ ಲಾಲಿಸು ಕೋಪ |
 ದೊಪ್ಪವಂ ಕಪುಗೊಳನು ರೂಢ್ಯಯಾವನಬಲಂ |
 ಒಪ್ಪದಿಂ ಇವರವಗಳೊಂದಿನಿಸಿ ಭಿನ್ನತೆಯಾ ಗೋಚರಿಸದಂ ಮದೆಮಗೆ ||
 ಇಪ್ಪಡಿವಮಾಗದಿರೆ ಶರವ ನಿಲಿಸಿದೆ ಬಿಡಲು |
 ತಪ್ಪದಾರಾದಡಂ ತಿನಲಿನಗೆ ದುಕ್ಕೀರ್ತಿ |
 ಒಪ್ಪದೆನ್ನವ ಭಯದಿ ನಿಂವು ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರ್ಮದಪಕ್ಕತಿಗೆ ಮೊದಲಾದುದು || (9)

ಇದರಿಂದಲಜ್ಞಾನ ಬಾಲ್ಯ ಮೌಢ್ಯಂಗಳೆವು |
 ಗೊದಗಿಸದೆ ತಪ್ಪೇನು ಪರರಿಂದ ಸಂಕಟದ |
 ಸದನಬಂದಡಿಸಿದಮು ನಿರಗಲ್ಲ ದೆವುಗಾಮದೊಂದರಿತು ಹ್ವಮಿಸಿ ದಯಾದಿ ||
 ಸುದತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತಾನು ಮೂವರಂ ನಿನಗೆ ಸಂ |
 ಪದವ ನೆನಿವೆನುತ್ತು ತಿಳಿವು ನೀ ವಗುಳೊಮ್ಮೆ |
 ಕದನಕಾತನ ಕರೆಯೆ ಕಾಣ್ಬಹುದು ಮತ್ತಿನ್ನ ಪುನಿಛಿದ ಮಟ್ಟ ನಿನಗೆ || (10)

ಪೂರಮಬರೆ ಸುರವಸುತ ಶರಕಾಹುತಿಯನಿವ್ವ |
 ಭರವಸಮದೆಂದಿದು ಪೋಗೊಂದು ಬೇಳೆ ಪತಿ |
 ಕೆರಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ನೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಕರೆದು ಪೇಳಿದಂ ರಘುವೀರನು ||
 ನುರವನಂದನಗಿವಗೆ ಭೇದಕಾಣ್ಬಡುವಂತೆ |
 ಕೂರಳೊಳಡು ಗಡಪ್ಪವ ವಾಲಿಯನ್ನೆನುತ ರಘು |
 ವರ ಬೇಳದಂತೆಸಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸಂತಸಂ ಗೊಳಿಸಿದಂ ಸುಗ್ರೀವನ || (11)

ಬಾನೆಡೆಯ ವಿವರೀತನಕ್ಷತ್ರವಾಚಿಯಿಂ ।

ಭಾನು ಕಂಗೊಳುವಂತೆ ಸುಗ್ರೀವ ಕರಮೆಸೆಯೆ ।

ಮಾನವಾಧಿಪ ಸಮರಸನ್ನಾಹಯಃಕ್ತದಿಂ ಮುಂಗಡೆಯಪ್ಪಿದುತಿರಲಾ ॥

ನಾನರಾಧಿಪ ಹನುವು ನಳನೀಲ ಜಾಂವು ।

ದ್ವಾನರರು ಪಿಂತೆ ಬರೆ ಬದಬನವ ನೋಡುತ್ತ ।

ಮಾ ನಹರ್ವದಿ ಸುರವಸಂದಸ್ಕೆಮ್ಮಡಿಪ ಬನವು ಕಂಡಂ ರಘುಜನ ॥ (12)

ಅಜ್ಜರಿಯ ಬೀರುತಿದೆಯೆನುತ ರವಿಸುತ ನೆಲದಿ ।

ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸ ಜವ್ವನಿಗರಂತೆ ವನ[ಮೆರೆದಿದೆ] ।

ನಿಚ್ಚ ಮುಖದಾರಿಂದ ನಿರ್ಮಿತಂ ಬಿತ್ತರಿವುದೆನೆ ಬೇಳ್ವ ಸುಗ್ರೀವನು ।

ಮಚ್ಚರವನುಳವ ಮನುಹಂ ಮುತ ಸ್ವನನ ।

ನಿಚ್ಚ ಮೊನೆಲದಿ ವಿವರೀತ ಕವಣಿಯೊಳಮೃತ ।

ದಿಚ್ಚಯ ನಿರಾಕಾರ ಶತನತ್ಸರಂಗಳಂ ನೇಮದಿಂದಿವರ್ವನುಳಿತ ॥ (13)

ಆ ಮುಖಮಾನಿಗಳನುಗ್ರಹದಿ ಕಂಗೊಳುವು ।

ದೀ ಮಹದ್ವನ ಸುರಮೈತ್ರವಾಂಪಿನಮಿಂ ।

ದಾ ಮತಕೃಧಿಕವಿನೋದಮತ್ಸವನಾಂತು ತೋರ್ವಮ ತಪೋದನಿತವು ॥

ಕಾಮಿತವನಿತ್ತವು ಕಪಿವಕ್ತೃಮೃಗತಿಯು ।

ಭೂಮಿಯಂ ಪೊಗಲು ಪಿಂಡಿರಾಗದೈ ದೈತೇಯ ।

ನೋವನೂರ್ವದಿ ಸುರವಂದೆ ನಿಟ್ಟಿಸಲರಿಮ ಕೇಳ್ ತಪೋವನು ಜೇಯಾ ॥

ತೊಡರುಗಳ ರವ ತೂರ್ವಸಾವಿತ್ರ ನಿನ್ವನಂ ।

ಮಡದಿಯರ ಕಿಂಕೀರವಮಿವು ಸೊಂಪು ಕೇ ।

ಳ್ಳಡತಲದಿ ತ್ರೇತಗ್ನಿಗಳು ತೋರುತಿದೆಯಸಮಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ॥

ಬಡಗಣ್ಣ ರಿಂದಧಿಕನೆಂದಾವನೈತಂದು ।

ಪೊಡೆವಡುವನವಗೆ ಕುಭ ಪರ್ಚಿ ಬಹುದವಂದೆ ।

ಪೊಡವೇಕ ವಂದಿಸಲ್ವೊಳ್ಳುವನೆರಿಗಿದಂ ರಾಮ ಸೂಮಿತ್ರಸುತ ॥ (15)

ವಂದಿಸುತ ಬನಕೆ ರಘುನಂದನಂ ಮನದೊಲವಿ ।

ನಿಂದ ಕಿಷ್ಕಿಂಧದೊತ್ತಿನ ಬನಕೆ ಸಡತಂದು ।

ಮಂದಹಾಸದಲಂದು ಮರನ ಮರೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಕುಳ್ಳರಲ್ಕನುಡಸುತ ॥

ಬಂದು ಕಪೀರರಡಲದಿ ನಿಂದಿರೆ ಸೂರ್ಯ ।

ನಂದನೆ ಬನ್ನವಂಗೈದನಿಂದಾದರಂ ।

ಕುಂದಿನಿಸದೆನ್ನಯ ಮನೋರಥವ ಸಲಸಂದು ಪದಕೆರಗಿ ಬೀಳ್ತೊಂಡನು ॥ (16)

ಬೆದರದಿರು ಸುಗ್ರೀವ ಭೇದಕಾಣ್ಪಡುವಂತೆ ।

ಹೃದಯದೊಳ್ಮಾ ಲಿಕಾಚಿಹ್ನೆಯದೆ ತವದಿಂ ।

ಕದನಕ್ಕೆ ಕರೆ ವಾಲಿಯಂ ಬಂದರೊಂದು ಶರದಿಂದ ನಿನ್ನಯ ಭೀತಿಯಂ ॥

ಪ್ರದಿದ ಮೈರಗಳ ತೀರ್ಚುವೆನಿನ್ನತಭಯಮಂ ।

ಮುದದಿಂದಲೀಯಲನುರಾಗದಿಂ ಸುಗ್ರೀವ ।

ಮುಳದಿಂದೈತಂದು ಕಂದರಂ ಪೊಡೆವಂತೆ ಭೋರ್ವೊರೆದೆ ನೆಗರ ಬೆದರೆ ॥ (17)

ಸಿಡಿಲರವೆಮ್ಮಡಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವ ಕ್ರೋಧದಿಂ ।

ದಡಿಗಡಿಗೆ ಸಿಂಹನಾವಂಗೈಯೆ ಮೃಗಗಳೆದೆ ।

ಯೊಡೆದು ಧರಣೀತಳದಿ ಕೆಡದೊದರುತಿರೆ ಪ್ಲವಗತತಿ ನಡುಗಿ ತಲ್ಲಣಿಸಲು || (18)

ಘಡುಘಡಿಸಿ ನಾದ ಕೇಳ್ವಡಲು ಶುದ್ಧಾಂತದೊಳ್ ।

ಮಡದಿಯರ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿರ್ದು ಕೇಳಿದ ವಾಲಿ ।

ಯೊಡನೊಡನೆ ಪಶ್ಚಿರದು ಪೊಡೆದಿಡುವೆನೆಂದೆದ್ದ ಕಾಲಾಗ್ನಿರಾದ್ರನಂತೆ ||

ಮೊದಲಿಂದ ದ್ವಿಗುಣೀಕೃತಕ್ರೋಧದಿಂ ವಾಲಿ ।

ಕದನಕೈದುವ ಪರಿಯ ಕಂಡು ತಾರೆಯಾ ಬಂದು ।

ಪದಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಸಮಯಾನುಸರಣಿಯ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಬಿನ್ನಪಗೈದಳು ||

ಕದನಕರ್ಕಶಮಲ್ಲ ನಹುದೆನುತ ತ್ರಿಜಗದೊಳ್ ।

ವಿದಿತವಾಗಿರುವುದಾದರು ರಾಜಕುಲಧರ್ಮ ।

ತುದಿಯನಿವುದನು ಸರಣಿಗೈವುದನುಚಿತಮೆನ್ನ ನುಡಿಯ ನವಧರಿವುದಾರ್ಯ || (19)

ಹಿತದನರೊಳಾಳೋಚನಂಗೈದು ಕಾರ್ಯಸಂ ।

ಗತಿಯ ಬಲದುರ್ಬಲಗಳಂ ತಿಳಿದು ಸ್ವಜನ ಸಂ ।

ಮತಿಸಂತೆ ರಣದ ಸನ್ಯಾಹಂಗಳಂ ಗೈದು ಬಲವನುಂ ಸಮತಗೈದು ||

ಮತಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸುವುದುತ್ತಮಂ ಪರ್ಬಲವ ।

ಜತೆಗೊಳಿಸಿ ಗೆಲುವುದದು ಮಧ್ಯಮಂ ತಾನೈದಿ ।

ಖತಿಗೊಂಬುದಧಮವನುಚಿತಮೆಂದು ನೀತಿನಯವೆತ್ತರೂರಿದುಸಿರ್ವರನಘ || (20)

ನೋಡು ರಣದೊಳು ಪರಾಭವವೊಂದಿ ಪೋದ ಹೆಂ ।

ಬೇಡಿ ಮಗುಳ್ಳಿತಂದು ವೀರನಾದಗಳ ಪಿಳಿ ।

ದಾಡುತಾರ್ಥಟಿಪ್ಪದೇಂ ಕಾರಣ ಮೆನುತ್ತರಿಯದೆಲೆ ಬಂದೆ ಕೋಪದಿಂದ ||

ನಾಡಾತನದಲ್ಪದಿದರೆ ಜಯಸಿರಿ ಕೈಗೆ ।

ಗೂಡಿಬಹುದೆಲ್ಲಿಯದು ಬೆಂಬಲಕ್ಕಧಿಕಹಂಬಲ ।

ಕೂಡಿರಲೊಡಗಿಡೆದೈತಂದು ಭೋರ್ವೀರವ ಕಾಳಾಹಿಯನೆ ಕ್ರೋಧದೆ || (21)

ಅನಿಗ್ರಹಂಗೈವುದಾತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೈದು ।

ಸಿರಿಯನುಂ ವಶಗೈದು ಸೀಮಂತಿನಿಯ ಬೆರೆದು ।

ಪರಮಸೌಖ್ಯವನುಂಬ ಪರಿಯನೆನದೈತಂದನಲ್ಲಿ ದೊಂದಿನ ತೆರದೊಳ್ ||

ಬರುವದಲ್ಲವುಮಲ್ಲ ತಿಳಿಯದೈವಲು ಸಲ್ಲ ।

ಧರದಿ ನಿಮ್ಮಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕಾಣದವನಲ್ಲ ।

ತರಣಿಸುತ ನೆಲ್ಲ ಮಂ ಬಲ್ಲ ದಯದಿಂ ಮನಕೆ ತರವೇಳ್ಕುಮೆನ್ನ ಸೊಲ್ಲಾ || (22)

ಪಲವುಧಿಕಪ್ಪಗಳ ಪದನಬರಮುಟ್ಟುಗಳೆ ।

ಸಿಲುಕೆನೋಳ್ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಜೀವಮುಳುದೈದಿದವ ।

ಬಲವಿಲ್ಲದೇನುಂ ಬರೈತರುವ ಮೊದಲು ದಿನ ಕಡೆದು ಗರ್ತದೊಳು ಮಗುಳ್ಳೆ ।

ನಿಲದೆ ಬೀಳ್ವೆನೆಂತು ಸುಲಭಮತಿಯನ್ನಾಂತು ।

ಕೂಲಿಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳಲೇನವಗೆ ಫಲವೇನಹುದು ಕೊನೆಗೆ ।

ಕೌತನವನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕ್ರೋಧಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧಾಮಾರ್ಗವನು ಮಟ್ಟು || (23)

ಮೂರುಲೋಕದೊಳ್ಳಾಳ್ ಶೂರರಿಂಗತಿಶಯದ |
 ಬಾರುಡಸಮಂ ಗಳಿಸಿ ಚದುರಿಂದ ಬಾಳ್ವದಕೆ |
 ತೋರವಣಿಯವ ಸಲಹುವುದುಚಿತವೆನೆ ದೇವ ಕಾರ್ಯದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳಾ ||
 ಭಾರಣೆಯಲಾವುಗಳನು ತರ್ಕದಿಂ ತಿಳಿದು |
 ದಾರುಣವನುಳಿದು ಕಾರ್ಯವನಿಸೆಗೆ ಫಲವಿಫಲ |
 ಸಾರುವುದು ದೇವವನುಚಿತವನಿ ಕಾರ್ಯವಿಫಲ ಕವಿವಂಶಧುರ್ಯಾ || (24)

ಸಂಗಾತವುಪ್ಪಿದವ ನಿಖಿಲಾಗಮಾಪಿತ |
 ಸ್ತ್ರೀಗಳಂ ಬಲ್ಲ ನಿಂಗಿತವ ಮತಿಯೊತಬಲಿ ಪ |
 ತಂಗಸುತ ನಿವಗನುನು ನೇಮಿಸಿಮತೆ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ನಡೆವರೆ ||
 ಅಂಗವನಿಗಿಂದಧಿಕವೆಂದುತು ಮನದ ಕೃ |
 ತ್ಯಂಗಳೆಲ್ಲವ ಮರೆತು ಯಾವರಾಜ್ಯವೊ ಪಾ |
 ದಂಗಳಂ ಸೇವಿಪೊಲಾ ದಯಗೈವರಾತ್ಮವದ ಕೀರ್ತಿ ಸವನಿನಿವುದುರ್ಯಾ || (25)

ಬವುದುಂಟಾಗುವರು ಕಾಲವಶದಿಂದ |
 ತಪ್ಪಿದಂ ಪಿಯರನುಮತಿಸಿ ನೀಕ್ಷಿಸಿದುದೊ |
 ಲೋಪುಗೊಳಲಹಪರದಲೀಕೆ ಕೃವಗವಹುಮ ಶಾಸ್ತ್ರಮತವೆಂದು ತಿಳಿದು |
 ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಪಗಗಳಾದಂ ಬೆರತಹಗೆ |
 ಇವುರಿಯೊಳರೆ ಮೂರುಲೋಕದೊಳ್ಳಾ ಜಯಕೀರ್ತಿ |
 ಯವುದುಮ ಹಿತಮೆರುತವೊಳೋಚನಂಗೆಯ ಪತಿಕರಿಸವೇಳ್ವಾ ಜೇಯ || (26)

ಸಾವಧಾನದೊಳೆನ್ನ ಬನ್ನಪವ ನಾಲವುಮ |
 ದೇವ ನಾಂ ಕಂಡಕನನಿನ ಪರಿಯ ಬೇಡುವನು |
 ದೇವತತಿಗಧಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಾನಂದಮೂರ್ತಿ ಮಾಂ ಮೂರ್ತಿವೆರೆದು ||
 ಈ ವಸುಧೆಯೊಳಗಾದಿಸಿ ದಂಡಕಾಂಠದಿಂದ |
 ನೀವಿಯಿಂದೈತಂದು ಬದ್ಯಮಾಕವ ಪೊರೆಯ |
 ಲಾ ವನದೊಳರೆ ಕಂಡು ಪವನಸುತ ಘತ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿವಂ ಪ್ರೀತಿಗೊಂಡು || (27)

ಹತವಲುಪಡುಸಿ ಸಂಗತಿಗೈಯ ಸುಗ್ರೀವ |
 ಕ್ಷೀತಿಪತಿಗೆ ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವುಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ |
 ಶತಮುಖನಸುತನ ಸಂಹುಸಿ ರಾಜ್ಯವ ನಿವೆನಿನುತಘಯವಂ ಕೊಡುತ್ತಲೆ ||
 ಬತಿಯಿಂದ ಕವನದೊಳ್ಳಾ ಕೋಲೊಂದ ಬಡಲು ನೀಂ |
 ವೃಥೆಗೊಳುತ ಪೊರಳುವವ ಕಂಡಾನು ತಿಳಿಸುತ |
 ಕ್ಷೀತಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿ ಮೊಳೊರಮಂ ಕಂಡಾರ್ಥನರಸ ಸಂವೇದಮೊಳಗೆ || (28)

ಹತಮಲ್ಲದಾದ ಬೆರರೊಳುಸುರ ಬಾರದಿನುತ್ತ |
 ಮತಿಗೋಪ್ಯಗೈವರೊಂದು ದಿನ ಸುಕುಮಾರ |
 ಸುತರಂಗದನು ಬೇಂಬಿಗೈವರಾ ವನದೊಳಾವ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲ ಮಂ ||
 ಅತಿಗೋಪ್ಯದಿಂದೆನ್ನೊಳುಸುರರ್ಪ ರಾಮ ಭೂ |
 ಪತಿ ನಿನ್ನ ಕೊಲಲೆಂದು ಬಂದಿರ್ಪ ಕಾರ್ಯಸಂ |
 ಗತಿಯ ತಿಳಿದಾತ್ಮಕುಲಬಾಂಧವರ ರಕ್ಷಣಂಗೆಯ ಬಾಳ್ವವುದು ಲೇನು || (29)

ದಲವು ಮಾತಿನೈನು ಪಂಥವಂ ಬಿಡು ಮೊದಲ ।

ಗಲವವು ಬೆಂಬದ ಬಿಡು ಕರುಣವೃತ್ತಿಸಂ ।

ಕಲಿತಮಾನದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಕರೆತಂದು ಯಾವರಾಜ್ಯಪಟ್ಟವಿತ್ತು ॥

ಜೆಲುವ ಕಪಿರಾಜ್ಯವಂ ಸೌಖ್ಯದಿಂದನುಭವಿಸಿ ।

ಸುಲಭಮೆಲ್ಲ ದ ಕೀರ್ತಿಫಲಿಸಿ ಬಾಳೆನುತ ।

ಲಲನೆ ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಮರುಗಾತಳುತಳುತಂಭಿವಿದಿದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು ॥ (30)

ಪರಿಪರಿಯ ನಯಾನೀತಿಗಳ ತೋರಿ ತಾರೆ ಬಲು ।

ಪರಿಯಿಂದ ಬೇಳ್ಳದಂ ಕೇಳಿ ಮತ್ತಾಗ್ರಹದಿ ।

ಸುರಪಸುತನಿಂತೆಂದನೆಲೆ ಭೀರು ಬೇರವದ ಮತ್ತವನ ಕೂಗಿನಿಂದ ॥

ಹರಿಯು ಪಿಂಡಿರುಗಿದರೆ ತರಣಿ ಕಳ್ಳಲೆಗಲ್ಲು ।

ತೆರಳದಡೆ ಲೋಕಾಸ್ತಮಾಗದಃಳುವದೆ ಕಪಿಯ ।

ತರಳ ಬಂದಂಜಿಸಿದರನುನಯದೊಳಾನ್ವೈದಿ ಮಗುಳವನ ಕರತರಾವದೆ ॥ (31)

ಮಾನದಿಂ ಬಾಳ್ವ ಕೂರರಿಗೆ ಪರಂದವ್ವು ।

ದೇಸಾದರುಂ ಸಹಸಲಹಾದೆ ಮೊರೆಯುತ ಕರವ ।

ವಾನರನ ಧನಿಗೇಳಿ ನಿಲುವದಕ್ಕಿಂ ಮರಣ ಕರ ಲೇಸು ಭೂತಳದೊಳು ॥

ಮಾನಿನೀ ಚಮಲತೆಯ ಭೀತಿಯಿಂ ಚಿತ್ತದನು ।

ಮಾನ ಬರ್ಜಿತ ನುಡಿವೆಯಾದರಾಲಿಸು ಸೂರ ।

ಸೊನು ಸಹಜಾತನೆಮಗವ ಕವನಕುಂ ಕರೆಯಲಾವು ಸುಮ್ಮನಿಹುದುಚಿತವೇ ॥

ಚತುರದಕ ಭವನದೊಳಗುಳ್ಳ ಕೂರರ್ಪಲ್ಲು ।

ರತಿಕಯದ ವೀರನೆಂದೆನ್ನ ಮಾನಿನಿ ಮಂದ ।

ಮತಿಬಲನೆನುತ್ತವನ ನೀಂ ಬಲ್ಲೆ ತ್ರೈದಗಂ ತಿಳಿದಿವುದಾದರೊಂದು ॥

ಕ್ಷಿತಿಜಾರಮಣ ಲೋಕನಾಥ ಬಂದಿಹನವಗೆ ।

ಹಿತವ ಬಯಸುವರೆಂದು ಬೇಳ್ವೆ ನೀನದಕೆನ್ನ ।

ಮತಿಯೊಳವುದ ಕೇಳಿ ನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದು ಸುಖದಿಂದಮಿರ[ಮಿಸು]ಕಾವಾನಿ ॥ (32)

ಸರಸಿಜಾಸನಗೊಲಿದು ಪರಬೊಮ್ಮ ಧರಣಿಯೊಳು ।

ನರರೂಪಿನಿಂದಮೈತಂದಿರ್ಪ ದಳಗಳನ ।

ತರಿದು ಲೋಕವ ಪೊರೆಯಲೆಂದು ಗಹನಕೆ ಬಂದನೆನುತಾನು ಕೇಳರ್ಪನು ॥

ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ಹರುಷದಿಂ ಕರೆತಂದು ।

ಸಿರಿಸಂಪದಂ ಕರೀರಂಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತೆ ।

ಕರಣನೆಂದೆನಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುವೆಂಬಲೆ ಕೃತವ್ರಣ್ಯಪರಿಮಾಕದೆ ॥ (33)

ಸರ್ವಭೂತಾಲಯ ಸಮಸ್ತ ಬುದ್ಧಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ ।

ಸರ್ವರಂತರ್ಯಾಮಿಗಾದ ಸಜ್ಜನ ಮೈವಿ ।

ಸರ್ವಾತ್ಮಕವರೋರ್ವ ಹಿತರಹಿತರೆಂಬ ಭೇದಂಗಳುಂಟೀ ಜಗದೊಳು ॥

ದುರ್ವಿದಗ್ಧತೆಯಿಲ್ಲ ದನು ದಿನಂ ಭಜಿಸುವರೆ ।

ಸರ್ವದಾಂ ಭಜಿಸುತಿಹ ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವ ।

ನಿರ್ವಾಣದಾಯಕನೆನುತ್ತಮರಿತಿಹನೆಂಬಲೆ ರಾಮ ಪರಬೊಮ್ಮನೆನುತ ॥ (34)

ಭಜಿವೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಾವಿಸಿದಿಂಗೊಲಿವೆ ।
 ಭಜಕಸುರಧೇನು ರಾಘವ ಪರಾತ್ಪರ ವೈರಿ ।
 ಗಜರುತಿಹ ಸುಗ್ರೀವನಧಟು ಕಬ್ಬಾಳುತನದಿರವೆ ಲೋಕಂ ಬಲ್ಲದಾ ॥
 ಸುಜನವಂದಿತ ರಾಮನಂ ಕಾಣಲವೆ ಬಂದು ।
 ಸೃಜಿಸಿದೊಡೆ ಕರುಣವಿಂ ಕಾಯ್ವ ಗರ್ವಿಸೆ ಪೊಡೆದು ।
 ವಿಜಯಸಿರಿಯಾಂತ್ಯದೆ ಬರ್ವೆನಿದಕನುಮಾನ ಬೇಡೆನುತ ಸಂತ್ಯಸಿದಂ ॥ (36)

ಇಂತೊರೆದ ಪತಿಯ ಬಲವಂತವಾಂ ನೋಡುತಾ ।
 ಕಾಂತೆ ಜಯವಂತನಾಗೆನುತ ಸೇನೆಯನಿಟ್ಟು ।
 ಚಿಂತಿಸುತ ಕುದ್ಧಾಂತಕೈದಲಿತ್ತಲಂ ವಾಲಿಕೋಧತಾಮ್ರಾಕ್ಷನಾಗಿ ॥
 ಮಾಂತಕೈದಿದನು ಪ್ರತ್ಯಾಸನ್ನದಲಿ ಸುಳಿಯಾ ।
 ವಂತಕನ ಭೈರವನ ವೀತಿಹೋತ್ರನೆ ಪರಿಯಾ ।
 ನಾಂತಾರ್ಘಟಿಯಲತುಲ ವೇಗದಿಂದೈತಂದು ರವಿತನುನಿರ್ವರ್ಧರೆಗೆ ॥ (37)

ಕಂಡನುದ್ದಂಡ ಬಾಸ್ಕರನಂತೆ ಕಂಗೊಳುವೆ ।
 ಗಂಡುಗಲಿ ಸುಗ್ರೀವನಾಂಭಟಿಯಾ ವಾಳಿಯಾ ।
 ದ್ವಂಡ ಪೌರುಷದಿಂವ ಮೂದಲಿಕೆಯಿಂ ಗಿರಿಯ ಬರಸಿಲಾ ಪೊಡೆವಂದದಿ ॥
 ಮಾಂಡೆಯಂ ಕೊಡೆಪಿ ಕಡುನಿಟ್ಟುರದ ಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ।
 ಬಂಡಲಾತ್ಮದ ಪೊಡೆಯ ಗವರುತಾರ್ಧಗ ಬತಿ ।
 ಗೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವ ಮತ್ತೆರಗಿವಂ ವಾಲಿಯಾ ತತ್ತರಿಸಿ ಕಿಡೆವಂದದಿ ॥ (38)

ಮೇರುಮಂದರಗಳೇಂ ಶಾಖಾಮೃಗಂಗಳಾ ।
 ಕಾರದಿಂ ಧರಣಿಯೊಳು ಕಾಮತ್ತ್ವ ಪಿಕ್ರಮವೆ ।
 ತೋರಲೈತಂದೆಂಬಂತೋ ವರ್ಣೋರ್ವರಂ ಜಯಿಸುವಾತಾರಗಳಂದೆ ॥
 ಭಾರಣೆಯ ಮರಮರದಿ ಪವಕರನುಗಳಂ ಪ್ರ ।
 ಹಾರದಿಂದರೆನಿಮಿಷ ಕಲ್ಪಾವನಾನಂದಂ ।
 ತಾರುಭಟಿ ಮನಗೆ ಜೀವಿಗಳ್ಳು ಕೆಪ್ಪಡಾಗಿ ಬೆರೆದಿದುರ್ದೇನಂಬನು ॥ (39)

ಮೂದಲಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸಲು ಭೂಧರಗಳೊಡೆದೊಡೆದು ।
 ಮೇದಿನಿಗೆ ಕಡೆಯ ತೋಳ್ತೊಡೆಯ ಘಾಯಗಳಂದೆ ।
 ಮೇದುರದ ತರುಷಂಡಮುನ್ನೂಲವೂಗುತಿರೆ ನಿಂಹನಾದಂಗಳಂದೆ ॥
 ಭೂದಿವಿಗಳೆರಡು ಸಬ್ಬದೈವೈತವೂಗಿರಲು ।
 ಪಾದಕತಿಯಿಂದ ಕಂದೊಳೆದ್ದು ಜಗವನಾ ।
 ಸ್ವಾದಿಸಿತು ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವರನೊಳ್ಳೊಬ್ಬಲಪಾಸಟಿಯನಿಡಲೆಂತುಟೊ ॥ (40)

ಪೊಡತಕ್ಕ ಪೊಡತ ಪಂಥಕೆ ಪಂಥ ಘಾತಗಳು ।
 ಗೊಡನೆ ಘಾತಂ ಕೊಲೆಗೆ ಕೊಲೆ ಮುಷ್ಟಿಗುಂ ಮುಷ್ಟಿ ।
 ಜಡಿತಕ್ಕ ಜಡಿತ ಮುಳುಗೆ ಮುಳುಗು ಮತ್ತಥಟಿಗಧಟು ಮಾನಕೆ ಮಾನದಿಂ ॥
 ಸಿಡಿಲಾರ್ಘಟಿಗಳಿಂದ ತರಣಿಸುತ ಭೂನುತರ ।
 ಗಡಣಕೆವ್ವಾಡಿಯನಲ್ ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವರೇ ।
 ಪೊಡವಿಯೊಳು ಪೊಡೆದಾಡುತಿರ್ದರೋರ್ವರಿಗೋರ್ವರಾಪಮೆಯಂಬಂತೆ ಕಣದಿ ॥ (41)

ಕೆಕ್ಕೆಯೊಳ್ ಬೊಗುತಿಲನಿತರೊಳ್ ವಾಲಿ ಮೇ |

ಲಕ್ಕೆ ಚಿಮ್ಮಿದ ಪದಾಂಗುಟದಿಂದ ಮಂಜರವ |

ಪೊಕ್ಕಳದು ತರಣಿಸುತ ಲಾಗುವೇಗದೊಳ್ಳೊಂದು ವಿಟಪಿಯನು ಪಿಡಿದು ಬಳಕ ||

ಗಕ್ಕನಮರೇಂದ್ರತನಯನ ಪೊಡೆಯ ಕೋಣಿತವ |

ಕಕ್ಕಿ ಮತ್ತುಕ್ಕಿರುವ ಕರವದಾಹತಿಗಳು |

ಕುಕ್ಕಿರಿದನೇನುನಾಹಸಿಯೊ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಕ್ರೋಧದಿಂ ಮಹಿಸುವಂತೆ || (42)

ಇಂತು ಕಪಿವೀರರಾಜೆಯೊಳ್ ಬೊಗುತಮಿರಲು |

ಚಿಂತಿಸುತ ರಘುವೀರನಂದಂ ಪೊದೆಯೊತ್ತಿನೊಳ್ಳು |

ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಲಿ ಬೆರಗಾದನೀರ್ವರ ಲಾಗುವೇ ಗನಾಹಸನ ಕಂಡು ||

ಅಂತಕಾಂತಕರೊ ಕಲ್ಯಾಣದನಿಲಾನಲರೊ |

ಚಿಂತಿಸಲಕ್ಕಮೆನುತಿರೆ ನೋಡಿ ಶಿವ ವೀರ |

ಸಂತಸಂತತಿಯೊಳಂತಿವರನೆಂತು ಕಾಣಲ್ವೊಳ್ಳುಮೆನುತಾಗ ಬೆರಗಾದನು || (43)

ಅನಿತರೊಳ್ಳು ವಾಲಿಗತಿಕೋವ ಬೆಚ್ಚುತ ಬರಲು |

ಕೆನಿಸಿಂದ ತರಣಿಸುತನಂ ಪಿಡಿದು ಭೂತಳದಿ |

ವನದನಾಳವ ಮದಕರೇಂದ್ರನನಿವಂದದಿಂ ದೊರಸುತಿರೆ ರಘುವೀರನಾ ||

ಮನಕ ತೋರ್ದುದು ಚಿಂತೆ ಕೋವಂಡಮಂ ಪಿಡಿದು |

ಕನಲಿ ಕಿಡಿಗರವ ಶರಮಂ ತೊಟಿಸಿ ತನ್ನ ಪವ |

ವನದಕಿಂಕರನಿಗವಕಾರಿಯಂ ಗುರಿಗೈದು ತೋರ್ದೊಳ್ಳುನಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್ಳು || (44)

ನಂಬದರಿಗೆಡರಡಸುಲೀಲೈಸುತ ಸೈರಣೆಯ |

ಕೊಂಬನೆ ರಘುತತ್ತಮಂ ಮೊ ಚಕ್ರಪ್ರತಿಮ |

ದಂಬಿನಿಂ ದಂಭಾಸುತನ ತನುಕೈಲಮಂ ಭೇದಿಸಲ್ಕುನಿಮಿಪದಿ ||

ಕುಂಭಿನಿಗೆ ಕಡೆದನಸುರೇಂದ್ರ ವಿಜಯಪತಾಕ |

ವೆಂಬಂತಮೋಘ ಶರದುವಹತಿಗೆ ವಾಲಿ ಕಾ |

ಕಂಬರಾಂತಕ ಹರ ನಮಸ್ಕಿನಾಯಾಯೆನುತ ಕುಗ್ಗಿದಂ ಧರಣಿತಳಕೆ || (45)

ಬೆದರಿದನೆ ಬೆಚ್ಚಿದನೆ ಹೃದಯದೊಳ್ಳು ಕಲಿತನದ |

ಮದವನುಡುಗಿಸಿದನೇ ಮಹಾಶರದ ವೇಗಕ್ಕ |

ಮದಿದುರಿದನೆ ರಣಭೀಮಸುತ್ರಮನಂದನಂ ವೀರಾಸನವನು ಬಲಿದು ||

ಅದಿರಿದಿಲ್ಲದೆಡಬಲನ ನೋಡಿ ಯೋಧರದೊರ್ವ |

ರಿದಿರೊಳ್ಳಗೆ ಕಣ್ಣಿನೆಯದಿರಲು ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ |

ಮದನಾಂತಕನ ಪದಪಯೋಜಮಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿದನೇ ಕಲಿಗಳಗ್ರಭವನೊ || (46)

ರಾಮಬಾಣಾಗ್ನಿಯಿಂ ಬೆಂದುದೊಡಲಾಗ ಸು

ತ್ರಾಮದಯದಿಂದಿತ್ತ ಮೂಲಕಾಮಹಮೆಯಿಂ |

ದಾ ಮಹಾಬಲಿ ಯನುಗಳ್ಳುದು ಶರಹತಿಯಿಂದ ಕುಗ್ಗಿತಗ್ಗ ತಮನಿತರೊಳ್ಳು ||

ಭ್ರಾಮಕಂಗಳೊಳವ ಕರಣಗಳಿಂದಮೆಡಬಲನ |

ಸೀಮೆಯಿಂ ನೋಡುತಿರೆ ತೋರಿತನ್ನೆಗಂ ಮಣಿ |

ಶ್ಯಾಮರಾಮಾಕೃತಿಯು ಕರಕಲಿತ ಕೋದಂಡಧುರ ನಟೀದ್ದಂಡದಿಂದೆ || (47)

ರವಿಯಂತೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಬಲದಲಿ ಸುಗ್ರೀವ ।

ನವಕಮೆನಲೆಡವಂಕದಲಿ ರಂಜಿಸೆ ತಾರ ।

ಪವನಸುತನೀಲನಳರಂ ಮುಂದೆ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ನುತಿಗೈವುತಿರಲು ।

ಲವಲಕೆಯಿಂದೊಂದುಕರವ ಕರದೊಳ್ ತಿರುಪ್ಪ ।

ತನಿರಳಕರಾಸನವನಿತರಕರದೊಳ್ ಪಿಡಿದು ।

ಕುವಲಯದಳಕ್ಕಾಮ ರಾಮ ಗೋಚರವಾಗೆ ಕಂಡ ಸುರರಾಜಸುತನು ॥ (48)

ಧೃತಶಿಲಮುಖಕರಾಸನದಿಂದ ವೀರ ಸ ।

ಮೃತಮೆನಿದ ಮನುಜಾವತಾರದಚ್ಚ ತ ಕಣ್ಣೆ ।

ಪ್ರಿಯೊಳಂ ಕಂಗೊಳನೆ ಕಾಣುತ್ತಸುವ್ರಸುತನತುಳಕೋಪವೇಶದಿಂ ॥

ಖತಿಗೊಂಡು ನಿಮ್ಮರವಿ ಧರ್ಮಸಂಹಿತೆಯಿಂದ ।

ಹಿತವಾದ ನುಡಿಗಳಂ ಮೂವಲಿನಲನುಗೈದ

ಪ್ರೀತಿವತಿ ಧನುರ್ವಿದ್ಯನಾರ ದೇವಿಯ ಕಲಿತುದಾದುದೆನುಗುಸುರೆಂದನು ।

(49)

ಪೊಂಚಿ ಪೊದೆಗಳ ವರೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕರವಲಾ .

ಕಂಚನಂಗೈದು ಕಂಡವನೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂ !

ಜಂಚಲಿದ ಲೇತ್ರಗಳನೊಮ್ಮೆ ನದಿ ನೀನುತಂ ತಗ್ಗಿ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿ ನಡೆದು ॥

ಕೆಂಚಿದೆತ್ತುತ ತನುವ ತ್ರಿಣತದಿಂ ಬಾಣವನು ।

ವಂಚನಂಗೈದು ಮೋಸದೊಳಸುಗಳಂ ಕಾಂಡು ।

ವಂಚನಾವಿದ್ಯ ಮತ್ತಾರದೆನೆಯಿಂ ನಿರಗಮಪದೇಶಮಾಡುಹುತು ॥

(50)

ಕಾಳಗದಿ ಮಾರ್ಮಲಿತ ಕಲಿಗಳೆಡೆಯೊಳು ತನ್ನ ।

ತೋಳ ಬಲಹಂ ತೋರಿ ಸಿಕ್ಕುಟ್ಟು ಕೀರ್ತಿಯಂ ।

ತಾಳುವದು ಹೃತ್ರಮತ ವಿಮತಹರಣಂಗೈದು ಕರಣಾಗತರ ಪೊರೆವುದು ।

ಜಾಳುಮತಿವಿಡಿದು ಬಿಡುರ ಸಂಗತಿಯ ತಳೆದು ।

ಪಾಳುನಿಲನಂ ಪಿಡಿದು ಪಾರುಡಗಳಂ ತೋರೆದು ।

ನಾಳುಕದಿಂದೆಚ್ಚ ದೌರ್ವ್ಯಾಸದಿಂ ಬೆರರ ಚುಚ್ಚು ವುದಿದಾವ ವರ್ಚು ॥

(51)

ಪೊಡವಿವತಿಕುಲ ಸತ್ಯಬವಿ ನೀಂ ಕರುಣಿಯೆಂ ।

ದಡಿಗಡಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳುಂ ಪೊಗಳುವಂದಿ ರೂಹ ।

ತೊಡಿಗೆಯಂ ಕೃಂಗುನಿ ಧರ್ಮವ್ಯ ನೆನಿವ ವಸರಾಂತು ಭೂತಳದಿ ಚರಿಸಿ ॥

ಪಿಡಿದು ಕರಚಾಪವ ವರಾಕ್ರಮವ ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ।

ಕಡೆಗೆ ಶಾಖಾವ್ಯುಗ ವರಾಜ್ಞುಬದ ವಧೆಗೈದೆ ।

ನುಡಿ ಪುರಾತನ ನಡೆ ಕಿರಾತನೆಯ ಗಾಥೆಗಾಡೆ ನೀಂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಕಟಾ ॥

(52)

ಪೊರಗೆ ಸಾಧುಗಳ ಚಿಹ್ನೆಯನಾಂತು ಮಾನಸದೊ ।

ಳಿಸಿ ಹಂಸಾತತಿಯ ನೋಳ್ವರಿಗೆ ಸಾಧುತೆಯ ।

ಪೊರಪತಾಕೆಯ ತೋರುತೊಳಗಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ಬೇರೆನಿಸಿ ನಿರ್ವ್ಯಾಸದಿ ।

ಮರೆಯೊಳಡಗಲ್ಲರಾಂ ತಿನ್ನುವ ವಿಷಕೊಪದೊಳ ।

ಗಿರುವಗ್ನಿಯಂದದಿಂ ಚರಿವ ಪಾತಕಿಯನುತ ।

ಮರೆಯದಾದೆನು ರವಿಯ ಕುಲದ ದಾರ್ಮಿಕನೆಂದು ತಿಳಿದು ಮರುಳಾದೆನಕಟ ॥ (53)

ಜಡೆಗಳನು ಕಟ್ಟಿ ಮರನಾರಸೀರೆಯನುಟ್ಟು |
 ಬಿಡುತ್ತನಮಾಂಬುದಂ ಮಾನೀವಕಳವಟ್ಟು |
 ಪೊಡವಿಯೊಳು ಪುಣ್ಯನದನವಿಗಳಂ ಸಂಚರಿಸಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಿಂದ ||
 ನಡೆದು ಫಲಮೂಲಾಶನಂಗಳಂ ಸಾತ್ವಿಕದ |
 ನುಡಿಗೊಳಿಸಿ ಮರೆಗೊಂಡು ಕುಟಿಲದಿಂದ ಕೋತಿಯಂ |
 ಕಡಪಿದ ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಯು ನಿನ್ನಗಾರು ಸರಿ ಕುಲೋತ್ತಂಸನಹರಾ || (54)

ಸಾಮದಾನಕ್ಷಮಾ ಧರ್ಮಧೃತಿ ವಿಕ್ರಮಂ |
 ಬ್ರೀಮ ಸತ್ಯಂ ದಯಾಚಾರ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ |
 ಕಾಮತಾರ್ಥತೆ ಮಾಖ್ಯ ಸದ್ಗುಣಗಳಂ ಭೋರೆಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿವುಪ್ಪು ||
 ಕಾಮವೃತ್ತರ ಸಿಂಹಗೈದವುದು ಕುಲಧರ್ಮ |
 ಪೀ ಮಹಾಬವಿಯೊಳು ಕಪಿಯವಂಚಿಸಿ ಬಡಿದು |
 ನೀ ಮಹತ್ವವ ಗಳಸಲನುಗೈದಿ ಪ್ಲವಗವಧಿ ಯಾವ ಧರ್ಮದಿ ಬೇಳ್ವುದು || (55)
 ಕಾಮವೃತ್ತಿಯನುಳಿದು ಕ್ರೋಧಂಗಳು ಪಳಿದು |
 ನೇಮದಿಂದ ಸಯವಿನಯನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹಗ |
 ಳಾ ಮಹಾರಾಜಕುಲಧರ್ಮ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಾಮವೊಂದ ||
 ಬ್ರೀಮದಿಂದ ಪಡಿದು ಯಿಂದ್ರಿಯ ಪಾರವಶ್ಯತೆಯ |
 ಕೋಮಲಿತಹೃದಯದಿಂದ ನೃಪನೀತಿಯಂ ತಳೆದು |
 ನೀ ಮಹತ್ವಾತಕದ ವಿಕ್ರಮವನೊಡನದಂತು ಬೇಳ್ವುವೆ ನೂಚಿನು || (56)

ಸೂಚಕ ಕದರ್ಯ ಮಿತ್ರಘ್ನ ಸಂತತ ವೃಥಾ |
 ವಾಚಕಂ ಗೋಘ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಘ್ನ ನಾಸ್ತಿಕ ಕೃಪಣ |
 ನೀಚ ಚೋರತ್ವದಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಧೆಗೈವ ಪರಿವೇತ್ತ ಗುರುತ್ವಪೂತ ||
 ಭೂಚಕ್ರದೊಳು ನಿರಯಗಾಮಿಗಳೆನುತ್ತಿವರ |
 ವಾಚಿವುಪ್ಪು ಧರ್ಮಗಳು ಜಗದುತ್ಪವಿತ್ರಂ ವಿ |
 ಲೋಚನನ ಗೋತ್ರಸಂಭೂತನಾದೆ ನಿನಗೆ ಮತಿಜನಿಸಿತೆಂದಿಹಟಾ || (57)

ಸಗರಂ-ದಿಳಿವ ರಘು ವಂಶೀಚಂ ಕುಶ್ಲೆ |
 ಮಿಗೆ ಭಗೀರಥನಜಂ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಮೊದಲಾದ |
 ಬಗಕುಲೋದ್ಭವ ನೃಪರು ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಗಳು ಭೂತಖತಪರರೆನುತ್ತ ||
 ಜಗತಿಯೊಳು ಸಾಧುಗಳು ಪಾತಿ ಪೊಗಳುತ್ತ ಮರ್ವ |
 ರಗಣಿತಗುಣಗಳಂ ಸತ್ಕುಲದಿ ನೀಂ ಧೀರ |
 ನೊಗೆದು ಕಪಿಯಂ ಗೆಲಿದು ವಂಶಾನುಚರಿತೆಯಂ ಪಾಲನುಗೈದಿಯಕಟ || (58)

ಪುಲಿ ಗಜಂ ಹರಿಣ ಛಾಗಾದಿ ಚರ್ಮಂಗಳ |
 ನೊಲಿದು ಧರಿಸುವದೊಂದು ವ್ರತಗಳಲಿ ಮತ್ತವರಿ |
 ಗೊಲಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯರವಂ ತರಿದು ತಂದಿವುಳಿದಿದು ಧರ್ಮದೊಳಗೊರೆದಿವು ||
 ಪಲವು ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕಲಿತೀರ್ಪ ನೃಪನೀತಿ |
 ಗಳಲಾವ ತಾಣದೊಳಗುಸುರಿವುದೈ ಕಪಿಯ |
 ಕೊಲೆಯು ತ್ವದ್ಭರಣೆಯು ಬೇಳೆನಗೆ ಸಂಶಯಂ ಪೋಪಂತೆ ಮುದವನಾಂತು || (59)

ಶಕ ಶಲ್ಯಕ ಕೂರ್ಮ ಗೋಧ ಶ್ವಾವಿಟ್ಟೊಬ್ಬ |
 ಬೆಸರಾಂತಮೈದುಮೃಗಗಳ ಪಾರ್ವರಸುಗಳು |
 ರಸೆಯಲುಣ್ಣ ಪ್ರೀಳ್ಕುಮುಳದ ಫಲಭಕ್ಷಣೆಯ ಪಾತಿತ್ಯಕರಮೆನಿವುದು ||
 ಪೊಸಶಾಸ್ತ್ರ ವ್ರಾವುದಿದ ನಾವು ಪಂಕ್ತಿಯ ಕೊನೆಯೊ |
 ಳಿಸಿದಿಹುದು ಕಪಿವಾಂಸಭಕ್ಷಣಾವಿದಿಯನುತ |
 ಮಾಸುಂದೊಡೆ ಧರ್ಮವಚನವ ಕೇಳಿ ಸುಖಿಯವೈ ನೃಪರ ಮಸ್ತಕದ ಮಣಿಯೊ ||

ಭೂತಳದೊಳುಳ್ಳುಖಿಳಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವ ಗಳಪಿ |
 ತಂತ ದಶರಥನಾ ಮುನೀಶ್ವರಿಯ ಗೋತ್ರದೊಳು |
 ನೀತಿತಪ್ಪಿದರಾದಿಸರ್ವನ ನೀನೆಂತಲ್ಲ ಜನಿಸಿದೆ ಶುಭಾಂಶಯೊಳಗೆ |
 ಏತಕೆ ಜಗತ್ತುಳಿವುದೆಂತು ನೀನರಸುತನ |
 ಜಾತಿಯನ್ನನುಕರಿಸಿ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಕುಲ |
 ಭೂತಿಯಂತಿಹುದೆಂತು ಬೇಳುದಿನೊಳು ನಿಂತು ಭಯವಿಲ್ಲ ಮೈಕೆಯನಿತು || (61)

ಕಡೆದು ಭೂತಳಕೆ ಬಣನಂತೆ ಧರ್ಮಶ್ರವಣ |
 ಪಿಡಿದನೆಂದೆಯದಿರು ರಣಭೂಮಿಯಲಿ ಕಂಡೆ |
 ಕೊಡನೆ ಕೈಗಾಣ ತಿಳುವುತರ್ಪಣ್ಯ ಚರಾಚರದಂತುಜಾಲಂಗಳೊ ||
 ಸ್ತೋದೆಯೊಳಗೊರ್ವನಿಧಿರಾಂತು ಜೀವದೊಳುಳಿದು |
 ಕಡೆಸುಂದಾನೆ ಗಿಡಮರವಿಡಿದು ಸರವಿದ |
 ಕಡೆಪಿಡೆ ಮಹಾಬಲಿ ತಪೋನಿಷ್ಠನೆಂದಾನು ಮರಳಾಗಿ ಪೋದಿನಕಟಾ || (62)

ತಿಳುವಿಯದಾದೆಯೆನ್ನಯ ಕಾರ್ಯಧಾರ್ಯತೆಯ |
 ನೆಲನಣುಗಿಯನ್ನಿಪಿದದೊಳಗೆ ತಂದಿತ್ತು ದಳ |
 ಗದನ ಪಿತಂತದು ಬಾಧಾಕ್ರಾಂತನೊ ಮೊಳ್ಳಿನೊಮ್ಮೆ ಸೂಚಿಸಿದರನಗೆ ||
 ಬಳನಲ್ಲಬಲ ಸೂರ್ಯತನಯ ನಿನಗೋಸುಗಂ |
 ಕಳವಿಂದಮೆನ್ನರಿದು ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಯಂ ತಳೆದು |
 ಫಲವೇನುಂಜಿಯಕಟಕಟ ಬದ್ಯೋತಕುಲದಾದಿ ಬದ್ಯೋತ ನೀನು || (63)

ಕೊಳ್ಳುಗುಳ್ಳಕೆ ಬರುವ ಸಮಯದಿ ತಾರೆಯೆನ್ನೆ ವದ |
 ಗಳ ಪಿಡಿದು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ದಯದಿ ನೀನಿತ್ತು |
 ಬಲವಚನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಬೇಳೆದಳ್ ಕೇಳ್ವಾನು ನನುನಗುತಲಿ ||
 ನಳನಮುಖ ನೀಂ ಬಾಲಿ ತಿಳಿಯದಲಿ ಚಾವಳ್ಳು |
 ದಳದೊನ್ನೆಬದರಿಸುವೆ ಸರಗಿಜಾನನಗೊಲಿದು |
 ಇಳಿಯ ರಕ್ಷಿಸೆ ಬಂದ ಪರಬೀಮ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮನೆಂದೆಯದಾದೆ ನಕಟ || (64)

ಗೀರ್ವಾಣವಂದಿತವದಾಬ್ಬ ನೀ ನಗತಿಯೊಳು |
 ಸರ್ವರಂತರ್ಯಾಮಿ ಯತಿ ದಯಾಪರನುತ |
 ಗೋರ್ವರುತರ ಹಿತವೆಂಬ ಭೇದಮಮಂಜಿಯನುತುತರವನೀವ್ರತ |
 ನಿರ್ವಾಣಪತಿ ನಿನ್ನ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಪಂದುವಕ |
 ಪೂರ್ವಸಾಹಸವ ಕಂಡೆನು ತಿಳಿಯದೈದಿದು |
 ಗರ್ವದಿಂ ಮಡಿದಾತನಲ್ಲಿ ನಿಜಬುದ್ಧಿಯಿಂದಳದೆ ಕೇಳೆನ್ನ ಸೊಲ್ಲ || (65)

ಕಾಲಕರ್ಮಗಳಂ ಕಳೆದು ಬದುಕುವರೊಂಬೆ !

ಶೀಲಸದ್ಗುಣ ದಯಾವರ ನಿನ್ನಗೆ ದಾರ್ಢ್ಯವೊ !

ಜಾಲವೆಂಬುದೊಂಬೆ ಕಪಿ ಚಂಚಲತೆಯಿಂದವಿಾ ಕರದ ಬಾಧೆವಿಡಿದು !

ಬಾಲಿಕದ ನಿಮ್ಮರದ ನುಡಿಗಳಿಂದಾಡಿದುದು !

ಕೇಲಿಸದೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಮರೆವುದೆಂದೊರದಾಗ !

ವಾಲಿ ನಿಜವಾರ್ಗವಾರ್ಗಣವನರಸುತರ್ಮಿದ್ ತನ್ನೊಳಗೆ ಕಣ್ಣುಗಿಯಾತ ||

ಭೀಮ ವಿಕ್ರಮ ಮಹಾದಾಮಹತ್ವರ ಕೀರ್ತಿ !

ರಾಮ ಸುತ್ರಾಮ ಸುತನತಿಶ್ರೂತರರದಿಂದ !

ಮಾ ಮಹಾನಿದ್ವಾರದಿ ನುಡಿದ ನುಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಲಾಠಿಸುತ್ತಲಿ ||

ರಾಮಪ್ರದರನ ಕಪಿಯರನಗಮಿತಸುಧರ್ಮ !

ಸೀಮೆಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ವೇಳ್ವನೆಡಬಲದೊಳಗೆ !

ಸಾಮಿತ್ರಿ ಸುಗ್ರೀವ ಪವನಜಾಡಿಗಳೊಲಿದು ಏಡಿ ಪೋಳುವ ತೆರದೊಳು || (67)

ಸಂಧಿ 6 ಕ್ಯಂ ಪದ 265 ||

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಮಾಡಿದವರಾಧಮಂ ಮನ್ನಿಸುವೆ ನೆಂಬುದಂ !

ರೂಢಿದನರಂವಂತೆ ರಘುವೀರ ಕೃಪೆಯಿಂದ !

ಕೋಡಗದ ದೊರೆಗೆ ಕೈಗೈದ ಪದವಿಯ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ವರಕವಂಬ ನಲಿಯೆ ||

ಕೇಳು ಪಾರ್ವತಿ ವಾಲಿ ಬಹುವಿಧದ ನಿಬ್ಬರದಿ !

ಹೇಳನಂಗೈದ ಪರಿಯಂ ಕಂಡು ರಘುವತಿಯಾ !

ಹೇಳದಂ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಲಿತವಚನಗಳಂ ಸದ್ವನರು ಹರುಷಪಂತೆ ||

ಕೇಳು ಕಪಿರಾಜ ದುರ್ನೀತಿಯಂ ಕೋಪಮಂ !

ತಾಳ ಶ್ರಮಗೊಂಡರದರಿದೇನು ಫಲವೈ ಕೃ !

ಪಾಳುವೆನಿಸುತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತಿಯಿಂದ ತಿಳಿದಾಡು ಮಗುಳುತ್ತರಕ್ರಮವನು || (1)

ಚತುರಬ್ಧಿಪುಯಂತಮೆಸೆವ ಭೂತಳದಾಧಿ !

ಪತಿಗಳಕ್ಷಯಕುವಂಚದರವಿಳದಂತುಗಳ !

ಹಿತನಿಗ್ರಹಾದಿಗಳನೆಗಗಿ ಪಾಪವನೆರಡು ಧರ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಗೈಯುವ !

ಪತಿಗಳಾ ಸಿಂಹಾಸನವನಾಳ್ವ ಭರತ ಭೂ !

ಸತಿಯಾರಸರತಿ ದಯಾವರ ಧರ್ಮಶೀಲ ಸ !

ಮೃತರಂಬುದಂ ಕಂಡು ಕೇಳದೆ ನೀಮುನ್ನಮವಿಳ ಭೂದಿವರರಿದೆ || (2)

ಆ ಮಹೀಪಾಲನವನೀಪಾಲನಂಗೈವ !

ನೇಮದಿಂದ ದಖಲಧರ್ಮವ ಪೊರೆದು ಧರೆಗೆ ಸು !

ತ್ರಾಮನಂದದಿ ಪ್ರಜಾಹಿತವ ಬಯಸುತರ್ಮಿದ್ ಪರದೇವತಾರೂಪದಿ !

ಸೋಮನಂತಾನಂದಕರ ಶತ್ರುಪಿಡಯ ರಣ !

ಭೀಮನಾಜ್ಞೆಯೊಳವಿಳ ಧರ್ಮಪೋಷಣೆಗೈಯ !

ಲೀ ಮಹಿಯ ಚರಿವರಸ್ಯತ್ಸದ್ರಕದರಸುಗಳನೇಕರಸ್ಯಣೆಯಿಂದಲಿ || (3)

ತಿಳಿದು ಬತ್ತದ ತೊಳಲ ಪಳೆಯದೆ ಕಪಿತ್ಥಮಂ ।
 ತಳಿದು ಸನ್ಮಾರ್ಗಮಂ ಕೈಕೊಳದೆ ದೌರ್ಜನ್ಯಂ ।
 ಕಳೆಯಂ ಕತಂಧರೊಮ್ಮನದಿ ಕೂಪವ ಹೊಕ್ಕ ತೆರದೊಳಗಮರ್ಯಾದೆಯಂ ॥
 ನಿಳಯನಾದೊಡೆ ಪ್ರಾಣಮುಳವುದಂತರಸುಗಳು ।
 ಸುಳದಾಡಾವೆಡೆಯಲೀಕ್ಷಿಸಿ ಸೈರಿಸುವನೆಂತು ।
 ತಿಳಿ ಧರ್ಮವತ್ತವನೆಂದೊರೆದು ರಘುನಾಯಕಂ ವಾಲಿಯೊಡನೀ ಪರಿಯಲಿ ॥ (4)

ಬೆತ್ತಾತನೋರ್ವನಗ್ರಜನೋರ್ವ ವಿದ್ಯಗಳ ।
 ತೆತ್ತಾತನೋರ್ವರೀ ಮೂವರುಂ ಗುರುಗಳೊಂ ।
 ಬುತ್ತಮದ ಮತ್ತ ತನುಜನಂತೇ ವಾಸಿಗಳ್ ತನೂಭವರೊಬ್ಬರು ॥
 ಮತ್ತೆ ಸೊಸೆ ಸಾದಿನಿಯು ಮಗಳು ಮೂವರು ಸಮ ಮೆ ।
 ನುತ್ತ ಬೆಳ್ಳದ ಧರ್ಮದಸುರಣೆಗೈಯೆನಿಸೆ ।
 ಗುತ್ತಪೋತ್ತರವೃದ್ಧಿ ಸಮಸಿದ್ಧಿ ಮರವಳ್ಳಿ ನಿನಗೊದಗುವದೆ ಕಪೀಶ ॥ (5)

ಹಿಂದಮುದರಿಯದಿಂದ್ರಿಯಾಶರವಶ್ಯಮಂ ।
 ಪೊಂದಿಯನುಜಾಂಗನಾಂತಿಗಳಿಸಿ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ।
 ಯಿಂದ ಧರ್ಮತ್ಯಾಗಗೈದೆ ಪದಾರಾಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಕಡೆಮರಾರು ।
 ಭಂದದಿಂ ನೀನಗಿದವರಾಧವನಾರೂಪ ।
 ಸುಂದರ ಪಲಪ್ರಸರವಾದನುಭವಿಸದಾ ।
 ಗಂದರೇನಕುಮ ಪೂಡಿವ ಪಾಪ ಕೊಂದರಿನ್ನಾರಿಂದಮೋನಪ್ಪುದು ॥ (6)

ಕುಪವಿದೆಡೆಯ ದಂಡನಗೈಯದೆ ಧರ್ಮ ।
 ಲೋಪದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸದೆ ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರವ ಮ ।
 ಗೋಪಾಯನಂಗೈಯದೆತಿಮುತ್ತತೆಯೊಳಾರ್ತಹರಣಂಗೈಯದಿರುವ ॥
 ಭೂಪಾಲನಿಗೆ ನಿಯಮೆಂದು ಶ್ರೀವತ್ಸನು ನಿ ।
 ರೂಪಗೈವರ್ಧಮಂ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಬುವನ ।
 ದೀಪರಘುವಂಶನೃಪ ಕಳುಹಿರುವ ಭುವನಮಂ ಪೊರೆಯೆ ಮತ್ಸ್ಯವೃಕಸನರ ॥ (7)

ರಾಜಾಜ್ಞೆವೆಡಿದಾಪ್ತ ನಿಖಿಳವೀತಕೆಗಳ ಸೆ ।
 ಮಾನಮಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಗೋವಿಪ್ರಮೃಗಪಕ್ಷಿ ।
 ರಾಜಿಯಂ ಪೋದದೆಲ್ಲ ಧರ್ಮಕೋಣೆಯವನುಂ ಕಂಡೆನಿತೊಪ್ಪುಗೊಳಿವು ॥ (8)
 ಮಾಡಮನುವ ಕಾನ್ತ ಪ್ರದ್ವತಿಯ ತಿಳಿದು ಕಪಿ ।
 ರಾಜ ಚಿತ್ತಾಂತಂಕಮಂ ಪಳ ಭವದ್ವಧಾ ।

ಜೀನ ಮಗುಳೊಂದಿರ್ಪದೊರೆವೆನಾಲಿಸು ಪ್ಲವಗ ಚಂಕಲದ ಮನವನುಳುದು ॥
 ಅಕಲಂಕಭಾಸ್ಕರಾತ್ಮಜಗನ್ನಿನಾಕ್ಷಿಯಾಳು ।
 ಸಕಲಕಪಿಯೂಥವರ ಮುಂಗಡೆಯಲಭಯಮಂ ।
 ಪ್ರಕಟವೆನಲಿತ್ತೆನೆಮಗಾತ ಸೌಮಿತ್ರಗಿಂದಧಿಕ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲವು ॥
 ಸಕಲಸಂಪದವಿಪದವೆಮಗವಶ್ಯಕವಾಗೆ ।
 ಯಾಕುತಿತಂತ್ರಂಗಳಂದಾದರೆಯು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ।
 ನಿಖಿಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ರವಿನುತಗೆ ಕೊಡಲಾದುದಿದು ಮುಖ್ಯಮತಮೆಂದರಿ ॥ (9)

ರವಿಕಶಿಗಳೆಡೆಯಾಟ ನಿಲಲಿ ನೀರಧಿ ಬಂದು ।

ಕುವಲಯಾದಿ ವಸರಿಸಲಿ ಮೇರಾಮಂದರಗಳೊಂ ।

ಉವಕಮನೆ ಚಲಿಸಲನುದಿನದಿ ರಘುವಂಶಭವನ್ಯಪತಿಗಳು ಕೊಟ್ಟನುಡಿಯು ।

ಅವಿರಳದ ಸುವಾನ್ಯಜ್ಯಪದವಿ ಕೈಸಾರದಿರೆ ।

ಭುವಿಯೊಳಾರನಿಸುವರು ರಾಜ್ಯಪ್ರದಂಗೆಯ್ದು ।

ರವಿಸುತನ ಪೊರವೆವೆಂದುದಕೆ ನಿನ್ನಂ ತಂದಿ ಬಿಸುಟೆವಾವು ಸತ್ಯನಿಡಿದು ॥ (10)

ಆರಾದರೇನಯ್ಯ ಮಾಡಿದವಕಾರದನು ।

ವಾರದಂಡತೆಗೈಯಾದಿರೆ ದೋಷ ಪೋದವುದೆ ।

ಮಾರಲಳವೇ ಧರ್ಮವಚನಗಳನಿಹ್ವಾಕುಭವರತುಳಧರ್ಮಗಳಲೇ ॥

ಧಾರಿಣೀಪತಿಗಳಲಿ ಕೆಲಕೆಲರು ಮನುಜಕೃತ ।

ತೋರಪಾತಕಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮೆಸಗಿ ಕಾ ।

ಳೋರಗವು ಕಚ್ಚಿದುದು ಕನದಿಂದ ತೊಡೆದರದು ಪೊದವುದೆ ಮತಿವಿಕಳತೆ ॥ (11)

ವಿಧಿಯಿಂದ ಪಾತಕದ ದಂಡನಂಗೈದಾವು ।

ಬಾಧಜನರ ಮೆಚ್ಚಿನಿಂ ನಡೆದವೆವು ದುರ್ನೀತಿ ।

ಯಾದಿಸದೆಮ್ಮರಸುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಳಗೊಂದಿಗುಂ ತಿಳಿಮ ಯೋಚಿಸದೆ ಬಂದೆ ॥

ಬದರಿದರೆ ಕಪಿ ನಿನ್ನ ಮತಿದೇನೆಂಬೆನೆಮ ।

ಗುದಿಸದೈ ರೋಷಹರ್ಷಗಳು ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಯು ।

ಪದನಿಂದಮನುತೊರೆದು ಮಗುಳೊಂದು ನೀತಿಯಂ ಬೇಳ್ವ ರಘುನಾಥನೊಲಿಮು ॥

ನೆಲದಾಣ್ಣರಿಗೆ ಧರ್ಮ ಮೃಗಯಾಟನಂ ಪೋಗಿ ।

ಬಲೆಜಿಗುರಾಶರಮಿಂಟಿಗಳಲಿ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳ ।

ನೆಲದಿ ಕೆಡವುವದು ಸನ್ಮುಖ ಪರಾನ್ಮುಖ ಮತ್ತು ನಿವ್ರಾಪ್ರಮತ್ತವೆಂದು ॥

ಪಲವು ವಿಧಗಳ ನೇಣಿಸಿ ಬಿಡುವರೆ ಮುಳುಪತಿಗ ।

ಳೆಲಿ ಮರುಳೆ ಕಾಖಾವೃಗಂ ಪಾತಕಿಯು ನಿನ್ನ ।

ಕೊಲುವಶ್ಯಕಮಾದುದಾವ ವಿಧದಿಂದಾಗೆ ಧರ್ಮವಚನಾನುಮತ್ತದೆ ॥ (12)

ಬಂದೆ ರೋಷಕೆ ಸಿಲ್ಕಿ ನರನಾಥರಂ ಜರಿದು ।

ಪರಮಪಾತಕವ ಸಂಪಾದಿಸಲದೇಕೆ ನೀ ।

ನು ಧರ್ಮಸಂಗತಿಯ ತಿಳಿದಾತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯನೆಸಗು ಕಪಿತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ॥

ಹರಿಯ ಮನುಜಾಕಾರದಿಂದ ಭೂವೀತಳದೊ ।

ಳರಸೆನಿಸಿ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳ ತಿಳಿದವ ಬೆರಸ ।

ದುರೆ ಧರ್ಮರೂಪದಿಂ ಚರಿಪನೆಂದರಿತುಕೋ ದೋಷ ಬಂದವುದನರಿತು ॥ (13)

ಪರಮಪುರುಷನ ವಚನಸರಣಿಯಿಂ ಮನವನಾ ।

ವರಿಸಿದ ಕಳ್ಳಲಿಯ ಜುದು ನಿರ್ಮಲತೆಯಿಂ ।

ಬೆರಯಲೇ ಧರ್ಮಗಳು ಕರತಲಾಮುಳಕಮನೆ ಕಣ್ಣೆಸೆಯ ನೋಡಿನೋಡಿ ॥

ಅರಿಶಂಬಲಾಂಛನ ಮಹೇಶ ಸರಸಿಜವಾಸ ।

ನಿರುಗಿಯಾ ಮೂರ್ತಿ ಯೆಂದರಿತು ಸಂತಸದಿಂದ ।

ಹರಿಕುಲೋತ್ತಂಸನಿಂತೆಂದನಾನಂದದಿಂ ಚಿತ್ತನೈರ್ಮಾಳ್ವದಿಂದೆ ॥ (14)

(15)

ರಮೆಯರಗನೊಂದು ರಾಜೀವಲೋಚನನೊಂದು ।
 ದ್ಯುಮಾಣಿತಸಂಕಾಶ ದೀನಪೋಷಣನೊಂದು ।
 ಕಮಲಭವರಾದ್ರಾದಿಗಳ ಸೃಜಿಸಿ ಖಾಲಿಸುವ ಮುನಿಕುಲೋತ್ತಂಸನೊಂದು ॥
 ವಿಮಲವಿಜ್ಞಾನಂದನಿಧಿಯೊಂದು ತ್ರಿಗುಣ ಸಂ ।
 ಕ್ರಮಮಿಲ್ಲ ದಪ್ರಮೇಯನಾದಿವಸ್ತುವೆನುತ್ತ ।
 ತಮಸುಪರನೊತ್ತು ತಿಳಿದಿರ್ಪೆ ರಘುನಾಥ ನೀಂ ಜಗನ್ನಾಥನೊತ್ತು ॥ (16)

ನಸುನಗೆಯೊಳೊಗೆದ ಮಾಯಾವಿಲಾಸದಿ ಬೋಮ್ಮ ।
 ನಸಿಮಾಳು ಬಿಜಾಹ್ನರುದಿಸಿ ನಾನಾಪರಿಯ ।
 ಲೆಸೆವಂಡೆಗಳ ಸೃಜಿಸಿ ಜೀವರಾಸಿಗಳನ್ನು ಪುತ್ರ ಫಲಯ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ॥
 ಹಸವಲ್ಲ ದಜ್ಞಾನವಸಗೈದರಾ ಬಲಿಯು ।
 ಮುಸುಕಿತಾ ಮನಕೂಪದೊಳ್ ಕಡೆದು ಕಾಣದಿಹ ।
 ಪಸುಗಳೊತ್ತರಿವರೇ ಚಿನ್ಮಾತ್ರವಿಗ್ರಹವ ಶರಣದನ ಕಲ್ಪತರುವ ॥ (17)

ಜಗದುದ್ಧರಣೈಯೊಲಭಕರನೆ ಮಾನುಷರ ।
 ಬಗೆಯಿಂದ ಸಂಚರಿಸಬಂಡತೇಜೋರಾಶಿ ।
 ನಿಗಮಮಸ್ತುಕಮಾಣಿಯೊತ್ತಾನು ತಿಳಿದಿರ್ಪೆನಿವಕೆ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲವು ॥
 ಜಗತ್ತಿಯೊಳಗಾರಾದೊಡೆಯ ಚರಮಸಮಯದೊಳು ।
 ಮುಗುಢತೆಯನಾಂತ ಕರಣಂಗಳಂ ವಿಜ್ಞಾನ ।
 ಮೋಗಿಯದೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದಾದಂ ಮೋಹಮಪ್ಪರಬಿಲರನ ॥ (18)

ಶರಕತಿಯೊಳೊಲೊಂದನರಿಯದಜ್ಞಾನದಿಂ ।
 ನರನೊಂದು ತಿಳಿದು ವಾನರಬುದ್ಧಿವಿಡಿದಾಗ ।
 ಮರುಳುನುಡಿಗಳ ನುಡಿದ ಪರಿಯನೇರಿನದೆ ದಯಾಪರನೊಬ್ಬ ಬಿರುದ ಮರೆದು ॥
 ಪರಿಪರಿಯ ಧರ್ಮಗಳೊಡೊಡೆಯ ಕಳ್ಳಲಿಯು ।
 ಪರಿಹರಿಸಿ ಪರಮಪೂಜನಮೂರ್ತಿಯಾಂ ತೋರಿ ।
 ಪೊರೆದಂತರಾತ್ಮ ಮುನಿವಾನನಸರೋಜಾತವಿಕಚಕರದ್ವೈದಾತ್ಮ ॥ (19)

ಬೆಗೆದು ಯೋಗದೊಳು ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಜಾಲಮಂ ।
 ಸರಭನವರಿಗುವ ಸಮಾಧಿಯೊಳು ಮೌನಿಜನ ।
 ರರಿಯದ ಮಹಸ್ವೈದಿ ಲೆಲದಿ ಪುರುಷಾಕಾರವೆತ್ತು ಪರಿವರ್ಣದಯದಿ ॥
 ತರುಚರಂಗಳ್ಳಾನ ದುರಾಲಿಗೆ ಮಹಾಮೋಹ ।
 ತೆರನ ಧರ್ಮಿಗೆ ಪಾಪಿನಾಪಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ್ತಿ ।
 ಕರನಾದೆ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿ ವಿಧಿಭವಾದಿಗಳಗುಂಟೆ ಬಳಕೆ ॥ (20)

ಕಾಣದೊಗದಿ ಪೂಪರಾಸಿ ಕೋಪದಿ ಬಂದು ।
 ಗೋಣಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಸಂಕಟಗೊಳಿಸಿ ನಿಲಗೊಡದೆ ।
 ಪ್ರಾಣಪ್ರಯಾಣನಮಯಕೆ ನಿನ್ನ ಗುಣನಾಮಮೋಮೈ ನಾಲಿಗೆಗೊಡಗಲು ॥
 ಕೇಣಮಿಲ್ಲದ ದುಷ್ಟತಂಗಳೊಂ ಪೋಗಿ ।
 ಜ್ಞೋಣಗತಿಯಾದ ಯೋಗೀಂದ್ರರಿಂಗಪ್ಪ ನಿ
 ವಾಣಮಹುದೆನೆ ಕಂಗಳಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸುವೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯದೇವಳಿಯದೊಂತೊ ॥ (21)

ನುತಿನಬಲ್ಲಿನಿ ಭವದ್ಗುಣವ ತಿಯಗ್ಯೋನಿ |
 ಗತ ನಿಜನಲ್ಪಮತಿಯೆನ್ನ ಗುಣದೋಡಗಳ್ಳು |
 ಮತಿಯನುತ ಬಿನ್ನವಿವೆನೊಂದನೊಣಸದೆ ಮರೆದು ಕರುಣಾಳುತನವ ಮೆರೆದು ||
 ಪತಿತಪಾವನನೊಬ ಬಿರುದ ನೀ ನೆನೆನೆನೆದು |
 ರೈತಿಯ ಜನರರಿವಂತೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಪರಿಯ |
 ಪತಿಕರಿಸಿ ಪಾವನಾಂಭಿಯ ಬೆರಸಿ ಕೊಳವೇಳ್ಳುಮನುತ ಕರಗಳ ಮುಗಿದನು ||

ಕರದುರುಬೆಯಿಂದ ತನುತಾವ ವರ್ಜಿತ ಪ್ರಾಣ |
 ತರಹರಿಸದಿದೆ ಜೀಯ ಪರಿಹರಂಗೈದು ತವ |
 ಕರದಿಂದ ಮೈದಡೆಹು ಕಾಯಾಬೇಕೆಂದೆರಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮಗುಳ್ ||
 ಇರುವೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಕಡೆಯಾದ ಜೀವರಹೃದಯ |
 ದಿರವಾದ ದೇವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಗ |
 ಳರಿಕೆಯಾಯ್ತಾನೇನ ಬಿನ್ನವಿನೊಂದಮರಪತಿಯಾಣುಗ ಮಗುಳೊಂದನು || (23)
 ಮಾನಿನಿ ಮಹಾರಾಜ್ಯ ಮೈಭವಗಳಂ ಗಣಿಸೆ |
 ಸೂನುವತಿಬಲ ತರಳನಂಗದನ ಕೈವಿಡಿದು |
 ಮಾನದಿಂ ಪಾಲಿಸಲುಮೇಳ್ಳಿನುತ ಭಿನ್ನವಿಸಲೆಂದಾನೆಯೊಂದಿದರ್ದು ||
 ನೀನಖಳಜೀವನಾಧಾರ ನೊಂದರಿತ ಬಳ |
 ಕೇನ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈವುದಿವೃದ್ಧನುತ |
 ಮಾನನಿಧಿ ಮಕುಟಮಂ ಕೊಡು ಕರದುರುಬೆಯಂ ಕಂಗಳಂ ಮುಗಿದಿದನು ||

ಕರಣಾಗತರ ದೈನ್ಯಭರವನಪಹರಗೈವ |
 ಕರಾಣಮೆಂತುಟೊ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕಪಿದೀನತೆಗೆ |
 ಮರುಗಿ ತ್ವರಿತದೊಳ್ಳೈದಿ ಕರವನುಂ ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಕರದಿಂದ ಮೈದಡೆಹುತ ||
 ತರಳನಂಗದನ ನೀಂ ಚಿಂತಿಸದೆ ಕೋಕಮಂ |
 ಪರಿದಬಂಡಾನಂದಭಗತ ಸವೃದ್ಧನುತ |
 ಮೊರೆದರರಿನಿಮಿಡದೊಳ್ ಕಪಿ ಕರೀರವನುಳಿದು ಸುರವನೊಳ್ ಬೆರೆದನೊಲಿದು || (25)

ರಾಮಚಂದ್ರನ ಕೈಪಾರಸವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸುರ |
 ಸ್ತೋಮಮಾಚ್ಚ ರಿಗೊಂಡು ನುತಿಸುತರೆ ಗಿರಿಜಾತೆ |
 ಸೋಮಶೇಖರನಂಘ್ರಿಗರಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ದೇವೇಶ ಚಿತ್ತಕೆನಿತು ||
 ತಾಮಸಂ ತೋರುತ್ತಿದೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವೇಶ |
 ಕಾಮಿತವ್ರದ ಕರುಣಿ ಸಮವಿಘಮರಹಿತ ಕುಭ |

ನಾಮ ಮರೆಗೊಂಡದೊಂ ಕಾರಣಂ ಕಪಿವರನ ಕೊಲೆಗೊಂಡಂಬಟ್ಟನೆನುತ || (26)

ಅನುವಾನವೊಂದೆನ್ನ ಮನವ ನಂಡಲಿವುತಿದೆ |
 ಚೆನುಮಯನ ಚರಿತೆಯಂ ಬತ್ತರಿವುದೊಂದಾಗ |
 ಮನುಮೆಗೈದಡೆ ಶಿವಂ ಸಂತಸದಲಿಂತೆಂದ ಸತಿಯೊಳಾನಂದದಿಂದ ||
 ವನಜಮುಖಿ ಕೇಳು ಪೂರ್ವದೊಳಗೆ ದೇವಾಸುರರು |
 ವನಧಿಮಥನಂಗೈವ ಸಮರದೊಳು ಸುರವನುತ |
 ನಿನತನಯಾರೀರ್ಪರೈತಂದು ಹರಿಯಂಘ್ರಿಗಳಗಭಿನಮಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದರು || (27)

పల్లవగూఢిపన నోడి హరి నుడివ పోగి వా ।
 సవనీడయలిదు సురంగే సకాయవనీసగి ।
 దివిజరీలగిహుదేనుత నీమిసల్ కపిరాజ మగుళో విజ్ఞాపిసదను ॥
 కువలయదోలూం కపియూ నిస్సార నాం పోగి ।
 బవరదోలగింగ్యవేనీనీ హరియూ మితరహిత ।
 దవసత్త్వగళనిత్తు మోగనోడి ననునగుతవరనందు కరాణిసదను ॥ (28)

ధురదోళిదిరాగి ననగావనీతకనవన ।
 వరవిక్రమాదోళధ్ నిసగే బందోదగలవ ।
 మూరిదోడలిదిరిల్ల దతిసాహసీకనీనిప్రదేందభయమం క్షోట్టర ॥
 సురపవీడేగ్యతందరియైసూత బ్రేమదిం ।
 క్షోరళ కాంజనమాలికాయ గళళ తోడిసదను ।
 తరళ కేళుపన్ శరదీంద బలకాంతియోగళళ కుందవీనుత ॥ (29)
 వాలియూరుజేమమాలికాయీంద దేవతా ।
 జాలకగ్గళుతవనాచరిసుతిరే సురప ।
 శ్రీలలనీయాధినాథగరగి బిన్నవిసదం దేవ నిన్నయ కాంయక ॥
 నీలదోళుదుభవినేందు సలదపిరం బేళి ।
 లలితకపిదేహదిదిరే భవత్కృపీయింద ।
 కలితమాదుమ బలం పొరూవం ముద్దగదోళారిదిరీలం నిలవరా ॥ (30)

క్షోండిదిరా నాహనవ ధరీయోళానీసదిన ।
 దండధరనందిదరీనుగతి యనుతుమా ।
 బిండలం బిన్నవిసే హరి మేట్టి ననునగుత మారూత్తరంగోట్టను ॥
 పండితనీ పోడవియోళగవతరీసి రణకే ముం ।
 క్షోండుబరే మరీగోండు కపిరాజవం కడిసి ।
 గండుగలి పూర్వాధిపత్తమం పాలిసావే భితిగోళబేడేందను ॥ (31)
 కమలాపతియ నుడియ కేళు సంతసదీంద ।
 సుమనసోత్తమ సుబదోళుదనందిన నుడియ ।
 క్రమణ్యగ్యాలారదేనుత కపియం క్షోండుదల్ల మహాపురూషగే ॥
 భ్రమేయజ్ఞతేగళంటి భేదిసవ పరియాంటి ।
 విమలవిజ్ఞానమయమూర్తి రాఫవనీనుత ।
 తమవ నిర్వాసిద హరనంభ్రగం మణిదు హరసిసదళద్రజాతే ॥ (32)

పరిదు భూతికద దండదవ నిజరూపదీంద ।
 విరజాంబరాభరణగళనిట్టు సురూప ।
 మిరూప పోందేరడరి పరిపరియ నుతిగళంగ్యదు గగనదోళోదలు ॥
 పరమ భక్తియోళు రవిసూతవనసూతరరగి ।
 పరమాత్మనీందు భావిసూత శ్రీరామపుర ।
 దరసనీడోళగిదరానందమూరతియ సల్లా పమమీయింద ॥ (33)

(సంధి 7 క్క పద 298.)

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ : ಕಾರಣಿಕರನ ರಘುರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ।

ಸಾರತತ್ವಾರ್ಥ ವಚನಗಳಿಂದ ಮಾನನ ವಿ ।

ಕಾರಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ತಾರೆಯಂ ಸಂತೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಕೆ ॥

ಪದ ॥ ಮನದನ್ನೆ ಕೇಳ್ ವಾಲಿಯನುವಕಂಡತಿ ಭಯದಿ ।

ತನತನಗೆ ಕಪಿಗಳೊಡಿದರದೊಳಗೆ ಕಲರು ।

ಮನೆಗೈದಿ ತಾರೆಯೊಡನಿ ಪರಿಯ ಏಸ್ಮರಿಸಿ ಬೇಳು ಮಗುಳಂತೆಂದರು ॥

ಇನಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಸಹಿತಮಿನತನಯ ಬರ್ಪನಿದ ।

ಕನುಮಾನಮಿಲ್ಲ ನಗರದ್ವಾರಮಂ ಬಲಿದು ।

ಮನಗೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುಗಳದೊಳೆಚ್ಚಾಡಿ ಯೂಥಪರ ಕರೆಸಿ ಬೇಳುವುದು ತಾರೆ ॥ (1)

ತಂದೆಗಿಂದಧಿಕಬಲನಂಗದ ಮಹಾರಾಜ ।

ನಿಂದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು ಬಿಡಿಯ ಕೈವಿ ।

ಯಿಂದ ಬಂದಿ ಪ್ಲವಗರಾಡ್ಯವಿ ನಗರಮಂ ರಕ್ಷಿಸವ್ವೀಳ್ಕು ತಾಯಿ ।

ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೇನಿಸಿ ಕೋಕಭೀತಿಗಳಿಂದ ।

ಮೊಂದೆರಡು ಘಳಿಗೆ ತಾಮಸಗೈಯ ಮುಂಬರಿದು ।

ಬಂದ ಬಳಕನುಕೂಲಮಹುದು ದುಸ್ತರಮೆಂದು ಬಿನ್ನಪಂಗೈದೊಲಿದು ॥ (2)

ಪತ್ರಿಯಳದ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ತಾರಾದೇವಿ ।

ಯತಿಶಯದ ದುಃಖದಿಂದೆ ಬಾಯ ಬಡಿದು ಬಲು ।

ಖತಿಯಿಂದಮಿಂತೆಂದಳೆಲವೊ ಧೀರತನನಗರಭೋಗ ಸುತಭೃತ್ಯರಿಂದೆ ॥

ಯತನದೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೆಮಗೇನು ಧನನಾವ ।

ಕ್ಷೇತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಕೆಡೆದಿರ್ಪೆನಲ್ಲ ಗಾನೈದಿ ಸಂ ।

ಗತಿಯಿಂದ ಸಗ್ಗವತುಲಿತಭೋಗಮಂ ಕೊಂಟೆನಿತ ಪೊರಮಟ್ಟಳಾಗಾ ॥ (3)

ಮುಂಗಾರ ಮಿಂಚು ನೆಲನಂ ನೋಡುವಾನೆಯಂ ।

ದಂಗನಾಕೃತಿಯಾಂತು ನಡೆಗೊಂಡುಬಂತೆ ।

ಸಂಗದೊರ್ವರ ಬಯಸದತಿವೇಗದಿಂ ಬಂದು ಕಪಿವೀರನಿರವ ನೋಡಿ ॥

ಹಿಂಗದಾತನ ತನುವ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸಿಯ ।

ಭಂಗುರನ್ನೇಹದಿಂ ಮೊಗದೊಳಗೆ ನೋಗಮಿಟ್ಟು ।

ಕಂಗಳೊಳ್ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಮಗುಳಿ ಗುಣಕಥನಗಳ ನೆನೆನೆನಿದು ಬಾಯಾರ್ದಳು ॥

ಪಿಂತೆ ದೇವಾನುರರ ನೆರವಿಯೊಳು ಜಾಣಬಿಲಿ ।

ಮುಂತಾದ ಯೋಧರಂ ನೆಗ್ಗಿಸಿ ಮಹಾಯಶವ ।

ನಾಂತಂ ರಮಾಕಾಂತನಿಂದಮಿತವರಗಳಂ ಪಡೆದು ಭೂತಳದಿ ಕೂರ ॥

ಪಂತಿಯಂ ಗಣನೆಗೊಳ್ಳದ ಮಹಾಬಲ ನಿನಗೆ ।

ದೊಂದುದೋರಣಾಂತಕ ನಿನ್ನರಾಮನಂ ।

ಬಂತಕಂ ಮುಳುದು ಕೆಡೆದಿದನೆ ಹಾ ! ಸುರಪಸುತ ಹಾ ! ಯೆಂದು ಧರಗುರುಳ್ಳು ॥ (5)

ಅರಣ್ಯನುದಯದೆ ನಾಲ್ಕುಶರಧಿಯನು ಸುತ್ತಿ ಬಹ |
 ಮರುತ ವೇಗಮದೆಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಯ್ತು ಕೊಳುಗುಳ್ಳದಿ |
 ಸ್ತೂರಿಸಿದೊಡೆ ಕತ್ರಕುಲಗಿರಿದುರ್ಗಗಳನಡರೆ ಬಾಯವಿಡುತ ನಡುಗುತಿರುವಾ ||
 ಖರಕರೋಪಮವಿಕ್ರಮಂ ಪೋಗಿ ಧೋಯೋಳ್ |
 ಪೊರಳ್ವುದಾದುದೆ ಮೇರುಗಿರಿ ಧರಾತಳಕೆ ಬಂ |

ದುರುಳ್ಳವರೆನುತ್ತರಿಯದಾದೆ ಹಾಹಾ ! ನಾಥನೆನುತ ಚೀರಿದಳಂಗನೆ || (6)

ದಕಮಾಳಕ್ರತುವೀರ್ಯಸುತಮಾಖ್ಯರಡೆಯೊಳ್ಳಂ |
 ಬೆಸಗೊಂಡ ಮಾತುರದಿ ಕುಗ್ಗಿ ನೆನೆದೊಳ್ಳೆಯರ್ |
 ಬೆಸುಗೆಗೆಟ್ಟುಳುವರು ಸುರರಾಜಮಾಖ್ಯರಂ ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮವ ಬಯಸಿ ||
 ಪೊಸತೆನಿವ ಸಂತಸಂಗೊಂಬರಾ ಕಾರ್ಯಮಂ |
 ಬಿಸಿಲೊಳ್ಳಗೆ ಬೆರೆದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂತೆ ಬಯಲಾದು |

ದಸಮಕಾಲದ ಮಹಿಮೆಗೇನೆಂಬೆನೆದಳಲಿ ಬಳಲಿದಳ್ ಕೋಕದಿಂದ || (7)

ಚಿತ್ತಕೆನಿತೂಣಯಾದ ಸಂಚಲವ ಪುಟ್ಟಿಸದೆ |
 ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರಂತಿರವನಬೇಡಿಸದೆ |
 ಭೃತ್ಯಾನುಸರಣಿಯಿಂದನುಸರಣೆಗೈದಿವ ದಾಸಿಯೊಳ್ಳ ಮುಳುದು ಮುಗುಳಿ ||
 ಉತ್ತಮಮೆನುತ್ತಮವನೀಸತ್ತಿಯನೆಪ್ಪಿ ಬಿಡ |
 ದಿತ್ತರದಿ ಬಳಲಿಸುವುದುಚಿತವೇ ಕೇಳು ಕಪಿ |

ಸತ್ತಮನೆಯನುತಳಲಿತೊಳ್ಳಲಿ ಬಳಲಿದಳ್ಬುಡನೇತ್ರ ದುಃಖಾತುರದೊಳ್ಳ || (8)

ಚಿರಕಾಲ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಮನುಮತಿಸಿದ್ |
 ಚರಣಸೇವಕಳ ದೈನ್ಯವ ಮನದೊಳಿಸಿ ಬಂ |
 ಧಾರ ಪ್ರೇಮದಿಂದಪ್ಪಿ ಚುಂಬಿಸದೆ ಬಳಕೆಂತು ಸುರರಂಗನೆಯರ ಬಯಸಿ ||
 ತೊರೆವುದುಚಿತವೆ ನಲ್ಲ ಕೋಪಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ |
 ದಿರುವ ಕರುಣಾಕಲಿತ ಚಿತ್ತಮೇನೊಂದಲ್ಲ |
 ಪೊರೆಯಾವೇಳ್ಕೊಡಾಗ ಚರಣಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಮರುಗಿದಳ್ಳ ಕುವಲಯಾರ್ಥ || (9)

ದೇವ ಕೇಳಂಗದನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಭವ |
 ಜ್ಞೇವಕತಿಶಯಮೆಂದೆನಿಸಿ ನಡೆ [ವುತ್ತಿದ್ದುನಿ] |
 ದ್ರಾವಕಾಕಂ ಜನಿಸದತಿಮೃದುಲಮಾನಸಂ ಪಾದಮೂಲದಲಿ ಕೆಡೆದು ||
 ಈವಿಧದೊಳ್ಳೊರಲುತಿಹುದೇತಕೇರೈನೆದೆ ಕರೆ |
 ದೋವಿ ತೊಡೆಯೊಳ್ಳಗಿಟ್ಟುಮದ್ದಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ |

ಲಾವ ಪರಿಯಿಂದಣೂಗ ಜೀವನಂಗೈದಪಂ ಗತಿಯಪ್ಪರಾರವನಿಗೆ || (10)

ಭಾವನದೊಳ್ಳಗುಳ್ಳ ಮಾನಿಗಳಗ್ರಭವ ನೀನು |
 ಯುವತಿಯಂ ಸುತನ ರವಿಸುತಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೋಪ |
 ಜವಸತ್ಯಗಳನುಳುದು ಮನದಿಂದೈದಿದರದೇನೆಂಬರೈ ಕೂರರು ||
 ಕುವಲಯಾಧಿಪ ಕೋಕಸಾಗರದೊಳ್ಳಲ್ಲ ರಂ |
 ತವಕದಿಂ ಕೆಡೆಪಿ ಪೋಗುವುದುಚಿತಮೆಲ್ಲನುತ |

ಮವಿರಳದ ಕೋಕದಿಂದಳುತ ಕೆಡೆದಂಗನೆಯ ಪವನುಸುತ ಸಂತೈಸಿದಂ || (11)

ಜಲಬುದ್ಧ್ಯದೋಪಮಿತಮಾದ ಶಾರೀರಸಂ ।

ಕಲಿತದಿಂದೆನಗಿದ ಕುಭಾಕುಭಗಳಂ ಕೊಂಡು ।

ತೊಲಗುವರು ಜಂತುಗಳು ಜಾನೀನಮಿದು ನವ್ಯಮಲ್ಲ ಮದರಿಂ ಬಲ್ಲರಾ ॥

ಕೆಲಸಾಸಿತ ಬಂದ ದುಃಖಂಗಳಂ ಕುಭಗ ।

ಳ್ಳೊಲವ ಬಯಸುತ್ತಮಿರ್ಪರದರಿಂದ ಸುಕುಮಾರ ।

ಬಲಿಯಂಗದನ ನೋಡಿ ತಾಯ ದುಃಖವಮರೆದು ಕಾಯೆನ್ನ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ ॥ (12)

ಮೂರುಲೋಕಂಗಳಂ ಜಯಿಸಿ ಜನಮಂ ಗಳಿಸಿ ।

ಧಾರಣೆಯೊಳ್ಳು ಭೋಗಂಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ।

ವೀರರೈದುವ ನೆಲೆಗೆ ನಡೆದ ಕಪಿವಲ್ಲ ಭನ ನೆನೆದಳಲದೇನು ತಾಯಿ ॥

ಕೂರರಿಹರಮಿತಸುರಿಸಂಪದಂ ರಾಜ್ಯಂ ಕೌ ।

ಮಾರನಂಗದನಿರ್ಪನೀ ತರಳಗಂ ಧರಾ ।

ಭಾರಮಂ ಪೊರಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಮಿರವೇಳ್ಳಲ್ಲ ದಿಲ್ಲ ದುಡನೆನೆದರೇನು ॥ (13)

ಧೃತಿಯಳುದು ನೀನಳಲಾತಿರೆ ನೋಡಿ ತನಯ ಸಂ ।

ಗತಿವಿಡಿದು ಬಳಲಾತಿಹನುಭಯಾರಂ ನೆನೆನೆನೆದು ।

ಜತೆಗೊಂಡು ಸಂಕಟದೊಳಿರುವದಲ್ಲಂ ಪೋದ ಪರಿಯ ಕಂಡೆಲ್ಲ ಬಳ್ಳು ॥

ಕ್ಷೇತ್ರಗೊದಗಿ ಸುಗ್ರೀವನಿರ್ಪನಾತನ ಕಂಡು ।

ಕತಿಪಯ ಕವೀಂದ್ರರಂ ಮರುಗುತಿಹರವೈ ನಿಜ ।

ಮತಿಯಿಂದಮೆಲ್ಲರಂ ಪೊರೆದು ಧೋರತನವ ನೀಂ ಧರೆಯೊಳಿರಿಸುವುದು ತಾಯಿ ॥

ಅಂಗದನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಗೈಯು ।

ವಂಫವಣಿಯಂ ನೆನೆದು ಪಟ್ಟವಣಿಯೊಳು ಸುತನ ।

ಸಿಂಗರದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸೆ ಕಂಡು ಕೋಕಾತುರಂ ಶಾಂತಿಯಾದವುದು ತಾಯಿ ॥

ಹಂಗಿಸಲು ದುಃಖಕೋಕವನೆಂದು ಪರಿಪರಿವಿ ।

ಧಂಗಳು ವಾಯುಸುತನುಪಚರಿಸೆ ಕೋಪದಿಂದ ।

ದಂಗೆನೆ ಹನೂಮಂತನೊಡನೆ ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ನುಡಿದಳುತ್ತರವನು ॥ (15)

ಲೇಸನಾಡಿದೆ ಹನುಮ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ ನೀ ।

ನೀಸುದಿನ ಸಂಚರಣೆ ಗೈದ ಬುದ್ಧಿಯನೆಲ್ಲ ।

ಬೇಸರೆದೆ ವೇಳ್ವ ವಾಸವಸುತನ ಪೋಗಾಡಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನು ವಹಿಸಿ ॥

ಕೂಸನೋಡುತ ತರಣಿಸುತನ ವೈಭವದಮಿತ ।

ರಾಸಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಕೋಕಮಂ ಮರೆದು ಮಗು ।

ಳಾಸೆ ಬಿಟ್ಟುಪ್ಪದೆನುತ ಬೋಧಿಪ್ಪದು ನಿನಗುಚಿತವಾಗಿಹುದೆ ಪವನತನಯಾ ॥

ತರುಣನಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಧೋರತನವನನುಭವಿಸಿ ।

ತರಣಿಸುತನಂ ನೋಳ್ವ ಸಿರಿಗಿಂತ ವಾಲಿಯಂ ।

ಪರಿರಂಭಣಂಗೆಯ್ದು ಪೋಗಿ ಸಗ್ಗದೆ ಸುಖವನಿರವಿಲ್ಲ ದನುಭವಿಸುವ ॥

ಹರಾಪಕಿತರಮದುಂಟೆ ತರಳನಂಗಜಗಾತ ।

ಕಿರಿಯಯ್ಯ ಹಿತಮಿರ್ಪರತ್ತಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಪ್ರಿಯ ।

ವರನ ಪೊರೆದು ಸುತನಮನ್ನಿತ್ತು ಪತಿಕರಿಸಿ ನಿಜಸತಿ ಸಂತಸನು ॥ (17)

ಬಲುಕಾಲ ತಪಮಿದುರ್ ಬಯಸಿ ಸಿರಿ ಸಂಪದವೆ |

ನೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದಣ್ಣ ನಂ ಕೊಂದ ಸುಗ್ರೀವ |

ನೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿನ್ನು ಸಕಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಿಂ ಬಾಳಲೆಮಗೇತಕನುತ ||

ಲಲನೆ ವಾಲಿಯನಪ್ಪಿ ಬಳಲಾತಿರಲಂಗದಂ |

ಸುಲಭಮಲ್ಲದ ಶೋಕದಿಂ ತೊಳಲಾತಿರೆ ಕಂಡು |

ಜ್ಯೋತಾಂಗನಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವನಳಲಿದನಣ್ಣ ನಂ ನೆನೆದು ಮರುಗಿ ಮರುಗಿ || (18)

ಅತ್ತಿಗೆಯ ಮಾತಿನಿಂದಂಗದನ ದೈನ್ಯದಿಂ |

ಚಿತ್ತಮಂ ಕರಗಿಸಿದನಾಗ ಸುಗ್ರೀವನಳ |

ಕುತ್ತು ಮೈತಂದಣಗನಪ್ಪಿ ಶೋಕಂಗೆಯ್ದ ಕಲ್ಮರಂ ಕರಗುವಂತೆ ||

ಮಾತ್ರೆ ವಾಲಿಯ ಗುಣಪರಾಕ್ರಮಂಗಳ ನೆನೆದು |

ಬತ್ತರದಿ ತನ್ನ ದವ್ಯುತ್ಕಂಗಳಂ ಪೇಳ |

ತತ್ತರದ ಶೋಕಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೊಳಮುಳಗಿದಂ ಸಹಜಾತ ಪ್ರೇಮವೆಂತೊ || (19)

ಮೂವರೊಂದೇ ಸಮದಿ ವೋಹದಿಂದಳುತ್ತಾರ |

ಲಾವ ಪರಿಯೊಳಗಾರು ತಿಳುವಿದರೆ ತೀರದಿರೆ |

ದೇವರಾಘವ ಮನಸ್ತಾಪದಿಂದೈತಂದು ಸಂತೈಸವೇಳ್ಕೊಮೆನುತ ||

ಅ ವನಿತೆ ಕಾಣಿತಂಬುಡವಳಾಕ್ಷನ ಬರವ |

ತೀವಿದತಿ ದುಃಖದಿಂ ಮೂದಲಿಸಲನುಗೈದ |

ಳೋವಿ ಶೋಕಾತುರದ ದುರವಸ್ಥೆಗಳ ಪರಿಯ ವಿವರಿಸಿ ಖನಯಾದಿಂದ || (20)

ದೀನರಕ್ಷಕ ದಯಾಪರ ದುಃಖಹರ ಸುಕರ |

ಭೂನುತಚುತ್ರನೆಂದಖಳ ವೇದಂಗಳನು |

ಮಾನಿಸದೆ ವೇಳೆತಿವೆಯದರಿಂದ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ಸಕಲಾಗಮಾಡ್ತ ||

ನಾನರನ ತರಿದೆನಗೆ ವೈಖಲ್ಯಮಂ ತಂದು |

ದೇನು ಕಾರಣ ದೇವ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಗಲಿಸಿದ |

ಮಾ ನಮಲ್ಲ ವೆ ಧರ್ಮಕನಫ ನಿನ್ನ ಯಚಿತ್ತವರಿಯದಂತೇನಿವುದು || (21)

ಪತಿಯ ಬಿಟ್ಟರೆನಿಮಿಡು ಜೀವಧಾರಣಗೈವ |

ಮತಿಯಿಲ್ಲ ವೆನಗೆ ಮಾನವನಾಥನಾವ ಶರ |

ಹತನಾದನೀಶಾನಮದರಿಂದಮೆನ್ನೆಚ್ಚು ಕಡೆಪಿದರೆ ಸಾಲೋಕ್ಕದ ||

ಗತಿಯವ್ವದೆನ್ನ ಯಾಚನೆಯ ಸಫಲಂಗೆಯ |

ಲತಿಕೆಯದ ಕೀರ್ತಿ ಸಮನಿವೃದ್ಧರನನುಭವಾನು |

ಕ್ಷೀತಿಯೊಳರೆ ಕರುಣನಿಧಿ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿ ಬೇಡಿದಳನೇಕ ವಿಧದಿ || (22)

ಅನಿತರೊಳು ಸುಗ್ರೀವನೈತಂದು ಹರಿಯ ಪದ |

ವನದಂಗಳಗೆ ಬನ್ನಪಂ ಗೈದ ಶ್ರೀಯರನ |

ಮನದ ಮಾಲಸ್ಯದಿಂ ಹಂಕಾರವಕನಾಗಿ ರೋಷದಾವೇಶ ವಿಡಿದು ||

ಸನುಮಾರ್ಗಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಶರಮತಿಗೊಡಂಬಟ್ಟು |

ಯನಗಯ್ಯನಾದಣ್ಣ ನಂ ಕೊಲಿಸಿ ಪಾತಕದ |

ಮನೆಯಾಗಿ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯಂತೆ ಜೀವಿಸಿ ಮುಂತೆ ಫಲವೇನನಾಥನಂತೆ || (23)

ಯಾತಕೆನ್ನಯ ಜೀವಗತಿ ಸಮನಿಸುವುದಯ್ಯಾ !
 ಯಾತಕೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣವೆಂಬ ನಿರಯದ ತಾಣ !
 ಯಾತಕೆನ್ನಿನ್ನಿರವು ಲೇಸೆನಿಪುದೈ ಸಾವು ಸಾಧುಸಜ್ಜನರೆಡೆಯೊಳು !
 ಪಾತಕಿಯಾದೆಂತಿರುವೆ ವದರಿಸಲದೇನೊರವೆ !
 ಜಾತಿಚ್ಛೇದವೆರದ ಜಂಜಡದ ಮತಿಗರೆದೆ !

ಭೂತಳದಿ ದೇಹದಿಂದಿರೆ ಸಲ್ಲ ಪೋದಲ್ಲ ದರುಗವೀ ಪಾಪವೆಲ್ಲಾ || (24)

ತರಳನುಕುವಾರನೊಗದ ಮಹಾಶೋಕದಿಂ !

ಧರಣಿಯೊಳ್ ಕಡೆದು ಪೊರಳುವ ಪರಿಯ ಕಂಠನಿಯ !
 ನಿರ್ದರಿದು ಜಂಬಾಲತೆಯನೆನೆಗೆ ತಾರೆ ತಜ್ಜಳದಿ ಮುಳುಗಿರುವಳೆರೆಯ ||
 ನೆರೆದ ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ನಯನ ವಾರಿಗಳಿಂದ !
 ಕರಗುತ್ತೆನ್ನಂ ಜರೆದು ನುಡಿಯ ತರವಾರಿಗಳ ||

ಲರಿದಿಡಲದೊಂತ್ರಯ್ಯ ಪೊರೆವೆನನುಗಳ ಜೀಯ ಕೈಬೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಯ್ಯಾ || (25)

ಹಲವು ವಾತಿನೈನು ಪಂಕನಿಷ್ಠ ತ್ರಿಯಿನ್ನಾ !
 ಕಲಿತವಾಗದು ದೇವ ನಿಶಿನೆನ್ನಯ ತನುವ !
 ಕೊಲದೆ ಬಿಡುವನೆ ಕಾಲತಿಳಿದು ನೋಡದೆ ಮೇಲಜಾತ್ಯಾಂಧನಂತೆಸೆಯಲು ||
 ಕೊಲೆಗಡುಗನೆಂದೆನ್ನ ಕೊನರದುಳವರೆ ಮಾನ್ಯ !
 ಕಲಿತ ಮತಿಯುಳವಾಯ್ತು ಕೀರ್ತಿ ಕಳ್ಳೆಲೆಯಾಯ್ತು !
 ಸುಲಭವಲ್ಲ ದ ನರಕರಾಸಿ ಸಮ್ಪ್ರಬವಾಯ್ತು ಬದುಕೆ ನಿಟ್ಟಲಮದಾಯ್ತು || (26)

ಶೂರನೌದಾರಕವೀರನಗ್ರಜೆಗಡೆರ !

ಹಾರೈಸಿ ಸತಿಸುತರ ದುಃಖಭಾಷನೆಗೈದು !
 ಧಾರಾಣಿಯೊಳ್ಳು ನಿಜಕುಲವಿಗರ್ಹತೆಯೊಡೆದು ವಿಫಲಪಾತಕವ ತಳೆದು ||
 ಕಾರೀರಸುಖಕೆಳಸಿ ಜನವ ನಾಶನಗೊಳಿಸಿ !
 ಕ್ರೂರವೈವಸ್ವತನ ಕೊಲೆಗಡಕವಾಗಿ ಮ !
 ತ್ವಾರಾಯಿಂದಿರುವೆನಾರಿಗೊಡೆಯಂ ಪೊರೆವೆಂತುಲದಾರ್ಯವ ಬೆರೆವೆ || (27)

ಜನನಿಗರ್ಹತಮಾದ ಸಾವತ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖದನುವ !
 ನನುಪಳಿದು ಮಾನ್ನಿನೋಲ್ ಕಾನನದಿ ಮನೆಗೈದು !
 ದಿನದಿನಂ ಕೃಳ್ಳ ಚಾಂದ್ರಯಾಣಿಗಳಿಂದಲೂಂ ತನುವಪೋಗಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ ||
 ವನಜಾಕ್ಷ ನಂಬುಗೆಯನಿತ್ತಂತೆ ಜಂಭಾರಿ !
 ತನಯನಂ ಕೊಂದೆನ್ನ ರಾಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಿಸಿದು ||
 ದನಫುಸತ್ತೀರ್ತಿ ತ್ರಿಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಯಾಯ್ತು ಬಲ ಸಜ್ಜನಾನಂದವಾಯ್ತು || (28)

ಬಿನ್ನಪವ ನವಧರಿಸಿ ಬೇಗದಿಂ ದಯವೆರಿಸಿ !
 ಬನ್ನಬಡುವೆಂದೆಗೆ ಪಟ್ಟಮಂ ಪಾಲಿಸುಗೆ !
 ಯನ್ನಮನದಿವ್ಯಾರ್ಥವಾದುದಾದಿಗ ಸಾರ್ಥಮಿದೆ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಮೆನಗೆ ||
 ನನ್ನಿಯಾನುತಂ ತಿಳಿದು ನಯವಾರ್ಗಮಂ ತಳೆದು !
 ಬಿನ್ನತೆಯ ಪೋಗಾಡಿ ಕೈಬೆಯಿಂದಲೂಂ ನೋಡಿ !
 ತನ್ನನುದ್ಧರಿಸೆಂದು ಕರಣಾಗತರ ಬಂಧು ಶಾಶ್ವತಕೃಪೈಕ ಸಿಂಧು ||

ಎಂದು ಬಹುವಿಧದುಬದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವ ರಘು |
 ನಂದನನ ಪದಕೆರಗಿ ಬೇಡುತಿರಲಂಗದಂ
 ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ಕರೆಕರೆಗೊಳುತ್ತಮಿರೆ ತಾರೆ ಹಾಯೆಂದಳುತಿರೆ ||
 ಇಂದಿದಕುಪಾಯಮೇನೊಂದು ನಾನಾ ಪರಿಯ |
 ಲಿಂದಿರಾವರ ತನ್ನೊಳುಳೋಜನಂ ಗೈದು |
 ಬಂಧುರದ ಕೋಕ ಕಡೆಯಹುದು ತತ್ತ್ವದೊಳೆನುತ ತಿಳಿದು ತಾರೆ ಯೊಳೊಂದನು ||
 ಯಾತನೆನಿತಾತಂಕೆ ಡಾಯೆ ಲಾಲಿವುದೊಂದು |
 ಮಾತಂ ಮರೀಚಿಕಾ ಜಲದೆ ಜಂಗುಳಿಯೆಂಬ |
 ರೀತಿಯೊತನು ಜರಾಮರಣದೇಕಾಯತನ ಜತನಗೈವರಸಾಧ್ಯವು ||
 ಆತಪ್ಪ ಲೋಹಸ್ತ ಜಲಕಣ್ಣೀಪಮವನಯಾ |
 ನೀ ತಿಳಿಯದೆಡರುಗಳ ನೇಕವೀ ಮಧ್ಯದೊಳೆ |
 ದೇತರಂದಲಿ ಶರೀರವನುಳುಹಲಳವಹುದು ಹರಸುರಾದ್ಯರಿಗೆ ತಾಯೆ || (31)

ತನುವಧ್ರವಂ ಜೀವನನುಪಮಾನಂದಮಯ |
 ನೆನಿಸು ಕಾರೀರಂಗಳಾಗಿ ಪೋಗಲು ಸಾಕ್ಷಿ |
 ಯೆನಿಪನಲ್ಲದೆ ಸಾಯನೋಯನೆಂದಿಗು ಪೋಗಿಬರ್ಪದಿದು ಪೊಲಿಕಾಯವು ||
 ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕ ಜೀವ ಹಂಕಾರದೊಡವೆರದು |
 ಜನನಮರಣಾದಿಗಳನನುಕರಿಸಿದವನಂತೆ |
 ವನಿತೆಸುತಭ್ರಾತೃಾದಿ ಮೈಭವಗಳಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ರಾಜಾಳದೊಳ್ ತಿರುಗುವಂ || (32)
 ಪ್ರಾರಂಭ ನಡದಿಂದಲಿ ರೊಂದೆಡೆ ಬಾ |
 ಯಾರುತರವಟ್ಟಿಗೆಯ ಸಾರಿ ತೃಣಿಯಂ ಕಳಿದು |
 ಬೇರೆಬೇರವರವರ ಗತಿಗಳರಸುತ ಪೋಪರೊಂದೆಡೆಯಲಿರರೆಂದಿಗು ||
 ಅಂಗಾರಿಲ್ಲ ವಫಲಾಜಿಯೆಂ ಮರುಳಾಗಿ |
 ಹಾರೈಸಿ ಬಯಲಭ್ರಮೆಯೊಂ ಬಳಲ್ಪದಲ್ಲದೀ |
 ಧಾರಣಿಯೊಳುಕಾಯ ನಿಲದೆಂದಿಗಾದರಂ ಸಾಯನಕ್ಷಯ ಜೀವನು || (33)

ನರನಾರಿ ಕ್ಲೇಬರಂತೆಂಬ ಭೇದಗಳಲ್ಲ |
 ಕರಿದುಬಿಳಿದುಂ ಕಂಪುವರ್ಣದೊಳೆಕೆಗಳಲ್ಲ |
 ತರಳ ಜಿವ್ಯನಿಗ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯಮೆಂಬಾವಸ್ಥೆಯನಿತಿಲ್ಲ ಜನನ ಸಲ್ಲ ||
 ಪರಿಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಲೇಪ ನಾಶಮಿಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯ |
 ಪುರುಷನಂ ಕುರಿತಳುವುದನುಚಿತ ಕಳೇವರಂ |
 ನರಚರ್ಮಮೇಧೋಸ್ತಪಂಜರಂ ನಕ್ಷರಮೆನುತ್ತೆಲ್ಲ ರರಿಪರಬಲೆ || (34)
 ಪತಿಯಹಂಬಲಿಸುತಳುತಿರುವೆ ಭಾವಿಸೆ ನಿನಗೆ |
 ಪತಿ ಜೀವನೋ ತನುವೊ ವೇಳೆ ಜೀವನಿತ್ಯತನು |
 ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುಂ ಮುಂದಿದಕೊ ನೋಡದಳಲಾತ ಬರೆ ಬಯಲ ಭ್ರಮೆಯೊಂದಳುತಿಹೆ ||
 ಗತಿಯನರಸದೆ ಮನೋವ್ಯಥೆಯೊಂದ ಸಂಕಟದಿ |
 ಬತಿಗೊಳ್ಳಲಿಂಫಲಮೆನುತ್ತ ರಘುನಾಥ ಸಂ |
 ಪ್ರತಿವಿರೂಪಿಸೆ ತಿಳಿದು ಮನದ ದುಃಖವನುಳುದು ಮಗುಳೆ ಬೆಸಗೊಂಡೊಲಿದು || (35)

ದೇವಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಬನ್ನವನ ನಿರ್ಲಿಪ್ಪ |

ಜೀವನಾದಂ ಶರೀರಂ ರಾಕ್ಷಸಮದ್ಭವಮು |

ವಿಂ ವಸುಧೆಯೊಳು ದಂತುಕೃತ ಪಾಪಪ್ರಣ್ಯಗಳದಾರುಂಡು ಹುಟ್ಟುತ್ತಳದು ||

ತಾವಿಲ್ಲ ದಲೆತಿರುಗಿ ದೈನ್ಯಹರುಷಗಳಿಂದ |

ವಿಂಧಮದಾರ್ಗ ತಿಳುವೆಂದು ಬನ್ನವನೆ ರಾ |

ಜೀವಲೋಚನ ದಯದಿ ತತ್ವಮಂ ಬತ್ತರಿಸಿ ನಿಜದೊಲವ ನೊರದನೊಲಿದು || (36)

ಅಸಮಾನವಿಭವ ನಿರ್ಲಿಪ್ಪ ನಿತ್ಯಾನಂದ |

ಶಕಿರವಿಗಳಂದಧಿಕಮಾದಬಂಡಮಹಸ್ಸು |

ಪೊಸತೆನಲದೊಂದಿಹುದು ಪರಬೊಮ್ಮ ವದರ ಸತ್ತಾವಾತ್ರದನುಸರಣೆಯಂ ||

ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಹದ ಮಧ್ಯದೊಳಗೊನೆದು ಹುಟ್ಟಿದನಾದಿ |

ರಸೆಯಾದಿಕಾರಣಮನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳ |

ಪೊಸಗಡಿಕ ವಾಯೊಂದೊಂದುಂಟದರ ಸಾಹಸವಿಲಾಸಗಳ ವೇಳಲಳವೆ || (37)

ನಿಸ್ಸಂಗನಿನಿವ ಪುರುಷನ ಪೊರೆಯಲಾವಾಯೆ |

ತಸ್ಯಮಯ ಬಲದಿಂದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಕರದಿಂ ನ |

ಭಸ್ಮವದನದಲಿಟ್ಟು ತೋರ್ಪೆಂದ್ರಜಾಲಕನ ಜಾತಿಯಂದದಿ ನಟನುತ ||

ದುಸ್ಸಹದ ಗರ್ಭಮಂ ತಳೆದು ಪಡೆದವುಧಾನು |

ನಸ್ಯಮೊದಲದರಿಂದ ನಿಖಳ ತತ್ವಂಗಳನ |

ಚಸ್ಯವೆಂಗಳೊಳುತ ಸೃಜನುವದು ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿಂ ಕಾಣ್ವ ಕನಸಿಂಗೆಣೆಯೆನೆ || (38)

ಕಾದೃಶ್ವಹಕದೊಡೆಯಲರ್ಥದ ಪಾಕುನುಮ |

ನಿರ್ಧರದ ನಿಜಗುಣವ ನಿರ್ವಲದಿಮಡಗಿತ |

ನೃದ್ಧತಿಯ ಮೆರವಂತವಿದೈ ಪುರುಷನ ಸುತ್ತಿ ಹಂಕಾರಕಲಿತನೆನಿಸಿ ||

ಬದ್ಧಸಂಗೈದು ಬಲು ಜನ್ಮಕರ್ಮಗಳಂಬ |

ಪದ್ಧತಿಯ ಕಡಹಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಬಲದಿಂ ಪುಸಿಯ |

ಬದ್ಧಮೆಂದೆನಿಸುವದನೇಂ ವೇಳ್ವಿನಾಮಹಮೆಯಂತುಬೋ ವೇಳ್ವರಳವೆ || (39)

ಕಾಲಕರ್ತಾರ್ಥಾನದಿಂ ಜೀವನೆಂದೆನಿಸಿ |

ಮೇಲುಕೇಳಾಗಿ ಪುಸಿಸಗ್ಗ ನರಕಂಗಳ ವ |

ಕಾಲ ಫಲಗಳನುಂಡು ಕಂಡೊದಿಗುಂ ದಣೆಯ ಮಗುಳೆಮಗುಳದ ಬಯಸುವಂ ||

ಶೀಲಮಲ್ಲ ದುದೆ ನಿಜವಾಯ್ತು ಭೂತಳದಿ ದು |

ಶ್ವೀಲಸಂಸರ್ಗವಿಷಯಗಳವೇಳಗೆಗೊಳನೆ |

ಮೇಲೆ ಸ್ವಪ್ನಂ ಪರ್ತಿ ಧಿಹವಾದ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ ದುಸ್ಸಂಗ ಕೇಡದತ್ತೆ || (40)

ಪರವಶತೆವೆತ್ತು ಹಂಕಾರ ಬಲದಿಂ ನಿಜವ |

ಮರೆದರದು ಕೆಂಕರತೆಯನಾಂತಂತೆ ನಿರ್ಲಿಪ್ಪ |

ಪರಬೊಮ್ಮ ಸ್ವಾಜ್ಞಾನಬಲದಿಂದ ತಾಂ ಸಿಲುಕಿ ಬರೆದೆ ತೊಳಲುವದೆಂಬುದಂ ||

ಗುರುಮುಖದಲರಿತು ದೃಗ್ವಿಜೃಂಭದೇರ್ಪಡಿಸ |

ಲರಾವೆನಿಸಿ ಸುಖದುಃಖಮಿಲ್ಲ ದಾಂಧಕ್ಕೆ |

ಸುರಾಚಿರಾಲಯಮಬ್ಬೆಯೆನಲು ತಾರಾದೇವಿ ಮಗುಳೆ ಬನ್ನವಗೈದಳು || (41)

ಸ್ವಾಮಿನೀಮಿಸಿದರ್ಥ ಮನಕೆ ಬಂದುದುಸುಖದ |
 ಸೀಮೆ ಕೈವಶಮಾಗಿ ಕೋಕಮೋಹಂ ಪೋಗಿ |
 ಬ್ರಾಮಕತ್ಯವನೀಗಿ ನಿಜದರಾಹೆ ತಾನಾಗಿ ಬಾಳ್ವಪರಿಯಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು ||
 ಸಾಮದಿಂ ದಯಗೈವುದೆನುತ ಬಿನ್ನೈವಗೈಯ |
 ಲಾಮಹಾಪುರುಷ ವಿಸ್ತರದಿ ದೃಗ್ವೃಕ್ಷಗಳ |
 ದಾಮಮಂ ಕಂಗೊಳಸುವಂತೆ ಕರತಕಲಿತಕನ್ನಡಿಯ ಗೃದಿತ್ತನು || (42)

ಇದಿರೊಳಗೆ ತೋರುವ ಘಟಂ ದೃಶಮದ ಕಾಣ್ಬಿ |
 ಚದುರನೇತ್ರಂಗಳಂ ದೃಕ್ಕಾದೃಶ್ಯಂ ನಯನ |
 ಮದ ಕಾಣ್ಬಿ ಮನ ದೃಕ್ಕಾ ಮನದೃಶ್ಯನಿಟ್ಟಸುವ ಬುದ್ಧಿ ದೃಕ್ಕನಿವೃದಬಲಿ ||
 ಪದಾಳಾ ಬುದ್ಧಿ ದೃಶ್ಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸ ವಸ್ತು |
 ವದು ಮೂಲದೃಕ್ಕಂದು ತಿಳಿದರಾನಂದ ಸಂ |
 ಪದವೆ ನಿನ್ನಾಧೀನ ನಿನಗಣ್ಯಮೇನಿಲ್ಲ ದಂತೆನವುದಬಾಂಜು || (43)

ಬೇಳದರ್ಥವ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಗೋಪನಂ ಗೈದು |
 ಸೊಳರಿದು ಚಿಂತಿಸಲು ಸುಖದುಃಖನಿಜಯಗಳ್ ||
 ಪಾಳಾಗಿ ಪೋದವವು ಮೋಹಾದಿಗಳು ನಿನ್ನ ಸೋಂಕಲಮ್ಮವು ಬಾಲಕೆ ||
 ಬೇಳಲಸದಳ ಮರ್ವವರಿದು ಸಂಕೋಚದಿಂ |
 ಕೇಳದಾಕ್ಷಣದಿ ಸಂಸೃತಿ ಪೋಗದಿರದೆಂದು |
 ತಾಳವಾನಸದಿ ನಿತ್ಯಾನಂದಮಯಳೆನಿಸಿ ಸುಖದಲಿಹುದಂಬಾಜಾಯ್ || (44)

ವಿಧಿಭವಾದಿಗಳಿಂದ ಕಾಣದಿನ್ನಯಮೂರ್ತಿ |
 ಸುದತಿ ನೀಂ ಗೈದ ಪುಣ್ಯಾಧಿಕ್ಯಫಲದಿಂದ |
 ಮೊದಗಿತೆನುತರಿತು ಭಾವಿಸುತಮಿರಲಾನಂದ ಕೈಗೂಡಿ ಬರುವುದೆನುತ ||
 ಸದಯನೋರೆಯಲ್ ತಾನು ಶಾಂತಮಾನಸದಿ ಹೃ |
 ತ್ನದನದೊಳು ರಾಘವನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನಿಟ್ಟು |
 ಚದುರದಾನಂದ ಜೈತನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮಾಂತಿರ್ದಳಚ್ಚರಿಯೊಳು || (45)

ಭಾಮಿನಿಯು ಸಂತಸವನಾಂತುಡಂ ಕಂಡಾಗ |
 ಸಾಮಿತ್ರಿ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನಿಂದ ನಿನಗಿದೇಂ |
 ತಾಮಸಂ ಮುಸುಗಿದುದು ಕಾಲವಕಮಂ ವಿೂರಿ ಬಾಳ್ವರಾಂಜೆ ಜಗದೊಳು ||
 ಈ ಮಹಶ್ಯಾಕಮಂ ಬಿಟ್ಟುಂಗದಾದಿಗಳ |
 ಸಾಮದಿಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಕಪಿಸಂಪ್ರದಾಯಕವ |
 ನೇಮದಿಂದೆನಗವೇಳ್ಕೊಂದು ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಕುಸ್ತುರಿಸಿದಂ ಪುದದೊಳು || (46)

ರಾಮಾನುಜಂ ಬೇಳ್ವರಾಗ ಸುಗ್ರೀವ ನಿಜ |
 ತಾಮಸೀಮತಿಯ ನೆಗೊತ್ತಿ ತರುಣಾಂಗದನ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಮರ್ದಪ್ಪಿ ಸಂತೈಸಿ ಸತಿಯರಂ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿ ||
 ಸಾಮಂತಜನರಿಗಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ಬೇಕಾದ |
 ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬೇಗದಿಂ ತರಿಸೆನುತ |
 ನೇಮಿಸಿದರಾಕ್ಷಣದೊಳು ಬಿಳವಸ್ತುಗಳುಮಂ ಸನಿಹದೊಳ್ ತಂದಿಟ್ಟರು || (47)

ತರಣಿಸುತನಣ್ಣ ನಂ ಸಂತೋಷದಿಂದಿತ್ತಿ |
 ಪರಿಮಳಾಂಬುವಿನಿಂದ ಮಜ್ಜನಂ ಗೃಹಿಸಿ ಮೇಲಾ |
 ತರದ ಪೊದಕಗಳೊಳು ಭೂಪಣಂಗಳ ತೊಡಿಸಿ ಸಿವಿಕಾದಿರೋಹಮೆಸಗಿ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ವಾದ್ಯರವ ಕೋಳಾಹಳಂ ಹರಿ |
 ದ್ವರಿತವಾಗಲು ವಾನರೀನೇನೆಯೊಡಗೂಡಿ |
 ಕರದೊದರಬಿಲ ಬಂಧುಗಳು ಸಾಮಂತರಿಂದೊಡಗೂಡಿದುವೊಂದಿ || (48)

ಸಿರಿಬಂಡಬಂಡದಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ಚಿತ್ತಿಯೊ |
 ಉರಿಸಿ ಪಿತ್ಯಮೇಧ ಪ್ರಕಾರದಿಂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ |
 ಕರದಿಂದುರಸ್ತೊಡನೋನ್ಮುಖದಿ ಕ್ರತುಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಗೈದು ಬಳಕೆ ಭರದಿ ||
 ತರಳನಂ ಕರವಿದಿದು ತಟಿನಿಯೊತ್ತಿಗೆ ನಡೆದು |
 ಚರಣಗಳ ನೆನದಾ ಬಳಂಬಳಗಳತ್ತನಾ ಸುಗ್ರೀವ ಕ್ರದ್ಧಿವಿದಿದು || (49)
 ತದನಂತರದಿ ಬಂದು ತಾರೆಯಂ ಸಂತೈಸಿ |
 ಸದನಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ತನಯನಂ ಪಿಂದಿಟ್ಟು |
 ಹೃದಯದನುತಾಪದಿಂ ಸುಗ್ರೀವನೈತಂದ ಸುತ್ತಬರೆ ಪ್ಲವಗವೃಂದ |
 ಇದಿರಲೆರಗುವರಿಯ ನಡೆಯಲೈದುವ ಪರಿಯ |
 ಕದಬದಗಳೊಂದರಿಯದುದ್ದಂಡ ಚಿಂತೆಯಿಂ |
 ಮದವಿಳಿದ ಮತ್ತೇಭದಂತೆ ಮಸ್ತಕಬಾಗಿಬಂದು ಬನದೊತ್ತಿಗಾಗಿ || (50)

ಪವನಸುತತಾರಜಾಂಬವರಲ್ಲ ಸಂತೈಪ |
 ವಿವಿಧ ವಾಕ್ಯಗಳೊಂದನಾಲಿಸದೆ ನಡೆಗೊಂಡು |
 ತವಕದಿಂ ಸುಗ್ರೀವ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದರಸಸೌಮಿತ್ರಿಯಿವ್ವೆಡೆಯನು ||
 ಪವಣಿಂದಮರಸಿ ತನುತಾಪಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ |
 ಭವಬಂಧಮಂ ಪರಿದು ಬಾಧಿಸುವ ಜಂಜಲವ |
 ಸವರಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹ ಮುಖದಾಸೆಯಿಂ ಬೇಗಲೈತಂದ ಹರುಷದಿಂದ || (51)
 (ಸಂಧಿ 8 ಕ್ಕಂ. ಪದ 349.)

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಕರಣಾಗತತ್ರಾಣಬರಿದಾಂತ ರಾಘವಂ |
 ತರಣಿ ತನಯಂಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು |
 ಶರಾಣ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತತ್ಪಾರ್ಥಬೋಧಿಗಳೊರವುತೆನೆದನಾ ಗಿರಿತಟದೊಳಾ ||
 ಪದ || ಹೈಮಗಿರಿಯಾಚಾಗಿ ಕೇಳ್ ಸುಗ್ರೀವ ಕೋಕದಿಂ |
 ತಾಮಸವನಾಂತಿರ್ಪ ಪರಿಯನಿಟ್ಟುನುತ ಸೂ |
 ತ್ರಾಮತನಯನ ಬಗೆಯನರಿದು ಪವನಾತ್ಮಭವ ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸುತಲಿ ||
 ತಾಮರಸನಯನನೆಡೆಗೈತಂದು ರಾಡಕುಲ |
 ಸೋಮವಿಜ್ಞಾನನಯನವಧರಿಸಿ ಮಿತ್ರನುಲ |
 ಪ್ರೇಮಗೋಳಲೋಕಮೇನಿ ಹರುಷದಿಂ ರಾಮನುನುತಲಿಂತೆಂದನು || (1)

ಕಂದ ತಂದೆಯ ನೆನೆಯ ಕಂದಿಕುಂದುತ ದುಃಖ |
 ದಿಂದ ಮಂದೀಭವಿಸಿ ಸುಕುಮಾರತನುತಾಪ |
 ಮೊಂದಿರುವದಿಬ್ಬಿಸುತ ಸುಮ್ಮ ನಿರಲನುಚಿತಂ ಸೂರ್ಯಸುತ ವ್ರೇಮದಿಂದ ||
 ಬಂದಪ್ಪಿ ಮೈದಡಹಿ ಬಾಪ್ಪಂಗಳಂ ತೊಡೆದು |
 ಛಂದದಿಂ ಈಸ್ತುರಿಸಿ ಹರುಷಗೊಳಿಸುತ್ತಮಿವನ |
 ಮುಂದಿಟ್ಟು ರಾಜ್ಯಮಂ ಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ದು ಸುಖವಪಡೆ ಕಪಿಕುಲೀಕ || (2)

ಅಂಗದಕುಮಾರ ಮಾತಂಗಸಮಬಲ ದೇವ |
 ಪುಂಗವನ ತನಯಗಿಂದಧಿಕನಾಹನ ಬಾಲ |
 ಮುಂಗಡೆಯ ಲೀಲೆಯಂ ನೋಳ್ವ ಪುಣ್ಯಂ ತೊಲಗಿ ಪೋಗುವವನರದಿ ವಾಲಿ ||
 ಈಗಲೊಳು ಜಲಗರೆಪುತ್ತೆನ್ನನಂದನನು ಭವ |
 ದಂಗೆಭವನಂದರಿತು ಸಲಹಬೇಕನುತಂ ಪ್ಲ |
 ವಂಗಪತಿಯಾಚನಂ ಗೃಧರಾನೋಡಂಬಟ್ಟಿ ಪಾಲನಂ ಗೃವೆನುತಾ || (3)

ಬಿಸಿಲಿನಿಂ ಮಾಲತೀಕುಸುಮ ಕಂದಿದ ತೆರದಿ |
 ಪಸುಗೂಸು ಚಿಂತೆಯಿಂ ಬಾಡಿದಾನನದಿಂದ |
 ಮೆಸವನಂ ಕಂಡೆಲ್ಲ ಮನಕಾದ ದುಸ್ಥಿತಿಯ ಪೇಳಲಳವೆಂತವುದು ||
 ವಸುಮತೀಯರಸನಸುವಳುದುಡಂ ದಶಕಂಠ |
 ರಸೆಯಸುತೆಯೊಡುದುಡಂ ರಾಜ್ಯಹತ್ತಿಯಾದುದೀ |
 ಪಸುಳೆಯಂ ನೋಳ್ವ ಕ್ಲೇಶದೊಳೊಂದು ಭಾಗಮಂ ಪೋಲದಾಯ್ತೆನ್ನ ಮನಕೆ ||
 ಎನಿತು ಸಂಕಟಗಳೆನಗಾದರಪರಾಧಗಳ |
 ನೆನಿತನೆಗಿದರಾನು ಸೈರಿಸುವೆನನ್ನ ಸರಿ |
 ಗಿನಿತು ದುಃಖಂ ತೋರಲಾರಿಂದಮಪಕಾರ ಜನಿಸಲಾಂ ಸಮ್ಯಗ್ತಿಸೆನು ||
 ಧನಕನಕದಾಯಾದ್ಯಜೀವನಂ ಶರಣಜನ |
 ರನೆಗೆನುತ ಕಾದಿರ್ವೆನಂದರಿತು ಬಂಧುಜನ |
 ರನುಮತಿಸಲಾ ವಾಲಿತನಯನಂ ಸಂತೈಸುತೆಮ್ಮ ಹರ್ಷಂಗೊಳುವುದು || (5)

ನುಡಿದೆರಡನಾಡೆನೆನ್ನವರಡರುಗಳ ನೋಡೆ |
 ಪಿಡಿದಮತವನ್ನ ಬಿಡೆ ಪಿಂತೆಸವರಾರ್ಗ ಕೂಡೆ |
 ನಡೆನುಡಿಯನೋಡೆ ಕೈವಿಡಿದ ಬಳಕಾರಾದರೆನ್ನ ಜೀವನಮೆಂದಿಹೆ ||
 ಪೊಡೆವಿಯೊಳಗೆನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆಸಗಿದುಪಕಾರ |
 ಮೊಡನೆನಗೆ ಮತ್ತವರಿಗಾದ ಸಂತಾಪಗಳು |
 ತುದುರುವವು ಪಿಡಿದೆನ್ನ ಶರಣಜೀವನಮೆನಗೆ ಜೀವನಂಕಪಿಲಾಮಾ || (6)

ಅಂಗದನ ಕರವಿಡಿವುತನುಮಾನವನ್ನಳಿದು |
 ಮಂಗಳನ್ನಾನವಂ ಗೈದು ಭೂಷಾಂಬರವ |
 ಸಿಂಗರಿಸಿ ಮಣವಕುಟಕುಂಡಲಾಂಗದಮುಖ್ಯಭೂಷಣವುಲಂಕರಿಸುತ ||
 ಭೃಂಗಾರುಮಯಪೀಠಮಧ್ಯದೊಳು ಕುಳ್ಳುರ್ದ |
 ರಂಗನೆಯರಡಬಲದಿ ಚಾಮರವ ಪಿಡಿದೆನೆಯ |
 ತಿಂಗಳಾದದೊಳೆಸೆವ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯ ನೆಳಲೊಳಗೆ ಕಪಿರಾಜವದದೊಳುರಲು || (7)

ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಬೆ ಮನವೇಣಕನಿಂದೆ ಕೃ |
 ಗೂಡಿ ಪಿರಿದಾನಂದಗೊಳುವೆ ಬೇಳ್ವದನು ಪ್ರಿಯ |
 ಗೂಡಿವಾಳ್ವದೆನುತ್ತ ಕರಣಾಳುಗಳ ದೇವ ಬೆಸನೆ ಕಪಿವರರಲ್ಲರು ||
 ಮಾಡುವಾನಂದದೊಳಗಾಡಿ ಹರ್ಷದಲಿ ನಲಿ |
 ದಾಡಿ ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳುತ್ತಲಿ ಕುಣಿ |

ದಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಿಂ ಭುಲ್ಲವಿನೆದೇನದನೆಂಬೆ ನಚ್ಚರಿಯನು ||

(8)

ಚಿತ್ತದನುರಾಗದಿಂದಿ ಪರಿಯ ಬೇಳಿದ ರ |

ಘೋತ್ತಮನ ಪದಕೆರಗಿ ವಿಜ್ಞಾನವನಂಗೈದ |

ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳಬಿಳ ಭೂತಾವಾಸ ಭಕ್ತರಿಂಗೀವೆ ಲೇನ |

ಚಿತ್ತಜೋಪಮ ಭವಚ್ಚ ರಣದಾಧಿನವೊ |

ಪತ್ತನಂ ಸತಿಕೋಕರಾವ್ಯದುರ್ಗಾದಿ ಸಂ |

ಪತ್ತಮದೇಹಂಗಳೆಲ್ಲ ಮಿದನರಿವುದೈ ದಿವ್ಯಮಾನಸದೊಳನಘ ||

(9)

ಮಾನಧನ ಜೀವನದೊಳೆಲ್ಲರುಂ ಪಾದದಾ |

ಧೀನಮಾಗಿದರ್ ಬಳಕನುವೋದದಿಂದೈದಿ |

ದಾನಂದದಿಂದ ಪಟ್ಟಾಭೀಕವನಾಳ್ವ ಸಿಂಹಾಸನದೊಳೊಪ್ಪಿರೆ ||

ಅನಂಗದಂತಾರೆಯೆಯರೊಡಗೂಡಿ ಸು |

ಮ್ತಾನದಿಂ ಚರಣದೊಳಗದಿ ಕೃತಿಯೆವೈವೈ |

ಭಾನುಕುಲತಲಕ ಸೇವಕನ ಬಿನ್ನಪವನವಧರಿಸಿ ಪಾಲಿಪುದೆಂದನು ||

(10)

ನೀನೆಗತಿಯೆಂದೆರಗಿ ಮರೆಯೊಕ್ಕ ಮನುಜಂ |

ನೈಸೆನ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಪ ಬಂದ |

ನಾನಾವಿಧದಿ ಕ್ರೂರಿಗಳೊರಲುತಿವೆ ದೇವ ತಿಳಿದಾನುಡಿಯ ಸತ್ಯಮೆನಿಸಿ ||

ಪಾನರನ ನುಡಿಯ ಪತಿಕರಿಸಿ ಬಿಜಯಂಗೈವು |

ದೀನಗರ ಮೈಭವನ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಮೆನ್ನ ನ |

ಸ್ವಾನಗೊಳನುವದೆಂದು ಪದಗಳಂ ಪಿಡಿದಂದು ರವಿತನಯ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ ||

(11)

ಭಾನುನಂದನನ ಬಿನ್ನಹವನಾಲಿಸಿ ರಾಮ |

ನಾನಂದದಿಂದಮಿಂತೆಂದ ನೇಹಿತರೊಡೆಯ |

ನೀನೊರದುದುಚಿತ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳನಿಸೆರವಿಲ್ಲ ಕೇಳು ಸೊಲ್ಲ ||

ಮಾನವೋತ್ತಮಪಿತನ ನುಡಿಯಿಂದಮೂರುಳದು |

ಕಾನನವ ಪೊಕ್ಕು ಪಡಿಸಾಲ್ಕು ಸಂವತ್ಸರಗ |

ಳೇನೊಂದು ವಸ್ತುವಂ ಬಯಸದೆ ಮುಮಾಕ್ಷಾ ಜನವೃತ್ತಿಯಾಂತೈತದೆವು ||(12)

ಪೊಡವೀಕನಿಡಿನಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದೈತಂದು |

ನಡುವೆ ಭೋಗಾವೇಷ್ಟೆ ಗೃಧರಾರೊಪ್ಪವರು |

ನುಡಿವುಸಿಯ ಪೊದ್ದಲರಿದೆಂಬುದಂ ನೀಂ ಬಲೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರುಂ ಬಲ್ಲರು ||

ಕಡುಗಲಿಯ ಮೌರ್ಖ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟುಕಪಿರಾಜ್ಯಮಂ |

ಸಡಗರದೊಳಾಳುತ್ತಲಿ ಮಡದಿಮನೆಮನವಾರ್ತೆ |

ಯೊಡನಿರಲ್ಯಾಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಳುವೆ ನುಡಿ ಸಫಲಮೆನೆ ರಾಜನುವುದು || (13)

ತರಣಿಕಶಿತಾರೆಗಳು ಮೇರುಮಂದರಕರಧಿ |

ಮರಿಯಾದೆ ದಪ್ಪಿದರೆ ಭಾಷೆಗೊಣಯಮಾಂಟೆ |

ಕರುಣದಿಂದೆನಗಿತ್ತನುಡಿ ಸಫಲವಾಯಿತರಸ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಕೈಸಾರಿತು ||

ತರಳನಂಗದಗೆ ಪಟ್ಟವ ರಚಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ |

ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯಲಾನಿರೆ ಪರಮಪದವೆನಗೆ ||

ದೊರೆದುದಂದಿರ್ದಿವನಿದಕಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ಸಲಹೆನಲು ರಾಮ ನುಡಿದಂ || (14)

ಸಖನೆ ನೀಂ ಬೇಳುದುದು ಸಹಜ ಸಂಹಯವಲ್ಲ |

ವಕಲಂಕನಾವೆಡೆಯೊಳದರ್ಶನೈಲ್ಲಿದರ್ |

ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲ ವೆ ಮನಸ್ಸಂಗಮ ಸುಸಂಗಮಂ ತನುಸಂಗಸನಸಂಗವು ||

ನಿಖಿಲಕಾರ್ಯೋಪರಮ ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳು ಭನ |

ಪ್ರಸರದೆಡೆಯೊಳವಿದರೊಳು ಸುಮ್ಮ ನಿರ್ದೇನು |

ರಕುತಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೈದಿ ಸರ್ವದನ ಸಂತೋಷಗೊಳುವಂತೆ ಸಾತ್ವಿಕದೊಳು || (15)

ರಾಜಾಧಿಕಾರಮಂ ವಹಿಸಿ ತರುಣಗೆ ಯಾವ |

ರಾಜಪಟ್ಟವನಿತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿರಂಜನೆ ಗೈದು |

ಮೂದಗಂ ಮೆಚ್ಚು ವೊಲು ಪಂಪಾಲನಂ ಗೈದು ವರುಷಾವಸಾನ ಗೈದು ||

ವಾಜೆಯಿಂ ದಕಗಳನ ವಧಿಸುವೆಡೆ ನಿನ್ನ ಕಪಿ |

ರಾಜಿಯನ್ನೊಡಗೊಂಡು ಬರ್ಪುದೆಮಗಿಂದಧಿಕ |

ವಿೂ ದನೇಶ್ವರ ಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜವನೈತಪ್ಪ ವಟುವುಳಿದೇಕ ಗೈಯೆ || (16)

ಒಪ್ಪುಗೊಳವೇಳ್ಕೊಂಬ ವಾಣಿಯಿಂದೊಡಬಟ್ಟು |

ತಪ್ಪದೈತಂದೆರಗೆ ಸಾಮಿತ್ರಿಯೊಡಗೊಳ್ಳು |

ತಪ್ಪಣೆಯನಾಂತು ನಿಜನಗಿಗೈದಿದ ಸೂರ್ಯಸುತನತಿಪ್ರೇಮದಿಂದ ||

ಅಪ್ಪರ ಕಪಿನೇಯಾಡಿಗಡಿಗೆ ಪೂಗಲೆತಲಿ |

ಕುಪ್ಪಳಸುತೆಣ್ಣೆನೆಯ ಕೂಗಿನಿಂ ಹೊಳೆಚುತ್ತ |

ಬಪ್ಪನ್ನ ಸುಗ್ರಿವನೊಳಪೊಕ್ಕ ನಿಜಪುರದ್ವಾರಮಂ ವೇಗದಿಂದ || (17)

ದ್ವಾರದೇಶದಲಿ ಕಪಿವೀರರಡಿಗೆರಗತಾ |

ದಾರತರದಿಂದ ಮುಪಚರಿಸುತರ ಮನೆಯೆಡೆಗೆ |

ಸೂರಸುತನೈತರಂಜಿಲ ಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂದೆರಗಲು ||

ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದವರ ತಾರತಮ್ಯಗಳೆರತ |

ಪಾರವಚನಗಳಿಂದ ಸಂತೈಸಿ ನಿಜಗೃಹ |

ದ್ವಾರದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕ ಕುದ್ಧಾಂತಮನ್ನೋಡಿ ಕುಭಮಾಹೂರ್ತದಲಿ ಬರಲು || (18)

ಪವನಸುತಗಜಗವಯಗಂಧಮಾಧನಮೈಂದೆ |

ದ್ವಿವಿಧಂಗವಾಕ್ಯನಳಜಾಂಬವಾದಿಗಳೆಲ್ಲ |

ರವಿರಳದ ಹರ್ಷದಿಂದಭಿಷೇಕಮಂ ಗೈಯಲತಿವೇಗದಾಲೋಚಿಸಿ ||

ವಿವಿಧಾಂಶದಂಗಳಂ ಮತ್ತೆ ಪೃತ್ಯಂಕೂರ |

ನವರತ್ನ ಸ್ವೇತಾತಪತ್ರ ಸ್ವೇತವ್ಯಜನ |

ನವಗಂಧಮಾಲ್ಯಪದಿಡು ಜವ್ವನೆಯರುಂ ಪಾಡುತಂ ಸ್ವರ್ಣಮಯದ || (19)

ಕನಕ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯು ಮುಂತಾದ ಸಾಮಗ್ರಿ |
 ಯನು ತಂದು ಚತುರಾಬ್ಧಿಯಾದಕಕಂಗಾದಿ ಜಲ |
 ವನದರ್ಭಾರ್ಥದಿಗಳ ವೈಯಾಗ್ರಜರ್ಮ ಪುಂಗವ್ಯಂಗ ಮೇಲಾದವಂ ||
 ಅನುಗೈದು ಕನಕಪೀಠದಿ ಲೋಕಬಾಂಧವನ |
 ತನಯನಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಮತ ವಿಡಿದು |
 ಘನವಾಹನಂಗೆ ವಸುಗಳು ಮಂತ್ರದಭಿಷೇಕಗೈವವೊಲಿಸಗಿದರು ಮಾದಿ || (20)

ವಿರಚಿಸಲು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಂ ಸುಗ್ರೀವ |
 ಹರುಷದಿಂದಂಗದಗೆ ಯಾವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ |
 ಕರದಿತ್ತರಾಕ್ಷಣಂ ನೆರದಬಿಲ ಜನರೊಲ್ಲ ಪೋಳದರ್ಸುಗ್ರೀವನ ||
 ತರುಣಿಯರು ಬೀಸುತಿಹ ಚಾಮರದ್ವಯದಿಂದ |
 ನೆರಪಿರುವ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯ ನೆರೆದ ಕಪಿ ಸಂತತಿಯ |
 ಸುರುಚಿರದ ಸ್ತುತಿಗಳಂ ಸುಗ್ರೀವನುರವನಂತೆಸದ ಪಟ್ಟವೊಯೊಳಗೆ || (21)

ಅದುದುತ್ಸವಮಿತವಮರೇಂದ್ರನಂದದಿಂ |
 ಮೇದಿನೀಪತಿಯೆನಿಸಿ ಸುಗ್ರೀವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ |
 ಪಾಸಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪೂಜಿಸಿದ ಪರದೇವತೆಯನುತ್ತಲಿ ||
 ಮೋದಗೊಂಡಾತನುಪಚರಣೆಯಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಯಾ ದಯಾಂಬುಧಿರಾಮನೊಡಗೈದೆ ಮನವೆರಸಿ |
 ಸಾದರದಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಸತ್ಪರದೊಳ್ಳೈತಂದು ಕಂಡನಗ್ರಜಪದವನು || (22)

ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಗರಿಗೈದಿದವಯ |
 ಹರುಷದಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಕೇಳಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ |
 ಪರಮಪೂರುಷನೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳೆವುಗೆ ಸಾವ್ರಾಸ್ಥ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯೊ ||
 ದೊರತಾದಕೆ ಪತ್ತಮಾಡಿಯಾನಂದವಾಯ್ತಾ ಸುಖ |
 ನಿರುಗೆ ಸುಖಕರವಾದುದೆವುಗೆ ಶ್ರೀಯಾಸ್ಕರಂ |
 ಬಲಿದುದಿನ್ನೇನೆಂಬೆಯಿತ್ತ ಭಾಯಿಯ ಪೂರ್ತಿವಾನನೋಲ್ಲಾಸಕರವಂ || (23)

ಭಗವತ್ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಾದುದೆವುಗಭ್ಯುದಯ |
 ಜಗತಿಯೊಳಗೆಂದೊರೆದು ಮುಂಬರಿದು ಪುಟ್ಟಿಬಹ |
 ಮುಗಿಲಬಳಗವಕಂಡು ಪ್ರಸ್ರವಣ ಪರ್ವತದೊಳೊಂದು ತಾಣದಿರವ್ಯದಿ ||
 ನೋಗಸಿರುವ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಸುಖದಿಂದ ಮಂಡಿಸಿರೆ |
 ಮಿಗಲೀತಳೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ |
 ಮುಗಿದು ಕರಗಳ ನಮಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನುತಿಸಿ ಬಿನ್ನಪಗೈದನು || (24)

ಪುಸಿಯ ಪೊದ್ದದ ನಿಜಂ ಪಟವನುಳಿದಿಹ ಚಿತ್ರ |
 ವಿಸದಕಲಾಕವನುಳದ ಬಾನೆಡೆಯ ಸಂಭ್ರಮದೊ |
 ಳೆನೆವ ನಿಜಮಂ ಬೆರದು ಸರ್ವದೊಳಹೊರಗೊಲ್ಲ ಪರಿಪೂರ್ಣನೆನಿಸಿ ಮೆರೆದು ||
 ಉಸುರಬಾರದ ಮಂತ್ರ ಉಹೆಗಬ್ಬಿದ ತಂತ್ರ |
 ಮಿಸುಕಲಾರದ ಜನಂ ಜಿನಸ ಬಾರದ ಹನಂ |
 ಪೊಸತೆನಿಪ ಪರತರಾನಂದ ಪಾವನ ನೆಮೋಯಿಂದ ದಶರಥನ ಕಂದ || (25)

ಜಯ ನಮೋ ಪರಮಪುರುಷ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ |
 ಜಯ ನಮೋ ಪ್ರಕೃತಿರೂಪನೆ ಕಾರ್ಯಗಳ ವೃಂದ |
 ಜಯ ನಮೋ ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಪಿತೃ ಮಾತೃ ದಿಗ್ವ್ಯಾಪ್ಯರೂಪ ನಿರ್ದೇಶ ನಿರರ್ಥಾ ||
 ಜಯ ಕನಕಸುಪ್ತಿಸ್ತೋತ್ರಗಳಾಶ್ರಯಾಂತ |
 ಜಯ ಜಗನ್ಮಯ ಜನಾರ್ದನ ಜೀವನಾಂತ |

ಚಂ. ೨ ನಿರ್ವಾಯ ಪೂಜಾರಮರ ಮಹೇಶಾನ ರಘುಸುಲೇಶಾನ ಜಯತು || (26)

ಪುನಿಯಾದ ಲೋಕವಿಮ ಹಸನಾಗಿ ಭಿಪದಂತೆ |
 ರಸೆದಲಾನಲನನಿಲನಿಭದಾಕೃತಿಗಳಾಂತು |
 ಪೊಸತೆನಿಸಿತೋಂ ಭ್ರಮಗೊಳಿಸಿ ಜೀವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಖಮುಖಕೊಳಗುವಾಡಿ |
 ಬಸವಳಪುದೇನಯ್ಯ ಪೋಗಿ ಬರುತಿಹ ಮಾಯ |
 ಗಣನೆಯಂ ಪಂಯಲಿನಗೇನು ಬಾಯಂ ಬೇಳ |

ಸನಿಸಿರ್ಪರಸಗಪೇಳ್ಕೊಂದು ವಂದನಗೈವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಂತೆಂದನು || (27)

ಜನಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದಿಗಾವರಂ ಪುರಣ ಸಂ |
 ಜನಿಸಲಂದವಲೊಂದುಪಾಯವಂ ಸ್ಥಳನ ವೇ |
 ಳ್ಕನಿತು ಸವ ನಿರ್ದಿರಲು ಪೋದಬಳಕಾವರುಂ ಮರಳಿದಾರದತೆರದೊಳು ||
 ಘನತೋಪಾಯಗಳ ಸ್ಥಳನಲೆಳಸುವ ಮನುಜ |
 ರನುಜ ಲೇಖ್ಯದಪೂರ್ವ ಮಾಮೇ ಮತಿ ನಿನಗೆ |

ಜನಿಸಿದಾಕ್ಷಣವ ಕೃತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಯ ಸಾವಧಾನದೊಳಾಲಿಸು || (28)

ತಿಳಿದು ತಿಳವನ್ನೊರೆವ ಮಳವತ್ತಗಳಗಲ್ಲ |
 ಬಳಸಲಿಲ್ಲವು ಪುರಾಣೇತಿಹಾಸಂಗಳಂ |
 ತೊಳಲಲಿಲ್ಲವು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ ನಿವೃತ್ತಿಗಳ ನರನಿಬಿರಿಸಿ ||
 ಅಳಮನದೊಳಡಗಡಿಗೆ ಕುಗ್ಗಿತ್ತಗ್ಗದೆ ನಿನವ |
 ಕಳೆಯೊಳಗೆ ಕಳೆಯಿಸಿ ಕಳೆದಖಳ ಕರ್ಮಗಳ |

ಸುಲಭದಿಂ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಣ್ಬಿ ಮಾರ್ಗವಂ ಸೂಚಿಸುವೆ ತಿಳವದಣುಗ || (29)

ಇವನಾವನುವ ಗೋಪ್ಯದೊಳಿತ್ತು ಭಾವಿಸುವ |
 ಮುದದೊಳೆಭಾಷಿಸುವನವನಿಗಾನಂದ ಸಂ |
 ಪದವು ಹಸ್ತಮಾಲಕವಾಗಿ ಸಾಯುಜ್ಯವಂ ಪಡೆವನಿದು ಸಿದ್ಧಮೆಂದು ||
 ಹೃದಯದೊಳ್ತೊಳೆಯನುತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರವರಸ |
 ನಧಿಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ಭೋಧಿಸಿದುದಂ |

ಮೃದುಪದನ್ಯಾಸದಿಂ ಮುಂದೆ ಬೇಳ್ವದನೆತಿಲಾಸದಿಂ ಭಾಸದಿಂದೆ || (30)

ಸಂಧಿ 9 ಕ್ಕಂ ಪದ 379 ||

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೂಚನೆ || ನಿರತಿಶಯದಾನಂದಕರ ತತ್ತ್ವಗೋಪ್ಯಮಂ |

ಕುರುಣದಿಂದುವದೇಶ ಗೃಹಾತ್ಮಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ |

ನಿರಿಗೆಗೈದಂ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಂ ಸಕಲೋಪಕಾರಮೆನಲು ||

ಪದ || ತನಯ ಕೇಳೆ ಗುರುವೃತ್ತನೆನಿಪರಹಿತಾಹಿತಗ |

ಳನುವ ಚಿಂತನೆಗೈದು ಮನನ ಸಂತೈಸುತಂ |

ನಿನಗೆ ತೋರುವವಹಿತ ತೋರದಿಹ ನೀನೆ ಹಿತನೆಂಬುವಂ ಪದುಳಗೈದು ||

ಜನನಮರಣಾದಿ ಕೋಟಿಲೆಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸಿ |

ಜೆನುಮಯಾನಂದ ನೀನಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿವು |

ದೇರುತ ಬೋಧಿಸಿ ಮಗುಳೆ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನಿರೋಧಮಂ ಪೇಳ್ದನಾಗಳಗಜೆ || (1)

ಕರ್ಮಮಾರ್ಗಗಳಂ ಕಳುಹಿಟ್ಟು ನೀಂ ಪರ |

ಬ್ರಹ್ಮನಂ ಜಾನಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮನಂತಹೆಯೆನುತ |

ನಿರ್ಮಲದ ಶ್ರುತಿಜಾಲ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ವಾಂಸೈವಭವತಿಯಿಂದೋರೆಯಾತಿಹು ದೈ ||

ಮರ್ಮವರಿದಾತ್ಮನೆಂದರಿದಮಾತುರದಿಂದ |

ದುರ್ಮನಸ್ಸಿನ ವೋಹಶೋಕಂಗಳಲ್ಲೆ ನುತ |

ಬೆರ್ಮೆಯಿಂ ವೇದಸಾರುವುದಾತ್ಮವಿತ್ ಶೋಕವಂತರಿಪನೆನುತಮಣಿಗ || (2)

ಬಡಮನವ ನೀಂ ಮಾಡದೇಕಾಂತದೊಳು ಕುಳತು |

ಬಡದೆ ಸಿದ್ಧಾಸನವ ಬಲಿದು ಪಣ್ಣುಬಿಯನುಂ |

ವಿಡಿದು ಮನಮರುತರಂ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೊಂದೆನಿಸಿ ಜಾತವೇದಸನೆಡೆಯೊಳು ||

ತೊಡರಿರುವ ಮನಮರುನ್ನೇತ್ರಂಗಳಂ ಚದರ |

ಗೊಡದೆ ಹುರಿಗೊಡಿಸುತ ನಡುಕಗೊಳ್ಳದೆ ಚಲಿಸು |

ತಡಬಲಕ ಪೋಗಗೊಡದೆ ಶ್ರದ್ಧಾಸವೃದ್ಧಿಯಿಂದಲ್ಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದಣಿಗ || (3)

ನೋಡುತಿರೆ ಬದ್ಧೋತಮದಂದೆ ಕಿರಿವೆಳಗು |

ಕೂಡೆ ಜಲಬಿಂಬೋಪಮಿತ ಭಾನುಬಿಂಬಮಾ |

ನಾಡೊಳಗೆ ಶರೀರೇಖೆಗಳು ತೋರ್ಪವೈನೆ ಶೃಂಗಾಟಕದ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ||

ಖೋಡಿಯಲ್ಲದ ದೀಪಕಳಕ ಕಂಗೆಸಿವುದದು |

ಕೂಡಿದಂದದಿ ನಿಲಲು ಮೈಮರದು ಕರಣದೆಡೆ |

ಯಾಡದಾತ್ಮಾನಂದ ಮೈದೋರಿ ಬರ್ಪದಾಸ್ತಿಶ್ಯಮತಿ ಸಂಪನಿವುದು || (4)

ಶ್ರುತಿಯ ರಂಧ್ರಗಳೆರಡು ನಾನಾವಿವರಮೆರಡು |

ಜತೆಯಾದ ನೆಲ ಚತುಶ್ಯಂಗಪೀಠಮೆನುತ್ತ |

ಮತಿಶಯದ ಶೃಂಗಾಟಕದ ಬೆಸರನಿಟ್ಟಾತ್ಮವಿದರು ಕರೆವರು ಬಾಲಕ ||

ಮತಿಯಾಳರಿ ಸಸಿಯಮುನೆಯನಲಿದಾನಾಡಿ ಸಂ |

ತತ ಗಂಗೆ ರವಿಯು ಪಿಂಗಳೆಯು ತನ್ಮಧ್ಯ ಭಾ |

ರತಿಯಗ್ನಿಯೆಸಲಾ ಸುಷುಮ್ನೆಯಾ ತಾಣಕಂ ಬೆಸರೈ ತ್ರಿಕೂಟಮೆನುತ್ತ || (5)

ಶೃಂಗಾಟಕಾಗ್ರದೊಳು ನಿಧಿಲವಾಗದೆನಿಂದು |

ಬಂಗಾರದಂತೆನವ ದೀಪಕುಡುವಂದೈದೆ |

ಮುಂಗಡೆಯ ಪಾಲೊಡ್ಡುಗೋಲಾರ್‌ಟ ಪೀತದೊಳಗಧಿಕಧಿಕಕಾರಾಕ್ಯತಿಯೊಳು ||

ಕಂಗೆಳೊಪ್ಪದಲ್ಲೊಂದ ಮುಂದೆನಿವುದತಿಶಯದ |

ಮುಂಗಾರಮೇಘನಿಭಕ್ಕಲ್ತೆ ತ್ರಿಕೂಟಪಥ |

ಕಂಗೆಸೆಯವಂತೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಕುಂಡಲಿಯ ಬೆಡೆಯ ಕಾಂತಿಯೊಂದಿವುದಣುಗ || (6)

ಜಾನಿಪರಿಗೆಲ್ಲ ದುಮ್ಮಾನವನುಮಾನಗಳ |

ಪೂನಿಸುವ ಕಾರಣವುನೆಂದೆಂದು ಯೆಡೆವಿಡೆದ |

ಮಾನಮತಿಯೊಂ ಪಿಡಿದು ನೋಡುತಿರಲೊಂದೊಂದು ಶಬ್ದಂಗಳಾದಿಸಿಬಹವು ||

ಯೇನೆಂಬೆ ಮೊದಲು ಚೆಣಿಚೆಣಿಯೆನುತ್ತಿರಡು |

ಸಾನಂದ ಘಂಟೆಯಲಿ ಮೂವನೆಯದಬ್ಬರವ |

ನಾ ನಾಲ್ಕನೆಯದೈದನೆಯದು ತಾಳಂತಂತ್ರಿಯಾರನೆಯನವನಮದಣುಗ || (7)

ಭೇರೀರವಂ ಸಪ್ತಮದರಿಂ ಮೃದಂಗರವ |

ತೋರುವದದೆಂಟನೆಯದೊಂಭತ್ತನೆಯದೆ ಪಿಕ |

ದಾರವಂ ಕೇಳ್ವಡೊವದನಿತ್ತೊಳ್ ಗರ್ಜತಂ ಘನದಿ ಸಂಜಿನಿವುದಣುಗ ||

ಆ ರಾವದತಿಶಯವ ನೋಡುತಿರಲಾವನಿಯ |

ತೋರಲೆನಿಸಿತು ಮೊಳಗಿನೊಳು ಮಂಚು ಸಂಚುಸಿ |

ತೋರಿಯಡಗುವದೊಂ ವಿಚಿಗಿಚ್ಚೆಯಾಗ್ವದದಿ ಕಂಗೆಳೊಸುತಿಕುದು ತನಯ || (8)

ಮಿಂಚಿನವಲಂ ಬಿಸಿರಲಡಿಗಡಿಗೆ ಕಾಂತಿ ಪ್ರ |

ಪಂಚ ವಕವುಹುವದರ ಬೆಳಗಿನೊಳು ಪೊಕ್ಕುಬರೆ |

ಸಂಚಲಿಸಿ ವಿಧುಶಿಲಾಕಾಂತಿಯದೊಂವತ್ತು ಶುಭ್ರಾಂಶುಕಳೆ ತೋರ್ವುದು ||

ಹಂಚಿನೊಳು ನೀವಾರ ಸೂಕದಂತನುಪಥಮು |

ದಂಚಿವುದು ಮಾರ್ಗವಿಡಿದೈ ಕೋಟಿಸಾಹಸ್ರ |

ಮಿಂಚಿ ರವಿಕಶಿಕಾಂತಿ [ತೋರುತಲಾಮಹಾ] ನುಭವಮಪ್ಪುದೆಲಿ ಬಾಲಕ || (9)

ಮೂರುಕೂಟವನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣದಿ ಕಳ್ಳಲೆಯು |

ಜಾರುವುದು ಕರಣಗಳ ಕರಗಿ ಯೋಷಣಗಳೊಂ |

ಪಾರುವವು ಮಗುಳೊಂದು ತೋರ್ಕೆ ತೋರೆದೆ ತದೇಕಾಯಾತ್ಮಮಾಗಿರ್ವುದು ||

ಭಾರಣೆಯ ಬೆಳಗಿನೊಳು ಸುಸಿರದಳಾಬ್ಬಮೈ |

ದೋರುವದು ಗುರುವದವ ಕಂಡನ್ನಮೇನೊಂದ |

ಹಾವೈನದತಿ ಸುಖದಲಿರ್ಪನಿದೆ ಪರವೆನುತ ತಿಳುವಿರ್ಪಣೈ ಯೋಗಿಯು || (10)

ಕರಚರಣಗಳ ನೋತ ಕಟಕಕ್ರಿಯಿಗಳ ಘಾತ |

ಕರಣಗಳಪದ್ರವಗಳಾಟ ಕೋಟಿಯೊಂದ |

ನರಿಯದಾನಂದಲಕರಿಯಲಿ ಮುಳುಗಾಡುತ್ತ ತಾನೆತಾನಾದ ತೆರದಿ ||

ಮರೆದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪನೊಂದ ಮುಂದರುಗೆ |

ಸುರಪ ಮುಖ್ಯರ್ಬಂದು ಸುರಿದು ಪೂನಿನ ಮಳೆಯ |

ಪರಿಪರಿಯ ನುತಿಗೈದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಾಗೈದೆ ಮತಿಯೊಳವಟ್ಟತೆರದಿ || (11)

ಮನ್ನಿನದೆ ಮುಂದರುಗಲವರು ಕೋಪಿಸಿ ಕರವ |
 ರನ್ನೆಗಂ ಬರೆ ಸಿಡಿಲು ಪುಲಿಕರಡಿಸಿಂಹಂ |
 ಳ್ಳುನ್ನತ ಭಯಂಕರಂ ಕಂಗೊಳಿಸಲದನೋಡುವವರು ಕೆಲಸಾರುತಿರಲು ||
 ತನ್ನ ಬೆಳಗಿಲಿ ತಾನೆ ನಲಿವುತ ಶಿಖಾಚಕ್ರ |
 ವನ್ನುಕಳೆವನ್ನ ಕೆಂಚಿತ್ತರಿವು ಮುಂದರುಗ |

ಲನ್ಯಮೇಗಿಲ್ಲ ದಾನಂದಸ್ವರೂಪಿಂದಮಿರುವನಾ ಯೋಗೀಂದ್ರನು || (12)

ನದಿಗಳೆಲ್ಲವು ನೀರಧಿಯನು ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಬಿಸಿ |
 ಲುದರದೊಳ್ ಬಿಸಿಲಡಗಿದಂತಗ್ನಿಯಂ ಜಂದ್ರ |
 ಮಾದಿ ಚುಂಬಿಸಿದಂತೆ ನಭದಿ ನಭನಾದದೊಳ್ಳಾದ ಕಲಿತಂತೆ ಬರಿಯ ||
 ಸದನಗತದೀಪದಂತಾನಂದ ಮೈಭವದ |

ಸದಮಲಜ್ಯೋತಿಯಿರಲಿದನೆ ವೇದಂಗಳನು |
 ವದಿಸುವದು ವಿಜ್ಞಾನಮೇಕಮೇವಾವ್ವಿತಿಯ ಸತ್ಯಸತ್ಸವ್ಯಮನುತ || (13)

ಅಂಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಮುಳುಗಿರ್ಪ ಪರಿಪೂರ್ಣ |
 ಕುಂಭದಂತೊಳಹೊರಗುಂಡಮಯಸ್ಸುಪಿಕ್ಕುಟ |
 ಗುಂಭಿತದ ದೀಪದಂತೆಲ್ಲ ಮಂ ಬೆಳಗುತ್ತವಾತ್ಮಾನು ಭವಕೃಷ್ಣದಿ ||
 ತುಂಬಿ ಪೂರಿಸೂಸುತಿಹ ಸುಖದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ |
 ಗಂಬರದೊಳೆಸೆವ ಪ್ರತ್ಯಾಹಗಳ ಗಣಿಸನಾ |

ಲಂಬವಿರೂಪತನಾದ ನಿಜವೆ ತಾನಾಗಿರ್ಪಕತದಿಂದವಾಲಿಸಣುಗ || (14)

ಸಾರತರವಾದಾ ಸಮಾಧಿಗತ ಪುರುಷಂಗೆ |
 ಪಾರಬಾಧವೆದಿಂದಮಾದಿತಮೆಚ್ಚುರುತದಾ |
 ಕಾರವಾದಬಿಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಜ್ಞೇಷ್ಠಿಯನ್ನನುಕರಿಸಿ ಕೆತವನಂತಿ ||
 ತೋರಬೈಕಾಜಬಾಲಕನಂತೆ ಜವದಿಂದ |
 ತೋರುವಂ ದಗ್ಧಪಟದಂತವರಿಗವರಂತೆ |
 ಬೇರಸದೊಂದರೊಳ್ಳು ಬೆರಸರ್ಪನಗಿಸರೊಳ್ಳು ಪರಿಕೆಸುವಡಾರಿಗಳವು || (15)

ತನಯ ಕೇಳೆ ತತ್ವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾದವಗೆ |
 ಜನನವೆಂಬುದು ಮೊದಗದದರಿಂದಮಾತನಂ |
 ಮನುಜನೆಲಳವಲ್ಲ ಮದರಿಂದ ಕರ್ಮಗಳ ವಿಧಿಸಲಿಂತಹುದಾತಗೆ ||
 ಇನನುದಯವಸ್ತುಮಯವನುಸರಿವ ಮೈಕರ್ಮ |
 ದಿನಪಕ್ಷವಾಸರ್ತುಗಳ ಸುಧಾಲಯದೊಳಹ |

ವನಜಸು ಸರ್ವದಾ ಬೆಳಗುತಿರಲೀ ಕೃತ್ಯಗಳ ಬೆಸಗನಿಡುವದೆಂತು || (16)

ಮಗನೆ ಕೇಳಬಿಲ ಪಾತಕಪುಣ್ಯಗಳ ಮನಂ |
 ನೆಗಳುವದು ಪುರುಷತದ್ವ್ಯಸನಾದರಮಿತ ದುಃ |
 ಬಗಳನಿತ್ತಪುದು ತಾಂ ಪರವಶತೆಯಾಗಿರ್ಪದಾರಿಗಿನ್ನೇಂ ಗೈವುದು ||
 ಜಗತಿಯೊಳಗಣ ಮಹತ್ಮೆಲ್ಲ ತಾನಾಗಿರ್ಪ |
 ಬಗೆಯಿಂದಮನ್ಯಮಿಲ್ಲಾ ವುದದರಿಂ ಯೋಗಿ |
 ಯೊಗುಮಿಗೆಯ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ಹಂಗಿನಿತಿಲ್ಲ ನಿರುಪಮಿತ ನಿರ್ಲೇಪಗೆ || (17)

ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಪರಿಪರಿಯ ಭೋಗಗಳ್ |
 ನಿರತಮನುಭವನೆ ಯೋಗೀಶಗನುಲಿಪ್ತತೆಯಾ |
 ದೊರಕೊಳ್ಳುಗು ವರ್ತಿಯಂ ತೈಲಮಂ ಭುಂಜಿಸುವ ಜ್ಯೋತಿಗತಿಲೇಪಮಾಂಟಿ ||
 ಪರಾವತದ ಮಾರ್ದನಿಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತದೊಳರ್ಪ |
 ದರುಹಿಗುಂ ಪಂಕಗತೇಷಸಾರಸನಾಳ |
 ಕುರುಲೇಪಮಹುದಾಂಟಿ ಪರತರಾನಂದಮ ಸುಯೋಗಿಗುಂ ಲೇಪಮಾಂಟಿ || (18)

ಕನಕಾಂಜಲೋದಮಿತ ಸ್ವರ್ಣದಾನಂ ಗೃಹ |
 ವನಜಾಕ್ಷ ಸಂಕರಾಲಯಕೂಡಕಾನರ |
 ವನತುಲಾಕಾದಿಗಳ ರಚಿಸಿ ಖೋಡಕಮಹಾದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ||
 ಮನದಿ ಬೇಡಿದುದಿತ್ತು ಮುಖಸಕಲಯಾತ್ರಂಗ |
 ಳನುಮಾಡಿ ಕೃಚ್ಛ್ರಾಪಿತರಗಳೆಸಗಿದ ಫಲವು |
 ಜನಿಸುವುದು ಕ್ಷಣದೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಷ್ಕರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಸ್ವರಂಗಿ || (19)

ನಡೆ ದೇವಯಾತ್ರ ನಿಂದೆವೆ ವಾರಣಾಸಿಯುಂ |
 ನುಡಿದುದೇ ಮಂತ್ರ ಮನವಿಡಿದುದೇ ಸನ್ತೋತ್ರ |
 ತುಡುಕಿದುದೆ ಸದ್ವೃತ್ತಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದುದೇ ಸ-ಕೃತ ಸರ್ವಮಯವಿತ್ಯಾಶ್ವಿಗೆ ||
 ಕೂಡದ ನೀರೊಳಗೆ ಕೊಜ್ಜೆಯ ಜಲದೊಳರ್ಪರ |
 ವಿಡಿದಿರ್ಪರವಿಯಂತೆ ಯೋಗಿ ಪೂಲಿನಿಲಯದೊಳಾ |
 ಮೃಡನಮಂದಿರದೊಳೊಂದೇ ಪರಿಯಲಿಸವಿರುವಕೇಳುಮೇಲೆಣಿಸನಣುಗ || (20)

ಕುಲ ಪವಿತ್ರವು ಜನನಿ ಕೃತಿ ಯೋಗಿ ನಂಜರಿದ |
 ನೆಲ ಪಾವನಂ ಸದಾನೆಲಸಿರ್ಪತಾಣಮವೆ |
 ಲಲಿತ ವೈಕುಂಠವಿ ಲೋಕ ನುಡಿ ವೇದಂಗಳೆಂಬಿಳ ಕರ್ಮಗಳು ನಜೆಯಾ ||
 ಸುಲಭಮಲ್ಲ ದಪಾರ ಚಿತ್ಸುಖನಿಗರವಿ |
 ಮುಳ್ಳಗಿರ್ಪ ಮನವು ಪೂರಸೂಸವನಿಮಿರನಿರ |
 ಜಲಜಪೀರಾದ್ಯರಣೆಯಿಲ್ಲ ದನುದಿನ ಸವಾಧಿಯಾಗಲೇ ಬೆಳ್ಳುವುದು || (21)

ತಪಸಿಗಳುಗಧಿಕ ಜ್ಞಾನಿಗಳಗುತ್ತಮಮಂತ್ರ |
 ಜಪಿತರ ಶಿರೋರನ್ನಯಾ ಯಜಾಕರ ಜಾಲ |
 ನೃಪತಿ ಕ್ರಿಯಾಪೂಜೆಮುಂತಾವಧಿನಾಥ ಪ್ರತತತಿಗಳಿಗೆ ನೇತಾ ||
 ಸುಪವಿತ್ರನಾತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂ ದಮಿತ |
 ಗುಪಿತದೊಳು ಜಾನಿಸುತಮಾನಂತ ನೀರಧಿಗ |
 ಳಪರಿಮಿತ ಕ್ರಿಯೆಯಂ ಚಾಲನಂ ಗೃಹನಾ ಯೋಗಿಗೆಣೆಯಾಂಟಿ ತನಯ || (22)

ಪಾವನಕ ಪಾವನಂ ಪರಕೆ ಪರನಿನಗವಂ |
 ಜೀವನ ಸ್ಥಾನಮಾಮಂದ ನೀಂ ಧ್ಯಾನ |
 ಗಾವಲಂಬನಗೈದು ಸುಖವ ಸಾವ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಸುಲಭದಿಂ ಸಾಧಿಸೆನುತ ||
 ದೇವನುಜಂಗೊರದು ಮಗುಳಿಂದ ಯೋಗಿಗಳ್ |
 ಪಾವನತೆಯಂ ಪೂಗು ಪೂಗು ಮತ್ತಿನಿತೆನುತ |
 ನಾನವಧದಿಂ ಬೇಳ್ವರಳವಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನಪರಾವತಾರಮಣುಗಾ || (23)

ಭೋಗವೂಗಗಳುಳದು ಬ್ರಹ್ಮದೊಳಗೊಡವೆರದ |

ಯೋಗಿಗತಿಯಮಿಲ್ಲ ಮಾರ್ತಿಯೊಳು ಚರಿಯಂಗ |

ಳಾಗುಹೋಗುಗಳೆನಿಸಿ ನಿಂದೆ ಗೈಯಲು ಸಲ್ಲ ನಗೆನುಡಿಗಳಾಡಸಲ್ಲ ||

ಭೋಗಿಯಾಗಿರಲತಿ ವಿರಾಗಿಯಾಗಿರಲಶುಚಿ |

ವೂಗವಾಗಿರಲಿ ನಿಷ್ಠಾ ವಂತನಾಗಿರಲಿ |

ಯಾಗರಾವನಿರವೇಶಿಸಿ ನಿಂದಿಸಲ್ ಕುಲನಾಶಮಾದವುದು ಶ್ರುತಿಮತವಿದು || (24)

ಅರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳ್ಳು ಯೋಗಿಗಳನರರಂದು |

ಬರೆದೆ ಭಾಷ್ಯಗಳೆಡದು ನರಕಭಾಷನರವ್ವು |

ರರಿತ ಮತಿವಂತರತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಲಾಲಿಸುತ ಸುಖದಿ ಸಗ್ಗ ದರ್ಶಿರ್ವರು ||

ಶರವಿವರ್ಧನೈವ ಸಗದ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳ್ಳು |

ನಿರತ ಲಾಲನೆಗೈವ ನಿಂದನಂ ಗೈದವರ |

ಪೋರೆಯಲೊಪ್ಪಿದನಾ ಯೋಗಿತಾಂ ನಿರ್ವೈದನಾದ ಕತದಿಂ ಧರೆಯೊಳು || (25)

ತನುವಿವರ್ಧ ತನಕ ತಾನೆಸಗಿದ ಮಹಾಕೃತ್ಯ |

ಕನುವ ಚಿಂತಿಸಿ ಜಗದ್ಗುರುಹಿತದ ಕಾರ್ಯಂಗ |

ಳನು ಮಾಳ್ವರೈ ಯೋಗಿಜನರದಂ ನಿಡಮೆಂದು [ತಿಳುವದೂ] ಮತಿಗೆ ತಂದು ||

ಮಾನಿಗಳಂ ನಿಂದಿಸುವರಲ್ಲ ದ್ವಿಷತಾಂ ಪಾಪ |

ಮೆನುತ ಸುಹೃದಾಂ ಪುಣ್ಯಮೆನುತ ಬೇಳಾವ ಬೇಡ |

ದನುವರಿತು ಪರಮಪಾವನನೆಂದು ಯೋಗಿಗಳನಂದು ಪಾಲಿವುದು ತನಯ || (26)

ಓದಿ ಕಲಿತವಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕಂಡಲಿ |

ಕಾದಬೂದಿಯ ಹೊೞಿದು ಕೊಂಡೇನು ಫಲ ಸುಖದ |

ಹಾದಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಸತತಾನಂದನಾಂತೆಯ ಸಂಪಾದ್ಯಮೇಂ ನಾಲದೆ ||

ಭೇದವೂಜಾನಾದ ಚಿತ್ರನಿಗ್ರಹಸುಖ |

ಮೋದಂಗಳಾತ್ಮಾನಾಧಾನದೊಂದು ಕಳೆ |

ಯಾದರಾಂಟೆಂದವರೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪೋನ್ಮತ್ತನೆಂತಿರ್ವೇನುತನಯ || (27)

ಎನಿತು ಬೇಳುವದೇನು ಯೋಗಿಗಿಂತಾಧಿಕೃ |

ವಿನಿತುವಸ್ತುಗಳಲ್ಲ ಮೆನುತರಿತು ನಿತ್ಯ ಸುಖ |

ದನುಭವಕೆ ಮನವೆಳಸುತಾಸ್ತಿಕೃಮತಿಯೊಂದಮನುದಿನಂ ಬಿಡದೆ ಪಿಡಿದು ||

ಘನತರದ ಗೋಪ್ಯದಿಂದಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡೆ |

ನಿನಗೆ ಸುಖನೆಲೆದೋರ್ವದಾಗಲಾವು ಬೇಳ್ವದಂ |

ಮನಕೆ ಹರ್ಷವನಿತ್ತು ಸಂತತಾನಂದಮಂ ಸವಿವಂತೆ ಮಾಳ್ವದಣೂಗ || (28)

ಬೇಸರದೆ ಬೆಂಬಿಡದೆ ವಂಜಕರೆ ನುಡಿಗಳಂ |

ಮೋಸ ಪೋಗದೆ ಬೆರಗ್ಗೆ ಸೂಚಿಸದೆ ಮತ್ತೊಂದೆ |

ರಾಸೆಯಿಂ ಜರೆದಿದಂ ಮರದೊ ಮರುಳಾಗಿರದೆ ಚಿಂತನಂ ಗೈವುತಿರಲು ||

ಲೇಸನಿತ್ತಪುದಾ ವಿಶೇಷಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸೆ |

ವಾಸುದೇವಂಗಳವೆ ವಸುಧೆಯೊಳು ಪಾವಿತ್ರ |

ರಾಸೆ ನೀನೆಂದೆನಿವೆಯನುತರಿತು ಪ್ರೇಮದಿಂ ಜಾನಿಪುದು ನಿನ್ನೊಳನುಪಾ || (29)

ವರಮತತ್ಪರಹಸ್ಯ ಮತ್ತಾರಿಗುಂ ತವದಿ |
 ದೊರೆಯಾದಿದು ನೀಂ ಗೃಹ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ |
 ಕರತಳಾಮಳಕಮೆನೆ ಕೈಗಿತ್ತೆನೆಂದು ರಘುವರನಿರೂಪಿಸಿದರ್ಥಮಂ |
 ಕರಣರಗ್ರೇಸರಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ತಿಳಿದು ತಾಂ |
 ವರತರವರಾನಂದ ಸಿರಿರಾಮವರದರಸ |
 ಗೆರವಲ್ಲ ಮೆನುತ್ತಾತು ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಬೋಧೆಯಿಂದಾವೋದಗೊಳುತ್ತಿದನು || (30)
 (ಸಂಧಿ 10 ಕ್ಕಂ ಪದ 409.)

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ತರಣಿಸುತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆರಮ ಸಂತಸದಿರಿ |

ಬರಲು ವರ್ಷಾಗಮಂ ರಾಘವಂ ಪ್ರಸ್ತಾವಣ |

ಗಿರಿಕಟಕದೊಳುದು ಸಂತಸದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಬೇಳ್ವ ಕಾರ್ಯಾಂತರವನು ||

3 || ಮಧುವನಹಕಾರದಿಂ ಮಂದಾನಿಲಂ ಬೆರದು |

ಮದುಮುಖರ ಮುಖರಿತದ ಕೆಂಗಣ್ಣ ವಕ್ಕಿಗಳ |

ಪದವಿಯನು ಗ್ರಾತಿಯೊಡನೆ ಪುಷ್ಪಿಣಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸರ್ವ ಭೂತಂಗಳನ್ನು ||

ಕುಡಿದೊಳಸಿ ತನ್ನದೊಡನೆ ತಾವದಿಂ ದುರ್ವನು |

ಭೃದಯ ಜಾತಿವಿಹೀನ ಮಧುವೆಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ |

ಮವದಿ ಜೀವನವಿತ್ತು ಪೂರೆಯೊ ಪುಷ್ಪಿಣಿಯು ಸವಯ ಮೈದೋರ್ದನಗಜೇ || (1)

ಅಂಜನಾ ಕಟಿತಪಾದ್ಗುಳಿತ ದಾನೋನ್ಮಾದ |

ಗುಂಜಂ ಸ್ಕಲಿಂವ ಮದಜಾಂಕರೂಮದೋದ |

ರಂಜಿತ ಸುಕೇತಕಾಗೀ ಪರೀಣಮಧೂಳಕಾಡ್ಯತೆಯನಾಂತು ಪವದಿ ||

ಕುಂಡಪುಂಡಗಳನ್ನವಳಿಸಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಭೂ |

ರಂಜನೆಯ ಕಿಡಿಸರ್ಪ ಮಧುರಾಗಗಳ ಬೇಗ |

ಭಂಜಿಸಿ ಪ್ರಭಂಜನಂ ನುಳಿದುಳನ ಸಂಸಕ್ತಕವ ವೀರಭಟನೆಂಭೊಲು || (2)

ಅವರಂಜುರಾಕಿಯಂ ತುಳ್ಳ ವಿಕಳತೆಗೊಳಿಸಿ |

ವಿವ್ರಳಕರದಟ್ಟುಪಟ್ಟಣೆಯಿಂದ ಕರಣತತಿ |

ವಿವೇಕತದಿಂದ ಮುಂಬರಿಮ ಭೂಮಿಯ ವಿಜಪಿಗಳ ಕೆಳ್ತಾ ನಭವನಡರಿ ||

ತವನುರಾಜಿಯಂ ನಿಲಿಸಿ ತವಕದಿಂ ಮಧುರಾಜ |

ನವರಮಿತ ಪೀಡನಂಗಳೊಳು ಘನಮದದನೇ |

ಕ ಪಗಲಂ ಬಾಗರೆದು ಸುಯ ಮುಂದೈತಪ್ಪ ಮತಿಯಂತೆ ಮರುತನುಳಿದಂ || (3)

ಗಗನಗಂಗೆಯೊಳು ಮಿಂದಪ್ಪರಾಂಗೆಯೆರುಗ |

ಲೋಗುಮಿಗೆಯ ಕುರುಳ್ಳೋಂ ಪರಪಿದವೊ ಬಾನೆಡೆಯ |

ಸೋಗಯಿಪ ತವಾನುಚ್ಛಾಯಮೋ ದಿವಿಪ ಪತಿಗಡಸಿರುವ ಮುನಿಶಾಪಮೋ ||

ಗಗನಮಾತಂಗ ಮದಲೋಭದಿಂದೈತಂದು |

ಮಿಗೆವರದ ದಟ್ಟ ರಣ ತತಿಯೋ ನಭೋಂಗೆನೆಯ |

ಸೋಗಸಾದನಿಲವಹಮೊಯೆನಲ್ ಕಂಗೆಳಿಸಿತಾ ಮೇಘಜಾಲ ಕವಿದು || (4)

ತರಣಿಶಿಗಳ ಪಿಡಿಯಲವ್ಯಳು ರಾಹುವಿನೆ |

ತರುಣವೊ ದೇವತೆಗಳಂ ಬಾಧಿಸುತೆ ಬಂದ |

ಕರಿಯಬಳಸುದ್ದಂಡೆ ಬಲಮೊ ಮೇಣಂಧಕಾಸುರನೆ ಬೆರ್ಬಲದುರುಗಲೋ ||

ಧರಣಿಯಾಗಸಮೆಂಬ ಭೇದ ತೋರ್ಪಡೆದಂತೆ |

ಮಾರಿದು ಮಾಚ್ಚಿದ ಕಳ್ಳಲೆಯೊನಲ್ ನೀರದಗೆ |

ಳ್ಳಾರವೀಯು ಜಗದಾಡ್ಯಕರ ಮಹಾವಾಯೋಲು ತೋರ್ದುದಾ ಕಾರ್ಗಲದಿ || (5)

ಮಾಗುಳಾದವಲಿ ಳಾತಿಗಳ್ ಕೇತಕಿ |

ಳೊಗುಮಿಗೆಯ ವ್ರದೊಂಬಿಗಳನಂತೆಸವಿದ |

ವಗಣಿತದ ಕುಟ್ಟಲಗಳಾಂತ್ರ ಕರಮಿಸದವಾ ಕಾಲ | ಕದಂಬತಿಯಾ |

ಬಗೆ ಗೆಟ್ಟು ಪಾರ್ದವಂಜೆಗಳು ಕಲಕಂಠಂ |

ಳಗೆ ಬೆರ್ಚಿತಾರ್ಪಣಗಳಿಗಡಿಗೆ ಮನ್ಯಥಂ |

ತೆಗದು ಬತ್ತಳಕೆಯಿಂ ಕರಗಳಂ ತೀಡಿ ತಾಡಲೈಳಿಸಿದಂ ಪಾಂಥಂ || (6)

ಕೂರನಿಸ್ಸನೆ ಚಪಲಮತಿ ನಿರಾಗಸದಿಂದ |

ತೋರಹತಿಗಳಸುವ ಚಡಭರಿತ ತಾಮಸಾ |

ಕಾರನಿನಿತುಪಕಾರ ನೆರವೇರದರಸನೆಯೊಳಗನಿಶಮೊಪ್ಪಿದನೆ ||

ಯಾರುಬದುಕುವನುತಮರಿತು ಹಂಸೆಯು ಬೇಗ |

ಪಾರದವು ಕೃಪಣತಾಮಸರೆಡೆಯ ನಿರ್ವಲರು |

ಸಾರಿರುವದೊಂತೆನುತ ಧರೆಗರುಪ್ರವಂದದಿಂ ಮಾನಸಕೆ ದುಮ್ಮಾನದಿ || (7)

ಇದು ಸುರಪಕರಕಲಿತಕುಲಿಷದಗ್ನಿಯ ಬೆಳಗೊ

ಇದು ಸುರೇಶನ ಕರಿಯ ಸೆಳವಂಕುಳದ ಬಿಳಿಹೊ |

ಇದುವೆ ಮಧುನೂದನನ ಬಡ್ಕಧಾರೆಯ ಪೊಳಪೊ ಜಂಚರಕ್ಕನದಾಡೆಯೋ ||

ಇದು ಸಗ್ಗಸಾಧಾಗ್ರಕಾಂತಿಯೋ ನೋಡಲಿಂ |

ತಿದು ಸುರಾಂಗನೆಯರಂಬಕನಿಚಯನೋಟಗಳ |

ತುದಿಯು ತೋರ್ಪದೊಯನಲ್ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕಂಗೊಳುವವಾಗ ಸಾಧಾಮಿನಿಗಳ ||

ಪುಟ್ಟತೊಡನಾಗೈದೆ ಫನರವಂ ಫನದಿಂದೆ |

(8)

ಬಿಟ್ಟಬಿಟ್ಟೆಯವ ನಡಮರುಗಧ್ವನಿ ಮೇರೆ |

ಕೊಟ್ಟದಹುದೆಂಬಂತೆ ದಿಕ್ಕುಟಲ ಘುಮ್ನಿಡಲ್ ಕಡಲರವೆಮ್ಮಡಿಸಿಯೋ ||

ನಿಟ್ಟಸುತ ಚಾತಕಬಗಾದಿಗಳ್ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ |

ಬಿಟ್ಟ ಮುಗಿಲಂಗಣದ ಮುಂಬನೋಳ್ ಮುಂಬನಿಯ |

ಕುಟ್ಟರವಗೊಂಬಂತೆ ಗುಟುಸುತಿಯಿರ್ವವೇನೊಬೆ ಕಾರ್ಗಲದಿ || (9)

ಇದು ಮೈದಯಂತ ಸುಪಮೇಷ್ಠವಿಯೊ ಮೈಶ್ರವಣ |

ನದನತೋರಣಮಹಾಸ್ಪೇಂಧೊಗರ ತೋರಿದುದೊ |

ಇದು ಪರಾಣಪಕ್ಷಣದ ಗೋಪುರದ ಮೇಲ್ಕುಲಕವೇಂ ಬಳಕ ರಾಜಿಸುವುದೊ ||

ಇದು ತರಣಿಸುತನಗರಹರ್ಷಪ್ರಭಾಪಟಲ |

ದಧಾಭುತವೊಯನಲು ನಾಲ್ದಿನಯ ಮೇಘಜ್ಯೋತಿ |

ಮಾದವಬೀರಿದುದಂಬರಾಂಗನೆಯ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಬೆಳಗಿನತಿಶಯಮೆಂಬೊಲು || (10)

ಉದಧಿಯಾದಕವನೈ ಪೀಡು ಕ್ರೋಧವನಾದು |
 ತುಡಿಗಾಗಸದಬಲವ ಕುಡಿಯಲ್ವೆ ನಾಲಿಗೆಯ |
 ವದಗಿಮತ್ತಂಜರದ ಮೇಳು ವಾಧ್ಯದಲಿಡಲ್ಯಾಷ್ಟ ಸಂಹುಟ್ಟೆ ತೆಯೊಳು |
 ಕದಕದನೆ ನಡುಗೆ ಬಾಯಿವಿಡಲು ತತ್ಯಂತಿಯುಂ |
 ಚದುರಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ತೋರುತಡಗುತ ಘನಸ್ಸು |
 ಮಾದಯದೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾರ ಪಿಂಚುಗಳದೇಂ ಮನಂಗೊಳಿಸುತಿಹುವೋ || (11)

ಚಿರಕಾಲ ವಿರಹಾಸಹಿಷ್ಣು ತೆಯಲಂಬರವ |
 ತರಣಿ ಚಿಂತಿಸುತಿರೆ ಘನಾಗಮವ ಕಂಡಾಗ |
 ಪರಮಾರ್ಥದೊಳು ಬರಲೆಳದು ಬಿಗಿಬಿಗಿವಪ್ಪಿ ಚುಂಬಂಗೆಯ್ದ ಭರಕೆ ||
 ಗುರುಕುಚವ ಕುಂಕುಮವಿಲಿಪ್ಪ ಹಾರಾವಳಿಯು |
 ಪರಿಮನಿಲಕೊಂದೊಂದು ಕಡೆವವೊಯನೆ ತೋರ್ಪ |
 ಸುರವಗೋವಗಳದೇಂ ನೋಟಕರಿಗಚ್ಚ ರಿಯನಿತ್ತವವು ತತ್ಕಾಲದಿ || (12)

ಕಪಲ ಬಡ್ಗಿಗಳಂತು ಜಲದಭಟಗೈತಂದು |
 ಕುಪಿತದಿಂ ಕರಧಿಯೊಳು ಕರಗಳಂ ತೆಗದು ರಿವು |
 ಗವರಿಮಿತಕ್ಕೇಳಮಂ ಕೊಡುತ ತದ್ವಿಕ್ರಮಂ ಜನಮಂ ನಿವಾರಗೈದು ||
 ಗುಪಿತ ನಕ್ಷತ್ರಮೆನಿಸಿದ ನೈವತೀಗೀರಿಸರ್ |
 ಜಪಿಸವೇಳ್ಳಂಬರದೊಳೆಂದು ನಭವಾಗಿತ |
 ದ್ಯುಪಮಿತನಭಸ್ಸಿನೊಳು ತೋರ್ಪದವಕಾರಿಗಳ ಬೆಸರನಿಡದುಳವರಾರು || (13)

ಕರಧಾರೆಯಿಂದ ಧರೆಯಂ ಮುಚ್ಚಿ ಮಿತ್ರಗುಲ |
 ಮರೆಯಾಗಿ ಪಾಲ್ಗುವೆ ವಿಧುವನುಂಗುತಲುಪ್ಪು |
 ಕರಕೃತ್ಯಗಳನಿಸಗುತಿರ್ಪ ಜಡಭರಿತನಿಂಗಾದ ಕ್ರೇಯಸ್ಕರವನು ||
 ಧರೆಯೊಳುಳ್ಳಿಟ್ಟಿಸುವರೆಂದು ನಾರಾಯಣನೊ |
 ಸರಿಸಿ ಜಾಂಬಕಗಳಂ ಮುಗಿದನೋ ಪಾಪಿಗಳ |
 ಗುರುತನೈಶ್ವರ್ಯಮಿರೆ ಸಾಧುಗಳು ನಿಟ್ಟಿಸರದೆಂಬಂತೆ ತತ್ಕಾಲದೇ || (14)

ಕರುಣಮಿಲ್ಲದೆ ಕರಾಸಾರಮಂ ಮೇಷಭಟ |
 ಕರೆಯುತ್ತ ಬರಲು ಧರಣೀಧರಗಳಾರುಕೋಪ |
 ದುರುಚಿಯಿಂ ಸಿಂಹನಾದಗಳೆಸಗಿ ಭತ್ತಿ ಯದಲನುಗೈದ ಸಮರಕ್ಕೈದೆ ||
 ಪೂರಮಟ್ಟು ಪೂಡದಾಡಲೆಳಸಿದರೊಯನೆ ತೋರ್ಪ |
 ವರರೆ ! ಗರಿವೂಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಬಿಂಬಂತೆ |
 ಮೊರವ ಮೊಳಗುಗಳದೇನಚ್ಚರಿಯ ತೋರುವವೊ ಪಾಂಥರೆದೆ ನಡುಗುವಂತೆ || (15)

ತವನ ಉಪಟಳದಿಂದ ತಾಪದಿಂದಲಿ ಚಂದ |
 ವಿವುಲ ಭೂಪತಿಯು ಶಾರೀರದೊಪ್ಪ ವನೀಗ |
 ಲವರಿಮಿತ ತಪದಿಂದಮಾಕಾಶ ಗಂಗೆಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥನಂ ಗೈದಳೆನಲು ||
 ಕಿಪಟಮಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆರ್ಜುತ ಸುರಿವುತಲ್ಲಲ್ಲಿ |
 ಗುಪಿತ ಗೈವುತ ಬರಲ್ ತಾಪಗಳ ನೊಂದೇನಿಸ |
 ದವುಗಣನೆಗೊಳದ ನಿಜ ಲವುರುಷರಂದದಿಂ ಗಿರಿಗಳೇಂ ರಾಜಿಸುವವೋ || (16)

ಕರದತರಣಿಯನುಂಗಿ ಧರಿಸಲಮ್ಮದೆ ಬಾಯು |

ತೆರವನೋಯಂಬಂತೆ ತೋರುತಡಗುವ ಚಪಲ |

ಪೊರೆಯ ಪೊರಬೀಳ್ವ ಕದಿರುಗಳ ಬೆಳ್ಳಗಿನಲಡರಿ ಪೋಗುತಿಕ ಕಾದಂಬದಾ ||

ನೇರವಿಯ ಚಿರಮಾರ್ಗವಿಡಿದೈದೆ ಪೋಗುತಿಕ |

ಪರಮಹಂಸರ ತೆರದಿ ಬೀಳ್ಗುತಿಕ ಮಂಡೂಕ |

ಮುರಗಾದಿಗಳು ಧೂಮಮಾರ್ಗದಿಂ ಭೂತಳಕೆ ಕಡವ ಜೀವರೂಳಿಸದವು | (17)

ಶಿವನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಧರಣಿ ಸಂತಸದಿ ಘನವಹಲ |

ಗವಿರಳದ ಜಡೆಯಾಳದು ಕಳುಪಿದನೊ ಸ್ವರ್ಧನಿಯಾ |

ರವಿಯಿಂದಮಿಳುಮಾಬಹ ಜಲಧಾರೆ ಸೂನದಿಯನೊಡಗೂಡಿ ಭೂತಳವನು ||

ಕವಿದುದೊಮ್ಮೆಯನಲ್ವೈ ಕಡಲಾಮೀಲ್ವದಂತೆ |

ವಿವಿಧತರಮಿಂಚುಗಳ್ ಮೊಳಗಿಂದಮೆಡೆವಿಡದೆ |

ದಿವಸರಾತ್ರಿವಿಭೇದ ಗಾಣದಂದದಿ ಪೃಷ್ಠಗರದಾದೇಂ ಬಣ್ಣಿ ಸುವನು || (18)

ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮಾಳ್ವನಂಬುಜಯೋನಿ |

ಜಿಗತಿಯೊಳಗದು ವಿಷಮ ಗಮನನಿವೃದ್ಧನುತ ತಾ |

ನಗಜೆವರಸನ ಕೃಪೆಯ ಪಡೆದೊಂದ ವಿಧಮಾದ ಸೃಜನಿಯಂ ಮಾಳ್ವನುತ ||

ಜಗತಿಯಂ ಜಲಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಗೃವನೊಯನಲ್ |

ಮಿಗಕರವುದಾಸಾರವರೆನಿಮಿಷವೆಡಿಬಿಡದೆ |

ದಿಗಿಲುಗೊಳುಸುತ್ತಮಾರ್ಭಬೆಗಲಂ ಚೆಣೆಬೆಟಲಾಮೆಂಬ ಭರಸಿಡೆಳ್ಳುಳಂದ || (19)

ಜಾತಿಮಾತ್ರೋಪಜೀವನ ದುಷ್ಕೃಕಂಠಕ |

ವ್ರಾತ ನಿಮ್ಮರದದರ್ಪರಗಳ್ ತಿತಾಮಸದ |

ರೀತಿಯನ್ನಾಂತದರಿದ್ರೈಶ್ವರ್ಯಬರೆ ಧರೆಯ ಜನರಿರುವದೆಂತನ್ನವ ||

ಮಾತುನಿಶ್ಚ ಯಗೈದು ಮದಮುಂಬಿ ಕೂಗುತ್ತ |

ಮಾತಿಮಿರಮಂ ಕವಿಸುತಕನಿಪಾತಂಗಳಂದ |

ಭೂತಳವ ನೀರೊಳಗೆ ಕಲಪಿದನೊಯನಿ ಲೋಕಬಾಧೆ ಹೈತುಕಮದಲ್ತೆ || (20)

ಸಾಗರದ ಜಲವ ಮನುಬಂದಂತೆ ಪೀರ್ದು ಮ |

ತ್ತಾಗಸವನಡರಿ ತಜ್ವಾಲಿಯಂ ನಿರ್ವಹಿಸ |

ಲಾಗದಲಿ ಕಂಗಳೊಳಗಿಂ ಗಳಗಳಂ ಕರದು ಪೂರ್ವಭುಕ್ತಂಗಳನ್ನ ||

ಬಾಗಿ ಕಾರಿದ ಗೊರವ ವಿಷವನಕ್ಕಿಸಲಾಳದ |

ಲೋಗರಿಂ ಜೀರ್ಣಮಾದವುದೆ ಶಕ್ತಿಯು ಮಿಂಚಿ |

ಪೋಗೆ ತನುಮಹುದೆ ಜಡಮತಿಯ ಲೋಕಕುಂತೋರ್ಧನಭ್ರಂ ಜವದೊಳು || (21)

ಘನಗಡಗಳೆಣ್ಣೆ ನೆಯನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಜ್ಯಂಭಣದಿ |

ಕಸಲ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಬರೆ ಕಂಡು ಮಾರುತಸಿಂಹ |

ಕಿಸಿಸಿನಿಂದಿದು ಮದನುಗಳಂದಂ ಪೊಡೆಯ ಶಿರಬಿರಿದು ಭೂತಳಕ್ಕೆ ||

ಬಿನದದಿದುದುರ್ವ ಮುಕ್ತಾಫಲಗಳೆಂಬಂತೆ |

ಘನವಾಗಿ ವರ್ಷೋಫಲಂಗಳಾಂ ಜೆಲ್ಲಿದವು |

ವನಧಿಮೇಖಲಿಗಮರಪತಿ ಸಮರ್ಪಣೆಗೈದ ಮುತ್ತುಗಳ ಸೇನೆಯನು || (22)

ವಾರಿವಾಹಂಗಳಂದುದಿತ ಸುಖಾಣಿಕರ ।

ತೋರಮಾಕ್ತಾಫಲಗಳಾರಿಗುಂ ತೋರಿಸದೆ ।

ತಾರುಥಟ್ಟಾಗಿ ಸುರರೊಡ್ಡರೀ ಧಾರಾಣಿಗೆ ಕೊಡದೊಂದನೇನುತ ದಯಾದಿ ॥

ಮಾರುತ ಜಗಾತ್ಪ್ರಾಣವಾದ ಕತದಿಂ ಕೆಲವ ।

ನಾರೈದು ಭೂಪತಿಗೆ ನೇಸೆಯಂತಳಿದನೊ ಗ ।

ಭೀರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಾರಿ ಜಿಲ್ಲಿದ ಕರಕತತಿಗಳೇಂ ಕಂಗೊಳಪವೋ ॥ (23)

ಉಂಡುದೇ ಚಾತಕದ ತೆರದೊಳೊಂದರವನಿಯ ।

ಕೊಂಡುದೇ ಕುಸುಮ ಸೌರಭವನೀಪದಪರಿಯ ।

ಕಂಡುದೇ ವೀರಾಧಂಗಳಂತಮ್ಮತ ರುಚಿಗಳ ಘನಾಘನದ ಹಂಗಿಲ್ಲದೇ ॥

ವಿಂಡಿದ್ದು ಕುಣಿದು ಕಂಬನಿಗಳಡತಲಿ ನಲಿದ ।

ಖಂಡಸುಖದಸುಭವದಲಿಹ ನೀಲಕಂಠಗಳ ।

ತಂಡ ಸಾಧುಗಳಹಹ ವೆರರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗುಂ ಹಿಗ್ಗಿಹಾರೈಪರಲೈ ॥ (24)

ಮಾತ್ಸರ್ಯಗಪಕಾರಮೆಸಗಿ ಪೋಷಣೆಗೈದ ।

ಮತ್ತಮಸುಮಿತ್ರಗುಂ ಕಾಂತಿಗೈದನವರತ ।

ಚಿತ್ತೈಕವೃತ್ತಿಯಿಂದನುಸರಣೆಗೈದ ದ್ವಿಜತತಿಯ ಕಷ್ಟವ ನಿಟ್ಟಿಸೀ ॥

ಮತ್ತೆ ನಿಟ್ಟುರದಿ ಸಂತರ್ಜಿಸುತ ಕೆಡಿಯನುಗು ।

ಳುತ್ತೊಂದು ಪನಿಯ ಜೀವನಮಿತ್ತ ಮಳೈಯೋ ।

ಳ್ಳೊತ್ತಾತಗೇಂ ಸಂಸಮೃದ್ಧಿಕರಮಾದವುದು ಕೆಡೆವ್ವೆಡೆಲ್ಲವು ಲೋಭವು ॥ (25)

ನಿರವಧಿತಮಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಯೆಯತೆರದಿ ।

ಸುರಚಿರದ ನಾಟ್ಯನಯದೋಲ್ ಘನೋದ್ಭಾಸಿತದಿ ।

ಕರುಣಾಕರನ ಸಿರಿಯೊಲಖಲ ಜೀವಾಧಾರಮೆ ನಿಶಾಂತತೆಯ ಬೆರಸೀ ॥

ಪರಮಾರ್ಥಚಿತ್ತದಂತಾಶಾತನೂಕರಣಿ ।

ದುರು ಧನುಷೋಡಿಯೊಲು ನಿಮ್ಮೋನ್ನತಾಭಾವ ।

ದೆರೆದು ಪಾಪವೃತ್ತಾಳ ರಾಜಿಸಿತು ನಿಬಿಡತರ ಮೋವದಿಂದಾ ಸಮಯದಿ ॥ (26)

ರಜನೀಮುಖದ ತೆರದಿ ನೀಲಕಂಠ ಪೋಷಿ ।

ಯಜನಂತೆ ಕಾದಂಬಡಂಬರಾಮೋದಿ ನಿಜ ।

ವಿಜಯಾರ್ಥ ಕೃತಂದ ಪಾಕಶಾಸನಂತೆ ಚಾಪರಂಜನೆಯಿಂದಲಿ ॥

ದ್ವಿಜರಾಜನಂತಮಿತ ದ್ವಿಜಕುಲಾವೋದಕರ ।

ಸುಜನರಂದದಲಮಿತ ಜೀವನವ್ರದ ದೇವ ।

ವಿಜಯಾಡಿಮಮೆಂಬೊಲಂಬದಾಗಮಮದೇಂ ಸಂಭ್ರಮದಿರಾಜಿಸಿದುಮ ॥ (27)

ತಮನಂತೆ ತರಣಿಕಿ ಸಂತರ್ಪನೋನ್ಮುಖದಿ ।

ಶಮನಂತೆ ನಿರ್ಘಾತ ಪಾತಭೀಕರ ಕಲ್ಪ ।

ಸಮಯದಂದದೆ ಸರ್ವ ವಸ್ತುಕಬಳಕರಣ ಕೇಲಾಲ ಬಾಹುಳ್ಳದೇ ॥

ಸಮರದಂದದೆ ಕಬಂದಾಡ್ಯನಾಗುತ ರಮಾ ।

ರಮಣನಂದದೆ ತಡಿದೊ ರಾಂಗನೆಯನವುಪ್ಪ ।

ರಮಣೀಯಾದಿಂದಂಬದಾಗಮಮದೇಂ ಚಿತ್ರಕರದಿ ರಾರಾಜಿಸುವುದೋ ॥ (28)

ಯೆಡೆವಿಡೆ ಬರ್ಪ [ಫನಮೇಫ] ಗಳಾ ಧ್ವನಿಗಳಂ ।
 ದಡಿಗಡಿಗಿ ಸುರಿವ ಬೆರ್ಮಳೆಗಳಂ ಪೊಳೆಗಳಂ ।
 ದೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಪೊಳೆವಮಿತ ಮಿಂಚುಗಳ ಸಂಚುಗಳ್ ಕಳದಿಂದ್ರಗೋಪಂಗಳ್ ॥
 ತಡತಡದು ಕಡವಾನೆ ಕಲ್ಲುಗಳ್ ಪಲ್ಲುಗಳ್ ।
 ನೊಡನೊಡನೆ ಪಿಡಿವ ಕಲಕಂಠದುತ್ತಂಗಳ್ ।
 ನಡೆಗೆ ನಡುಗುವ ವಿಪ್ರಲಬ್ಧಾಂಗನಾರಬ್ಧ ಸ್ಮರಯಜನ ಕಂಗೆಸೆದವೊ ॥ (29)

ನಲಿನಲಿದು ಕುಣಿಕುಣಿವ ಸೋಗೆಗಳ್ ಜಂಗುಳಿಯ ।
 ಕೆಲಬಲದಲರಳಿದ ಕದಂಬಗಳ್ ತಿಂತಿಣಿಯ ।
 ಚಲದಮಲ ಪೊಂಗೇದಗೆಯ ಜಾತಿಕುಸುಮಗಳಿಗೆರಿಗೆ ಬಹ ಬಂಭರಗಳಾ ॥
 ಲಲಿತಧ್ವನಿಯಂ ಕಂಡು ಕಾಂತಾನುರಾಗ ನಂ ।
 ಚಲಿತಮಾನಸದಿಂದ ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದ ।
 ನೆರೆ ಕುವರ ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಥಾಗಮ ಭಯಾಗಮಹೇತುಕರಮಾಗಿ ಕಂಗೆಸುವುದೂ ॥ (30)

ನತಿಯೊಡನೆ ಬೆರದು ಸಂತಸದಿಂದ ಸೌಖ್ಯ ಸಂ ।
 ತತಿಯನನುಭವಿಸ ಭೋಗಿಗಳು ಮೇಘಾಲೋಕೇ ।
 ನತಚಿತ್ತರಂಗನಾನತರಪ್ಪ ಪ್ರಣಯದರಂಭದ [ವರ್ವಕಾಲದಾ] ॥
 ಕತಿಪಯ ದಿನಂಗಳಂ ಕಳೆಯವೇಳ್ಳು ಮೆನುತ್ತ ।
 ಏತತ ಚಿಂತೆಯೊಳಗನೆಯ ನೆನದು ಬಳ್ಳು ರಘು ।
 ಪತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನಮಿಸಿ ಸಮಯೋಚಿತಂಗಳಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಬಿನ್ನಿಸಿದಂ ॥ (31)

ದೇವರಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದುದು ಚಿತಮಾವರು ರಾಡ ।
 ಭಾವ ಭೈರ್ಯಾಲಂಬಿಯಾದ ಕತದಿಂದ ದುಷ್ಟು ।
 ಭಾವದರ್ಗಾವೀಯದೆ ಕಡ್ಗಮಂ ಬೆಳ್ಳೆಸಲಹುದಪರಿಮಿತ ಸೌಖ್ಯವು ॥
 ರಾವಣಾಸುರವಧಾ ಸುಧನೆಗಳನ್ನ ರಾ ।
 ಜೀವ ಮಿತ್ರನ ತನಯನನುಗೊಳುವ ಜಾನಕೇ ।
 ದೇವ ವಶಮಾದಳೆಂದೇ ಚಿತ್ತನಿಲಯದೊಳ್ ಭಾವಿವುದು ನರವರೇಣ್ಯ ॥ (32)

ಚಿಂತೆಯಾತಕೆ ಪ್ಲವಗಕಾಂತ ವಶಮಾರಿದ್ಧ ।
 ರಂತರಮದೇನುಂಟು ಕಾರ್ಯ ಕೈಗಂಟಾದು ।
 ದಂತೆನುತ ತಿಳಿಯವೇಳ್ಕೊಂವು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತಿಳುವಲಾಗ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ॥
 ಮುಂತಣಾಲೋಚನೆಯನುಮಾನಮಾಳುದು ಶ್ರೀ ।
 ಕಾಂತ ರಾಮಾಪುರನಿತಾಂತ ಶರದಾಗಮವ ।
 ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನೇಕಾಂತದೊಳು ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನಂದಕರವ ಮನದೇ ॥ (33)

ಸೂಚನೆ || ಸುಲಭದಿಂದವಿಳೆ ಜೀವರು ಮಹಾಪುರುಷಾರ್ಥ ||

ದೊಲವ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಕುಭಸಾಮೇರ್ತನೆಯಾ ||

ನೋಲಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗರುಪಿ ಕೃತಿಮೆನಿಸಿದಂ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕರಣಾಸಾಂದ್ರನು ||

ಪದ || ಮಾನಿನೀಮಣಿ ಕೇಳು ಮರುವಂಕನಾಥ ಸು ||

ಮ್ಯಾನದಿಂ ಭದ್ರಕೋಲಾಹಲವ ನೋಡುತಿರೆ ||

ತಾನೊಂದು ದಿವಸ ವನಬಿಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೈದಿ ಪದಪದ್ಯಗಳನು ವಿಡುವು ||

ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಕಲಾಗಮಜ್ಞಯಾಭಿ ||

ಮಾನವಾತ್ಮಲ್ಯದಿಂದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ಸ ||

ನ್ಯಾನದಿಂದಾಲಿಸುತ್ತಮನುಮಾನವಂ ಪಂಪುದೆನುತ ಸಂಪೂರ್ಣಿಸಿದನು ||

(1)

ಜನನಮರಣವ ನೀಗಿ ಸುಖವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ||

ನನುಭವಿಸೆ ರಾಜಯೋಗದ ಪರಿಯನುಪದೇಶ ||

ವನುಮಾಡಿ ನಿರುಪಾಧಿಕಂ ಗೃಹರಾಜದಾರ್ಯಸಂಭ್ಯಮೆನುತ್ತಲಿ ||

ಮನವಲಸುತ್ತಿದೆ ನಿರಾಯಾಸದಿಂದಲಿ ಸುಖವ ||

ನನುಭವಿಸುತ್ತಾನಂದಗೊಳುರಾಯವನೊಂದ ||

ನೆನಗೆ ಕೃಪೆಯಿಂದರೂಹವೆಳ್ಳು ಸರ್ವಜ್ಞನಿಧಿ ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣವನಧೀ ||

(2)

ಮತಿಯಿಲ್ಲ ವಾಗಮದ ಗತಿಯು ಬಿಡವನಲ್ಲ ||

ಹಿತವಹಿತವೆಂದೆರಡನಿತಿಲ್ಲ ಚಿತ್ತ ಸಂ ||

ಸ್ಥಿತಿಮಿಲ್ಲಿದ್ದಾ ಯಾನದಲಿ ಪುಲಕಿಹ ಚೋಲಗಂಧಂ ಗತಿಸಂಸನಿವ್ರಮ ||

ಅತಿಶಯಾಭ್ಯಾಸ ಪರರಿಂಗಲ್ಲ ದಾ ಯೋಗ ||

ಮತಿಗೊಂಡೊಬಡವನು ಸುಲಭವಂಥಾನ ಸಂ ||

ಗತಿಯು ಸೂಚಿಸಿ ಕೃತಿಯು ಮಾಳ್ವದೆನುತೆರಗಿದಂ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ||

(3)

ಬೆಸಗೊಂಡ ಪರಿಗೆ ಸಂತಸಗೊಂಡು ರಘುನಾಥ ||

ನನುನಗೆಯಲಿ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಕಲ್ಪ ನೀಂ ||

ವನುಮತಿಗೆ ಹಿತವನಾಚಾರ್ಯ ಕರುಣಾಶಾಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದಕತದಿ ||

ಬೆಸಸಲಳವಲ ವಿಲಾಸನೆಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ ||

ಕುಸುಮ ಸೌರಭವನಳಯರಸಿದಂದಿ ಸಾರ ||

ರಸವನನುಭವಿಸಲನುಗೈದೆ ಕೇಳುವಡೆಯುಬಿತ್ತರಿವೆನತಿಗೋಪ್ಯಮಂ ||

(4)

ಕಲಿಮಲೋತ್ಕಲಿತ ಕಲ್ಮಷಚಿತ್ತರಿಂಗನಿತು ||

ವಲವಿನಿಂ ಸಾಧನಗಳೊಂದಡಾಗದು ಸುಖಂ ||

ಪಲವುಪಿಧವೊಜಾರ್ಜನಾದಿಗಳಲವರ ಮನ ನಿಲಲಿದು ಭಕ್ತಿವಿಡಿದು ||

ಹಲವು ಕೊನೆಗಳನರಸಿ ಗಿಳಿ ಕಾಗಿಯಾದಂತೆ ||

ಪಲಬಿ ಕೆಟ್ಟಪರನುತ ತಿಳಿದನಾಯಾನದಿಂ ||

ಸುಲಭದಿಂ ಸದ್ಗತಿಯು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವ ಪರಿಯು ಸೂಚಿಸುವೆ ಕೇಳು ತನಯ ||

(5)

ಅಲಸನಾಗಲಿ ಸದಾರೋಗಿಯಾಗಲಿ ಮಲಿನ ||

ಕಲಿತನಾಗಿರಲಿ ಪಾತಕಿಯಾಗಲಾರು ನೀಚ ||

ಲಲನಾಸಮೇತನಾಗಿರಲಿ ಪಾನಾಸಕ್ತ ದುಷ್ಟಾನ್ಯಭೋಕ್ತನಾಗಿ ||

ಲಲಿಯುಬಾರದ ಮಹಾಪಾಪಿಯಾದರಾಯನ್ನ ||

ಜೆಲುವ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆಯಲವಿಳಮಂ ಕಳೆದು ||

ನಲವಿಂದ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಯನುಂಬನಿದಂ ತಿಳಿದೆ ನಡನಿತ್ತವಚನದಿಂದ ||

(6)

ಕಾಲದೇಶವು ಯೋಗ್ಯಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆ ಯಮರ್ಥಂ ।

ಜಾಲನಾಯನ ತನುಡಂಡನೆಯು ಮಂತ್ರಾರ್ಥಂ ।

ದಾಲಸ್ಯ ಸ್ವರವರ್ಣಪೋಷ ಕುಲಬಲಕುಲಶಾಸ್ತ್ರ ದ್ರಾಳೋಚನೆಗಳು ॥

ಮೇಲೆ ಬೆಪತವನೇಮಮಂಜ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ।

ದೋಲಾಯಗೈದ ಪಾತಕಕೆ ನಾಮಸ್ತು ರಣೆ ।

ತೂಲಾಗ್ನಿಯಾರುಕಣಂ ನ್ಯಾಯಾದಿಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಡುವುದೊಗ (7)

ಗೋವಿಪ್ರವಧಿಯು ಗುರುವಂಗನಾಗಮನ ದು ।

ಜೀವಿಗಳನಂಗ ಸ್ವರ್ನಸ್ತೇಯ ಚಾಂಡಾಲ ।

ಕೃಪರ್ತ ಕೃಪಾತನಿಲಯಭೋಜನ ಮುಖ್ಯ ಪಾಪಾಳ ಸಮುದಯವನು ।

ರೂವಿಲ್ಲ ದಂತೋಯ್ಯ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯೋಪಮಿತ ।

ಪಾವನಸುನಾಮಮಾಯನಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ।

ಮಾವಗಂ ನೆನೆದು ಯೋಗೀಂದ್ರಪದಮನ್ನಾಳ್ವ ಸಂತಸದಲಿರ್ಪುದೊಗಾ ॥ (8)

ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ ವಿರಹಿತನೆನಿಸಿ ।

ಸೂತಕೆಗಳೊಡೆಗಲಿಸಿ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕೆ ।

ಪ್ರಾತಂಗಳಂ ಪಳೆದು ಯಶವನಾನ್ನಗಳೊಂಡು ಲೋಕನಿಂದಿತನಾದರೂ ॥

ಮಾತಾಪಿತೃದ್ರೋಹಮೆಡೆಗೊಂಡುಬಿಲ್ಲ ಮಂ ।

ಬೀತುಪೋಗುವೆಡಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಹರಿನಾಮ ।

ಖ್ಯಾತನೆಂದರುವುವುದು ಕೃತಿಶಿರಗಳನವರತ ನೀ ತಿಳಿದು ಸುಖವುದೊಗಾ ॥ (9)

ಸತತ ಶೌಚಾಚಾರ ಕುಲವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂ ।

ಗತಿ ಪೂಜೆ ಪದಪದ ಧ್ಯಾನದನುಷ್ಠಾನ ।

ಮತಿಯಾತ ಮಹಾಪುರುಷರಿಂದಪ್ಪ ಪರಮಪದ ಸಾಂಖ್ಯದಾನಂದದಿರಲು ॥

ಪತಿತತವಕೆರಾತಪಿಗುನಸ್ವಪಚಂ ಜೀವ ।

ತತಿಹಂಸಕಂ ಮಹಾಕೂರನಾದಡು ಜಗ ।

ತ್ಪತಿಯ ನಾಮಸ್ತು ರಣೆಯಿಂದ ಪಾವನನೆನಿಸಿ ಯತಿಗಳಂ ಸಾರ್ವ ತನಯ ॥ (10)

ದುರ್ದಾನ ದುಷ್ಪ್ರತಿಗ್ರಹ ಧೂರ್ತಮನುಜನ ।

ಮೃದಪ್ರಕಾಶಪ್ರಚ್ಛಿನ್ನಪಾತಕವು ತಾ ।

ನಿರ್ದಲ್ಲಿ ಗೆರಡೆಣಿಸಿ ಮಿತ್ರವಂಜನೆಗೈದು ಭೂತಹಂಸೆಗಳನೆನಗಿ ॥

ಸಾರ್ಧರಂಗಪಕೃತಿಯನೆನಗಿ ಮಧುಸಮುದಯವ ।

ಪೀರ್ದು ಲೋಕಾಪಪಾದದಲಾಳ್ವ ನಿಗೆ ಗತಿಯ ।

ಮರ್ದವುದು ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯಿಂದಮಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದಮಿದು ಸುಖಿಸು ತನಯ ॥ (11)

ಪರಮಪಾವನನಾಮ ಪಾಪಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ।

ಪುರುಷಾರ್ಥದಾಯಿಯೆಂಬುದಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ವೊಂ ।

ದೊರೆವೆ ಮೂಕೆಗೆ ನುಡಿಗಳಡಿಸಿ ಪ್ರಾಣ್ಯಂ ದ್ವಿಪದಿತಯಾಂತಪರಿಯನ್ನ ತಿಳಿದು ।

ಹರುಷದಿಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹುದೆಂದೊರೆದ ।

ಪರಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತುಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ।

ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ಮೂಕನೆಂತಾದ ವಾಗ್ವಿಯನುತ್ತಲಿ ॥ (12)

ಬೆಸಗೊಂಡರೊರದ ರಘುನಾಥ ಪೂರ್ವದಲೋರ್ವ ।

ನನಮುಖಲ ಚಿತ್ರವರ್ಮಕ ಧರಾನಾಯಕನ ।

ಬಸುರೊಳುದಿಸಿದ ಕುವರ ಮೂಕನಾಗಿರೆ ಕಂಡು ಚಿಂತೆಗೊಂಡರಸಿರುತಿರೆ ॥

ವಸುಮತಿಗದೊಂದಾದಿನ ನಾರದಂ ಬರಲಾಮನ ।

ಬೆಸಕಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮುನಿವನಾಶಿಸುತಾಗ ।

ನಸುನಗುತ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತಮಂ ವಿತ್ತರಿಸಿ ಬೇಳ್ವೆನ್ನ ನೃಪತಿಬೋಡನೆ ॥ (13)

ರವಿವಂಶದೊಳ್ಳೊಡಲು ಜಾತನಾದರಸೀತ ।

ನವಯಾಸನೋನ್ಮದದಿ ಬೇಟೆಗೈದಿದ ಖಿಪ್ಪ ।

ನವಸುಧಾಕರವಸಿಷ್ಟಾಶ್ರಮವ ಸಾರಕ್ಕೆ ಬನದ ಗಿಳಿವಿಂಶೆಲ್ಲವು ॥

ತವಕದಿಂ ರಾಮನಾಮಸ್ತುರಣೆ ಗೈವುತಿರೆ ।

ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದೊಂದು ಯಾಜನಂಗೆಯ್ದು ಬಂ ।

ದವಿರಳದ ಹರ್ಷದಿಂ ವಾಚ್ಚಾಯಾನೀತಂತ್ರಮಂ ಕಲಿಸಿದಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು ॥ (14)

ನಾಮಾಮೃತವನುಂ ಬದಂ ಕೆಡಿಸಿ ವೈಶಿಕದ ।

ಪ್ರೇಮನುಡಿಗಳ ಕಲಿಸಿದಧದಿಂದ ಮೂಕನಂ ।

ತೀಮಹಿಯೊಳುದಿಸಿದ ಕುಮಾರನೆಂದೊರದಡಾ ಮೌನಿಗಾನತನಾಗುತ ॥

ಕಾಯಕಲುಷಿತಗೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಯನೆಸಗಬೇಳ್ವು ।

ಧೀಮಂತ ಸಂಪದದಲೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲು ।

ರಾಮನಾಮೋಪದೇಶಂಗೆಯ್ದರಾಕ್ಷಣದಿ ಪೋಮದಾ ಮೂಕತನವು ॥ (15)

ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ತುದಿಯಾದುದಾಕ್ಷಣಿಕೆ ।

ಹೃದಯಸ್ಥ ಕತ್ತಲೆಯು ಪೋಮದಾ ಮುನೀಶ ನಿಂ ।

ದಾದಿತನಾಮಪ್ರಭಾವದಿ ಚಿತ್ರವರ್ಮನುತ ಜಯಸೇನೆ ಫಣಿವನಂತೆ ।

ಮಧುಸೂದನಚ್ಚುತಾನಂತಮಾಧವಯನುತ ।

ಜದುನಿನಿಂ ಭಜಿಸುತಾಂದಮಯನಾಗಿದ್ ।

ಸದಮಲ ಗುನಾಮೇರ್ತನೆಯ ಮಹಿಮಾಶಿಯಮೆಂತೆನುತ ಬೇಳಲಹುದು ॥ (16)

ವ್ರಾತ್ಯಂದರಾತ್ಮಗೋಬ್ರಹ್ಮಘ್ನಕೈರಾತ ।

ವೈತ್ಯಸ್ತವರ್ಣದಿಂ ಜಪಿಸಿ ವಿಪ್ರತೆಯನ್ನು ।

ಬೇತ್ಯ ಮೌನಿಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸಿರ್ಪ ಕೇಲ್ವನಯ ನಾಮ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ॥

ಜಾತ್ಯಾಂಧಬಧಿರಮೂಕಾದ್ಯನೇಕಾದಿ ದು ।

ಚೈತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಮಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೀಡಾಡಿ ।

ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲನೆನಿಸಿ ಮುಕ್ತರಾಗುವರೈಸಿ ನಾಮಪ್ರಭಾವದಿಂದೆ ॥ (17)

ಅವಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಸಗಿದರು ಮಗುಳೆ ಮಗು ।

ಲಾವದಾನಂಗಳಂ ಮಾಡಿದರು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ।

ಪಾವನದ ನಾಮಮಂ ಸ್ಮರಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ಥವಾಗಲರಿದುತಥ್ಯವು ।

ಮೂವಿಧದ ಜೀವರಘುತತಿಗಳಂ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ।

ದೋಖ ಪರಿಹರಿಸಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯಿತ್ತುವುದು ।

ಪಾವನಕೆ ಪಾವನಂ ಮಂಗಳಕೆ ಮಂಗಳಂಪರಕೆ ಪರ ಹರಿನಾಮವು ॥ (18)

ಪರಿಹಾಸಮಜ್ಞಾನಕೃತ್ರಿಮಾಡಂಬರಂ ।

ಪರಿಪರಿಯಲಣಕಸಣಕಂಗಳಿಂದಾದಡಂ ।

ಸ್ತುರಣೈಗೈದಡೆ ಮುಕ್ತಿದೊರದವುಡು ಮೈರದಿಂ ಮೊದಲು ಘಂಟಾಕರ್ಣನು ॥

ಪರಮಪದಮಂ ಸಾರ್ಧ ಪರಿಯನರಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ।

ವೆರದು ನೆನೆದನವರತ ಪಾಡುತ ಮಹಾಪುರಾಣ ।

ರಿರವನೇಂ ವಣ್ಣಿ ಸುವೆ ನಾವವಿಧಮಾದರಂ ನೆನೆಯಲಹುದಿಷ್ಟಾರ್ಥವು ॥ (19)

ಮಾನಿನಿಯಾಳಾಗಲಜ್ಞಾನಮುಳ್ಳವರಾಗೆ ।

ಹೀನಜಾತಿಗಳಾಗಿ ಹಿಸುಣರಾಗಲಿ ಬಿಡದೆ ।

ನೂನಮಿಲ್ಲದೆ ನಾಮ ಕೀರ್ತನಂಗೈದಡಾರಾದಡೆವಧನ್ಯ ಮಾನ್ಯಂ ॥

ಮಾನವೋತ್ತಮನವನೇ ಪಂಕ್ತಿಪಾವನತುಲ ।

ಜ್ಞಾನಿಗಳಗಧಿಕ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಸುಳಿದರು ತಿಳುವು ।

ದಾನೇಲಮಯೋಧ್ಯ ಮಾಯಾವಾರಣಾಸಿ ಗಯ ಮಧುರೆಯೆಂಬವಿವರಣಾಗೆ ॥ (20)

ನಾಮಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನನವರತ ಮಾಳ್ವನಗೆ ।

ನೇಮನಿಜೈಗಳ ಬಯಕೆಗಳಲ್ಲ ಕೆಲ್ವಿಡ ।

ನೋಮಮಂ ಪೋಗಾಡಿ ಧನ್ಯ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆಂದೆನಿಸಿ ಸಂಚರಿಸು ॥

ಬ್ರಮದಿಂದಾಣೆ ನಿಟ್ಟಿಸಲವರು ಕೃತಿಯುಪ್ಪ ।

ರಾ ಮಹಾಪುರುಷರಿದ್ದೆಡೆಯಖಲ ತೀರ್ಥಗಳ ।

ಧಾಮನೆಂದೆನಿಸುವನದೇನಂಬೆ ಮಹಿಮೆಗಳನೆನಿತಂದು ವಿಸರಗೊಂಬೆ ॥ (21)

ದಿವದಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಸವದು ಪೋವುದು ತಾಪ ।

ಪವಣಿನಿಂದಿರುಳೆಸಗಿದಾ ಪಂಕ ನಿಸ್ಯಂಕ ।

ನವನವಕಮೆನಲೊಮ್ಮೆ ಸ್ತುರಿಸಿದೊಡೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾಧವಾಚ್ಯುತನೆನುತಲಿ ।

ಭವಭವಾರ್ಜಿತಗಳೆಲ್ಲಂ ಪೋಗಿ ಪುಣ್ಯಲೋ ।

ಕವತಿರಸ್ಕೃತಿಗೈದು ಸೌಖ್ಯದವಿರಳ ಪುನ ।

ಭವವಲ್ಲದಾನಂದ ಪದವದುಂ ಸಾರ್ವರಿಮ ಮಿಗೆಸತ್ಯವೊ ಲೋಕದೆ ॥ (22)

ನಾಮಗಳನೇಕಮದರೊಳಗೆ ನಾಸಿರನಾಮ ।

ಕಾಮಿತವುದ ಕಲಾಪಹರಮೆನಿಪುದಮಿತಮಾ ।

ನೇಮದಿಂದಾವದಾವದ ನೆನೆಯವೇಳ್ಳು ಫಲಭೇದಮೆಂತೆತವ್ವುವೂ ॥

ಆ ಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳುವವೇಳ್ಕೊಂದ ಲಕ್ಷ್ಯಣನ ।

ಬ್ರೇಮದಿ ದಿಟ್ಟಿಸುತ ಸಕಲಲೋಕೋಪಕೃತಿ ।

ಯಾಮಹಿಮೆಯಂ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಾನಂದದಿಂದ ॥ (23)

ಅದಡಾಲಿಸು ವತ್ಸ ನಾಮಂಗಳೊಡನೆ ಬಹು ।

ಭೇದಂಗಳಂಟಾದಡೆಲ್ಲಮಂ ಕರ್ಮಗಳ ।

ಭೇದಿಪವದೊಂದು ಪರಿಯ ಜಪಿಸಿದ ಜನರಿಗಿತ್ತವವು ಕಾಮಿತಗಳ ॥

ಬಾಘೆಯೊಳು ಸಿಲ್ವಿರೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ।

ಮೋದದಿಂ ಪುರುಬೋತ್ತಮನ ಪರಕರ್ಮ ಸುಖಾ ।

ಮೋದಬಂಧನಮುಕ್ತಿಯನುತ ದಾಮೋದರನ ಕೇಶವನ ನೆನೆವುದನೆನುತ ॥ (24)

ಭೀತಿಯೊಳಗಚ್ಚುತನ ನೇತ್ರರೋಗಾತಂಕೆ |

ಬೀತು ಪೋಗಲು ಹೈಕೇಶನಂ ಬ್ರಾಜಪ್ಪು |

ವಾತಪಕ್ಷೇಶಕುಂ ಕೊಳುಗುಳದಿ ನೆನೆವುದವರಾಜತನ ಕಾಲಜಿತನಾ ||

ಪಾತಾಳದೊಳಗೆ ನರಸಿಂಹನಂ ಬೇರಡವಿ |

ಭೂತಳದಿವಾಮನನ ಚಕ್ರಗವಿಬದ್ಧಿಯಂ |

ಯಾತಾಧಾನರ ತರಿದ ಶಾರ್ಙ್ಗಿಯಂ ಚಿಂತಿವುದು ನಾಲ್ವೆ ಸೆಯೊಳುಂ ಬಾಲಕಾ || (25)

ಉರಗಬಿಂಧಾಶಮನ ಗರುಡಪ್ಪನನ ಸ್ಮರಣ |

ಮರಿಭಯಾನಿಕೃಂತನ ನೃಸಿಂಹಕೀರ್ತನಗಳೇ |

ಪರಿಯಲಖಿಲೇಷ್ಟ ಪ್ರದಾತೃ ಭಗವನ್ನಾಮಕೀರ್ತನಗಳೆಂದೆವುದು |

ಮರದೊಮ್ಮೆ ನೆನೆದರಂ ಸುರಧೇನುವಿನ ತೆರದಿ |

ಕರದೀವುದೆಲ್ಲ ಮಂ ಕಾರ್ಯಗಳಗೋಸುಗಂ |

ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ನಿಯಮದಿ ಜಪಿಸಲಿಷ್ಟೈರ್ಥಗಳನೊದಗಿ ಪಾಲಿಸುವದು || (26)

ಸುಲಭಮಾರ್ಗಮೆನುತ್ತ ನಿಯಮಂಗಳಲ್ಲಿ ನುತ |

ಫಲಗಳೇವುದೆನುತ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯನುಂ |

ಒಲವಿಂದಮುಪದೇಶಗೈದುದಾಮಮ ನಾಮವೊಂದೊಂದು ಕಾರ್ಯದೊಳಗೆ ||

ನಿಲಲಾದವಖಿಲೇಷ್ಟದಾಯಿಯಲ್ಲದೆ ಪೋದ |

ವಲಘುನಿಯಮತಗೂಡದಾಯಾಸಮೆಂದು ಮಳ |

ಚಲಿಸುತಿದೆ ಸಂತತಂ ತಾಮತ್ರಯೋಪಶಮ ಮಾತ್ರಮಂ ಸೂಚಿಸನುಸಾ || (27)

ನೇಮನಿತ್ಯಗಳ ಪೊವ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಗಂಗಳಾರು |

ಭ್ರಾಮಕಂ ಸಿಲ್ಕಿರವದಾವ ಮುನಿಂದಾಗೆ |

ನಾಮಮಾತ್ರವನು ನಾಲಿಗೆಗೊನೆಯೊಳುಚ್ಚಂಸಲಖಳ ಪಾಪಗಳಾಳೇನಿ ||

ಶ್ರೀಮತ್ಪದವನಾರ್ವ ಸಾರ್ವಕಾಲದಿ ಸುಖಾ |

ರಾಮನಾಗಿರ್ಪ ನಾಮವ ಪೇಳ್ವುದೆನಲಾಗ |

ನೋವುಶೇಖರ ಸಕಲರಿಗವಾರ್ಥಗಳಲರಸಿ ತೆಗವಂಗನೆ ನೊಳುಸುಮನು || (28)

ಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಲಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಮನ |

ದಾನುಭವದಿಂದಾಗೆ ಮರವೆಯಿಂದಾದಡಂ |

ನೂನಮಾದಡಂ ಕ್ರಮಾಕ್ರಮಗಳಾದರೂ ನೆನೆದ ಮಾತುರದಿ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ ||

ತಾನೆ ತನ್ನಿಂದವೃದ್ಧದರಿಂದ ಸಸಿರದ |

ನೂನನಾಮಂಗಳ ಸಮಾನಮೆಂದೆನುತ ಸು |

ಮ್ಯಾನದಿಂ ನಿಜಸತಿಗೆ ಶಾಲಿಯುಪದೇಶಿಸವನಕ್ಷರ ದ್ವಯವ ಮುದದೆ || (29)

ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ ಪರಿಹತಮೀನ |

ಜಾತಿಸಂಪರ್ಕ ಮಿತ್ರಘ್ನತೆಯು ಮೊದಲಾದ |

ಪಾತಕಸಮೂಹಗಳು ರಾಮನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪರಿಹರವಾಪ್ಪುವು ||

ಭೂತಳದೊಳುಳ್ಳ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಬೆಣೆಯಿಂ |

ನೀತಮಾಗದಲಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮಿಲ್ಲದೆತಿ |

ಸೂತಕಗಳನಿತಾದದಂ ನೆನೆದ ಮಾತುರದಿ ಪೋಗಿ ಶುಚಿಯವ್ವ ತನಯಾ || (30)

ದಿನದಿನದ ಪಾಪವಂದಂಜಗುಂ ನಿಶಿಯೊಳಗೆ ।

ಜನಿಸಿದುದು ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಪೂವುದಾರುತುವರ್ಷ ।

ತನುಮನೋವಾಹ್ನಾತ ಕರ್ಮಗಳ ಜನ್ಮಾಂತರೀಯ ಪಾತಕ ಸಮುದಯಂ

ನನೆದ ಮೂತ್ರದಿ ಪೋಗಿ ಯೋಗಿಜನರಾನಂದ ।

ಮನು ಪಡೆದು ಪುರಬ್ಧವಿವ್ವನ್ನ ಸುಖಮಿದುರ್ ।

ಕೊನೆಗೆ ಸಾಯಾಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಸಾರಿವುದು ಶ್ರೀರಾಮನಾಮವನಘಾಂ || (31)

ಕ್ರಮದಿ ಜಪಿಸಿದರಖಿಲ ನಾಮಗಳು ಫಲವಿತ್ತು ।

ವಿಮಲರೆಂದೆನಿಪರಲ ದಡಘವ ತೋರಿನುವ ।

ಮೃತದಂದದಿ ಕ್ರಮಂ ಯುತ್ಯಮಗಳಾದಡಂ ಸೇವಿಪರಿಗಾನಂದವಂ ||

ಶ್ರಮನಿವಾರಣೆಗೈದು ನಿರ್ಮಲತೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು ।

ಸುಮನಸೋಪಮ ಗೈವುದದರಿಂದ ಹರನು ನಿಜ ।

ಮಮತೆಯಿಂ ಸಾಹಸ್ರ ನಾಮತುಲ್ಯಮೆನುತ್ತ ಮಡದಿಗುಸುರಿದ ಬಾಲಕ || (32)

ಕೃತಯಾಗದಿ ತಪದಿಂದ ತ್ರೇತಾಯಾಗದಿ ಯಾಗ ।

ತತಿಯಿಂದ ದ್ವಾಪರದಿ ಪೂಜಾವಿಧಾನದಪ ।

ಚಿತಿಯಿಂದ ಕಲಿಯಾಗದಿ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪಾತಕಂ ಪದವುದಲೇ ||

ಪತಿತ ಪಾಪನನಾಗಿ ಪಾತಕಂಗಳು ಪೋಗಿ ।

ಸತಿಸುತರ್ಪಿಸಿ ಸಂತತ ಸುಖವನುಭವಿಸಿ ।

ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ದಾನಂದವದವ ಸಾರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೃತಿಯಾಹುದು ತನಯ || (33)

ಕಲಿತಕಲ್ಪವದೋಪ ಲೇಖವಾದರು ಕರ್ಮ ।

ಚಲನೆಯರುಪಾತಕಗಳಾದರುಂ ಗೋವಿಪ್ಪ ।

ಪೊಲೆಯು ವಾಕ್ಯಾಯಮಾನಸಕೆಲ್ವಿಕಂಗಳುಂ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯಮಾಳ್ಪು ||

ಲಲಿತಹೃದಯರಿಗಿಲ್ಲ ಮಿದು ಸತ್ಯಮವರಾವ ।

ನೊದಲಿರಲದುವೆ ಮೈಕುಂಠ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದಾರ ।

ನೊಲಿದಿಟ್ಟುಸಿದರವರು ಕೃತಕೃತ್ಯರಪ್ಪರಿದು ನನ್ನಿಯಂದರಿವುದೋಗ || (34)

ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಯ ಪಾಸಪಿಯೆನಿಡೆ ಸಲ್ಲ ।

ತಾಮಸದಮತಿಯಲ್ಲ ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ।

ಸೋಮಮಂದರಿದಖಿಳ ಕರ್ಮಕೊಟತಿಯುಳಿದಖಂಡಪದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ||

ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸುಖವನುಭವಿಸು ಕಷ್ಟತರ ।

ನೇಮಂಗಳಿಂದ ನಿಷ್ಕಲಮಲ್ಲ ದೇನಿಲ್ಲ ।

ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಾಮಜಾಪಕನಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಿಯ ವಲ್ಲ ದವ ಮನುಜನಲ್ಲ || (35)

ಪಳೆವಾತುಗಳ ಜೀವನಾರ್ಥವೆಂಬುದ ನೋಡಿ ।

ತಿಳಿದು ನಾಮಾವೃತವ ಸವಿಸವಿದು ಸಂತಸದ ।

ಲಿಳೆಯ ಜೀವರೆ ಗಮನಕಾಲದೊಳು ಕರ್ತೋಪದೇಶ ಗೈದಾನಂದದಿ ||

ಬೆಳಗುವಂದದೆ ಮಾಳ್ಪ ಪಾಲಾರ್ಹ ಕಾಶಿಕಾ ||

ನಿಳೆಯದೊಳಗನವರತ ನಿಜಸತೆಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ।

ನೋಲುವಿಂದ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನವೆಂದು ಸರ್ವಜ್ಞನಿಗಮಾರ್ಥವೇತ್ತನನಘಾಂ || (36)

ದೇವರಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮೋಕ್ಷೋಪದೇಶದಿಂ |
 ಪಾವನೀಕೃತ ಚಿತ್ತನಾದೆ ಜಗದಧಿನಾಥ |
 ಸಾವಪ್ಪಟ್ಟವ ಕೋಟಲೆಗಳೇಯದೀ ರಾಮಶುಭಕರಸ್ತರಣೆಗಳನು ||
 ಅವನಾದರು ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆ ಸ್ಮರಿಸುವದೋ |
 ಭಾವನೆಗೆ ಸಂಪದಾಯಗಳಾಂಟೋ ಕೈಬೆಯಿಂದ |
 ಬಾವಜ್ಞ ಪಾಲಿಪುದೆನಲ್ಕಿ ರಘುನಾಯಕಂ ಪೇಳ್ವ ವಿಸ್ತರದಿಂದಲೇ || (37)

ತರಳ ಕೇಳ್ ರಾಮನೊಬೆರಡಕ್ಕರವ ಮಹಾ |
 ಗುರುವಿನಿಂದಾಪದೇಶವಡೆದು ಹೃತ್ತಿಸ್ಥಿಯಂ |
 ಬೆರದೆಂಟನೊಂದಾಗಿ ಗಣನೆ ಗೃಹನವರತ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಗಳಿಂದಾ ||
 ನಿರತ ಜಪಿಸುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಸಂತಸವೆತ್ತು |
 ಧರಣಿ ಸುರಸಂತರ್ಧನಂ ಗೃಹ ತತ್ಪಲವ |
 ಪರಮೇಶನಡಿಗಳಂಗರ್ಪಿಸುತ ಮಗುಳೊಂದಿನಂತೆ ಜಪಿಸುವದು ತನಯ || (38)

ಈ ಪಯಲೊಂದು ಕೋಟಿ ಸ್ತರಣೆ ಗೃಹವಗೆ |
 ಗೋಪತಿಯ ಸದನಮೆರಡಾಗೆ ಕೈಲಾಸವು |
 ಶ್ರೀಪತಿಯಮಂಜಿರಂ ಮೂರಾಗಲದರಿಂದ ಟೆರ್ಚೆ ಬರೆ ನಾಮಂಗಳು ||
 ಆ ಪರಮಪುರುಷ ತಾನೇ ಚಿದಾನಂದೈಕ |
 ರಾಮನೊಂದೆನಿಪನಿದು ಸತ್ಯ ಶ್ರುತಿಮತಮೆನುತ |
 ನೀ ಪದುಳದಿಂದೆನು ಜಪಿಸಿ ಸುಖಮಂ ಪಡೆದು ಕಲಿಕಲ್ಪವನ ಕಡಿವುದೋ || (39)

ಒಂದೊಂದು ನೆಣಿಸಿ ಸಾಸಿರ ಸಂಖಿಗಳಮಾಡಿ |
 ಮೊಂದೊಂದು ಲಕ್ಕಗಳನೊಣಿಸಿ ಕೋಟಿಯದಾಗ |
 ಲೊಂದು ಸಮಯದೊಳ್ಳವ್ಯಾರ್ಪಣಂ ಗೃಹದೊಂದು ಮತಮೊಪರಿಯಾಲಿ ||
 ಭಂದಭಂದದ ರಿಷಿಗಳಾಚರಣೆಯರ್ಪವೆನಿ |
 ತೆಂದು ಪೇಳಲ್ಕಕ್ಕು ಸಾಧ್ಯಮಲ್ಲವು ಮನಕೆ |
 ಬಂದಂತೆ ನಾಮಗಳ ಸ್ಮರಿಸಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಹುದೊಂದು ಮತ ನರೇಶ || (40)

ಮನದ ಬಯಕೆಯೊಳು ಲೋಕಾಂತರವ ನಿಶ್ಚಯವ |
 ರನುಗೈದಾಗೆ ನಾಮಗಳನೊಂದೆರಡನುತ |
 ಲೆಣಿಸವೇಳ್ಕುಮು ಜೀವಮುಳ್ಳನ್ನ ಮೊಳ್ವನೆಂದೆನುತ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಗೆ ||
 ಎಣಿಕೆ ಸಣಿಕೆಗಳು ನೇಮಂಗಳೆಂಬುವುದಿಲ್ಲ |
 ವಿನಿರಸ ಸ್ವಾದನದೊಳಾ ನಾಮಗಳ ಬಡದೆ |
 ಯಾನುದಿನ ಸ್ವಾದಿವುದೆ ನಿಯಾಮಮದಕಾನಂದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಫಲವು ತನಯ || (41)

ಎನಗೆ ಜೀವನ ನಾಮಾರ್ತನಂ ಪಡಿದೊಮ್ಮೆ |
 ನೆನೆದರೆಯು ಪೊರೆವೆ ಮಗುಳೊಮ್ಮೆ ಸ್ಮರಿಸಿದವಗೆ |
 ರಾಣಿಯಿನಿ ನನವರತವೆಡೆಬಡದೆ ಜಪಿಸುತಿಹ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದ ಜನರ ||
 ಮನೆಯನರನುತ ಬರ್ಬೆ ಕರುವನೆಳೆಗಂದಿ ತ |
 ನ್ನನುವಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿ ಬರ್ಪಂತಾತ ನಿರ್ದಲ್ಲಿ |
 ಗನುದಿನಂ ಬರುತಿರ್ಬನೀ ನಾಮಾರ್ತನಾಪರರಿಗಾಂ ವನವೆನ್ನೋ || (42)

ಪಾಡುವರ ಸಿರಿಯಾ ಕಾರ್ಯಸುವೆನು ಮಗುಳೆ ಕೂಂ |
 ಡಾಡುವರ ಸಂತಸದಿ ನೋಡಿ ಹಗ್ಗುವೆ ತುತಿಯಾ |
 ಮಾಡುವರಗಾನಂದಗೊಳುವೆ ಮನದೊಲವಿಂವ ಭಜಿಸ ವರ ಭಜಿಸೆನೊಲಿದು ||
 ಮೂಡುವಾನಂದದಿಂ ನಾಮಗಳ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕುಣಿ |
 ದಾಡಿ ತನುಮನಗಳೆನ್ನಲಿಟ್ಟು ಲಜ್ಜೆಗಳ |
 ನೋಡಿಸಿದ ಪುರುಷರಾನೆನಿಸಿರ್ಪನಿದಕೆನ್ನ ತವ್ವೆ ಧಿಟಮೆಂದಿವುದು || (43)

ಪಲವು ಮಾತೇನಿನ್ನು ನಾಮಕೀರ್ಥನೆಗಧಿಕ |
 ಲಲಿತ ಪಾಪನವಸ್ತುಪಿನಿತಿಲ್ಲ ನೀ ನಿರಂ |
 ನೊಲವಿಂದ ತಿಳಿದು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗೆಂದು ನೇಮಿಸಲ್ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಾ ||
 ಕಲಿತ ಹರ್ಷದೊಳೆರಿಗಿ ದೇವತೆಗಳಂತಪ್ಪ |
 ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವನುಳಿದು ಸುಗುಣರಲ್ಲರು ಕರ್ಮ |
 ಕಲಿತಪ್ರಸ್ತುಗಳೇತಕೆಸಗುವರೊ ದಯಾದಿಂದಮುಸುರವೇಳ್ಕೊಂದೆರಿಗಿದಂ || (44)

ಅನುಜನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಸಂತಸದಿ ರಘುನಾಥ |
 ವನದೊಲವಿಲಿಂತೆಂದ ಪಿಂತೋರ್ವ ವಿಪ್ರಕುಲ |
 ಮನುಷ್ಯಾಧಮಂ ಬಹಳ ಪಾತಕಂಗಳೆವಾಡಿ ಪ್ರಾಣೋತ್ಕ್ರಮಣಸಮಯಾದೀ ||
 ಮನಬಂದ ತೆರದಲಳುತ್ತಳುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರ್ಪಿರವ |
 ಗನುವಿಂದಲೊಮ್ಮೆ ರಾಮಾಯೆಂಬ ನುಡಿಯು ಸಂ |
 ಜನಿತವಾದುದು ಪೋದವಖಲ ಪಾಪಂಗಳೂಂ ಮುಕ್ತನಾದಂ ವಿಪ್ರನು || (45)

ಪಿಡಿಯಲೆಳಸುವರೈದಿ ಬಂದ ಜವನವರೆಲ್ಲ |
 ಕಡೆಗೋಡಿ ದೂರ ಸಮವರ್ತಿಯಾತಿ ಕೋಪದಿಂ |
 ದೊಡನೆ ಸರಸೆಜಪೀಠನಂ ಸಾರಿ ದೂಂದಂ ವಾಕ್ಯತಿಯಾ ಶಿವನ ಪೊರೆಗೆ ||
 ನಡೆದರೀರ್ವರು ಕೂಡಿ ಮೈಕುಂಠಕೃತಂದು |
 ಕಡಲಳಯನೊಳು ಪೇಳಲಾತನಿಂತೆಂದ ಕೇಳ್ |
 ಮೃಡ ಸರಸಿಜಾನನ ಪ್ರಮುಖಮಾನಿಜನರಲ್ಲ ಮನ್ಮತವ ಲೋಕಹಿತವ || (46)

ಪತಿತನಂ ಸೀರೈಸವ್ವೀಳ್ಳು ಪಾಪದಲದೋ |
 ಗತಿ ಸಮನಿಸವ್ವೀಳ್ಳುಮೆಂಬುದಿದು ಶ್ರುತಿಮತಂ |
 ಸತತ ಲೋಕಾನುಮತಮೊ ಪರಿಯ ನಿಯಮದಿಂದವೃದ್ಧು ಸನಾತನವಲೇ ||
 ಮತಿಯೇನುಂಕುಪಾಪರಜೀವಿಯಾದಡಂ |
 ಹಿತಮುಖತಲೋಭಹೇಳನಮಾವ ವಿಧಮಾಗೆ |
 ಕ್ಷಿತಿಯೋಳ್ ಪ್ರಯಾಣ ಸಮಯದಲೆನ್ನ ನೆನೆದಡವ ಮುಕ್ತನೆನ್ನಭಿಮತುದು || (47)

ಪಾತಕೆಗೆ ಪಾತಾಳ ಸುಕೃತಿಗಂ ಸಗ್ಗಮೆಂ |
 ದೀತೆರದಿ ವೇದ ಪೇಳ್ವಪವು ಭಗವನ್ನಾಮ |
 ವ್ರಾತಜಾಪಕರಿಗೆ ಸಾಯಾಪ್ಯ ಪದಮೆಂದು ನಿಗಮಾಗಮಗಳಸುರ್ವವೂ ||
 ಯಾತಕರಿಯದೆ ದುರಾಗ್ರಹದಿಂದ ಶ್ರಮಗೊಳುವ |
 ದೋತು ತಿಳಿದೈದನುತ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಂ ಪೇಳ್ವ |
 ಮಾತನಾಲಿಸುತಬ್ಬಯೋಗಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದನೊಲಿದು || (48)

ದುರುಳರಲ್ಪಜ್ಞರಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬಗೆಬಗೆಯೆ ।

ಲೂತರದ ಪಾತಕಗಳ ಗೈದು ಗಮಿಸುವವೆ ।

ಸರದೆ ಸಕೃದುಚ್ಚಾರಣೆಯನಿಸಗೆ ಸಾಯುಷ್ಯವುಪ್ಪದೆಂದೆನುತ ದಯಾದೀ ॥

ಕರಾಣಿಸಿದುದಾಯ್ತು ಶಾರೀರಮಾಳ್ವಕ ಗೈ ।

ದುರುಪಾತಕಗಳಂ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನಾಮವಂ ।

ಸ್ತೂರಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನಾಳೆ ಶ್ರುತಿಗಳಸುರುವ ಧರ್ಮತತಿಗೆ ಗತಿಯೇನು ಜೀಯಾ ॥

ಜಾತಿನೀತಿಗಳು ಗುರುಲಘು ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳು ।

(49)

ಬೀತು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ ನಿರತರಪ್ಪರು ಮನುಷ ।

ರೇತಕೇ ಶ್ರುತಿಜಾಲ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆನುತ ಕವಲಭವ ಬಿನ್ನವಿಸಲು ॥

ನೀತಿಯಾಹುದೆಂದರಿತು ಸರ್ವೋಪಕಾರಮೆನ ।

ಲಾತನೊಡನಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದಂ ದೇವತಾ ।

ತಾತ ಲಾಲಿಸು ತತ್ಸವಂ ಬೇಳೈ ಮನದೊಳಹ ದುಮ್ಮಾನಮಂ ಸೋಲಿಸು ॥

(50)

ಎನಿತು ಪಾತಕಿಯಾದೊನ್ನ ನಾಮಸ್ತೂರಣೆ ।

ಕೊನೆಗೊದಗೆ ಮುಕ್ತನಹವಿದು ತಪ್ಪಲರಿದು ಕೇಳ್ ।

ವನಧಿಮೇಖಲೆಯೊಳೆನಿತನಿತು ವಿಧದಿಂ ಬೇಳೆ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯ ಪಿಡಿಯೇ ॥

ಮನದಿ ನಂಬುಗೆ ಪುಟ್ಟಲಾಗದಾರುವಡಂ ।

ನೆನೆದ ಮಾತ್ರದಿ ಮುಕ್ತಿ ಸಮನಿಸಲ್ ಪೋಗನುತ ।

ವನಜಾಕ್ಷ ವರವಿೂಯಲ್ಲರಾಂ ಸಂತಸದಲ್ಪಿತಂದರೊಮ್ಮೆ ನದೊಳು ॥

(51)

ಅದರಿಂದಲೆನಿತನಿತು ಬೋಧಿಸಲು ಜಾಳೆನುತ ।

ಮೊದಂ ನಂಬದೆ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಳ್ವರಸರಮಿತ ।

ತುಡುಗೊಳುವೇ ವರ್ಮ ವಾರಿಗುಂ ಗೋಚರಿಸದಂತರಾಂ ವನ ನಂಬು ॥

ಸದಯಗುರುಮುಖದಿಂದ ಸಾತ್ವಿಕಜ್ಞಾನ ಸೂ ।

ಸದಮೊದಗೆ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಗೆ ಮನವೆಳೆಸಿದಡೆ ।

ಪದಮಜಾಸನಮುಖ್ಯ ದೇವತಾನತನಪ್ಪನಿದು ನನ್ನಿ ಕೇಳು ತನಯ ॥

(52)

ನುಡಿವಲ್ಲಿ ಸಡೆವಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ನಿಂತಲ್ಲಿ ।

ಯೆಡೆಯೊಡುವಲ್ಲಿ ನೆಗೆಯಿಂದ ಸತಿಪುತ್ರರಲಿ ।

ತೊಡು ಸಲ್ಲಾಪ ಗೈವಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾಕಳುಕೆ ತೂಕಡಿಸುವವಸರದೊಳು ॥

ಸಡಗರದ ಸುಖಗಳನುಭವಿವಲ್ಲಿ ಪಗೆಯ ಕೈ ।

ಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂ ಪಸಿದು ದಣಿದಾಗ ।

ಲೆಡಿವಡದೆ ರಾಮನೆಂಬೆರಡಕ್ಕರವ ನೆನೆದು ಸಂತಸಂಗೊಳು ಬಾಲಕ ॥

(53)

ತುನು ಮಾತ್ರ ಲೋಪ ಮಾಡದೆ ವಿಕಾರವನಿತ್ತು ।

ಸಸಿನೆ ವಲಿದಡೆ ಸಗ್ಗ ಮಾತ್ರ ಫಲಮಂ ಕೊಡುವ ।

ಭೂಸತರದ ಮಂತ್ರಜಾಲವ ಜಪಿಸಲೀಂ ಫಲ ನಿಷ್ಕಲಾರಂಭಮಾಪ್ತಿ ॥

ರಸೆಯಾವಂದಾರಮೆನಲೊಂ ನಾಮಂ ಫಲದ ।

ಹಸರಂಗಳೊಸಗಿ ಪೋದಣೆ ಗೈವುತಿಹುದೆನ್ನ ।

ವೆಸರಕ್ಷರದ್ವಯವ ನೆನೆನೆನೆದು ಸುಖಿಯಾಗಿ ಬಾಳ್ವಾದತಿ ಲೇನು ತನಯ ॥

(54)

ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳಭ್ಯಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ್ |

ಲೋಗುಖಾಗೆಯ ಭಾವನಂ ಯೋಗಯಾಗಾವ್ರತಂ |

ಖಗೇತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾಪ್ರಸಾದಭ್ರಮೆಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯನಿಟ್ಟು ||

ಸೋಗಸಾಗಿ ರಾಮನಾಮಸ್ತು ರಕ್ಷಣೈದ್ದು ನೀ |

ಜಗತಿಯೊಳಗಮಿತ ಭೋಗಂಗಳನುಭವ ಗೈದು |

ಜಗದೀಶನಂಪ್ರಿಯಂ ನಾರಿ ಕೈವಲ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಾಳ್ವ ಪುದು ತನಯ || (55)

ಈ ಪರಿಯನಾಯಾನದಿಂದ ನಾಮಂಗಳಂ |

ಗೋಪಿತದಿ ನೆನೆನೆನೆದು ಮುಕ್ತರಪ್ಪುದು ಪೂರ್ವ ||

ತಾಪಸವಸಿವ್ಯದತ್ತಾತ್ರೇಯಗನಕಾದಿಯೋಗಿಗಳ್ ಮತ ಬಾಲಕ ||

ಶ್ರೀಪತಿಯ ನಾಮಾಂಕಿತದಿ ಗುಣಗಣಂಗಳ್ |

ನ್ನಾ ಪರಮಪುರುಷನ ಜರಿತ್ರೆಯಾತ ಪದಪದ್ಯ |

ರೂಪದಾಲಾಪಮದು ನಾಮಾರ್ಕೇತನೆಯನುತ ಬೇಳ್ವ ಪರು ಕೇಳ್ ಬಾಲಕ || (56)

ಜಗತೀತಳವ ಪೊರೆಯಲಬಭವಾದಿಗಳ್ |

ಬಗೆಬಗೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನಂ ಗೈಯಲನುಮತ್ತಿನಿಂದ |

ಯಾಗಯಾಗದೊಳವತುಸಿ ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಲಹೆ ದುಡ್ವರಂ ಕಿರ್ದಿಸಿದುದಾ ||

ಸೋಗಸಾಗಿ ಪದಪದ್ಯರೂಪನಭ್ಯಾಸಗೈ |

ದೋಗುಮಿಗಿಯ ರಾಗತಾಳಾನುಮತಿಯಿಂ ಪಾಡಿ |

ಸೋಗಸಿಂದ ಪರವತಾನಂದರಾಗಿರ್ಪುದು ಸಂತೋಷವೆಮಗೆ ತನಯ || (57)

ತಾನರಾಯಿಸ್ವರಂ ನೀತ ಪ್ರಬಂಧನಂ |

ದಾನಯತಿಲಯವೆತ್ತು ಶ್ರುತಿಮನೋಹರಮಾಗಿ |

ಗಾನಮಂ ಮಾಡಿದರೆ ಗರುವಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚು ತಾಂ ಕೊಡುವೆನಿಷ್ಟಾರ್ಥಂಗಳಾ ||

ಗಾನಮೆನ್ನಗತಿಪ್ರೀತಿಯಾನಂದಕರ ನಾಮ |

ಗಾನಪ್ರಿಯನೆನುತಮೊರಪಾಗ ಮಂಗಳನೆಲ್ಲ |

ನೀನರಿತು ಪಾಡಿ ಸಂತಸಂ ಗೊಳಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿ ಬಾಳುವದು ತನಯ || (58)

ಸೂರಸುದಯಿಪ ಮುನ್ನ ಕರಪಾದಗಳ್ ತೊಳವು |

ಚಾರಾ ತಂಬೂರವೀಣಾದಿಗಳ್ ಶ್ರುತಿಗೈದು |

ಸಾರಕೇರ್ತನೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ತತ್ಪ್ರಬವನೆನಗರ್ಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಹುದು ||

ಧೀರ ಕೇಳೇ ಪರಿಯ ರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಪಾಡುವದು |

ನಾರದಂ ಗಾಂಧರ್ವ ತುಂಬುರಾದ್ಯಖಿಲ ಸುಕು |

ಮಾರತರ ಭಾಗವತಮತ ಸುಲಭದಿಂ ಮೋಕ್ಷಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಹುದು ತನಯ || (59)

ವೇದಾರ್ಥಭಂತ ರಾಮಾಯಣವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ |

ಸಾದರದಿ ಪೂಜೆ ಗೈದೋದಿ ಮಗುಳರ್ಚಿಸುತ |

ನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತವಿರಹಿತಜರಿತ್ರೆಯ ತಿಳಿದು ನಿರ್ವಾಣಮಂ ಪಡೆವುದು ||

ಬೋಧಾಯಾನಂ ಕಪಿಲದುರ್ವಾಸಕಣ್ವ ಮೊದ |

ಲಾದ ಮೌನಿಗಳ್ ಮತಮೆಂದರಿತು ಮೂವಿಧದ |

ಹಾದಿಯೊಳಗಾವದೊಪ್ಪಿದರದಂ ಭಜನೆ ಕೃತಿಯುಪ್ಪರಿದು ತಪ್ಪದನುಭಾ || (60)

ಸೋಗಯಿಸಿತು ಮತಿ ನಿನಗೆ ಮಿಗೆ ತಪಃಫಲಮೊದಗೆ |
 ಜಗತಿಯಾದುದು ಧರಗೆ ಸುಖಭದಿಂ ಸೌಖ್ಯ ಮಿಗೆ |
 ಜಗದುಪಾದೇಯಮಂ ಮಾಡಿ ನಿರ್ವಾಯಮಂ ನೀಂ ಸುಖವ ಪಡೆದೆಯನುತಾ ||
 ಸುಗುಣಬನಿ ರಾಮ ಪುರದರಸನನುಜಾತಂಗೆ |
 ನಿಗಮಾರ್ಥಗೋಪ್ಯಸಾರವನೊರೆದು ಕಲ್ಮಷವ |
 ತೆಗೆದಖಂಡಾನಂದಗೋಳಸದಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಕೇಳದ್ರಿಜಾತೇ ||
 ಸಂಧಿ 12 ಕೃಂ ಪದ 503 ||

(61)

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಮಾರಾತಾತ್ಮಜನ ಸವಿನುಡಿಯಿಂದ ಭಾಸ್ಕರ ಕು |
 ಮಾನೇಚ್ಚ ತ್ತು ಜಗತೀತಳದಳುಳ್ಳ ಕಪಿ |
 ವೀರರಂ ಕರೆಯ ಚರರಂ ಕಳುಪಿ ಸಂತಸವ ತಾಳ್ವ ಕರದಾಗಮದೊಳು ||
 ರದ || ಇನಿತು ಸಂಪದಮುಖವ ತೋರ್ದ ಮಾತುರದಿ ಧಿ |

ಕೃನುವಿನಿಂದಾಕ್ರಮಿಸಿ ಲೋಕವಾಂಛವನಿರವಿ |
 ಗನುಮಾನಮಂ ತಂದು ರಾಜಮಾರ್ಗ ವನುಳಿದು ತತ್ಸಂತತಿಯನು ಪಳಿದು |
 ಮನುಬಂದ ತರದಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಕಿಡಗ |
 ಳನು ಕರವ ನಿಪ್ಪುರಜಡಾತ್ಮ ಜೀವನ ಪೋಗಿ |

ಘನತೆಯುಳದಿ ದೈನ್ಯಕೃಪಣನಂದದಿ ಮೇಘವೇಸದವದ್ರೀಂದ್ರಜಾತೇ ||

(1)

ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯಂ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ |
 ಸಂಪುವನಂ ಗೃಹದ ಖರ್ವ ಕಾಮೋನ್ನೋದ |
 ದಿಂಬಿನಿ ಚಪಲಾಂಗನಾಸಕ್ತಿ ವೆಗ್ಗುಳಿಸಿ ಸ್ತನಿತಮನಿಗಳತೋರಿ ||
 ಲಂಪಟದ ಭೋಗವ ಕರದು ರುವಿನುಪದೇಶ |
 ಸಂಪನ್ನತೆಯೊಳುಳಿದು ನಿರ್ವಲಾಂಗತವೆತ್ತಾ |

ಸಂಪಿನಿಂದಿಹ ಮಾನವಾಂತಮೆನುಲಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಲಾಭಗಳಿಸಿದವೂ ||

(2)

ಪತಿಗೆಸಗಿದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮರದಗಸ್ತ್ರೋದಯವ |

ನತಿಕಯಮೆನುತ್ತರಿತು ಸಹಜಜಡವಾವನಂ |

ಗತಿಯುಳಿದು ನಿರ್ವಲತವೆತ್ತ ರಾಜಪ ನದಿಗಳಮಲಗುಣಗಣವ ಕೇಳ ||

ಮತಿಯುತರ ಸಂಗತಿಯ ಮಾಡಿ ಮಾನಸವೃತ್ತಿ |

ಯತಿಗಳದು ತನುವಿನಂದದಿ ಮನವನನುಕರಿಸೆ |

ಕ್ಷಿತಿಗೆ ನಡತಂದವೊ ಮರಾಳಸಂಕುಲಗಳಿನೆಸದವಾವಾವೆಡೆಯೊಳು ||

(3)

ಮಲಿನಮತಿ ನಿಷ್ಕಾರಿ ಚಪಲ ಕುಲಗಡುಕ ತ |

ನೋಲುಮೆಯಿಂದಿರ್ದರಂದೊರವ ನಿಯತರವ ಭೂ |

ತಳವನಂಟದಲೊಂದು ಕಂದಾಯಬಾಳ್ಕೆಯಂ ಮಾಳ್ವ ಘನನಾಶ್ರಿತರಿಗೆ |

ಗಲವದೇನಹುದು ಗರಿಮಾರಿಪೋಗಿಕಂಠದೊಳು |

ಸಿಲುಕಿ ಧನಿಪೂರಮಡದೆ ಪೊದೆಪೊದೆಗಳೆಂ ಪೋಗುವ |

ವಳಿ ನೀಲಕಂಠತತಿ ಜಗದಿ ನೀಚಾಕ್ರಯರಿಗಹವೆ ಸುಖಸಂತತಿಗಳೂ ||

(4)

ಘನತಮತ್ಯುನ್ನದಿಂ ರಾಜಾನ್ಯದರ್ಶನಂ ।

ಜನಿಸದಾದುದೆನುತ್ತ ಹ್ರುತ್ತಿಪಾಸಗಳುಂದ ।

ಮನುಜನಂ ತೋಳ್ವು ಜೀವಂ ಜೀವಸಂತತಿಗೆ ಸದ್ವ್ಯೋದಯಾದಿ ತೋರುವ ॥

ಮನಸಿಜನ ಮಾವನ ಕರಂಗಳಂ ಪಿಡಿಪಿಡಿದು ।

ತನತನಗೆ ಚುಂಬಿಸಿದವಮೃತವನಿಗಳ್ ಧರೆಯೊ ।

ಳನುವಿಂದ ಕೆಡದವೋಯಿನಲು ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳಲ್ಲ ರಾರಾಜಿಸಿದವೊ ॥

(5)

ಸತ್ಸಂತತಿಗೆ ಕಳೆಯು ವರ್ಚಿದುದು ದಿಕ್ಪತಿಗೆ ।

ಳುತ್ಸವವು ಸಾರ್ಚಿದುದು ತರಣಿಸಸಿಮಂಡಲಗೆ ।

ಳುತ್ಸನ್ನತೆಯ ದುರ್ದಿನಂಗಳಾದವು ನದಿನದಂಗಳಮಲತೆಯಂತವು ॥

ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಬಾರಾಸಿ ಮಾಂಸಲತೆ ಸಂ ।

ಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯನಾಳ್ವುದಲ್ಲ ನೃಪರಾ ಕ ।

ರತ್ಸಮಯದೊಳು ಖಜಯದುತ್ಸುಕದಿ ನಲಿವರಿನ್ನಂತೊ ನಿರ್ಮಲದತಿಶಯಂ ॥ (6)

ಸರಸಿಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಸಾಧುಭೃಂಗಾಂಗನಾ ।

ವರಗೀತ ಕರಮಿಸದವಲ್ಲ ವಿಚಕಿಲವ ।

ಸುರಭಿಫಲವಮಾನ ಸುಳದ ದುರ್ದಿನದಾಂಧ್ಯಪರಿಯ ಹಂಸಾಳುನಗುತ ॥

ಚಲಿಸಲುಗೈದುದಮೃತಾಂಕುಮಂಡಲ ಜಗ ।

ದ್ಭರಿತ ನಿರ್ಮಲತೆಯಿಂ ರಾಜಿಸಿತು ಭೂತಳಕೆ ।

ಬರೆ ಕರದಭ್ರಮೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿ ಮೈದೋರಿದುದು ಫಲರೂಪದಿ ॥

(7)

ಲೋಕಬಾಂಧವನೆಂಬ ವಸಂಧ ರವಿಕರಾ ।

ನೀಕದಿಂ ಲವಣೋದಧಿಯ ಜಲವಗ್ರಹಿಸುತಂ ।

ದಾಕಸಾಳತೆವೆತ್ತು ಕಾವಚಿತ್ಕಮೆನಲಿವ ದಾತ್ಯತ್ಸಮೇನಿನುತಲಿ ॥

ಆ ಕಳಾನಿಧಿಯೊಂಟುತಿಗಡಲ ದಯದೆ ಭೂ ।

ಲೋಕಕೊಮ್ಮನದಿ ತತ್ಪುರ್ಣಯ ಕರದನೊಯನಲ್ ।

ಶ್ರೀಕರದ ಬೆಂಗಳೇಂ ಮನಂಗೊಳಸುವದೊ ಶ್ರೀರಾಧಿ ವೇಲ್ವರಿದೊಲು ॥ (8)

ಮನದ ಚಪಲತೆಯಿಂದ ಹ್ರುಣಕೊಂದು ಪರಿಯಾಸಿ ।

ಘನದುರ್ದಿನಾಪಾದಿಯನಿಸಿ ಮಿತ್ರನ ಸಿರಿಗೆ ।

ಕನಲುತಿಹಮಲಿನವಿದೇಡೆಯ ನಿಜಮಂ ತೋರಿಸಲ್ಪಾರದೆಂದುತ್ತ ॥

ಮಾನಿದಿರ್ದು ಕಾಲವಕದಿಂದುಪ್ಪನ್ನೈದಲ್ಯೆ ।

ತನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವ ಕರೆವ ದ್ವಿಜಸಂತತಿಗೆ ।

ಮನದಿವ್ಯಮನೊಮ್ಮೆ ಕೊಪ್ಪಿನೋಯನೆ ಪರದುದತಿಸಾಂವ್ರ ಜಂದ್ರಾತ್ರಪಂ ॥

(9)

ಗಗನರಂಗದಿ ಕರದ್ರಮೆಯೆಂಬ ಪಟಿಯಾ ಸಸಿ ।

ಮೊಗತಾರಕೋನ್ಮೇಷಗೈದು ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂಟು ।

ನಗದೋರಿ ಘನಯವನಿಕೋಲ್ಲಂಘನೆಯಮಾಡಿ ಹಂಸಕಛ್ಛನಿಗಳಿಂದ ॥

ಬಗೆಗೊಳಸಿ ಲಾಸ್ಯರಾಜನಂ ಗೈಯಲಿಟ್ಟುಸುತ ।

ದಿಗಧಪಾಂಗನೆಯರಂ ನಗೆಯ ಬೀರುವಲೊಯನೆ ।

(10)

ಲೋಕಮಿಗಯ ನಿರ್ಮಲತೆಯಾಂತೆಸದಾಸಮಯದೊಳಗಂಬಕಂ ಮುದದೊಳು ॥

ಪರಿಪಕ್ವಶಾಳಕಾವನಪಾಲಿಕಾಗಾನ ।

ಪರವಶತೆಯಾಂತ ಪಾಂಥರ ಹೃತ್ಕುರಂಗಗಳ ।

ತುಯ ಸ್ಮರಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸಿಂಹಮುಖದಗ್ರದೊಳು ಭೃಂಗವಿವೇಚಿದುವಂ ||

ತ್ವರಿತದಿಂಡಿಡಲಂದಿನಿಂದಮಿಂದಿಂದಿರಗ ।

ಳುರು ಸಿಂಹಮುಖನಾಮ ವಾಗ್ವಿಪ್ರಕರ ಕಾಲವ ।

ನರವಮಾವಾಪಿಡಿಯಲಾರಡಿಗಳಾರಡಿಗಳೇಂ ಮನೋಹರಮಾದೋ || (11)

ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳಂಗಹಕ್ಕರೋಪಾಸನೆಯ ।

ಮಿಕ್ಕು ಜೀವಂ ಜೀವರತಿಗೆ ಚಾಂದ್ರಾಯಣವ ।

ಸೊಕ್ಕು ಮಾನವ ಬಕಂಗಳಿಗೆ ಹಂಸೀಗಂಕ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾನಿಯಾಮಮಂ ||

ಯಕ್ಕಿತುಳ ನದಿಸದಗಳಿಗೆ ಗುಹಾವಾಸಮ ।

ನ್ನಕ್ಕರಿಂದುದೇಶ ಗೈಯಲ್ ಶರದೋಗಿ ।

ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಂ ಪಿಡಿದುದಾನಮಯ ಫನಾಪಾಯಕೃಚ್ಛ್ರವ ಚಾತಕಂ || (12)

ಸರ್ವೋಪಧಿಗಳಿಂದ ಸಕಲ ಫಲಪ್ರಪ್ತಿದಿಂ ।

ಗೀರ್ವಾಣರೇಲ್ಲರಂ ಸಂತತಂ ಪಾಲಿಪಳು ।

ಸರ್ವಂ ಸಹಿಯನುತ್ತಮಿಂದ್ರ ಸಂತಸದಿಂದ ಸವರತ್ನಭೂಷಣಗಳ ||

ಉರ್ವಿಗರ್ವಿತಗೈದ ತೆರನಂತೆ ಫಲಪ್ರಪ್ತು ।

ದುವಾರ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ನಿಬರಿಸದಿಂ ।

ಸರ್ವಮಂಗಳವಾಗೆ ತೋರ್ದುದು ಶರತ್ಸಮಯ ಶ್ರೀಕಲಿತ ಸದನದಂತೆ || (13)

ಮರಕತದ ಮಣಿಯ ಭೂಷಣವ ಸಿಂಗರಗೈದು ।

ವರಿವರಿಯ ಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಗಳಲಂಕೃತಿವೆತ್ತು ।

ಸುರುಚಿರದ ಫಲಗಳನು ಕರಡಿ ಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದು ಪುರಾಣೋತ್ತಮನ ಚರಣದ ||

ಪೂರಗೈದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಚ್ಚದಿಸಿ ಲೋಕಮಂ ।

ಪೂರೆಯಲನುಗೈದಳೊ ಧರಾವನಿತ ಭವನದು ।

ದ್ವರಣೆ ಗೈವರನಕ್ಕೆ ತೋರ್ದುದಖಿಲ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದಮಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ || (14)

ಜಯ ಹಂಸ ಸಂಸಮಪಯೋಗಿ ಜೀವನಭದ್ರ ।

ಜಯ ಸಿಂಧು ಜೀವಸಮುದಾಯದ ವಿಲಾಸಕರ ।

ಜಯ ಪುಣ್ಯಕಾಲಿ ಫಲಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸಾಧನನೆ ಜಯ ದುರ್ಗಸಾಧ್ಯಹರನೆ ||

ಜಯ ಸದ್ಗುಣಶ್ರೇಣಿ ಶ್ರೀಕರನೆ ಶುಭಕರನೆ ।

ಜಯಯನುತ ಕಮಲಾಗುಣಕರಂ ನೈವತಿಯಂ ।

ದಯಾದಿಂದ ಪೂಗಳ್ಳವಾಂಧರಂತೆ ಭೃಂಗಾಳ ಸಲ್ಲುಲಿತದಿಂದೆಸೆದವೂ || (15)

ಅಂಬರದ ನಿರ್ವಲತೆಯಾಗೆ ಹಂಸೋಲ್ಲಾಸ ।

ಮಿಂಚಿನಿಸ ಜಂದ್ರಕಾಂತಗಂ ಪ್ರವಾಹಳು ।

ಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ಳೆತರಲು ಕೋಕನದ ವಿಭವದೋಳ ಭೂಜಿಕ್ರಂ ನಲಿದವು ||

ಸಂಭ್ರಮಿತ ವಾಹಿನೀ ಮೈಶ್ಯದ್ಯು ರಮಣೀಯಾ ।

ಕಂಭಪ್ರಪ್ತು ಮಲ್ಲಿಗಗಳೈಸಿರಿ ಟರ್ಪಿ ।

ತಂಬುದಾಪಾಯದೊಳಗಖಿಲೇಚ್ಛಸಾಧನಗಳಾದುದಾ ಪರರಕಾಲಕೇ || (16)

ಸಂಸಿಜೋದ್ಭವನಂತೆ ಹಂಸಾನುವರ್ತಿಸಿದೆ ।

ಸರಸಪಾಂಚಾಲನೋಲ್ ಪದ್ಮಿನೀಯನುಸರದೆ ।

ವರದಪೋಲ್ಲಾಸದಿಂದಾರು ಯೋಗಿಯಿಂದದಲೆ ಸಕಲ ಕಾಲುಚ್ಯುಹರದೆ ॥

ಹರಿಸಾಮಮಂಜಂತೆ ನೀಲಕಂಠದ್ವೀಪ ।

ಕರದಕ್ಷಿಣೆಂಬಂತೆ ಮೆರೆದುದು ಕರತ್ನಮಯ ।

ನಿರತಂ ಸರಸ್ವತೀ ಪ್ರೇಭವದಿ ಸತ್ಯವಿಯ ತೆರೆದಿ ರಾರಾಜಿಸಿದುದು ॥

(17)

ಅತಿಮನೋಹರಕರತ್ನಮಯದುವನು ಮೌ ।

ರುತಿ ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿಜನರೊಡವೆರದು ಕಾರ್ಯ ಸಂ ।

ಗತಿಯ ಕಪಿರಾಜನೊಳು ಬೇಳೆ ಸಾಧನಗೈಯಲೈತಂದನೊಲವಿನಿಂದಾ ॥

ಸತಿಯರೊಳು ಸಲ್ಲಾಪಮೆಸಗುತ್ತಂತವರದಿ ।

ರತಿಯಿಂದಮಿದು ಭಾಸ್ಯರತನಯನೀಪಾರ್ತೆ ।

ಹಿತವಾಗಿ ಬೇಗ ಪೂರಮಟ್ಟು ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿಯೆ ಬೆಸಗೊಂಡನು ॥ (18)

ಯೇನಿರಚ್ಚರಿ ಕಪಿಪ್ರವರರಲ್ಲರೂ ಸಮಯ ।

ದಾಸಂದವಿಭವಮನ್ನುಳಿದು ಸಂಗತದಿಂದ ।

ದೇನು ಕಾರಣ ಬಂದುದಾಯಿತೆನಲ್ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳು ಮರುತನುತನು ॥

ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾದ ಕತದಿಂ ಬೇಳೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ।

ಮೇನಿಲ್ಲದತಿ ನಿಧ್ನುರಾಂಗತೆಯ ನುಡಿಗಳಂ ।

ತಾನೊರೆಯಲನುಗೈದನಾ ಸಭಾಸದರಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಚ್ಚರಿಗೊಂಬೊಲು ॥

(19)

ಕಾಲದೇಶಂವರ್ತಮಾನಸ್ವರೂಪಗಳ ।

ಮೇಲುಕೀಳುಗಳ ತತ್ವಲೋಚಿತಂಗಳಂ ।

ನ್ಯಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲದಾರೈದು ಮಂತ್ರಾಘ್ನೇಕಪರನಾಗಿ ಲೋಕವನ್ನು ॥

ಪಾಲಿಸುವನಾವನವನೆಂದಿಗುಂ ಸಿರಿಯು ಸಂ ।

ಚಾಲಿಸದೆ ನಿಲುವುದತಿ ಮತ್ತ ಪಾನಾಸಕ್ತ ।

ಶೀಲನಾದವಗರನುತನ ನಿಲವದೊಂತಕಟವಾಡನುಗಳ್ಳುವದೊಂತು ॥

(20)

ತಿಳಿದು ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯ ಸಂಗತಿಯನಾಳ್ವನೆಗೆ ।

ತಿಳುಪಿ ರಾಜಾರ್ಥ ವ್ಯರ್ಥವನ್ನೈದದಂದದಿಂ ।

ಮಳುವುವಂ ಬುದ್ಧಿಯುತನಾದ ಸನ್ಮಂತ್ರಿಯವನುಳಿದು ನೈಪಚಿತ್ತವಿಡಿದು ॥

ಋಷಿಸುಣರೊಡವೆರದು ಕಾಲವಂ ಕಳೆವನಾ ।

ಸೆಲದ ವಿಪ್ರಂಗೆಂತು ಗೆಲುವು ಸಮನಿವುದರಸ ।

ಸುಲಭಮೆನಿಸುತ್ತಲಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಂ ಹಿತಕರವನುಸುವೆನಾಲಿಸುವುದೊಲಿದು ॥

(21)

ಘಟ್ಟಬೆಟ್ಟಗಳೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಾಯಾರಿ ಕಂ ।

ಗೆಟ್ಟು ಕಾಕರವಟ್ಟು ವೇರಡವಿಯಲಿ ತೊಳಲಿ ।

ಪಟ್ಟಪಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರದು ಸುಖದೊಳು ಬೆರದು ಮಾಡಿದುಪಕ್ಕತಿಯ ಮರದು ॥

ಬಿಟ್ಟಾತ್ಮಹಿತವನ್ನೈಕಿರಂಜನೆಗೆ ಮನವ ।

ಕೊಟ್ಟು ಕೃತಘ್ನತೆಯನಾಂತನಿಹಪರಮೆರಡು ।

ಕಟ್ಟುವುದೆನುತ್ತರಿಯದಾದರೇಂ ಬೇಳುವದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದುದು ॥ (22)

ಹಿತವನಾಚರಿಸಿದರನೆಂದಿಗಂ ಮರೆಯದಲಿ ।

ಮತಿಯೊಳುತಿಳಯದೇವತಾಕಾರಮೆಂದರಿತು ।

ಸತತ ನಾವು ಸೇವಿಪುದು ಸಾಧುಜನಸಾಮಾನ್ಯಧರ್ಮ ಭೂವಿಾತಳದೊಳು ॥

ಸತಿಸುತಾದಿಗಳು ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪದವೆ ।

ಕ್ಷೀತಿಯ ಸೆಳೆದತಿಬಳನೆ ತರಿದು ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು ।

ಕ್ಷೀತಿಪತಿಯ ಕನಸಿನೊಳು ಸ್ಮರಿಸದಿಪ್ಪದಿದಾವ ನೃಪನೀತಿ ಕಪಿವರೇಣ್ಯ ॥ (23)

ಹರುಷಂ ವಿಷಾವಂಗಳೊಂದಲ್ಲ ದೆರಡಿಲ್ಲ ।

ಕರಿರವಾತ್ರಂ ಭೇದಮೆನುತ್ತಗ್ಗಿಸಾರ್ಥಿಯೊಳು ।

ಕರವಿಡಿದು ಭವದೀಯಾಶತ್ರುಸಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖವನಿತ್ತು ॥

ಭೋರೆ ಚಿತ್ತದನುತಾವದಿಂದಿರುವದಂ ತಿಳಿದು ।

ಪರಿಪುಯ ಸುಖವನನುಭವಗೈವ ವಾಂಛಿಗೇಂ ।

ತೆರವಿಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ತಮೊಪ್ಪಿದುದು ಕಪಿರಾಜವೆಸರದೂಣಯಮಾಂತ್ರಾದು ॥ (24)

ಸಲಹದೊಡೆಯಂಗೂದ ಪಲವಗೆಯ ಸಂಬಾಧ ।

ದಾಲಿ ತನ್ನದೆಂದರಿತು ಉಚಿತಮೆನಲೆಚ್ಚರಿತು ।

ಕಲಿತುಪಾಯಗಳೆಸಗಿ ಕಾರುಣ್ಯಗಳು ತೊಲಗಿ ಪೋಗುವಂದದೆ ಮಾಳ್ವುದು ॥

ನೊದಿ ಸಜ್ಜನಕೃತ್ಯ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮಪಹೃತ್ಯ ।

ಕಲಿಧರ್ಮಮನುಸೃತ್ಯ ಕಲಿತೆವೆತ್ತುದು ಸತ್ಯ ।

ವಲಭಾವತಿ ರಘುವತಿಯ ಹಿತವೆ ಚಿಂತಿಸದಿರ್ದಡೆಂತಹುದು ಸುರ್ವೇಮವು ॥ (25)

ಮಾರನಂಬಿನ ಮೊನೆಗೆ ಮರುಗಿ ದುಮ್ಮಾನದಿಂ ।

ನಾರಿಯಂ ನೆನೆಸೆನೆದು ನಡುಗುತಿರೆ ಚಿತ್ತಕುಂ ।

ತೋರಲೇಚ್ಛತ್ಯೋಪಮದನು ಸಮೃತ್ತಗೊಳಪರಾರಂಟು ಮೂಲೋಕದಿ ॥

ನೀರು ಪೋಗದ ಮುನ್ನಲೀರಿಯಂ ಬಲಗೈದು ।

ದಾರಮತಿಲಿಂ ಬದುಕಲಧಿಕಮಲ್ಲ ದಡೆ ಕೈ ।

ಶೋರಶಮುಷಿ ಯಶಕಾಂತಾಂಗಲೇವಮುಷಿ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಪುನಿಯಾ ಜೀಯಾ ॥ (26)

ಕೃತಸುಕೃತಪರಿಪಾಕಫಲರೂಪ ರಾಮಮೂ ।

ರುತಿಯಾ ನಮಗಬ್ಬಿದುದು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮಬ್ಬಿದುದ ।

ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಪೋಗಾಡಿ ಮಗುಳಪಯಾಕವ ಕೂಡಿ ಕಾರ್ಪಣ್ಯತೆಗಳ ನೋಡಿ ॥

ಕ್ಷೀತಿಯೊಳಂ ಬಾಳ್ವೊನು ಸತ್ಯಮಾಳ್ವರೆ ಭಾನು ।

ಸುತನ ಕುಲ ಪರ್ಚೆಗೆಯು ಸರ್ವರಿಗೆ ಒಚ್ಚಿಗೆಯು ।

ಪತಿಯುಪ್ಪದೆಂದೆನು ಬೇಳ್ವದಾಲಿಸಿ ಮಾತ ಕಾಯ್ದುಕೋ ಪ್ಲವಗನೇತಾ ॥ (27)

ದೊರಕೆದ ಸಮೃದ್ಧಿಗಂ ಸುಹೃದನುಗ್ರಹವೆ ಫಲ ।

ನರದೇವ ಗಿರಿತಟದಿ ನೀರದಾಪಾಯವಂ ।

ಪರಿಸುತಮಿರಲಾದುದೀಗ ಕಾರ್ಯದ ಸಮಯ ಶರದಾಗಮಾಡಿ ಜೀಯಾ ॥

ಸ್ಮರಿಸುವದಕೆಂ ಮುನ್ನ ಪೋಗಿ ರಘುಕುಲರನ್ನ ।

ಪರಮಪಾವನ್ನಪಾದವ ಕಾಂಬಾದದು ಜೆನ್ನ ।

ಕರುಣಾಂಬುನಿಧಿ ತಪ್ಪನೇಣಿಸದೆ ಪೊರೆವ ತನ್ನ ಪೊಂದಿದವನೆಂದು ನಿನ್ನ ॥ (28)

ಮತಿಯಾತನೆ ಕೇಳ್ ಮೂರುಲೋಕಮಂ ಸೃಜಿಸಿ ಮಗು ।

ಳತಿಕಯದಿ ಪೊರೆದು ಮತ್ತುಪಸಂಹರಣ್ಣೆಗೈವೆ ।

ರತಿಬಲಾಢ್ಯರೆನುತ್ತಮರಿವುಂಟು ಭವದೀಯ ಮಾನಸಕೆ ಮೇಣವರಿಗೆ ॥

ಇತರ ಸಾಹಾಯ್ಯದಿಂದೇನಹುದು ಕಾಲಸಂ ।

ಗತಿಯಾನನುಸೃತಿಗೈವಡವರು ಮಾನವರಂತೆ ।

ರೈತಿಯೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಸರೆಂಬುದನುಭವಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕಂಡಿರ್ಪದರಸೆ ॥ (29)

ಬೇಗ ರಘುವರನೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಕೋಪಾವೇಶ ।

ಮಾಗದಂದದಿ ತಿಳುಪಿ ಕೊಳಲುಚಿತ ನುಬದಾಂಬ

ದಾಗುಹೋಗುಗಳಲಾಂ ಬೆರೆದಿದ್ ಕತದೊಳಂ ಭಯವು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳನು ॥

ನೀಗಿತೋರ್ವದನೆಲ್ಲ ಬಿತ್ತರಿಸವೇಳ್ವಾನು ।

ದಾಗಸವ ಚಿತ್ತದೊಳಗಿಡದೆ ಸಂತತಿಗಧಿಕ ।

ಮಾಗಿ ಭವಮೊದಗುವಂತಾಳೋಜನಂಗೈವುದೆನುತ ಮೌನದೊಳರ್ವನು ॥ (30)

ನೂರಕೊಂದೊಂದೇಣಿಕೈದಾಣೆಮಾತ್ತುಗಳೆ ।

ಸಾರಂಗವಾಂತ ಮಾರುತಿಯ ವಚನಗಳಿಂದ ।

ತೋರಸಂತೋಷ ಮೈದೋರಿ ಭಾಷ್ಯರತನಯಾನ್ಯತಂದು ಬಗಿದವ್ವುತ ॥

ಧೀರರಗ್ರೇಸರ ಭವದ್ವಾಕ್ಯದಮೃತದಾ ।

ಸಾರದೊಳಗಾಳ ಶಾರೀರ ಸೌಖ್ಯಾನಂದ ।

ಪೂರದೊಳ್ ಮುಳುಗಿ ಮುಂಗಾಣದಿದೆ ಮಾನಸಂ ಧ್ಯಾನಿಸುವಡೆಂದೆಂಬೊಲು ॥ (31)

ದೊರೆದವರು ಹಿತವನಾಚರಿಸುವರು ಬುದ್ಧಿಗಳೆ ।

ನೋರೆವ ಜನ ಸಿಲ್ಕುರೊಂದೆಡೆಯ ಮತಿ ಹಿತಮೆರಡು ।

ಬೆರೆದವರು ಸಮನಿಸುವದತಿಕಯವು ರುಚಿರೋಗಹರವಾಗಿ ಕಂಗಳೊಳುವ ॥

ಪರಮವೈವಧಿಯು ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯಪರಪಾಕದಿಂ ।

ಮರುತಾತ್ಮಭವರೂಪದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ।

ಪೊರೆವುದೆಂದಾನಂದಗೊಳುವೆನಿದು ಮದ್ಭಾಗ್ಯಭೇಯದ ಕೃಪಾಸ್ವದವಲೆ ॥ (32)

ಬಲವರಿದು ವಿನಯಸನಯಗಳಿಂದಮುಪಚರಿಸಿ ।

ಜೆಲುವೆನಲ್ ಜೆಲುವು ನೀಚಗಳೆನ್ನಲತಿನೀಚ ।

ನಿಲದೊಳಲ್ಲಮೆನುತ್ತಮಿರುವರಾದರಂಭರಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೃಪರೆಡೆಯೊಳು ॥

ಬಲುಸರೆದ ನುಡಿಗಳಿಂದಾಡಿ ಕಾರ್ಯವ ನೋಡಿ ।

ಗೆಲವ ತೋರಿಸುತೆಡೆರ ಪಾಠಿಸುತ ಮಂತ್ರಿಗಳೆ ।

ಕುಲಶಿಖಾಮಣಿ ನೀನೆ ಮದ್ವಂಶಮುಂ ಭವದ್ವಂಶಮಲೈ ಕಪಿಲಲಾವ ॥ (33)

ಎನುತ ಮಾರುತಿಯ ಬಹುವಿಧದಿಂದಮುಪಚರಿಸಿ ।

ದಿನಕರಾತ್ಮಜ ರಾಜಕಾರ್ಯದಾಳವ ತಿಳಿದು ।

ವನಚರೋತ್ತಮರ ಕರೆದಾಜ್ಞಾಪನೆಯನಿತ್ತು ಚತುರಬ್ಧಿಪರಿಯಂತದ ॥

ವನನದೀಗಿರಿತಟದರ್ಶಿ ಕಪಿಯೊಳಪರ ।

ಮನದ ವೇಗದಬೈದಿ ಕರೆತರುವುದೈ ಪತ್ತು ।

ದಿನಕೆನ್ನ ಪೊರೆದರೊಳಾವನುಳವರು ರಾಜದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯೆವ್ವನು ॥ (34)

ಸಮಯಕೊಡಗಿಡೆಮ್ಮ ಸಮನೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವೆ ।

ಮಮತೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಂದಡವರ ಶಿಕ್ಷೆ ಬೇಗ ।

ಕಮನಿಗೊಪ್ಪಿವೆನೆಂದು ಕಪಥಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಪಿವರರಿಗರೂಪಿ ಕಳ್ಳುವೆ ॥

ಸಮದಗಡಗರ್ವಸರ್ವಂಕಷ ಪ್ಲವಂಗಮರು ।

ಶ್ರಮದಿಂದ ನಾಲೈ ಸೆಗೆ ರಾಜಶಾಸನವಿಡಿದು ।

ಗಮಿಸಿದರು ತರತರದ ವೇಗಲಾಂಛನಜಾಂಘಿಕೋತ್ಕರ್ಷ ಗಮನವಿಡಿದು ॥

(35)

ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದ ವದುಳದಿಂದಲಿ ಪೋಗಿ ।

ಸುಕುಮಾರಚಿತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದರಸನಂ ।

ಯಾಕುತಿಯಿಂ ಕಾಣ್ಪಂತೆ ಮಾಳ್ವ ಭಾರಂ ನಿನ್ನದೆನುತ ಮಾರುತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ॥

ಸಕಲಮಂತ್ರಿಗಳುಗಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟು ಸೂರ್ಯಸುತ ।

ನಖಿಲಸಂಪದಸುಖವನನುಭವಿಸಲರಮನೆಗೆ ।

ಸುಕರದಿಂ ನಡೆತಂದ ರಘುವಲ್ಲ ಭನೆ ಪದವ ನೆನೆವು ತಾನಂದದಿಂದ ॥

(36)

(ಸಂಧಿ 13 ಕ್ಯಂ ಪದ 539.)

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ತಾರೆಯನುನಯಾದಿಂದ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ।

ದಾರುಣಮನಂ ಕೃಪಾಸಂರಮಯವೆಂದೆನಿಸಿ ।

ಸೂರಿಯನ ಸುತನನುಪಜಂಸಿ ರಾಘವನಡೆಗೆಕರದೊಯ್ದ ಸನ್ಮಾನದೆ ॥

೨ದ ॥ ವಿಮಲಾಂಬರವನುಟ್ಟು ವಿವಿಧಸೊಬಗಳವಟ್ಟು ।

ಭ್ರಮರಾಳಕಾಳಯೊಳು ನವಸುರಭಿಮಲ್ಲಿಕಾ ।

ಸುಮಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ವಿಧುಮುಖಜಂದ್ರಭಾಸಮಂ ಜೀರುತಂಜೆಯಗಮನದಿ ॥

ಸಮತುಕರಿನತ ದಿಗುಸಮಾಹಗಳನಾ ಶರ ।

ದ್ರಮೆ ಬರಲ್ ಕಂಡು ರಾಘವಗೆ ನಿಜವಲ್ಲಭೆಯ ।

ಮಮತೆ ಪುಟ್ಟಿಲ್ಲ ನುಸನೊಡನೆ ಬೇಳುವ ವನೋರಥವ ಕೇಳದ್ರಿಜಾತೆ ॥

(1)

ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ನಸುನಗೆಯ ಮಗುಳೆ ವಿಕಸಿತಕನ ।

ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ನಯಕಗಳ ಮತ್ತಹಂಕಯು ಗಮನ ।

ದುಲ್ಲಾಸಮಂ ಬಿಸಿಲ್ವಕ್ಕಿಗಳು ವೃತ್ತಕುಜಯುಗದ ದೆಡೆಗುಗಳ ರಜೆಯು ॥

ಜಿಲ್ಲ ಭೋರ್ವೊರವ ಭೃಂಗಾಳ ತಂಗಾಳ ಸ್ತುರ ।

ನುಲ್ಲಸಿತಸಿಂಹನಿಯ ನಿಷ್ಕರವ ತೋರುತುತ ।

ಮೆಲ್ಲಿಯುಂ ನಿಲವೀಯದಟ್ಟುವದನೆಯ ರತಿಯನೀವ್ರತಿದೆಯೇನುಪಾಯ ॥

(2)

ದಾರಿಣೀಪತಿಗಳ ಸಮಗುಡೊಳ್ಳ ಕಾರ್ಯಸಂ ।

ಭಾರಂಗಳನುಗೈದು ನಿಜವನೋರಥಗಳನು ।

ದಾರಮನೆ ಪಡೆದವರು ನಿಯತ್ನದಿಂದಾವು ನಿರ್ಜನಸ್ಥಾನವಿಡಿದು ॥

ಈ ರಾತ್ರಿಗಳ ಕಳೆದು ವಿವಿಧ ಸಂತಾಪದ ವಿ ।

ಕಾರಗಳನುಭವಿಸಿ ಮುಂದೆ ಸಂಪಾದಿಸುವ ।

ಕಾರಿಯವದೇನುಂಟು ಕಪಿಯರಸನೊಳು ನಂಟದಾಯ್ತು ಕನ್ನಡಿಯಗಂಟು ॥

(3)

ಸತಿಸುತರವೆರದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೈಭವದಿಂದ ।

ಮತಿಮಂದತೆಯೊಳ್ ಮೃದು ಪಾನಾಂಗನಾಂ ।

ರತಿಯಿಂದ ಮಂದಸೌಖ್ಯಾತಿಶಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರ್ಪ ಸುಗ್ರೀವನತಿರ್ದರ್ಪದಿ ।

ಹತ್ತವೈರವಾದ ಬಳಕಾರ ಬೆಸಗೊಂಡರೇನು ।

ಹಿತಮದಾರಿಂಗೇನು ತನ್ನ ಸುಖ ಲೇನಂಬ ।

ಮತವನಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯತನದಿಂದಮೊಂದೇನಿಸದಿರ್ಪ ಗೃಹದಿ ॥

(4)

ಮೊದಲೆ ಕಪಿಗೈರ್ವರ್ಯಾ ಸ್ತ್ರೀಸಮೃದ್ಧಿಯಾ ಪಾನ ।

ಮದವು ಮಸ್ತಕಕಡೆರೆ ಮದನಾರಿಯಾಗೆ ತನ ।

ಗಿಡಿರಿಲ್ಲ ಮೆಂದರಿದನಲ್ಲ ದೃಢರು ಮಾಡಿದುವಕಾರಗಳನೇನಿವನಿ ॥

ಸುದತಿಯರ ಮೇಳದಲಿ ಸುಖಕರ ವಿನೋದದಲಿ ।

ಮುದವೆತ್ತು ಮನವ ಮದನಾಗಮೋದ್ಧತೆಗೈಯಾ ।

ತುದಯಾಸ್ತಮಯಮೆಂಬ ಭೇದಮೆಳ್ಳೆನಿತಿಲ್ಲ ದಲ್ಲಿ ಸುಖಮಿರ್ಪನನುಜ ॥

(5)

ಜಗತಿಯುದ್ದಂಡರಣಪಂಡಿತ ಸುರೇಂದ್ರಸುತ ।

ನಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದೀ ರಾಜ್ಯ ತನಗೆಂತಡಿಸಿತೆಂಬ ।

ಬಗೆಯನರಿಯದೆ ಪೋದ ಬಾಲಿಕತೆಗೊಳ್ಗಾಡನುಪಕೃತಿಯನೇನಿಸದಾದ ॥

ಸುಗುಣಿ ಗುಣಗಳನೇನಿಸಿ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ।

ಲಗಿಮನರಿವನಿ ಭೃಂಗಸಾರಸಾರ್ವೋದಕಂ ।

ನೋಗನಾಂತರೀತಿಯೊಳ್ ಭೇಕಂಗಳೇನರಿತು ಸಂಭ್ರಮಂ ಗೊಳ್ಳುವವೆನಿತು ॥ (6)

ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಾನುಮತನಿಗವಾಗಮಂಗಳರಿ ।

ದಾತನಾದಡೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೇನಿಸಿ ಭಯದಿಂದ ।

ಸೀತಾಂಗನಾನ್ವೇಷಣಂಗೆಯ್ದು ಹಿತಮತಿಯೊಳ್ ಮೃ ಸ್ತುರಿನುವನಾವಗಂ ॥

ನೀತಿರೀತಿಗಳುಳುದ ಪ್ಲವಗಂತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ।

ರೀತಿ ಸಂಭವಮಹುದು ಮಳೆಗಾಲಮಂ ಕಳದು ।

ಪಾತಕದ ಮತಿದಳೆದ ಬೆರರುಪಕೃತಿಯನುಳುದು ಬರ್ಚಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗಮುಳುದು ॥

(7)

ಸಾಮದಿಂದೊಡಬಡಿಸಬಹುದು ಸಜ್ಜನರುಗಳ ।

ಕಾಮಿತವನಿತ್ತೊಡಂಬಡಿಸಬಹುದಧರ್ಮರ ।

ಸ್ವಾಮದಾಂಧರ ದಂಡನೆಗಳುವ ದುರ್ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನ ಭೇದೋಪಾಯದಿ ॥

ಪ್ರೇಮಗೊಳಸುವಡಕ್ಕು ನಾಲ್ಕುಪಾಯಗಳುಳುದು ।

ಕಾಮಾಚರ ವನಚರಂ ನಡಿದರಪಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ।

ನೇಮವನಗಿಲ್ಲ ಮುಂದೊಗೈವುದಿದಕೆಂತು ಬೇಳುಪಾಯಗಳ ಸೊಲ್ಲ ॥ (8)

ಮಾಡಿದುವಕಾರಮಂ ಮರಣಾಂತಮೇನಿಸಿ ಹಿತ ।

ಗೂಡಿ ಸುಖಕಲ್ಪಂಗಳೊಂದೆನಿಸಿ ಭೇದಮಂ ।

ಮಾಡದನುಡಿನ ತನುವ ತೆತ್ತು ಬಾಲ್ಯಾತನವ ಪುರುಷರೊಳಗುತ್ತವನಲೆ ॥

ಕೇಡನೇನಿಸುತ ಕೃತಕ ವಚನರಚನೆಗಳಂದ ।

ಮಾಡಿದುದ ದಿಟಮೆನಿಸದಂಬರಕುಸುಮದಂತೆ ।

ಮಾಡುವವ ಪುರುಷಾಧಮನನುತ್ತ ಬೇಳುವರು [ರಿ ತು] ನೀತಿಜ್ಞರು ॥ [ಸ ತ ತ] (9)

ಮನುಜರಿಗಿದು ನೀತಿ ಮತ್ತೆ ತಿರ್ಯಗೋನಿ |

ಗಿನಿತು ತತ್ವ ದೂರ ತೋಪಾಸರ ಭಕ್ಷಣಂ |

ಮನುಮಥವಿಕಾರ ಮುಖ್ಯಾಸೇವ್ಯಮೆಂದಿನಿವುದದನೇನಿಸಿ ಫಲಮದೇನು ||

ಯೆನಗೆ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತು ವರುಷಾಸಮಯ ಪೋದು |

ದಿನಿತಾದರೂ ನೆನೆಯದಾದ ನಿಜಮಿಲ್ಲಾ ದ |

ಗಿನಿತೇನು ದಂಡನಾಯೋಗ್ಯನಲ್ಲದೆ ನೇಹಕನುಚಿತಂ ಸುಗ್ರೀವನು || (10)

ಮಿತ್ರವಂಚಕ ಸಾಧುಮಾರ್ಗದೂಷಕ ತನ್ನ |

ಗೋತ್ರಾಪಕಾರಕ ಕಠಂ ದುಷ್ಟದುವರ್ಚನ |

ಮಾತ್ರಾನುಕಾರಿಗಳ ದಂಡಿಸುವುದಿದು ನೀತಿಯಾದರೂ ಭೂತಳದೊಳು ||

ಮಿಥ್ಯವದೇಶಿ ಕರಣಾಗತ ಮಹಾಭೀತಿ |

ಮಿತ್ರಸ್ಥರನಿತಾಪಕೃತಿಗೈದರೂಂ ಕೃಪಾ |

ಪಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಾಯೋಗ್ಯರಲ್ಲವೆನುತಂ ಧರ್ಮಕಾಸ್ತ್ರಾನುವಾತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ || (11)

ಮದಮತ್ತ ಬಲಿ ಕೃತಘ್ನಂ ಬಲೀಮುಖಕುಲದ |

ಲುದಿಸಿದತಿನೀಚಂ ವರಾಕನಾತನ ಮುಂತೆ |

ನದದಿಟ್ಟು ಧರಣಿಸುತೆಯನ್ನರಸಲನುಗೈವುದೆನುತ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಮನದಿ ||

ವುದಿದ ರೋಷದೊಳೊರೆದು ಮಗುಳಿಂದ ಕಪಿಯು ಸಂ |

ಪದದೊಳತಿ ಕೃಪಣ ಮರಯೋಕ್ಯರೆಂಬುದ ಚಿತ್ತ |

ಸದನದೊಳ್ ಸ್ಮರಿಸದಾದವರಾರು ನೋಡಿದೈ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದುರಾರಾಧ್ಯನ || (12)

ಕರಣೆಂದೆ ನೀನಲ್ಲದೆನಗೆ ಬೆರತೆಂದೆ |

ಸುರಪಸುತನಂ ಕೊಂದೆ ಪೋದ ಸಿರಿಯಂ ತಂದೆ |

ಹರಣಭರಣಂಗೆಯ್ದುದೊಂದಾದರೂಂ ಮನಕೆ ತರದಾದ ಪ್ಲವಗನಕಟ ||

ವರುಷಾಸಮಯ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳೊಳೊಳಗಿದುರ್ |

ಬರುವುದೆಂದಾಂ ಬೇಳ್ವ ಕಳಾಪಲಾ ಪರಿಗಳಂ |

ಮರದನಹಹಾ ಜಲಧಿಕೃತಹೋಮದಂತಾಯ್ತು ಮಾಡಿದುವಕಾರಮಕಟ || (13)

ಆದೊಡೊಳ್ಳುತುಗುಣಗಳೇನಿಸಿ ಫಲವೇನಿಹುದು |

ಸಾಧಿಸಲಸಾಧ್ಯಮೇನಿಹುದು ಸಾಮಿತ್ರಿ ನೀ |

ನೈದಿ ಕಂಡಾ ದುರಾತ್ಮನಿಗೀ ಪರಿಯನೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸದಲಿಚ್ಚೆರಿವುದು ||

ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಸುಬಾಹುಮಾರೀಚದುಷ್ಟವೈ |

ರಾಧಬರದೂಷಣತ್ರಿಸರ ಮುಂತಾದವರು |

ಪೋದ ಹಾದಿಯನೇಕೆ ಬಯಸುವೆ ದುರಾರಾಧ್ಯತೆಯೊಳಾರು ಬಾಳ್ವರಕಟ || (14)

ಕನಕಪುಂಖಾನ್ವಿದಕಣೆ ಯಾವುದಗ್ರಜನ |

ತನುವ ಕೊಂದುದದೀಗ ನೋಡುತ್ತ ಮಿದೆ ಬೇಗ |

ನಿನಗೈಯನಾದವನ ಪೊರೆಗೆ ಕರದೊಯ್ದಿಡುವರಿದಿರ ನೋಡುತಮೆಸದಿದೆ ||

ಮನದ ಜಂಜಲಮುಳುದು ಪತಿತಾನ್ಯತಿಯ ಸೂ |

ಜನೆಯ ಮಾಡದೆ ಪೂರ್ವದುಪಕೃತಿಯ ಜಿನ್ನಾಗಿ |

ನೆನಸಿ ತನುವಂ ನಿಲಿಸಿಕೊಂಬುದೆಂದಾ ಹೃದೊಳೊಸುರ್ದವುದು ಮತ್ತೆ ಕಪಿ || (15)

ಇನಿತು ವೇಳದಡರಿತು ಕಾರ್ಯೋಪಯೋಗಂಗೆ ।

ಳನುಗೈದು ಬಂದು ಸೀತೆಯಾನರಸಿ ನೆಲೆಯನರಿ ।

ದೇನುಗುಸುರ್ದರೊಬ್ಬತಲ್ಲ ದಡೆ ತಮ್ಮಣ್ಣ ನಿರ್ದೇಡೆಗೈದಲದುವೆ ಲೀಸು ॥

ಯೆನುತ ವೇಳುವುದೆಂದು ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿ ।

ಗನಿತರೊಳ್ ಕೂಪಾನ್ನಿರುದ್ರನಂದದ ಕೋಪ ।

ಘನತೆಯಿಂದಣ್ಣ ನೋಡನಾಗ ವಿಜ್ಞಾನನಂಗೈದನೆತಿರೋಪದಿಂದ ॥ (16)

ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ವೇಳುವ ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಕರವು ।

ಕೋತಿಗೇತಕೆ ಜೇಯ ಮುಂಬುದು ಕಾಲ್ಪಿಡಿದು ।

ಭೂತಳಕ್ಕಪ್ಪಳನೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಕರುಳ್ಪುಂಡೆಗಳನು ಭೂತಗಳಗಿತ್ತು ॥

ಪಾತಕನ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಪಿರಾಜ್ಯವುಂ ಸುಖ ।

ವ್ರಾತಮನ್ನಂಗದಕುಮಾರಗೊಲಿದಿತ್ತು ಸಂ ।

ಜಾತಹರ್ಷದಿ ಪ್ಲವಗಬಲವನೊಡಗೊಂಡಾನು ಬರುವೆ ಪದಪದ್ಮದೇಗೆ ॥ (17)

ಯೆಂದು ಕಡೆಕೋಪದಿಂದೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ರಘು ।

ನಂದನಂ ಪೊರಡುವದ ನಿರ್ದೈಸುತಮಾತ ಕ್ರೋ ।

ದಾಂಧತೆಯೊಳಾತನಂ ಗಣಿಸದರೆ ನಿಮಿಷದೊಳು ಕಪಿಕುಲಾಧಿಪನ ಪಿಡಿದು ॥

ಕೊಂದಲ್ಲ ದುಳಯ ಕರಣಾಗತನ ಸಂತತಿಯ ।

ನಂದಿಸಿದರೆಂಬ ದುರ್ಯಶ ಸೂರ್ಯವಂಶಕುಂ ।

ಬಂದಲ್ಲ ದಿರದೆನುತ ತಿಳಿದು ಕರುಣಾವನಧಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಂತೆಂದನು ॥ (18)

ಜಲಜ್ಯೋತಿಯನನುಭವಿಸುತೆಡರಡಸಿದರೆ ।

ತೋಗಿ ಕುಮಾದಿನಿಯೆಡೆಯೊಳುರಳಿದು ತನ್ಮಿತ್ರ ।

ನೋಲುವೆಯಿಂ ಸಿರಿ ಬಂದರೆಂದಿನಂದದೆ ಕಮಲಗಳ ಪೊರೆಗೆ ಬರೆ ಭೃಂಗಕೆ ॥

ಸಲಿತದಿ ಸರ್ವಸ್ವವಿತ್ತು ಸಂಭಾವಿಸುವ ।

ರಲೆ ಮಹಾಪುರುಷರಾಶ್ರಿತರ ಗುಣದೋಷಗಳ ।

ಕಲನಿಗೊಳ್ಳದೆ ಕಾಯ್ದ ನಿಜಕೀರ್ತಿಯಂ ಸಲಹುಕೊಂಬುದಿದು ನನ್ನಿಯೆನುತ ॥ (19)

ಚಪಲತೆಯು ಚೇಚ್ಚು ಕ್ಷಣಕೊಂದುವರೆ ದುರ್ವಿಷಯ ।

ಲಪನೆ ವಂಚನೆ ಭೀತಿ ಕಾತರಗಳೂ ಭಂಗ ।

ಕಪಿಗೆ ಸಹದಂ ಮಾಡಿದಪಕ್ಕತಿಗಳಂ ಮರೆದು ನಿಜಸದ್ಗುಣಗಳನು ಬೆರೆದು ॥

ವಿಪದಂಗಳಂ ಪರಿದು ವಿನಯದಿಂ ಪೊರೆವಡಿದು ।

ನೃಪರ ನೈಜಂ ಪ್ಲವಗವನ ಬಲ ಮರೆಯೊಕ್ಕು ।

ಕೃಪೆಯ ನವಲಂಬಿಸಿದು ಕೃಪಣಸುಗ್ರೀವನದ ವಂದನೆಗಯೋಗ್ಯನನುಜ ॥ (20)

ವಿನುದುರ್ಗುಣವಿರ್ದರಮ್ಮ ನಚ್ಚಿದ ಬಳಕ ।

ನ್ಯೂನಾಧಿಕಗಳೆನಿಸದವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ।

ಕಾನೆ ಕರ್ತನೆನುತ್ತು ಬಿರುದಾಂತು ಲೋಕಮಂ ಪೊರದಪ್ಪದಿದೆಮ್ಮ ಮತವು ॥

ಭಾನುಸುತನೆಮ್ಮ ಪಾಣಾಯಾಮಾನಂ ಮಗಳು ।

ದೇನಿಲ ಮಂತರಮೆನುತ್ತರಿತು ದಸವು ಜಾ ।

ನೀನಮಪ್ಪಂದದಿಂ ತಿಳುಪಿ ಕರತರವೇಳ್ಕುಮೆಂದೊರೆದನೇಂ ಕರುಣೆಯೊ ॥ (21)

ಸಂತೈಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕಳುಪಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ |
 ಸ್ವಾಂತಾನುರಾಗಮಂ ತಿಳಿದು ಕೋಪಂ ನಿಲದೆ |
 ಮುಂತಕ್ಕೈದಿದ ರೋಷಕಲಾಪಿತಾನನದಿಂದ ನಿಟ್ಟುಸುಗಳ್ ಬಿಡುತ್ತಲಿ ||
 ಪಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡದತಿವೇಗದಿಂದ ಪಥದಿ ತರು |
 ಪಂತಿಗಳ ಕೆಳ್ಳಡುತ್ತ ತೋಳ ಘಾಳಗಳಿಂದ |

ನಂತೋಪಮಿತನಾಗಿ ಪದಘಟ್ಟಣದಿ ನೆಲನನದುರಿಸುತ್ತಮೈತಂದನು || (22)

ಪ್ರಳಯಜಂಝಾನಿಲಾಟೋಪ ಕಾಲಾನಿಲನ |
 ಚಳಕ ಕಲ್ಪಾಂತಭೈರವನಧಟು ಸಂವರ್ತ |
 ಕೆಳೆಯ ಭಾಸ್ಕರನಾರುಭಟೆಗಳಿಗಿಮ್ಮಡಿಯಂಬ ಕೋಪದಿಂದ ಬರಲಜೇಯಂ ||
 ತಳೆಯ ಜಂತುಗಳೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಕಳವಳಿಸುತಿರೆ |
 ತಳೆದ ಕರಚಾವತೂಣೀರಬಡ್ಕಗಳಿಂದ |

ನಳನಮಿತ್ರನ ತನಯನಿರ್ಪ ಪತ್ತಣದೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದ ಸಾಮಿತ್ರಿಯು || (23)

ಬರುವ ಪಂಥಾನದೊಳ್ ಕಪಿಯ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳ |
 ಸ್ಥೂರಿಸಿ ಪವ್ರೋರದಾಡನೊತ್ತಿ ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತ |
 ಮರಿನಿಕ್ಕಂತನ ಬರುವ ಪರಿಯ ಕಂಡಂಜದರು ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಕಪಿಗಳೆಲ್ಲ ||
 ತರಹರಿನದಲ್ಲ ಕೂಗುತ್ತ ಪಲಾಯನದಿ |
 ತರುತರುಗಳೆಡರಿ ಕೆಚುಕೆರಿದು ಪಲ್ಲಿರಿದಾಗ | [ಯೋಲ್ || (24)
 ಶೂರಲಿದರು ನಗರಿ ಮಾರ್ದನಿಗೊಡಲ್ ಕಲ್ಲೊಲಕಲ್ಲೊಲಮಾಯಾದ್ಧಿ

ಕೆಲರು ಮರಮರಡಿಗಳ ಪಿಡಿದು ಪೊರವಳಯದೊಳು |
 ಕೆಲರದ್ವಿಗಳ ಪಿಡಿದು ದ್ವಾರದೇಶಂಗಳಲಿ |
 ಕೆಲಕೆಲರು ತೆರವಾಯಿಕೋರದಾಡೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾರದಿಡೆಬಲದೊಳು ||
 ಪಲವೆಗಳ ದನಿಗಳಿಂದಂಬರಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯ |
 ಮೊಳಗಿನಂದದಿ ಕೂಗಲಾಗ ಕೋಧಾನಲ |

ಜ್ವಲಿತವಾಗಲು ಸಿಂಹನಾದದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಬೊಬ್ಬರಿವ್ರತಾರ್ಥಹಿಸಿದಂ || (25)

ಭೂಕಂಪನಂಗೊಂಡುವಿಲ ಕಪಿಕುಲಮೆಲ್ಲ |
 ಭೀಕರಕ್ಕಂಜ ಮೂರ್ಛಿತರಾದರಡಿಗಡಿಗ |
 ನೇಕಕೋಪಂ ಪರ್ಚಾತ್ಮತಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನಿಟ್ಟುಸುತಮಾ ನಗರಮಂ ||
 ನಾಕಕೆಂದತಿಕಯದ ಸಾಭಾಗ್ಯದಿಂದಮತಿ |
 ಶ್ರೀಕರಂ ಚಿತ್ತ ಕೆಷ್ಕಿಂಧಮಂ ಕಂಡು ಘೋ |

ರಾಕಾರದಿಂದ ತೋರ್ಪ ಕಪಿಕರಡಿಗಳ ತತಿಯನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು || (26)

ಬರುಘಾಳಯಂದದಿಂದ ಮೊರೆಯುತ್ತ ನಿಟ್ಟುಸುರ |
 ಉರಗಪತಿಯೆಂಬಂತೆ ಬರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿರವ |
 ತರುಣಂ ಕುಮಾರನಂಗದ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ಭಕ್ತಿಮುಂಕೊಂಡೆರಗಲು ||
 ಕರುಣದಿಂದ ಕುಸ್ತೂರಿ ಕಾಕುನ್ಧ ತಿಲಕನುರು |
 ಭರದಿಂದ ಕೋಧವನಾಗಿ ಪತ್ತಣದೆಯೊ |
 ಫುರವದೆಂಬದನು ನಿವೃತ್ಯನೋಡನುಸುರೆಂದು ಬೇಳ್ವ ಬೇಳ್ಕೊಟ್ಟನೊಲಿದು || (27)

ಕನಲಿ ಕೆಡಿಗಳ ನುಗುಳ್ಳ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಪುರುಷ ತಾಂ |

ಕೆನಿಸಿಂದ ಬೇಳಲಂಗದ ಭೀತಿಯಿಂದೈದಿ |

ಜನನಿರಾಮೆಸುಗ್ರೀವರಡಿದಾವರೆಗೆ ಮಾಣಿದು ದೀನಭಾವದಲೊರೆದನು ||

ಜನನಾಥ ರೋಷದಿಂ ಬಂದಿರ್ಪನೆಂದೆನುತ |

ಕನಲಿ ಕೂಗಿಟ್ಟರುಂ ಮದಮೋಹಕೇಚ್ಚರುಂ |

ಜನನಿದಾದುದು ಗಾಢನಿದ್ರಾವಶತೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯನೇನೆಂಬುದೊಂದ || (28)

ಅಂಗದನ ನುಡಿಯಿಂದಮಾಗದಿರಲೆಚ್ಚರಿಕೆ |

ಸಂಗಟದೊಳಾ ಕುಮಾರಂ ತೊಳಲಾತರೆ ಮನುಜ |

ಪುಂಗವಾರ್ಭಟೆಗಂಜಿ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ನಡುಗುತಂ ಕಾಖಾವು ಗಂಗಳೆಲ್ಲ ||

ಕಂಗಾಣದಲಿ ಕೂಗಲುದಧಿ ಭೋವೊರವಂತ |

ಭಂಗುರದ ರೋಷದಿಂದಬಿಳಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾ |

ನಂಗುಂದೈತಂದು ರಾಹಗದನನ ಪೊಕ್ಕು ಕಂಡರರಸಿರ್ಪ ಪರಿಯ || (29)

ಜಡಬುದ್ಧಿಯಿಂದರಸನೆಡವಿಡದ ನಿಬ್ರೆಯೊಳಾ |

ಕೆಡೆದಿರ್ಪನುಘ್ನಡೆದ ವಿಷಮದಾಯಾಸ ಸಂ |

ಗಡಿಸಿರ್ಪದಿದನಾವಪರಿಯ ಸೈವಿಡವೇಳ್ಳುವಣಿಂದಮಪ್ಪದೆನುತ |

ಪೊಡವಿಪತಿಯನು ಚಮತ್ಕಾರ ಸತ್ಕಾರದಿಂ |

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನುತಿಗೈವುತೆಚ್ಚ ರಂಗೊಳುಸಲಂ |

ದೊಡನೆ ನಿದ್ರಾಕಸಾಯಿತ ನೇತ್ರದಿಂ ನೋಡುತಂತೆಂದ ಸಚಿವನೊಡನೆ || (30)

ಆತಂಕಗೊಳುತೆಲ್ಲ ರೂವು ನದಲೊಂದೆಡೆಯ |

ಲೀತಕ್ಕ ಗುಮಿಗೂಡಿ ಮೊಗಮೊಗವ ನೋಡುತ್ತ |

ಭೀತಿಗೊಳುತಿಹುದೇನು ಕಡ್ಡವುಂ ಬತ್ತರಿವುದೆನಲರಸಗಿಂತೆಂದರು ||

ಸೀತಾನಿವಾತ್ತವಿಡಿವರ್ಪರಸುಗಳು ಬಂ |

ದಾತುರದಿ ವಾಲಿಯಂ ತರಿದು ನಿಮಗೈಶ್ವರ್ಯ |

ಜಾತಾನುಮೋದಮಂ ಪಾಲಿಸಿದರೆಂಬುದಿದು ಜ್ಞಾತಮುಂಟಲ್ವಿ ಜೀಯ | (31)

ಆ ಪುರುಷರೊಳಗೊರ್ವನದ್ರೀಂದ್ರ ನಿಭಗರ್ವ |

ಕೋಪದಿಂ ನಗರದೆಡೆಗೈತಂದು ಲಯಾರುದ್ರ |

ತಾಪಗೊಳುಪಂತೆ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಿಂದಬಿಲ ಕಪಿಕುಲರ ದಹಿಸುತ್ತಮಿರುವ ||

ಈ ಪರಿಯನುರಿಗೆಚ್ಚ ರಿಸಲಕ್ಕಮೊ ಜೀಯ |

ರೂಪಾಂತ ಸಮವರ್ತಿಯಲ್ಲದವ ನರನಲ್ಲ |

ವೀ ಪುರೀಜನರ ನಿಂ ವಿಪದದಿಂ ಬೆರದೆಗೆದು ಕಾಯ್ವರಾರೈ ಜಗದೊಳಾ || (32)

ಅದಗಿಂದಮೆಚ್ಚ ರಿಸವೇಳ್ಳಾದುದೆಂದು ಬೇ |

ಳ್ಳದಾಭುತದ ಹೃಜ್ಞಾಂನಿಭವಾಣಿಯಂ ಕೇಳು |

ತೆದೆ ನಡುಗಿ ಮುಖ ಗುಂದಿ ಸಚಿವನೊಡನಂತೆಂದ ರಾಘವನ ಪದಪದ್ಯಕೆ ||

ಮದಮುಖದಲಪರಾಧಮೆಳ್ಳುತಿತದಾದರಾಂ |

ಬಿದುರಿದವನಲ್ಲದೇಂ ಕಾರಣದೊಳಾಮರ್ವ |

ಮುದಯಮಾಡುಡೊ ಪುರಾಕೃತದಾಡೈತಮದೆನೆಗೆ ವಿಡಿವಲೆ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯ || (33)

ಭಾನುಕುಲಸಂಭೂತ ಭವ್ಯವಿಗ್ರಹದಾತ |

ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪ ನಿಗಮಾರ್ಥಗಳ ಬಲ್ಲಾತ |

ಗಾನದೇನಪರಾಧಮೀಣಿಸಿದುದು ಲಿಕ್ಕಿಸದೆ ತನ್ನ ಸದ್ಗುಣವ ಮೆರೆದು ||

ಮಾನಸಿಂ ಪಾಲಿಸಿದನೆಂಬ ಭರವಸಮೆನ್ನ

ಮಾನಸದಿ ದೃಢಪಾಗಿ ನಿಂದಿದೆಕೊ ಕೈವಿಡಿದು |

ದೀನತ್ವಮಂ ಪರಿದು ಕಲ್ಪಲೀಲದಪದಿಂದ ಲತ್ಯಾಹಿತಂ ಜನಿಕುಮೆ ||

(34)

ಅಪಕಾರವಂ ಮಾಡಲಸ್ಯ ದೀಯರು ಪೋಗಿ |

ಗುಪಿತದಿಂದೇನಾದರೂಪಿ ಮಾನಸಕದೇಂ |

ಚಪಲತೆಯ ಪುಟ್ಟಿಸಿದರದರಿಂದ ಕೋಪಮೇನುದಿಸಿದುದೊ ನೈವವರಂಗೇ ||

ವಿಪರೀತಮಿದು ಕಾಲವಶದಿ ಸಂಭವಮಾದ |

ದುಪಮಿಸಲದಾರ್ಗಗಳೆನುತ್ತಮತಿಚಿಂತೆಯಿಂ |

ತಪಸನುತ ನುಡಿದನಾ ಮಾತಿಗುತ್ತರಮಿತ್ತನಾಗ ಪವನಾತ್ಮಭವನು ||

(35)

ಸಮದರಿವು ದೋರ್ಗರ್ವಬರ್ವ ದಾರಾಪಹರ |

ನಮರೇಂದ್ರನುತನಾರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹತನಾದ |

ನಮಿತಕಪಿಕುಲದಾಧಿಪತ್ಯಮಾರಿಂದೊಂದು ನಿಮಿಷದೊಳ್ಳವಮಾದುದು ||

ಕಮಲಾರ್ಥ ಸೀತೆಗೋಸುಗವಿನಿತು ಸಂಪದಂ |

ಸಮನಿಸಿತು ನಿಮಗವರೊಳಾಡಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ |

ಸಮಯಮಂ ಸ್ಮರಿಸದಾದುದು ಚಿತ್ತ ಚಿತ್ತದಾನಂದ ಪರವಶತೆಯಿಂದ ||

(36)

ತ್ರಿಜಗಮಂ ಸೃಜಿಸಿ ಪೊರೆವಳನುವ ಮಹಾಪುರಾಣ |

ಭಜಿಸಿದ ವಯಸ್ಕಭಾವವನೆಂದು ವಿಷಯಗಳ |

ಗಜಬಜವನುಭದಾತಗಿನಿತಾದರಂ ಹಿತವನೇಣಿಸದೆ ಗ್ರಾಹ್ಯನುಬಮಂ ||

ಭಜಿಸಿ ಸಮಯಾತೀತಮಾದ ಕತನಿಂ ಕಮಾ |

ತ್ಯಜಿನೆಯಾದುದರಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ತಾಂ ಬಂದ |

ನಜಘನಾದಿಗಳಿಂದ ನಿಲಿಸುವರಕ್ಕೈವಾ ವಿಗ್ರಹಂ ದುರಾಗಾಹಕಂ ||

(37)

ಸಾಮವಚನಗಳಂವ ಸಂತಸಂಗೊಳಸವೇ |

ಛೇ ಮಹಾಪುರಾಣ ಕೃಪವೆತ್ತು ರಾಜೇಂದ್ರಂಗೇ |

ನೇಮದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲಪ್ಪುದು ದಯಾಧೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲದಾರಿಂದಾಗದು ||

ತಾಮಸವನುಳಿದು ಜಾಗ್ರಂಗೈಯವೇಳ್ಕೊಂದ |

ರಾ ಮಾತಿಗನುಸಾರನಿನಿತುತಂಗದ ನುಡಿಯ |

ತಾಮರಸಬಾಂಧವತನೂಭವಂ ಚಿಂತಿಸುತಮಿರಲಿತ್ತ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾ ||

(38)

ಘಡುಘಡಿಸಿ ಕೋಪದಿಂ ಗುಹಾದ್ವಾರದೊಳು ಪೊಕ್ಕ |

ರೆಡಬಲದಿ ಕಾಯ್ದಿದ ಕಪಿವೀರರತಿಭಯದಿ |

ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕೆಲಸಾರಲಾರನುಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ಜವದಿಂವ ಬರುತಮಿರಲು ||

ಸಡಗರದ ನಂದನಂ ಕಾಸಾರನದಿಗಳಂ |

ಜಡಗಿನರಮನೆಗಳಂ ವಿಪಣಿಗಳ ಸಂಭ್ರಮಂ |

ಜಡಗಣ್ಣ ರೊಡೆಯನಿಹ ರಾಜಧಾನಿಯದೆಂಬೊಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾ ಪುರಮೆಸೆದುದು ||

(39)

ನವರತುನಮಯದ ಸೌಧಂಗಳಾವಾಡೆಯ ।
 ಲವಿರಳದ ಸೌವರ್ಣ ವೇದಿಕಾಂತರಗಳುಂ ।
 ನವರಸಾಸ್ವದ ಶುಕಪಿಪಾಸಾಗನಾ ಮಾಧುರ್ಯರವಕಲಿತದುಪವನಗಳು ॥
 ಶಿವಕರದ ನಗರಿಯ ನಿಜವಾಸಕಂದೆಂಬ ।
 ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದಮಜ ಮಾನಸದಿ ಸೃಜಿಸಿದನೊ ।
 ಭುವಿಯೊಳೆಚ್ಚ ರಿಯನುತ ವಿಸ್ತಯದಲೀಡ್ವಿಸುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ನಡೆತಂದನು ॥ (40)

ದೇವಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಾದಿಗಳು ಪ್ರಿಯದಿ ರಾ ।
 ಜೀವಭವನೇವದಿಂ ನಿರ್ಫಸಿದ ಸಂತಾನೆ ।
 ವಾವೆಡೆಯ ಕಂಗೊಳುವ ರತಿ ಕಾಮರೂಪಿಗಳ್ ಶೃಂಗಾರರಸಮೆಂಬೊಲಾ ॥
 ಕಾವನಂ ಕೊಬರ ಜಯಂತರವ್ರತಿಮರತಿ ।
 ದೇವಿಯಪ್ಪರೆಯರಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಬೆಡಗಿಂದ ।
 ಮಾ ವಧೂಜನರಿರ್ಪರಾ ನಗರದತಿಶಯವ ಬಣ್ಣಿಸಲದೆಂತವ್ವದಾ ॥ (41)

ರಾಜಮಂಡಲವನಂಡಲಿವ ಸೌಧಾಗ್ರಗಳ್ ।
 ರಾಜಯುರುಕಾಂತಿಗಳೆ ರಾಜೀವಮಿತ್ರ ನುಡು ।
 ರಾಜತೇಜಂಗಳಂ ಕೊಡುತಮಿರ್ಪುವು ಸಕಲಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ॥
 ರಾಜನುವ ಶೃಂಗಾರತರಮಾದ ಸೌಖ್ಯಕರ ।
 ರಾಜವೀಧಿಯ ಪೊಕ್ಕು ಕೆಲಬಲದಲಾರೈವ ।
 ರಾಜಗತ್ವತಿಯರ್ಪ ವೈಕುಂಠಸದನಮನಲಿಸೆದುದೆಚ್ಚರಿ ಬೀರುತ ॥ (42)

ಅಂಗದಂ ನಳನೀಲಕತಬಲಿಯಾ ಮೈಂದದ್ವಿವಿ ।
 ಧಂಗಳಾಲಯಗವಾಹ್ನಂ ಗವಯ ಗಡಕರಭ ।
 ಸಿಂಗ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಸಂಪಾತಿ ಸೂರ್ಯಹ್ನ ನಳನೀಲ ವೀರಬಾಹು ॥
 ಪಿಂಗಾಹ್ನ ಜಾಂಬವ ಸುಖೇಣ ದಧಿವಕ್ತ್ರರ ಗೃ ।
 ಹಂಗಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ವಿಸ್ಮಯಾಕಾಂಕ್ಷಪದ ।
 ಯಂಗಮಿತ ಚಿತ್ರಗಳ ನೋಡುತಚ್ಚರಿಗೊಳುತ ನಡೆದನಾ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾ ॥ (43)

ಮುಂಗಡೆಯಲಿಸೆದುದರಮನು ಶರತ್ಕಾಲಮೇ ।
 ಘಂಗಳಂದದಿ ಪೊಳೆವ ಸೌಧಂಗಳೆಡಬಲದೆ ।
 ಶೃಂಗಾರನಾಯಕಾಮಣಿಗಣವಿರಾಜಿತದ್ವಾರದೇಶಂಗಳಿಂದ ॥
 ಸಂಗೀತಮಾಧುರ್ಯ ಕಲರವಗಳಿಂದಂಗ ।
 ನಾಗಣ ನೃಪೋದ್ಯಾನದೊಲು ಕ್ರೇಡಿಪ ಬೆ ।
 ಡಂಗಿನಿಂದಮರೇಂದ್ರಮೈಶ್ರವಣರರಮನೆಯ ಸಿರಿಯಿಂದ ರಾಜಿಸಿದುದು ॥ (44)

ಯಲ್ಲ ರುರುಗಳನೊಂದು ಪಲ್ಲವಿತಗೈವ ತರು ।
 ಸಲ್ಲಿಲೆಯಿಂದೆನೆಯ ಮುಂದಕ್ಕೈದುತ ಕಂಡೆ ।
 ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತೂಲಕೇಸರಿಗಳಂತಿಭೀಮರೂಪಾಂತ ವಾನರರನು ॥
 ಭಲ್ಲಿಯಾಡಿಗಳಿಂದ ಬಹುತರಮರಂಗಳಂ ।
 ದೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ನೋಡಲೆಡೆದಿರಪಲ್ಲದರಮನೆಯ ।
 ನುಲ ಸದಿ ಕಾಯ್ದಿರ್ಪ ವೀರಪ್ಪ ವಗಾಧಿಪರ ನೋಡುತಚ್ಚರಿವಟ್ಟನು ॥ (45)

ಎಡಬಲವ ನೋಡದಾರೊಡನೆ ಮಾತಾಡದೆ |
 ಘುಡುಘುಡಿವ ಕೋಪದಿಂ ಸಪ್ತಕರ್ಷ್ಯಾಂತರಗ |
 ಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ನಿಲ್ಲ ದೊಳ ಪೊಕ್ಕರಲ್ಲಿ ಪರತಿಭಯದಿ ಮಾನದೊಳದರಾ ||
 ಕಡುವೇಗದಿಂದಮಂತಕವರದ ಪೊರಗೈದ |
 ಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಹೈಮರಾಜತವರಾಸನಗುಂ |
 ದೊಡನೊಡನೆ ಪರಪಿದಾಸ್ತರಣವೈಭವದಿಂದ ತೋರ್ದುದದನೇವೇಳ್ವನು || (46)

ಮಿಂಚಿನ ಬಳಗ ನೆಲದಿ ಮೂರ್ತಿಯಾಂತೈತಂದು |
 ಸಂಚರಿಸ ತೆರದಲಂಗನೆಯರಡಿಗೆ ಕುಡಿ |
 ಮಿಂಚುಗಳ ಸಂಚುಗಳ ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟದಿಂ ತೋರುತ್ತಮೆಡೆಯಾಡುತ್ತ |
 ಅಂಚೆಗಮನೆಯರಿದರತಿಮಧುರಯತಿಲಯದಿ |
 ಸಂಚಿತದ ವಲ್ಲ ಕೇನಾದಗಳನನುಸರಿಸಿ |
 ಸಂಚಾರಿಗಳ ಪಿಡಿದು ಪಾಡುವ ಮನೋಹರಂ ಕೇಳ್ವದಾ ಸೌಮಿತ್ರಿಗೆ || (47)
 ಮಾಂದಕಡಿಯಿಡಲು ಕಿರಿಘಂಟಿ ನೂಪುರವರವ |
 ಳೆಂದ ಕೇಳ್ವಡಲಾಗ ಸೌಮಿತ್ರಿಯತಿಲಜ್ಜೆ |
 ಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ ಮಾಂದಕೆ ಪೋಗದೆ ನಿಂದು ಜ್ಯೋಷೋಷಮನ್ನೆನಗಲು ||
 ಬಂಧುರಕಶೋರಸಿಡಿಲೋಪಮಿತಕ್ರೂರವ |
 ದಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ತಾಂ ಬಂದ ಕೋಪದೊಳೊಂದು |
 ಕುಂದಿ ಸುಗ್ರೀವ ಭಯದಿಂದ ಗದ್ದುಗೆಯಿಳಿದು ನೆನೆದನುಗದನ ನುಡಿಯ || (48)

ತೋರದಾದಾದು ಬುದ್ಧಿ ಜಡತೆಯಿಂದಲಿ ಭೀತಿ |
 ತೋರಿತಿದಕೇನೆಂಬಿನನುತ ಚಿಂತಿಸಿ ಕರೆದು |
 ತಾರೆಯೊಡನಿಂತೆಂದನತಿಕೋಪದಿಂ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪೊರಗೆ ಪೋಗಿ ||
 ಚಾರುವೈದುನುಡಿಗಳಂ ಕೋಪಶಾಂತಿಯಾಗೊಳನು |
 ವೀರರಂಗನೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕ್ರೋಧಮಂ ಗೈಯ |
 ರೋರಂತೆ ಕರುಣಿಸುವರೆನೆ ಕೇಳು ತಾರೆ ನಡೆತಂದಳತಿವಿನಯದಿಂದ || (49)
 ಕಲಹಂಸಗತಿಯಿಂದ ಮೈತಂದು ಪ್ರೇಮದಿಂ |
 ಕಲಿಗಳಗ್ರೇಸರನ ಮುಂಗಡಿಯ ನಿಲಿ ನೋಡ |
 ದಲಘುಮತಿ ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸದುವೇಳ್ವೆಗೈದಿರೆ ಕಂಡು ತಾರೆ ನಯದಿ ||
 ಬಲಜಾಕ್ಷ ಭವದೀಯವಚನದಿಂ ಪೆರತಾರು |
 ಸುಲಭಕೋಪಮದೇನುಕತದಿ ಸಂಭವಮಾಯ್ತು |

ಜಲಿಸಲಾಗು ಪ್ರನಲದ ಪರತ್ವತದಿ (?) ಕಡುವದೇನತಿಯಾದಿ ಘನತೆ ನಿಮಗೆ || (50)
 ಎಡಹಿದರೆ ಪೋವುದಂ ಪೊಡವಿಯನ್ನಗಿದು ತೆಗೆ |
 ದಿಡುವುದು ವೃಥಾಶ್ರಮಂ ಭಯದೈನ್ಯತೆಯೊಳು ಪೇ |
 ರಡವಿಯೊಳು ಜರಿಸುವನಿಗಭಯವಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೈವಿಡಿದು ಪಾಲನೆಯಾಗೈದು ||
 ದೃಢತರಾವ್ತತೆಯಿಂದ ಮಿತ್ರನೊಂದಾಡಿ ಹಂ |
 ಗಡೆಯಾಲಿ ಪರಿಗೈಯಲುಚಿತವೇ ಸರ್ವಜ್ಞ |
 ರೊಡೆಯ ನೀನರಿಯದಾದೆ ಕುಲವ ನಿಟ್ಟುಪ್ರದನುತ ವಿನಯದಿಂ ಬಿನ್ನವಿನಲು || (51)

ತಾರಾವಚನದಿಂದ ಕರಗಿತಂತಃಕ್ರೋಧ ।

ದಾರುಭಟೆ ನಿಲಲು ನಿಶ್ಚುರವಚನದಿಂದಮತಿ ।

ದಾರುಣವ ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದ ದುರ್ಮೇಧಿಯಿಂದ ಸುಖಲೋಲನಾಗಿ ॥

ಧಾರಿಣೀಕನ ಮನೋವೃಥೆಯ ನೋಡದೆ ನಿಜವಿ ।

ಕಾರಸುಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸುಗ್ರೀವನುಂ ಪಿಡಿದು ।

ದಾರ ಶಿಕ್ಷಣೈಯಾದುದುಳ್ಳವನುಯ್ಯಾದು ಸಕಲಧರ್ಮೋಪಾಯವು ॥ (52)

ಕೆಡಹಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳ ಕಾಮೋಪಸೇವನೆಯೊ ।

ಳೊಡನೆ ಪಾನಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಮತಿಯನ್ನೀಗ ।

ತೊಡರಿ ತಾಮಸವೃತ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಹರಿಹಂಗಳಿಂದಲೆ ಮೂಢನಾದಂ ॥

ಕೆಡುಗು ಪಾನದಲಖಲಕಾರ್ಯಾಂಗಲಾರ್ಯನಿ ।

ದೊಡೆಯ ಕಾಣದೆ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳೊಲೊಳಗಿದ್ದ ।

ಕೆಡುಕನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದೊರೆದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೆಂತೆಂದಳಾ ತಾರೆಯಾ ॥ (53)

ಛಂದವಾದುದು ದೇವರಾಜ್ಯಾಪ್ತಿಸಿದ ಪರಿಯಾ ।

ಮಂದನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನುಜ ಸುಗ್ರೀವ ।

ಮುಂದರಿತು ರಾಮಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗೀ ನೆಲದೊಳುಳ್ಳ ಕಪಿಯೊಡರನು ॥

ಒಂದೆಡೆದಕಕೋಟಿಪರಿಯಂತ ನೆರೆಯರ್ಪ ।

ನಿಂದು ಪೂವೃಟ್ಟಾಲ ಕರದಾಗಮಂ ಬರುವ ।

ದೊಡಗೊಂದಿಗನುತ್ತ ಪಥವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯಾಂಗಗಳೆನಿಸಿ ॥ (54)

ವಿರತಿಯಿಂದೀಡಣತ್ರಯಗಳಂ ವರ್ಜಿಸಿದ ।

ಪರಮಮಾನಿಗಳ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರ ಕಾಣಲೈ ।

ತೊರೆದವರು ನಿಯಮಗಳನೆಂಬುದಿದು ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕ ಜನರತಿರ್ಪರಾ ॥

ಅರಿಯದಜ್ಞಾನಿ ವಾನರನಂತು ಭೋಗಗಳ ।

ಪರಿಹರಿಪನಿದು ಭವಚ್ಚಿತ್ತಮೇನರಿಯಾದುದೆ ।

ನರದೇವ ಪಾಲಿವುದನನೈಶ್ವರ್ಯೋಲಾಭಮೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳಿರುವುದು ॥ (55)

ಸುಗುಣ ಲಾಲಿವುದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ಸುಗ್ರೀವ ।

ಜಗತ್ತೊಳಗುಳ್ಳಬಿಳಿಯೊಡರ ಗುಮಿಗೊಳಿಸಿ ।

ಜಗತ್ತಿನೊಳುಭವೆಯ ನರಸಿತಂದೀವನೀ ನುಡಿಗೇ ಸಂಕಯಮಿಲ್ಲವು ॥

ಪಗಯಲ್ಲ ತನುಮನುಂ ನಿಮ್ಮದಿದೆ ದಯಾಗೈದು ।

ಮಿಗೆ ಹರುಷಗೊಳಿಸಿ ಭೀತಿಯ ಬಿಡಿಸಿ ಚಿಂತಿಸುವ ।

ಬಗೆಯನಪಹರಿಸು ಮೈತ್ರಿಯ ಬೆಳೆಸು ಭಜಕ ಭವದೀಯನೆನಿಸು ॥ (56)

ಮನಮನೋವಾರ್ತತನು ಧನಗಳಿಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ।

ಮನುಜ ಸುಗ್ರೀವನಂತಃಪುರದಲೊಪ್ಪಿರುವ ।

ಜನರಾತ್ಮಜಾತನೆನ್ನನುಮಾನಮನ್ನುಳಿದು ಪ್ರಿಯಾದಿಂ ಪ್ರವೇಶಗೈದು ॥

ಮನದೊಲವಿನಿಂದವಾತನ ಭೀತಿಯಂ ಪರಿದು ।

ಜನನಾಥನೆಡೆಗೆ ಕರದೊಯ್ದು ಬಲಸನ್ನಾಹ ।

ವನು ತೋರೆ ಸುಪ್ರೀತನುಪ್ಪನೇನಿಸಂ ತಪ್ಪ ನುಡಿಯ ಲಾಲಿವುದು ಬೊಪ್ಪು ॥ (57)

ಸುಡತಿಯಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಸಂತಸದಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
ಹೃದಯಾನುಮೋದದಿಂ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಕಾಣ್ಬಿ |
ರಥಿಕಹರ್ಷದೊಳ್ಳವಿ ಕಂಡನಂತಃಪುರದಿ ಕಾಂಜನದ ಗದ್ದು ಗೆಯೊಳು ||
ಉದಯಾಜಲಾರೂಢ ಭಾಸ್ಕರೋಪಮನೆನಿಸಿ |
ಮದಹಸ್ತಿಗಮನೆ ರುಮೆಮುಖ್ಯರಾದಂಗನೆಯ |
ರದುಭುತದಲಂಕಾರವೆತ್ತು ಕುಳ್ಳಿರಲಾಗ ಕಂಡನಾ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾ ||

(58)

ಅಜ್ಞರಿಯ ವೈಭವವ ಕಂಡರಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ |
ಕೆಜ್ಜೆನಾದುವು ಕಂಗಳಡಿಗಡಿಗೆ ನೆಟವ ಕೃ |
ಕುಚ್ಚಾ ಲನೆಯ ಮುಖದರೌದ್ರಮಂ ಕಂಡೆಳ್ಳು ಬಳ್ಳುತಾನವನಿಳಿದು ||
ಬೆಜ್ಜಾ ಪೊಡೆದಂತೆ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ನಿಂದಿರಲ |
ಮಜ್ಜರಿಗೆ ಕೋಪ ಸಂಭವಮಾಗಿ ಬಿರುನುಡಿದ |
ಳುಚ್ಚಾ ವಜ್ರಗುಂಡ ನುಡಿದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನತುಳ ಧರ್ಮಸಂಗತಿವಿಡಿದನು ||
ಸಾಧುಪೋಷಕ ಕೃಪಾಕರ ಬಿಡೆಂದ್ರಿಯ ಸತ್ಯ |
ವಾದಿಯಾ ಕೃತಜ್ಞ ಕಲ್ಯಾಣಲೋಕಕುತ ಹಿತ |
ದಾದರಣೆಯುಳ್ಳ ನೃಪ ಚಿರಕಾಲ ಸುಖಮಿರ್ಪನಲ್ಲದೆ ದುರಾತ್ಮತೆಯೊಳು ||
ಆದ ಪರಿಗಪಕಾರಮೆನಗುತುಪಕೃತಿಯೆಂಬ |
ಬೋಧೆಯಂ ಮರೆದನೈತಕೊಡಬಟ್ಟ ನರನಾಥ |
ಪೋದಲ್ಲ ದಿರಮಿದುವೆ ಲೋಕಾನುಮತ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತಂ ವರಕಪಿ ||

(59)

(60)

ಒಂದಕ್ಕದನ್ವತಂ ಶತಾಶ್ವಹತಪಾತಕವ |
ನೊಂದುಧೇನುವಿನ ಪುಸಿ ಗೋಸಹಸ್ರದ ಹತಿಯ |
ನೊಂದು ಪುರುಷಾನ್ವತಂ ಕುಲಗೋತ್ರವಾತ್ಮಾನಹತಿಯನಿತ್ತುವುದೆನ್ನತ ||
ಛಂದದಿಂ ವೇಳ್ಳು ಶಾಸ್ತ್ರಂಗನುಮತಿಯ ನೀಂ |
ಪೊಂದದಾದೆ ದುರಾತ್ಮ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹನಲ್ಲದೇ |
ನೊಂದೇಣನ ಸಲ್ಲ ಸಂಭಾಷಣಾಯೋಗ್ಯ ನೀನಲ್ಲ ಪುಸಿಯನಿಡಿದಲ್ಲ ||

(61)

ಪೂರ್ವೋಪಕೃತಿಗೈದ ಪ್ರಣ್ಯಪುರುಷಾರ್ಥ ತಾಂ |
ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯೊಳು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಗೈಯದಲಿ |
ಗರ್ವದಿಂ ಗ್ರಾಮ್ಯನುಖಕೆಳಸಿ ಶಾರೀರಮಂ ಮರೆದ ಭಾತಕೆಯ ನೋಡಿ ||
ದುರ್ವಿದಗ್ಧತೆಯಿಂದ ಮರೆದಿಡದೆ ಪೋದವನ |
ಖರ್ವದುರ್ಗತಿಯನುತ ಕೃತಿವಿಹಿತವೆಂದಾ ನು |

ಪರ್ವಾಣರಗ್ರದ ನಿರೂಪಿಸಿದನಿದು ಸತ್ಯಮನುತ ತಿಳಿ ಕಪಿಲಲಾಮ ||

(62)

ಪಾನ ಗುರುವಂಗನಾಗಮನ ಸ್ವರ್ಣಸ್ತ್ರೀಯ |
ಕಾನನಧ್ಯಂಸ ಗೋಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿಗಳ |
ಗೇನಾದರೊಂದು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಸಂಭವಿವುದಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ||
ಹೀನಕರದುರ್ಮತಿಕೃತಫುಗೆ ಹಿತಂಗಳಂ |
ಜಾನಿಸದ ಪಾತಕಿಗೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಯದುಂಟೆ ಕಪಿ |
ನೀನುರ್ಥಕ ಪೊಕ್ಕೆಯನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನುಡಿದರಿಂತೆಂದಳಾ ತಾರೆಯಾ ||

(63)

ಕ್ರೂರಮತಿ ಕಠ ಕೃತಘ್ನಂ ದುರ್ವಿಚಾರಪರ |
 ದೂರನಲ್ಲಂ ಕಪಿಕುಲೇಶ ಪತಿಕಾರ್ಯಮಂ |
 ಪೋರುವದೊಳನುಗೈವ ಕಾಲಾನುಸರಣೆಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಮೂರೊಳುದಂ ||
 ಧೀರ ನಿಮ್ಮಯ ವಚನದಲೆ ನಿಟ್ಟುರಂಗಲಂ |
 ದೋರಂತೆ ಬರೆ ಸಲ್ಲ ರಘುಕುಲಾನ್ವಯರಲ್ಲ |
 ಕಾರುಣಿಕರತಿಗರಿವಂಗಂಭೀರಗುಣಕಲಿತರೆಂಬುದಂ ಸ್ಮರಿಸು ಜೇಯ || (64)

ಅಟವಿಯೊಳು ಚರಿಸುವನ ಕೈವಿಡಿದು ರಾಜ್ಯ ಸಂ |
 ಘಟನೆಗೈದಿತ್ತು ಮಿತ್ರತೆವೆತ್ತು ಮೃದುಲತಾ |
 ತ್ರಾಟನೆಗೈದೀ ಪರಿಯ ನಿಷ್ಕೂರಗೊಳಪುದಿದು ಸಾಧುಗಳ ಮಾತವಲ್ಲವು ||
 ಕುಟುಂಬ ಕಳಂಕೆ ಮಿತ್ರಾವಸಾನವ ನೋಡು |
 ತಟನೆಗೈದಪನು ದೋಷಾಕರಂ ಹರನವನ |
 ಜಟಿಯ ಭೂಷಣಗೈದನಂಗೀಕರಿಸಿದವರ ಪೊರೆದವರು ಸುಡನರಲಿ || (65)

ಅಬಲನೆಂದೇನೆಂದಿರು ದೇವಾಸುರರ್ಕ್ಕಲಂ |
 ದಭಯರೆಂದೆನಿಸಿ ಬರೆ ಗಣಿಸಿದವರಂ ಪೊಡೆದು |
 ಕುಬುಜರಿವ ಬಲಿಯನುತ ವಾಲಿ ಬೇಳದನೀ ಕಪಿಳಬಲದಧಿಕ್ಯಮಂ ||
 ಕುಭವ ತಂದೀವನಂ ಬಿಡನೆಂಬ ಬೇಮಾಖ |
 ತುಭಯಗಳ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮೃದುನುಡಿಯಿಂದಮಾಪಚರಿವು |
 ದಿಭರಾಜಸಾಸಿರಪರಾಕ್ರಮಿಯ ಚಿತ್ತಾನುಕಾರಿಯಂ ಬಲಿಯ ಹರಿಯ || (66)

ಎನುತಮಾಪರಿ ತಾರೆಯುಂ ಬೇಳ್ಪದಂ ನೋಡಿ |
 ವಿನಯದಿಂ ಸುಗ್ರೀವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಂತೆಂದ |
 ಜನನಾಥ ನಿರ್ವ್ಯಾಜ ಕ್ರೋಧಮೇಂ ಕಾರಣದಿ ಸಂಭೂತಮಾಯ್ತು ನಿನಗೆ ||
 ವನದಲತಿದೀನತೆಯನಾಂತು ತಲ್ಲಣಗೊಳ್ಳುವು |
 ದನು ಕಂಡು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಶ್ರೀರಘುನಾಥ |
 ಮನೆಯಾರಸುತನ ಸುಖಾಭೋಗಂಗಳೆನಗಿತ್ತುದಾತನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ || (67)

ಹರಿಯುಕ್ಷನಿಭಸುರಪಸುತನ ಕರಗತಮಾದ |
 ಸಿರಿಯ ಸೆಳೆದರದಾರು ಕರಣರಕ್ಷಕನೆಂಬ |
 ಬಿರಾದನಂಗೀಕರಿಸಿ ವಾಲಿಯಂ ಸಂಹರಿಸಿ ವೊಪ್ಪದಿಂ ಕಪಿರಾಜ್ಯಮಂ ||
 ಕರಾಣಿಸಿದ ಪರಮಪುರುಷನ ಪದಸ್ಮರಣೆಯಿಂ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಭೋಗಗಳನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆಂದ |
 ಭರಿತನಾರ್ವಿ ತನುಮನುಧನಂ ಸತಿಯರಂ ಚರಣಾಬ್ಜಕರ್ಪಿಸಿದನು || (68)

ಕರಮೊಂದರಿಂದ ತಾಳೋದ್ಭೇದನಂಗೈದು ||
 ಧರಣಿಯಂ ಸೇಳ್ವ ಮಗುಳ್ಳೊತಂದು ತೋಣೀರ |
 ದಿರವೆನಿಸಿದಪ್ರಮೇಯಾತಿಬಲ ಮುಲೋಕನಾಥ ರಘುನಾಥನಿಗೆ ||
 ಲೋರಜಿ ನಾಲೇಂ ಗೈವೆ ಸಾಹಾಯ್ಯಮೇನೈ ಜಗ |
 ದ್ಭರಿತವಿಕ್ರಮಮನಿಯ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳ |
 ಸರಳಗ್ರದೊಳ್ ತರುವ ಪ್ರೀತಿ ಬರೆ ಖಾಲಿಸುವ ಜಗದೇಕವೀರನನುಕೊ || (69)

ತಪಸಕುಲಪಾವನ್ನನಿನ್ನ ಪಾಲಿಸಿದ ಪರಿ |
 ಗುಪಕಾರಮಂ ಮಾಡಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುವರ್ಣಸರಪ |
 ಕಪಿ ಚಪಲನೃಪಾಂಶ್ವಿತನುಮೆನುತಖಿಲಲೋಕಮೆಲ್ಲಂ ಬಲ್ಲಾಡು ||
 ಕೈವಯಿಂದ ಡಿಂಗರಿಗನೆಂದೊರೆದು ಕರವಿಡಿದು |
 ಕೃಪಣತೆಯ ಪರಿದು ಸಂಪದಮಿತ್ತ ದೇವಗಾ |
 ನುಪಮಿದಾರಂದೆನಿಪೆನನಾದಿನಂ ಮನ್ಮನೋವಂದಿರದಿ ಪೂಜಿವೆನಿವೈ || (70)

ಯನ್ನಿಂದಮುಪಕಾರವಾ ಮಹಾಪುರುಷಂ |
 ಮೆನ್ನಜನ್ಮವ ಸಫಲಮೆನಿಸಲ್ ಪ್ಲವಂಗಬಲ |
 ವನ್ನು ನೆರಪಿಹೆನರನ ಮಳೆಗಾಲವಂ ಕಳೆದು ಕಾರ್ಯಕೊಡಗುವೆನಿನ್ನತ ||
 ಸನ್ನಾಹದೊಳಗಿರ್ದೊಲ್ಲದಾಂ ಮದಮತ್ತ |
 ನೆನ್ನಿಸೆನಾದಡಂ ಸೇವಕನ ದೋಷಂ |
 ಳನ್ನೆಣಿಸಲೇನುಂಟು ಕರುಣಾರಸದಿ ಪೊರೆಯುವೆಳ್ಳೆನುತ ಕೈಮುಗಿದನು || (71)
 ವಿನಯವ್ಯದುಮಧುರತವಚನಂಗಳಿಂದಾಗ |
 ಮನಕೊಡಗಲಾನಂದವೋವಿ ರವಿನಂದನನ |
 ಬಿನದವೆನುಪ್ಪಿ ಸಂತೈಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳುಗಿ ಮಮತೆಯಿಂದ ||
 ಸನುಮತಂಗೊಳಸಲನುಗೈದ ಶ್ರೀರಾಮಪದ |
 ವನಜಸಾರಸಭೃಂಗ ಭವದೀಯ ಭಕ್ತಿಬಲ |
 ವನು ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ ಸಾರಾಂಶಮಂ ತಿಳಿದು ಹರುಷಿಸುವುದೆನುತೊರೆದನು || (72)

ಜಗತೀತಳದಿ ರಾಮಗಹನಾಂಕಣಭೀಮ |
 ನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸೇನಾನಿ ನೀಂ ಜಯಶ್ರೀಜಾನಿ |
 ಯಾಗಪದಿಟ್ಟಿಗಲಾವ ಕಾರ್ಯಮಾಗದು ಜೀವಲೋಕ ನೆನೆದಡೆ ಬಾರದೇ ||
 ಸುಗುಣತಿಳಿಯದ ಜಾತ್ಯಮತಿಯೊಳತಿಕೊರಾಡ್ಯ |
 ದಗಣಿತದ ನುಡಿಗಳಂ ಮರೆಪುದಾರಡಿಗಳಂ |
 ಜಗದೀಶ ದುಮ್ಮಾನಮನ್ನೋವಿ ಸನ್ನಾನಮುಳದಿನಾಂ ಕಪಿಕುಲೇಂದ್ರ || (73)

ಕರದಾಗಮದಾಗೆ ಮೊರೆವುತಾರಡಿ ಕೂಗ |
 ಮಿರುಗೆ ಕಾದಂಬಗತಿ ಚಲಿಸಲ್ಮದಂಬತತಿ |
 ಗಿರಿಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಪುತತಿ ಪರಿಮಳವಬೀರಲತಿರಾಗಮೇರ್ಪಡೆ ರಘುವತಿ ||
 ಭರಣಿಜಿಯ ನೆನೆನೆನೆದು ದೈನ್ಯರಸನೊಳ್ ನನೆದು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಪಲುಬುತಿರೆ ಪರಿಣಾಮಗೊಳ್ಳದುರೆ |
 ಮರುಗಿತಂತಃಕರಣದಿಂ ಮುಂದೆ ವಿಬುಧಜಣ ಕಾಣ್ಬರಾದುದು ಕಾರಣಂ || (74)

ಬೇಗ ನೀನೈದಿ ಸಂತೈಸದಿರಲಿನ್ನಾರಾ |
 ಪೋಗಿ ಸಂತಸಗೊಳಪ ವೀರರಾಂಟೀ ತೋರು |
 ಭೋಗಜೆಯವಿವ ಪೋಣೆ ನೀನಲ್ಲ ದಾವನೆಣೆಯಾಗುವಂ ಭೂತಳದೊಳಾ ||
 ಜಾಗಮಾಡದೆ ನಡೆದು ಪಂಪಡೆಗಳಂ ಪೊಡೆದು |
 ಶ್ರೀಗರಾವನಂ ಪೊರೆದು ಶ್ರಿತವಾಂಛೆಯಂ ಮೆರೆದು |
 ಸಾಗರಾಂತದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನಾಳ್ವ ಚಿರನುಬದಿ ಬಾಳ್ವಪುದು ಕಪಿಕುಲೇಶ || (75)

ಎಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಈಸುರಿಸಿ ಹರಾಜೋತ್ಸುಕದೊ |
 ಳೆಂದು ಭಾಸ್ಯರತನಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೊರೆದ ಕಪಿ |
 ವೃಂದಮಂ ಪೊರವಳೆಯದಲಿ ಶುಭವೇಳೆಯಲಿ ಪಾಳೆಯವ ಬಿಡಿಸಿ ಬೇಗಾ |
 ಇಂದಿರಾವರರಾಮಪುರದರನಂ ಕಾಣ್ಬಿ |
 ನೆಂದು ಭುಲವಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಪೂಜಿಸಿ ಚಿತ್ತ |
 ದಿಂದ ರಘುವರಪದದ್ವಂದ್ಯದಿಡೆಗೈದಿದಂ ಪ್ರಬಲಬಲದಿಂದ ಮುಂದೆ || (76)
 (ಸಂಧಿ 14 ಕ್ಯಂ. ಪದ 615.)

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂಜನೆ || ಪ್ರಬಲಬಲ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಹಿತಮಾ ಸುಗ್ರೀವ |
 ವಿಭವದಿಂದೈತಂದು ಶ್ರೀರಾಮಾಚಂದ್ರಮನ |
 ಶುಭಚರಣಗಳಿಗೆಗೆಗೆ ಸಂತಸದಿ ಪ್ಲವಗಬಲಮೆಲ್ಲ ಮಂ ತೋರಿಸಿದನು ||
 ಪದ || ತರಣಿತನಯನ ಮನೋವೈತ್ತಿಯಂ ಕಂಡಾಗ |
 ಮರುತಾತ್ಮಭವ ಚಮೂಪತಿ ನೀಲ ಕಪಿಬಲವ |
 ಕರೆಸಿ ನಗರಾದ್ಯುಪದೇಶದೋಳ್ ಪಾಳೆಯವ ಬಿಡಿಸಿ ಜವದಿಂದಮೈದಿ ||
 ತರಿಸಿ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಚಾಮರಂಗಳಂ ಶಿಬಿಕಾದಿ |
 ಪರಿಪರಿಯ ರಾಜೋಪಚಾರಗಳನನುಗೈದು |
 ಹರುದದಿಂ ವಿಜ್ಞಾನನಂಗೆಯ್ದರಾನಂದಿಯಾದ ಸುಗ್ರೀವನಗಜೇ || (1)
 ವಂದಿಮಾಗಧನಿಚಯಮಾಗ್ಗಡಿಸಿ ಕೇಳ್ವು ರವಿ |
 ನಂದನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕರವಿದಿದು ಕುದ್ಧಂತ |
 ದಿಂದ ಪೊರಮುಟ್ಟಂದ್ರನಣ್ಣಂಗೆ ದಯದಿಂದಮಿತ್ತ ನವರತನಮಯದ ||
 ಛಂದವಾದತಿಶಯದ ಶಿಬಿಕಾಧಿರೋಹಣವ |
 ಬಂಧುರಬ್ರೀಮದಿಂದೈದಿ ಪಿಂದೆಡೆಯಲಾ |
 ನಂದದಿಂ ಚತುರಂತಯಾನಮೈಭವದಿಂದಮಾಪುರವ ಪೊರವಂಜನು || (2)
 ಬಿರುದನುಘೈಡಿಸ ಮಾಗಧವಂದಿನಂದೋಹ |
 ಪುರತ ಸ್ತುರ್ವರ್ಣಮಯಾಯುಷ್ಯಕಾಸಾಗಳಂ |
 ಉರವಣೆನ ಪಿಡಿದುಂ (?) ಬರಾಬರಿಗಳಂ ಬಿಡಿಸಿ ಸೌವಿಲ್ಲರ ರಭಸದಿ |
 ವರಕಣಾಘಾತಪಾತನದಿಂದ ಮೆಡಬಲದ |
 ಹರಿಗಳಂ ಬೆದರಿಸುತ ಬರುತಮಿರಲುಭಯಾಚಾ |
 ಮರತಜ್ಞತದೈತಂದ ಕಪಿಸಾರ್ವಭೌಮನಾನಂದದಿಂದ [ಭರದಿ] || (3)
 ಅಂಜನಾಚಲನೀಳಂತಿಬಲಾನಿತ್ಯವಗ |
 ಕುಂದರರ್ ಮುಕ್ಕೋಟಿಗಧಿನಾಥ ಹರಿಯು ಕರ |
 ಕಂಜಗಳ ಮುಗಿವೃತ್ತಿಕ ಜೀಯಾಪಾಯವಥಾರು ನಿಟ್ಟಿವುದು ಬಹುಪರಾಕು |
 ಕಂಜಬಾಂಧವನಸ್ತಮಿಸುವಶೈಲನಿನಾಸ |
 ರಂಜಿಸುವ ಹೇಮಾಭದಕೋಟಿ ಪ್ಲವಗ ಪ್ರ |
 ಭಂಜನೋದ್ಗತಿಯ ಕಪಿತತಿಯು ಕೈಮುಗಿಯುತಿದೆದಯದೋಕ್ಷಿಪ್ತವು ಜೀಯ ||

ಹರನ ಗಿರಿಯಿಂದಮೈತಂದ ಸಾಸಿರಕೋಟಿ ।

ಹರಿಗಳಾ ಹರಿಕೇಸರಾಭವರ್ಣರು ಭಕ್ತಿ ।

ವೆರೆದೆವೆನುತಿಹುದು ಕಪಿರಾಯ ಚಿತ್ರವಧಾರು ತುಹಿನಗಿರಿತಟನಿಕಟದಿ ॥

ನಿರತಮಿಹ ಸಾಹಸ್ರಕೋಟಿಸಂಖ್ಯಾ ಕಪೀ ।

ಶ್ವರರು ನಮಿವರ್ ದೇವ ಧರಣೀಸುತೋಪಮಿತ ।

ದಾರುಪರಾಕ್ರಮವೈಂಧ್ಯ ಶತಕೋಟಿ ಸಾಹಸ್ರಮೊರಗುತಿದಿ ಕಪಿಲಲಾಮು ॥

(5)

ಕ್ಷೀರೋದಧಿಯ ತಟತಮಾಲ ವನಮಾಸಿಗಳು ।

ವಾರಿಕೇಳಾದಿಗಳ ನೇಣಿಸಲಳವಲ್ಲ ದಾ

ದಾರ್ಯಾ ಶಾಖಾಮೃಗೋತ್ತಮರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬರಿಟ್ಟುಸಾಯುಡ್ಕುಂತನೆ ॥

ಧಾರುಣೀತಳದೊಳೆನಿತುಂಟಾ ಬಲೀಮುಖರ ।

ವೀರರೈತಂದು ಕಾಣಿಕೆಂನುತಿತ್ತಿರಗುತಿದಿ ।

ಸೂರನಂದನ ಪರಾಕನುತ ಬಿನ್ನಪಗೈದರಾ ವೇತ್ರಹಸ್ತರೊಲಿದು ॥

(6)

ಪ್ಲವಗಾಧಿಪತಿಗಳೈತಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಡೆ ।

ಲ್ಕವಿರಳದ ಹರ್ಷದಿಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸುತ ।

ಮವರವರ ವಿಧವರಿತು ಸನ್ಮಾನಬಹುಮಾನಗಳನಿತ್ತು ಕುಸ್ತುರಿಸುತ ॥

ರವಿಕುಲೇಶನ ಕಾಂಬರತಿಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂ ಪೋಪ ।

ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದೈದುವನರದಿ ಕಹಳೆತತಿ ।

ಸುವಿವಲದ ಶಂಬಭೇರೀಮೃದಂಗಾದಿರವ ದಶದಿಶಾಕ್ರಮಾಣಗೈಯೆ ॥

(7)

ರಾಮನೊಪ್ಪಿದ ಪುಣ್ಯಶೈಲದಿಡೆ ಗೈತಂದು ।

ಸಾಮಿತ್ರ ಸಹಿತ ಶಿಬಿಕಾವತರಣಂಗೈದು ।

ನೇಮದಿಂ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳನು ಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದು ಸುನಾಕ್ಷನಿಡೆಗೆ ನಡೆದು ॥

ಸಾಮಗಾಢಪ್ರಿಯ ಸನಾತನ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ।

ಸಾಮಜಾವನ ಸದಾಶಿವಮಯ ನಿಜಾನಂದ ।

ದಾಮ ರಾಮ ನಮೋಯೆನುತ್ತ ವಂದನಂಗೈದನಾಗ ಸುಗ್ರೀವನೊಲಿದು ॥

(8)

ಎರಗಿದ ಕಪೀಂದ್ರನಂ ಬರಸಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ।

ಹರುಷದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡನಾ ಮಯನೆ ।

ಪರಿಪರಿಯಲುಪಚರಿಸಿ ಪೋಗಳದಂ ರಘುಪೀರ ಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯಮೆಂತೊ ॥

ನಿರತಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕರಕಲಿತಮಾದಂತೆ ।

ತರಣಿಸುತನಾಗಮನಮಾತ್ರದಿಂ ಧರಣಿಜೆಯ ।

ಮರೆದು ಹಿಗ್ಗಿದನದೇಂ ಕರುಣೆಯೋ ನರನಾಥ ಭಜಕಸುರಭೋಷನತ್ತಿ ॥

(9)

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿದು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆಂದ ।

ನತಿಯಾದ ಮೃದುಳತರದಿಂದ ನಸುನೆಗೆಯಿಂದ ।

ಕ್ಷಿತಿಪರಿಗೆ ಗುಣಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಮನಿಸುವವ ಕಾಲೋಪನೇವನೆಯೊಳು ॥

ಹಿತಮಿತದಲನುಸರಿಸೆ ಸುಖದಿ ಬಾಳ್ವಪರಲ್ಲ ।

ದತಿಯಾಂಗೈಯೆ ಕಾಮವನು ತರುಗೊಣೆಯೊಳಗೆ ।

ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಮಲಗಿದನ ಪರಿಯುಪ್ಪದಲ್ಲ ದವ ಪ್ರಥಿತನಾಗನು ಕಪೀಶ ॥

(10)

ಅರಿಗಳಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಪೊರೆದು ನಿಜಬಂಧುಗಳ್ |

ಧರಣಿಗುಂ ಪ್ರಿಯನೆನಿಸಿ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಫಲವ |

ನರಿತುಂಡು ಧರ್ಮಸಂಕಲಿತಮನನಾದವಂಗರಸುತನ ಚಿರಮವೃದ್ಧು ||

ಹರಿಕುಲಾಗ್ರಣಿ ನೀತಿತಾತ್ಪರ್ಯಗಳಲಿ ಪೇಳ್ವ |

ಪರಿಯನೀ ಸರಿಯಾದುದೆ ಕತ್ರಾನಿಗ್ರಹ ಜನಕ |

ತರಾಣಿ ಬರುವಡುಪಾಯಮೇನುಂಟದಂ ತಿಳಿದು ಮಾಳ್ವದೈ ಮಂತ್ರಿವೆರದು || (11)

ಪೋದ ಕೀರ್ತಿಯು ಸಿರಿಯು ಪ್ಲವಗರಾಜ್ಯಂ ಸುಖಾ |

ಮೋದಂತವತ್ಸ್ರಸಾದದಲೆ ನಗೆ ಸಮನಿಸಲ್ |

ಪಾದಸ್ಮರಣವಿಡಿದು ಪಲವ್ರವಿಧ ಸಾಧನದ ಪರಿಕರಗಳನುವಗೈದು ||

ಮೇದುರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದೈತಂದು ರಕ್ತನನ |

ಸೂದನಂಗೈವರಿಚ್ಛೈಸಿರ್ವ ಕಪಿಬಲನ |

ನೀ ದಯದಲೀಕ್ಷಿವುದು ಬಾನೆಡೆಯು ಮತ್ತಿಳಿಯು ಬಿಸಲಾದೊಲೆಸೆವುದೈನೆ || (12)

ದೇವಗಂಧರ್ವಖುಷಿವೃತ್ತಹರಿಕರಭಗಜ |

ತೀವಿಯುಳ್ಳತುಲಬಲರೀ ಬಲೀಮುಖರಬಿಲ |

ಪಾವನಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರ ವಾಸಿಗಳು ಭೂತಳದಮರಿಯೆಲ್ಲರ್ ಬಲ್ಲರು ||

ದೇವರಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ಕಾರ್ಯವನ |

ತೀವಜವದಿಂದೈದಿ ಪದದಡೆಯಲೊಪ್ಪಗಿಪ |

ಈ ಮನುಧಯೊಳಗಿವರಿಗ್ಗಲದ ವಿಕ್ರಮರ್ ಕಾಣ್ಬುದಿಲ್ಲ ರನ ನೆಲದೆ || (13)

ಸಾಮುದ್ರನಾದೇಯ ಪಾರ್ವತೀಯರು ಮಹದ್ |

ಭೀಮಬಲ ಪ್ರಬಲದಾಡೆಗಳು ಫೋರಾಕೃತಿಯ |

ಧೂಮರಹಿತಗ್ನಿಯಂತೆಸೆವರೆತಿಜೀವಿಗಳು ಮೈನೆತೀಯೋಪಮಿತರು ||

ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ ತನುವ ತೆತ್ತು ಶಿರದೊಳಗಾಂತು |

ನೇಮಮಂ ಮನದಿಷ್ಟಮೇನುಂಟದೆಲ್ಲಮಂ |

ತಾಮನಂಗೈಯದೆ ತಂದೀವರೀ ಪ್ಲವಗಸತ್ತಮರು ಮಿತ್ರಜ್ಞರು || (14)

ಕತಕತ ನಹನೈ ಸಾಹಸೈ ಲಕ್ಷಂ ಲಕ್ಷ |

ವಿತ್ತತಮಯುತಾಯುತಂ ಕೋಟಿಕೋಟಿಗಳು ಮ |

ತ್ತತಿಕಯಾರ್ಬುದಮಾರ್ಬುದಂ ಖರ್ವ ಕತಖರ್ವ ಕಂಕು ಸಾಸಿರಕಂಕುಗಳ್ ||

ಕ್ಷೀತಿಯರೇಣುಗಳೇಣಿಸಬಹುದು ಕಪಿಬಲದ ನಂ |

ಗತಿಯ ಗಣಿಸಲೂಡದೇಕಂ ಪದಾರ್ಥ ಪರಿ |

ಗತಲೆಬ್ಬದಿಂದಾಗರನ ಮತ್ತಿಬಲಂ ತವ ಪದದೊಳಗೈವುದು || (15)

ಮೇರುಮಂದರನಿಲಯದಮಿತಸಾಹಸಗಳೇ |

ಧಾರಿಣಿಯೆಲ್ಲ ಮಂ ಚರಿಸಿ ಬಲ್ಲರ್ ದೇವ |

ಜೋರದಕಕಂಧರನ ತರಿದು ಧರಣೀನುತೆಯ ತಂದೊಪ್ಪಿಸದೆ ಮೋಣರು ||

ಕಾರಿಯಮೊಳ್ಳಲಂ ಭವಚ್ಛರಣಗಳಿಗೆ ವಿ |

ಸ್ತಾರಮಾನೆ ಗೋಚರಿಪುದೆನುತೊರೆದ ಭಾಸ್ಕರಕು |

ಮಾರನಂ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದ ನನುನೆಗುತ್ತ ವಿನಯಾದಿಂದ || (16)

ನುರಪ ಮಳೆಗರೆವುದುಂ ಸೂರ್ಯ ಕಳ್ಳೆಯನುಂ ।

ಪರಿದಪ್ತದು ಕಶಿ ಸರ್ವಜಗತಿಯುಂ ಪೊರಿದಪ್ತದು ।

ಧರಗಿರಿಯ ಚಿತ್ರ ಸನ್ನಿಹಿತ ಮಿತ್ರಾರಸಂ ನಿನ್ನಿಂ ಸನಾಥನಾಗಿ ॥

ಅರಿದಶಾಸ್ತ್ರನ ಕಾಲವ ತರಿದು ವೈದೇಹಿಯುಂ ।

ಕರವಿಡಿದಿನಿಂದಿರ್ದೆನಲ್ಲ ದನುಮಾನ ಮೇ ।

ನಿರುವುದೈ ಕಪಿರಾಯ ಸಾಧುಸಜ್ಜನ ಪ್ರಿಯ ಸುಜನಾನಂದದಾಯ ॥ (17)

ಯೆನುತ ಸಂತಸದಿಂದ ರಾಘವಂ ಬೇಳುತಿರ ।

ಲನಿತರೊಳ್ ಕೆಂದೊಳಡರ್ದು ನಭಮಂತ್ರಂ ಬಿ ।

ತಿನಕಗಿಗ್ರಹತಾರಗಳ ಗರ್ಭದೊಳಗಾಂತ ಭೂತಳಮದಾಂಗುಂಬರಂ ॥

ವನೇರ್ಪತಂಗಳ ಕುಲಾಲಚಕ್ರೋಪಮಿತ ।

ಮೆನೆ ಭೂಮಿಕಂಪಿಸಿದುದೆಣ್ಣೆ ಸೆಗಳೋಳ್ ಪ್ರತಿ ।

ಧ್ವನಿಗೊಡಲು ಕಡಲು ಮೇಲ್ಪರಿದಂತೆ ನಾನರೀಶ್ವಾನೆ ನಡೆತಂದುದೊಲಿದು ॥ (18)

ತರುಣಾರ್ಕನಿಭವರ್ಣ ಪದ್ಮಕೆಂಬಲ್ಯನಿಭ ।

ವರಸುಧಾಕರತೇಜ ಮೇರುಮಂದರಮನಿವ ।

ಹರಿಗಳು ಪತ್ತಸಾಸಿರಕೋಟಿಯೊಡಗೊಂಡು ಕತಬಲಿಯು ಕಂಗೆನೆದನು ॥

ಮಿರುಪ ಸೌವರ್ಣಶೈಲಾಭ ದಶಸಾಹಸ್ರ ।

ಮೆರಡೊಂದು ಕೋಟಿ ಕಪಿಬಲಸಹಿತಮೈತಂದು ।

ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದ ತಾರೆಯ ಬೆತ್ತನಾತ ಗಡಸಾರನಾ ಕಪಿವೀರನು ॥ (19)

ರುಮೆಯ ಪಿತನೈತಂದು ಸಾಸಿರಂಕೋಟಿಯಾತ ।

ಸಮದಕೇಸರಿದರ್ಪ ಕಪಿವೀರರೊಡವೆರೆದು ।

ವಿಮಲಫಲಪುಷ್ಪಗಳ ಕರವಿಡಿದು ಕೈಮುಗಿದು ಕೆಲಸಾರಿದಂ ಮುದದೊಳು ॥

ಕಮಲಕೆಂಬಲ್ಯನಿಭದಮಿತಸಾಹಸ್ರಕಪಿ ।

ರಮಣೀಯಾಧೀಯಾತಂ ವೀರಕೇಸರಿ ಬಂದ ।

ನಮಿತಧೀಯಾತ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಗ್ರೇಸರಂ ಮೈದೊರಿದಂ ಮುದದೊಳು ॥ (20)

ಬಂದ ಗೋಲಾಂಗೂಲಪತಿ ಗವಾಕ್ಷಂ ಸೇನೆ ।

ಯಿಂದಮೊಕ್ಕೋಟಿ ಸಾಸಿರವಾರ ತೋದೈರ್ದೆ ।

ಪಿಂದೆ ಋಕ್ಷಂಗಳಧಿನಾಥ ಧೂಮಂ ನುಳಿದ ನಿಕ್ಕೋಟಿಬಲವಬೆರೆದು ॥

ಛಂದದಿಂ ಮುಕ್ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳಂ ಕೈಲಾಸ ।

ಮಂದರೋಪಮಮನಲ್ ಪನಸ ತೋರಿದ ಮೇಘ ।

ದಂದದಿಂ ನೀಲ ದಶಕೋಟಿಮಂಗಳೋಳ್ಳೈದಿ ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದನು ॥ (21)

ಐದುಕೋಟಿ ಪ್ಲವಂಗಮಿಂದ ಗವಯ ತಾ ।

ನೈದೆ ಬಂದನು ದಧಿಮುಖಂ ಕೋಟಿಸಾಸಿರದ ।

ಶೈವಿ ಬರಲಶ್ವಿನೀಪುತ್ರರ್ ಮಹಾಬಲರ್ ಮೈಂದದ್ದಿವಿದನುಮರು ॥

ಐದೈದು ಮತ್ತೈದು ಕೋಟಿಸಾಸಿರ ಕಪಿಗ ।

ಳ್ಳೈದಿ ಬರಲೈತಂದ ಮುಕ್ಕೋಟಿ ವಾನರರ ।

ನೈದೊಡನೆ ಕರೆದು ಗಡನೊಬಾ ಮಹಾಕಪಿಯು ಕಂಗೆನೆದ ಮೋದದಿಂದ ॥ (22)

ಅಂಬುಜಾಗನತನಯ ನಿಖಿಲಭಲ್ಲ ಕನಿಕು |
 ರಾಂಬದಕೋಟಿಯಾತನಾಗಿ ನಡೆತಂದನಾ |
 ಜಾಂಬವನು ಬಲಶಾಲಿ ವಾತಿಯಾತರೊಳ್ಗಳ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಹರಿಮೂರ್ಧನ್ಯನು ||
 ಕಾಂಭಜೋಪಮರಾಮಣ್ಯಾನ್ನಾಮ ವಾನರಂ |
 ಸಂಭ್ರಮದಿ ಕೋಟಿತತಾಖಾಮೃಗಂಗಳಾ |
 ಡಂಬರದಲ್ಪಿತಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತಿರಗಿ ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದನು || (23)

ಮಂದರಂ ಮೇರಾವೈತಂದ ಮೊಳ್ಳೆಯೊಳು ನಡೆ |
 ತಂದನಾ ಗಂಧಮಾಧನ ಕೋಟಿತತಗ |
 ಛಂದ ಪದ್ಯಸಹಸ್ರಕಂಕಾತಮರ್ಬದಗಳಮಿತಬಲದೊಡನೆ ಬೇಗ ||
 ಬಂದ ಯುವರಾಜನಂಗದನಿಂದ್ರಸಂಭೂತ |
 ನಿಂದಧಿಕಬಲನಾತನೊತ್ತಿನಲಿ ಬಿಟ್ಟೊಲೆ |
 ಭೃಂದದಿಂ ತಾರ ಮೈದೊಲಿದಂ ರಾಘವಂ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸುವೊಲು || (24)

ಪನ್ನೊಂದುಕೋಟಿ ಕಪಿವೀರರೊಡವೆರದಾಗ |
 ನನ್ನಿಯಿಂದಯಾಥಾಪನೈತಂದನೆಡಬಲದಿ |
 ಸನ್ನತಿಸಲಯಾತರಾಸಿರ ಕಪಿಪ್ರವರರುಂ ರಂಭ ನಡೆತಂದನೊಲಿದು ||
 ಭನ್ನಗಿರಿಕಲಗಳೊಯನಲೆರಡು ಕೋಟಿಕಪಿ |
 ಯುನ್ಮತರನೊಡವೆರದು ದುರ್ಮಾಖ ಮಹಾವೀರ |
 ಮಾನ್ಯದಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ರವಿಸುತನ ಕೆಲದೊಳ್ ನಿಂದನು || (25)

ರಜತಾಜಲೋಪಮಿತ ರಮಣೀಯಕರಮಾದ |
 ವಿಜಯಕೋಟಿಸಹಸ್ರ ಕಪಿಗಳೊಡಬಲದೊಳ್ ||
 ಭಜಿಸುತಿರೆ ಹನುಮಂತನೈತಂದು ಪದಕರಗಿ ವಾನರೊಬಲವ ತೋರೆ |
 ಕುಡಗಿರಿವ್ರಜಹಸ್ತಕಲಿತಪ್ಪ ವಗಾಧಿಸರು |
 ಗಡರುತ್ತಮೊಕ್ಕೊಲೆ ಶತದೊಳ್ ವಿಶ್ವಕ |
 ಮೌಜ ನಳಂ ತಾಂ ಬಂದು ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದೆರಗಿ ಕಂಡನಾ ರಘುವೀರನು || (26)

ದಧಿಮುಖಂ ದಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳಂದೈತಂದ |
 ನದೆ ಕರಭ ಕುಮಾದ ವೈಶ್ವಾನರಂ ಮೊದಲಾದ |
 ಪದಿನೊಳುಕೋಟಿ ಕಪಿನಾಯಕರೊಳಾ ಪೃಥಿವಿ ಕಂಗೆಸೆಯಾದಾದಾಗ ||
 ಇದರಿಂದಮಾಜೆಯೊಳು ಬರುವ ಕಪಿಸಂತತಿಗ |
 ಛಂದಯಮಂ ಗಣಿಸಲಾರ್ಗವಲ್ಲ ನಾಯಕರು |
 ವಿಡತನಾಗಿರುವುದೆಪ್ಪತ್ತೊಳುಕೋಟಿ ಮಗುಳಿನಿರ್ತಿರ ರೆನುತಯಾರು || (27)

ಬಲಮೆಲ್ಲ ಬಂದುದಾಕ್ಷಣದಿ ನೂರ್ಯನ ಸುತ್ತ |
 ಮಾಲವ ಮೇಘಂಗಳೆನೆ ಸುಗ್ರೀವನವರಗಳ |
 ನೊಲಿದು ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಘವೇಂದ್ರನಂ ಕಾಣಿಸುತ ಕಾಣಿಕೆಗಳೊಪ್ಪಗಿಸುತ ||
 ಕಳುಪಿ ಕೈಮುಗಿದು ರಘುವೀರ ಕೇಳು ಬಲದಿ |
 ನುನುಭವನಿಂದ್ರಾಚಂದ್ರಾದಿ ದೇವರ್ಕಳೇ |
 ತಳೆದು ಕಪಿರೂಪುಗಳ ತ್ವಚ್ಚ ರಣಸೇವೆಗೈತಂದಿರ್ಪರೆಂದಿವುದು || (28)

ವಿನತಾಸುತನ ಗಮನ ವೀರಮಾರುತನ ಗತಿ |

ಯನು ಮಿಕ್ಕರಿರ್ಪರಿದ್ರಾದಿವರ್ಕಳಂ |

ಮನದೊಳಗೆ ಗಣಿಸದ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೇ ಬಲದೊಳರ್ಪೆ ಕಪಿವೀರರು ||

ವನದಜಾಂಡದ ಕರ್ಪರವನೊಡೆವ ಬಲಗಳಾಂ |

ಘನಕಾಮರೂಪಿಗಳು ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕ್ಕಮೆಂ |

ದಿನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂಳುಕೆ ಭತ್ತಿಯಿಂ ಬಂಡಿಹರು ಬೆಸನೀವುದಭಿಮತವನು ||

(29)

ಎಂದೊರೆದ ಸುಗ್ರೀವನಂ ತೆಗದು ತಳ್ಳಿಸಿ |

ಬಂಧುರನ್ನೇಹದಿಂದಾಗ ರಘುನಂದನಂ |

ಛಂದದಿಂ ನುಡಿದ ಸುರತರಾವಂಗದೊಳುದು ಬೇರೆ ಬಯಸುವದೇನು ||

ಪಿಂದೊರೆದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾನು ನಿನ್ನಾಧೀನ |

ಮೆಂದು ಬಳಕಡೆಗಡಿಗೆ ಕಾರ್ಯಂಗಳೇನರೂಪ |

ಲಂದು ಮುಂದಾಗುವದ ನೀನೆ ಯೋಚಿಸಿ ತಿಳಿದು ಮಾಡುವದು ಮನವೊಲಿದೊಲು ||

ಧರಣೀಜೆಯ ಪೋಗಾಡಿ ದುಮ್ಮಾನದೊಳು ಕೂಡಿ |

ಬರತಮರುಣಾತ್ಮಜಕಬಂಧಾದಿ ವಚನಗಳ |

ಪರಿವಿಡಿದು ಭಾಸ್ಯರನ ಸುತನ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದಿ ಸರ್ವಸ್ವಮನ್ನಾತಗೆ ||

ಕರಕಲಿತ ಗೈದಾಗ ದುರುಳದಕಿರ ಪೋದ |

ಧರಣೀಸುತೆಸಿರಿಸಂಪದಂಗಳಾಂ ವಶಮಾದು |

ದರಿತು ಮಗುಳಾವುದಾನೊರವುದುಳಿದೆನು ತಿಳುವಿದದ ಜಯಕಳತ್ರ ||

(31)

ಹರುಷದಿಂ ಗಾಮಪುರದರಸಂ ನಿರೂಪಿಸಿದ |

ಪರಿಯನೆಲ್ಲ ವಕೇಳು ಸುಗ್ರೀವ ಭತ್ತಿಯಿಂ |

ದೇಗಿ ಕರಗಳಮಾಗಿದು ನಾವೈನೆಗೆ ಕಪಿಬಲವ ಕಳುಬೆ ಬೆಸನಾಂತು ಮುದದಿ |

ಕರೆದಾ ಬಲಾಘ್ಯರೊಡನೊರೆದನತಿವೇಗದಿಂ |

ಪರಿದು ದಕಕಂಧರವ ತಾಣಮಂ ಕಂಡು ಬಂ |

ದೊರೆವ ಬಲಕಾಲಿಗಳ ಬೆರೆದೆಗುವುದೆಂದೆಂತ ನೇಮಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದೊಳು ||

(32)

ಸಂಧಿ 15 ಕ್ಯಂ ಪದ 642 ||

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ವಿನುತಂ ಮರುತ್ತನಯಾತಬಲಿಸುರೇಣಕರ |

ನಿನಸುತಂ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ ಕರೆದು ನಾವೈಸೆಯೊಳಂ |

ಜನಕನಂದನೆಯನರಸುವದೆ ಕಳುಪಿದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲಿ ||

ರಾಮನಪ್ಪಣವಿಡಿದು ರವಿತನಯನತಿವಿನಯ |

ಬ್ರೇಮದಿಂ ವಿನತನಂ ಕರೆದು ಬೇಳದ ನೀನು |

ಸೋಮಸೂರ್ಯಾತ್ಮಭವ ಮಾಖ್ಯಕಪಿನಾಯಕರನೊಡಗೊಂಡು ಮೂಡಗಡೆಗೆ ||

ನೇಮದಿಂದೈದಿ ನದಿನದಗಳ ಗುಹಾಕಯಗ |

ಳಾ ಮಾಹಾರಣ್ಯಗಳ ಪೊಕ್ಕು ಕೋಧಿಸಿ ಬೇಗ |

ರಾಮನಂಗನೆಯ ಕುರುಹನ್ನಾಂತು ಬಹುದಿನುತ ಬೇಳ್ವನದ್ರೀಂದ್ರಜಾತೆ ||

(1)

ಗಗನಧುನಿಯಂ ಸರಯಾ ಕಾಳಂದಿ ಸರಸತಿಯಾ |

ನೋಗುವಿಗೆಯ ಸಿಂಧುಶೋಣಾದಿಗಳನುತ್ತರಿಸಿ |

ಮಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಮಾಲಾ ವಿದೇಹ ಮಾಳವಕಾಶಿಕೋನಲಂ ಮಗಧಂಗಳಾ ||

ನೋಗನಾದ ಪತ್ತಣಂ ರಜತಾಕರನ ಲವ |

ಮಿಗೆಕೋಶಕಾರ ತಾಣಂಗಳಲಿ ನೀವು ಪೋಕ್ಕು |

ಜಗತೀತನೂಭವೆಯ ಸರಸುವದು ಕುರುಪಿಡಿದು ಕಾಮರೂಪಂಗಳಂದೆ || (2)

ಉದಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿರ್ಪ ಶೈಲನೆಗರಂಗಳಂ |

ಕುಧರಕೋಟಿಯೊಳುರ್ಪ ಫೋರಯವನಾದಿಗಳ |

ನದರಕರ್ಣಿಕಮೇಕವಾದ ಬಳಸಿಕ ಕರ್ಣದುರ್ಜಯರಯೋಮಾಖಗಳಾ ||

ವಿಧುವೈರಿಯನೆ ಕಿರಾತಕರ್ಣಜೂಡರಂ |

ಬುಧಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿರ್ಪ ಹೇವಾಂಗಪುರುಷಾದೆ |

ರದುಭುತದ ಪತ್ತಣಗಳನ್ನರಸಿ ನೋಳ್ಪುದೈ ಕಾಮರೂಪಿಂ ಬವದಿ || (3)

ಯೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ರತ್ನಮಯಮನಿನಾವ ಯಾವದ್ವೀಪ |

ಮೊಡನೇಳು ರಾಜ್ಯೋಪಶೋಭಿತಂ ಸೌವರ್ಣ |

ಮಾಡುನಿಕಾಡ ರೌಪ್ಯ ಸ್ವರ್ಣಮಂಡಿತ ಧರಣಿಯಿಂದ ರಾರಾಜಿಸುವದು ||

ಕಡೆಗೊಳನುತಾ ಯಾವದ್ವೀಪಮಂ ಪೋಗಿ ಮಾಂ |

ಗಡೆಯಲಂಬರಜುಂಬಿಸಿರನಗ ಕಂಗೊಳಪು |

ದೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ದೇವದಾನವರು ತೋರುವರಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪುದೈ ಜಾನಕಿಯಾನು || (4)

ಮುಂದೆ ಲೋಹಿತಜಲಮಾಗಾಧಭೀಮಾಕೃತಿಯಾ |

ಲಿಂಡಿರ್ಪ ಸಿಂಧುತೀರವ ಕಂಡು ಬಹುವನಗ |

ಳಂದಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಪರ್ವತಗಳಂದುದಿತ ನದಿಗಳಂ ನಿಮ್ಮಹಗಳ ||

ಛಂದಛಂದದ ದರಿಗಳುವನಗಳಂ ನೋಡಿ |

ಸಿಂಧುದ್ವೀಪಂಗಳಂ ಕಂಡು ಚಚ್ಚರಗೊಂಡು |

ಮುಂದಕಡಿಯಿಡುವದೈ ಕಾಣೆ ನೆಳಲಂ ಪಿಡಿದ ದನುಜರೊಪ್ಪಿರುವರಲ್ಲಿ || (5)

ಕಳೆದು ಮುಂದಕ್ಕೈದೆ ಲೋಹಿತದ ಸಾಗರಂ |

ಪೋಳೆವಧಿಕಕೂಟ ಶಾಲ್ಮಲಿಯಂ ಮಹಾಗರುಡ |

ನಿಳಯಮನ್ನುಳಿದು ಮುಂದಡಿಯಿಡಲ್ತಂದೇಹನಾಮರಕ್ಕ ಸಸಮುದಯಂ ||

ಕಳೆವೆತ್ತ ಶೈಲಕೃಂಗಂಗಳೋಳ್ ಜೋಲ್ದಿರುವ |

ನಳನ ಮಿತ್ರೋದಯಾದಿ ವಿಪ್ರದತ್ತಾಘ್ರದಿಂ |

ಕಳಚಿಬೀಳುವ ರಹಸ್ಯಹನಿ ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಭೀಮ ದೌರ್ವಸ್ಯಬಳರೂ || (6)

ಅಲ್ಲಿಂದ ನಡೆಯ ಶ್ರೇಣೋದಧಿಯಾ ಕಂಗೊಳಪು |

ದಲ್ಲಿ ವೈದಭಾಜಲಂ ದಿವ್ಯಫಲಪುಷ್ಪಂಗಳ |

ಳಲ್ಲಾ ನದಿಂ ರಜತದುಪಪರ್ವತಗಳಿಂದ ರಾಮಣೀಯಕಮಾಗುತೆ |

ಅಲ್ಲಿ ರಜತಸೌವರ್ಣಬಚಿತದ ಸರಗ |

ಳಲ್ಲಿ ಪೂಂದಾವರೆಗಳಣಾತಂ ಸುದರ್ಶನದ |

ಜಲವಂತ ರಾಜಹಂಸೀಗಣ ಸಮಾಕುಲದಿ ಕಂಗೊಳಪುದಾ ಶೈಲವು || (7)

ಸುರಯಕ್ಷಕೆನ್ನರಾಸ್ವರಿಯಲೆಲ್ಲಂ ಕ್ರೀಡೆ |
 ವೆರದಿರ್ಪರಾನೆಲದಿ ಮುಂದಕ್ಕೈದಲೋರ್ಪು |
 ದುರುಭೀಷಣಂ ಸರ್ವಭೂತಭಯದಂ ಜಲೋದಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಪದಿಂದ ||
 ತುರಗವದನಂ ಪುಟ್ಟ ಸಾಗರದ ನಿಘೋಷ |
 ದುರುಭರದಿ ನೋಡಿ ಒಡಬಾಲುಮುಖವ ನಿರ್ವಹವ |
 ಡರರೆ ಧೃತಿಯುತರಲ್ಲ ದುಳುದರಿಂಗಾಗದಾ ತಾಣಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವರೆ || (8)

ಸಾಗರೋತ್ತರತಟದಿ ಹದಿಮೂರು ಯೋಜನದ |
 ರಾಗಮಯಕನಕಪರ್ವತಮೆಸೆವುದದ ಬೇಳ್ವ |
 ರಾಗವೂ ಕರುಣಾತರೂಪಶಿಲೆಯೆಂದೆನುತಲಾ ಮಹಾಪರ್ವತದೊಳು ||
 ಮೇಗಿರ್ಪ ಚಂದ್ರನಿಭಪನ್ನಂಗ ಭೂಧರಂ |
 ಶ್ರೀಗರುವ ಸಾಸಿರ ಭಣಾವಿಭೂಷಿತ ಮಹಾ |
 ಭೋಗತಾಲಾಂಕಂ ದಶೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಗಂ ಪಸನೆನಿಸಿ ಪ್ರೀತಿವೆರಸಿ || (9)

ಮೆರೆದಿರ್ಪನಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೈದಲು ಹೇಮ |
 ವೆರೆದ ಶ್ರೀಮಾನುದಯಪರ್ವತಂ ಬಾನೆಡೆಯ |
 ಶಿರಿವಿಟ್ಟು ನೂರು ಯೋಜನದಾಯತದಿ ತೋರ್ಪದದು ಸ್ವರ್ಣಮಯಾದಿಂದಲೆ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ನಂದನದಿ ಸುರಸಾದಿ ಸೇವಿತದಿ |
 ಹರುಷಗೊಳಿಸುವದೊಂದು ಯೋಜನದ ವಿಸ್ತಾರ |
 ಸಿರಿಕರದ ಕತ ಯೋಜನೋನ್ನತದ ಸಾಮನ್ಯಸ್ಸುನು ಸೃಂಗಮಿಹುದು || (10)

ಮೊದಲು ಪದಮಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆರಡನೆಯ ಪದವ |
 ಪದುಳದಿಂದುತ್ತರದ ಮೇರುಮಸ್ತಕದೊಳಂ |
 ಪದುಮನಾಭಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮರೂಪಮಂ ಕೊಂಡಕಾಲದೊಳಗಿಟ್ಟು ನಡೆದಂ ||
 ಉದಯಗಿರಿವಾಲಖಿಲ್ಯಾಧ್ಯ ವೈಖಾನಸರು |
 ಮುದದೊಳಗೆಸೆವರು ಸುಧಾಗಿರಿಗೆ ಒರೆಯೆನಿಸಿಹುದು |
 ಸದಯಾಭಾಸ್ಯರಗೈದಿಬರಲುತ್ತರವನುಳುದು ದಿವಸವಾದವುಡರ್ವಿಗೆ || (11)

ತರಣಿಯಂಗದರಾಗ ಗಿರಿಯದೇಹಚ್ಚಾಯ |
 ವೆರೆದೆರಡೆ ಪೂರ್ವಸಂಧ್ಯಾಪ್ರವರ್ತನೆಯುಪ್ಪ |
 ಧರಿಸಿ ಧರಣೀಸುತಿಯ ಕುರುಪರಿದು ತಿಂಗಳೊಳಗೈತರ್ಪದತಿಪದದೊಳು ||
 ಬರದಾನುಳುದನವ ದಂಡನಾಯೋಗ್ಯನೆಂ |
 ದೊರೆದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಗನ್ಯಾಕೆಗಂ ಮಾರುತಿಯ |
 ಕರೆದಂ ಗವಾಹಗಡಗವಯಮೈಂಧದ್ವಿವಿಧಜಾಂಬವಾದ್ಯರ ಪ್ರೇಮದಿ || (12)

ಬೇಳದಂ ದಕ್ಷಿಣದ ದಿಕ್ಕು ದುಸ್ತರ ದೈತ್ಯ |
 ರಾಳದವ ಸಂಚರಿಪನವನ ನೇಮದಿ ಕೂರ |
 ಕಾಳರಕ್ಕನರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೈದು ನಿಂದಿರ್ಪರದರಿಂದೆ ಜಾಗ್ರತೆಯನು ||
 ತಾಳ ಮುಂದೈದು ಸಾಸಿರ ಬೆಡೆಯ ವಿದ್ಯದಿಲ |
 ತಾಳಗುಲ್ಮಾಧ್ಯ ತರುಮಂಡಗಳ ನೋಡಿ ಮುಂ |
 ದಾಳಗಳ ಪಂಥಾನಕಂ ಕಳುಪಿ ನಡೆದವುದು ನರ್ಪದಾತಕೆ ಮುದದಿ || (13)

ಭೋಗವತಿಯಂ ಕೃಷ್ಣ ವೇಣಿವರದಾನದಿಯಾ ।

ಮೇಗೆ ಬನತರುತುಂಗಭದ್ರಿಯದರಿಂ ಮುಂದೆ ।

ಪೋಗಲ್ವಿದರ್ಭ ಮಾಹವ್ಯಕ ಕಳುಂಗಮಂ ಕಳುಕಳುದು ಬಳಕ ಮುಂದೆ ॥

ಬೇಗದಿಂ ದಂಡಕಾರಣ್ಯ ಕೇರಳ ಚೋರ ।

ಮೂಗಧ ದ್ರವಿಡಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಶೋಧಿಸುತ ।

ಪೋಗಿ ಕಂಡವುದಯೋಮುಖನಾಮಪರ್ವತವ ಸರ್ವತರು ಮಂಡಿತವನು ॥ (14)

ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೆದಕುತ್ಪತರೆ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸುವ ।

ದುಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಕಾವೇರಿಯು ಮಹಾನದಿಯು ।

ಚೆಲ್ವಿನಿಂ ಸೇವಿಸುವ ಸಿದ್ಧಚಾರಣಗಣವ ನೋಡುತ್ಪದಲ್ಕೆ ಮುಂದೆ ॥

ಬಲ್ಲಹನಗಸ್ತ್ರ ತಾವನವರ್ಯ ಸೂರ್ಯನಿಚಿ ।

ನಲ್ಲರ್ಪನಾತನಪ್ಪಣೆ ವಿಡಿದು ಗಿರಿತಟಗ ।

ಳಲ್ಲಿ ನೋಡುವದು ಚಂದನವನೋದ್ದೇಶಗಳ ನಮಿತ ಗುಲ್ಮಾಡ್ಯಗಳನೂ ॥ (15)

ಟಿಂಕಣುದಧಿಯನು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಮಾಹೇಂದ್ರಗಿರಿ ।

ಯಂ ಕಂಡು ಪರಿಪರಿಯತದುಗುಲ್ಮಗುಹಗಳಲಿ ।

ಕಂಕಯಿಲ್ಲದೆಯರಸಿ ನೋಡುವದು ಜಾಗ್ರತೆಯೊಳುನಿತುನಿಲನಂ ತೋರೆಯದೆ ॥

ಬಿಂಕದಿಂದಡಿಯಡಲ್ ಸಿಂಹಕಾನಾಮದ ಕ ।

ಳಂಕೆ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಿಯಿರ್ಪಳಾ ದೇಶಮಂ ।

ನೋಂಕದೋರೆಯೊಳ್ಳಿದಿ ಪುಸ್ಕಿತಕಶ್ಯಲಮಂ ಕಾಣ್ಬದಲಿ ರಮ್ಯಕಮೆನೆ ॥ (16)

ರವಿಕಿರಿಬೆಂಗಳಂತೆನೆವ ಕೋಡುಗಳಿಂದ ।

ತವಕದಿಂದಂಬರವ ಚುಂಬಿವುದು ಕಾಂಚನದ ।

ನವಕೃಂಗವನೋಂದ ಸೇವಿವ ದಿವಾಕರಂ ರಜತವ ನಿಶಾಧಿಪತಿಯಾ ॥

ಪವಣಿಂದ ಭಜಪಂ ನೃಕಂಸ ನಾಸ್ತಿಕ ಕೃಪಣ ।

ನವಿರಳದ ವಂಚಕರಿಗಾ ಶೈಲ ಕಾಣ್ಬಡದು ।

ಸುವಿವೇಕದಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಗಿರಿಯೊಳರಸುವದು ಜನಕಜಾತಿಯನು ಬಡದೆ ॥ (17)

ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಯೋಜನದಗಲ ।

ಪದದಿ ಪೋವುದು ಕವ್ಯವಲ್ಲಿಂದ ನಡೆದರಂ ।

ವಿದಿತಮಪ್ಪುದು ಸೂರ್ಯವನ್ನಾಮಗಿರಿಯೊಂದು ತತ್ತಟದೊಳರಸಿನೋಡಿ ।

ಪದುಳದಿಂದೈದಿ ಮೈದ್ಯುತಪರ್ವತವ ಕಾಣು ।

ತದರೊಳಗೆ ಮೂಲಫಲಮಧುಭೋಜನಂ ಗೈದು ।

ಪದವಿಯಂ ಪಿಡಿದೈದೆ ಕಂಬರದ ಪನರಾಂತ ಗಿರಿಯೊಂದು ತೋರ್ಪುದೈನೆ ॥ (18)

ಕಲಶಜನ ಭವನಮದು ದೇವನಿರ್ವಿತವದರೋ ।

ಳೊಲಿದೊಂದು ಯೋಜನದ ವಿಸ್ತಾರಮಂಬರವ ।

ನಿಲುಕುವದು ದೇಶೋಜನನಾಯತದ ಕೋಡೊಂದು ಕನಕಮಣಿಮಯಾಖಚಿತದಿ ॥

ನಿಲಯ ಸರ್ಪಂಗಳಿಗೆ ವಾಸುಗಿಯು ಸೌಖ್ಯದಿಂ ।

ದೊಲಿದಿರ್ಪನದು ಭೋಗವತಿಯಂಬನಾಮನಂ ।

ಕಲಿತವಾಗಿಹುದದರೊಳರಸುವದು ಜನಕಸುತೆಯನು ಕಾಮರೂಪಿನಿದೆ ॥ (19)

ಭೋಗವತಿಯಂ ಕಳೆದು ಮುಂದೆ ನೋಡುತ ನಡೆಯ |

ಲಾಗ ಸರ್ವತುಮಯ ಸರ್ವತತ್ವಾತ್ಮತೆಯ |

ಪೂಗಮೆನೆ ಪೃಥಭವಪ್ರಪಂಚದೊಳೊಪ್ಪಿಹುದು ಚಂದನದ ಬನಮದರೊಳು ||

ಬೇಗನಿಟ್ಟುಸುತದಂ ಮುಟ್ಟಿದಿರಿ ಗಾಂಧರ್ವ |

ಭೋಗತರವಸ್ತು ರೋಷಿತನಾಮಗಾಂಧರ್ವ |

ಸಾಗರಂ ವೋರೇವಂತೆ ಪೋಷಿಸುತ ಕಾಯ್ವಿರ್ಪನಾ ಬನವ ಬಲಸುತಲೇ | (20)

ಗ್ರಾಮಣಿಯು ಶುಷ್ಕಶೈಲೋಪ ಶುಭಬಭ್ರಾವೆಂ |

ದಾ ಮಹಾಪುರುಷರೈವರು ನಿಲಯಕ್ಕೈದಲ್ಲ |

ಸೋಮಸೂರ್ಯಾಸಮಾನ ವರ್ಣದಿಂ ರಾಜಸುಮರಾನೆಲದಿ ನೋಡಿಮುದದಿ ||

ಆ ಮಹಾಧ್ವನದಿಂದ ಮುಂದಕಡಿಯಿಡೆ ಸಲ್ಲ |

ಸೋಮಯಾಜಿಪ್ರಮುಖಪ್ರಣ್ಯಾಕರ್ಮಿಗಳೈದಿ |

ಮೈವಾನಿಕರ ಪುರಿಯ ಸಾರ್ವಪಂಥಾನಮದು ಮಿಕ್ಕಜನರಿಂಗಾಗದು || (21)

ತೋರುವದು ಮತ್ತಾಚೆಯೊಳಗೆ ಪಿತ್ಯಲೋಕಪತಿ |

ದಾರುಣಂ ಯಮಲೋಕತಮಸುಸೃಷ್ಟಂ ನೋಡೆ |

ಬಾರದದರಿಂದ ಪಿಂತಿರುಗಿ ಬವ್ವದು ತಿಂಗಳಪ್ಪನ್ನನೀವೆನುತಲಿ ||

ಆದಿವರೊಳೊಂದು ದಿನ ಪಿಂದುಳಯೆ ದಂಡನೆಗೆ |

ಕಾರಣಮದಹುದೆನುತ ಕಪಿಕುಲಾಗ್ರೇಸರಂ |

ತೋರಿ ನುಡಿದಂಗದಾದಿಗಳಪ್ಪಣೆಗೊಪ್ಪನಾ ರಘುವ್ಯಹನೆಯೊಳು || (22)

ವೇಳೆ ಜಾಂಬವಮುಖ್ಯಕಪಿಗಳಿಗೆ ಸಂತಸವ |

ತಾಳೆ ಕರೆದಾನುಖೇಣನೊಳೊಂದ ನೀವೈದಿ |

ಸೂಳೆರೆದು ಪಶ್ಚಿಮದದಿನೆಯನರಸುವದಿಳೆ ವಾನರಸಮೂಹವೆರದು ||

ಕೇಳೇ ಮರೀಚಿಸುತ ಋಷಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯರಿಂ |

ದೂಳುಗವಕೊಂಡು ಜಾನಕಿಯ ಕುರಹಂ ಕಂಡು |

ಸಾಧುಕ ಮಿತ್ರನಸ್ತಮಿಪಾದ್ರಿಯಡೆಗೈದಿಹುದೆನುತ ವಿವರಿಸಿದನು || (23)

ಮೆರೆವುದು ಸುರಾಷ್ಟ್ರಬಾಹು ಕಕೋರ ಭೀಮಮದ |

ರರುಗಿನಲಿ ಪುನಶ್ಚಗಗಹನಮದರಿಂದೈದ |

ಲಾರುತರದ ಕೇತಕೇವಿನಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಸೋತ್ತಮನಿಸುವಾ ನದಿಗಳನ್ನು ||

ಮರುಭೂಮಿಯಂತೆನುವದತ್ಯುಚ್ಚ ತರಮಾದ |

ಗಿರಿಯೊಂದು ಶೈಲಂಗಳಿಂದಮತಿಘೋರತರ |

ಪೆರದಿರ್ಪದಲ್ಲೊಂದ ಮುಂದೆ ತೋರುವದುದಧಿ ತತ್ತಟಾವಾಸಗಳಲೇ || (24)

ಕೇತಕೇಬನಮಂ ತಮಾಬನಂದನಗಳಂ |

ಖ್ಯಾತಮನಿಸುವ ನಾರಿಕೇಳಬನಮಂ ಶೈಲ |

ಜಾತಂಗಳಂ ಮಾರಲಿಪತ್ತಣದ ಜಟಪುರವ ಮತ್ತವಂತೀನಗರಮಂ ||

ಪೂತುಕಾರ್ತಿಪ್ಪ ಪುಣ್ಯೋಪವನಗಳಲರಸಿ |

ಸೀತೆಯಂ ಸಿಂಧುಸಾಗರಸಂಗಮಕ್ಕೈದ |

ಲಾ ತಟದೊಳೆನಿರ್ದಿರ್ಪದದು ಮಹಾಮೇರುಗಿರಿ ನೂರು ಕೋಡಲೈಳೊಂದ || (25)

ಆಗಿರಿಯತಪ್ಪಲೊಳಗತಿ ಫೋರತರಸಿಂಹ |

ಭಾಗಸಂತತಿ ವಿನಗದತಾಣಗೈದಿದ |

ವಾಗವಾದ ಮಾತಂಗದಾನಪಲಪಂಚಲಿತಜೀಂಕರಣ ಕವಿದೆಸೆವುದು ||

ಸಾಗರದಿ ನೂರಂನೋಡನದಗಲ ಸ್ವರ್ಣಮಯ |

ಮೂರ್ತಿಪೂರಿ ಯಾತ್ರವ ಪೂಂದಿ ನೋಡುತೀರ |

ಬೇಗ ಕಂಗೊಳುವರೈ ಗಾಂದರ್ವರಿಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕುಕೋಟಿಯ ಚಿತ್ರದಿ || (26)

ಕಾಮರೂಪಿಗಳ ಭೇದಣರಗ್ನಿಕಲ್ಪರು |

ದ್ವಾಮಬಲಸಾರಾಧರು ಮತ್ತುವರ ಕೇಣಕದತಿ |

ನೇಮದಿಂದೊಳಪೂಕ್ಕು ಧರಣೀಸುತೆಯನರಸುತೀರ ಕಪಿಗಳೆನುತಮವರು ||

ಭೇಮದಿಂ ಕೋಪಿಸಲು ಮತ್ತೊಂದುತಾಣದಿನಿ |

ಕಾಮವೈಡೂರ್ಯ ವಜ್ರಾಕರಂ ದಿವ್ಯತರು |

ಸಾಮರಸ್ಯದೊಳೆಸೆವದೊಂದು ಶೈಲಂ ವಜ್ರನಾಮ ಕೇಳೆ ಕಪಿಲಲಾಮ || (27)

ಆ ಮಹಾರ್ಪತದ ತಪ್ಪಲುಗುಹಂಗಳೊಳು |

ರಾಮನಂಗನೆಯನರಸುತ ಪೋಗೆ ಮುಂಗಡೆಯ |

ತಾಮಸೀಜನವಧೆಗೆನುತ್ತಲಿ ಸಹಸ್ರಾರಮಂ ವಿಸ್ವಕರ್ಮ ಸೃಜಿಸೀ ||

ಮೇವದಿಂದೀಯಲಾ ಚಕ್ರವಾನ್ವರ್ವತದಿ |

ತಾಮರಸನೆಯನ ಹಯಮುಖದ ದಾನವನ ತಿ |

ದಾ ಮಹಾಚಕ್ರವಂ ಪಂಚಜನವಧೆ ಗೈದು ಶಂಖಮಂ ಕೊಂಡನೊಲಿದು || (28)

ಗಿರಿಯತಪ್ಪಲುಗುಹಾಶಯಗಳಂ ಬಿಡದರಸಿ |

ವರಿಯ ಮುಂದಕ ವರಾಹಾಭ್ಯುಶೈಲಂ ತೋರ್ಪು |

ದರಾವತ್ತನಾಲ್ಕು ಯೋಜನದುದ್ದ ಸ್ವರ್ಣಮಯಮೆನಿವ ಸೃಂಗಂಗಳಿಂದ ||

ಮೆರೆದವುದು ಕನಕಮಯ ಸಾಗ್ರೋಸ್ಥ್ಯತೀರ್ಥಾಭ್ಯುಪರ |

ನರಕದಾನವನಿರ್ಫನಾ ತಾಣದೊಳಗಾರ |

ಚರಿತಲಸದಳ ಕಾಮರೂಪಿಂದ ನಿಟ್ಟಿವುದು ಧರಣೀತನೂಜಾತಿಯ || (29)

ಆಗಿರಿಯನುಳಿದು ಮುಂದಡಿಯಿಡಲು ಹರಿಶಂಭ |

ಮೇಗೆ ಶಾರ್ದೂಲಗಜಭೀಕರರವಂಗಳಂ |

ಮೇಘವಾಹಂನಾಮಗಿರಿಯಿರ್ಪದಾ ಶೈಲ ರತುಸನೋರ್ವಮಯವು ||

ಶ್ರೀಗವುರವಾಕಶಾಸನಗಖಿಲ ದೇವತೆಗ |

ಳಾಗ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಂ ಗೈದರಾಗಿರಿಯ |

ಮೇಗೆ ತತ್ಶೈಲ ಶ್ರೀನವತ್ಸವ್ವದ್ವಿಯಿಂದೆಸೆವುದತಿಚಿತ್ರಕರದಿ || (30)

ಅದನರಿದು ಮುಂದೈದದರುವತ್ತು ಪರ್ವತಗ |

ಳುದಯಿಸುವ ಭಾಸ್ಕರೋಪಮದಿಂದ ರಾಜಿಸುವ |

ದದುಭಾತಂ ತರುಗುಲ್ಮಲತೆಗಳ್ಲಂ ಸ್ವರ್ಣಮಯದಿ ರಾರಾಜಿಸುವವು ||

ಅದರಮಧ್ಯದೊಳೊಂದು ಧೋರೆ ಮೇರುವರ್ಪತಂ |

ಮುದದಿಂದವಾದಿತ್ಯನಿತ್ತ ವರದಿಂ ದೇವ |

ಹೃದಯಾನಂದಕಮನೀಶ್ವರ ಮರುತವಿಶ್ವೇದೇವಸುಗಳಾಕರಮೆನಿವುದು || (31)

ದೇವಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಾದಿಗಳು ಸಂತಸದೊ |

ಳಾ ವನೋದ್ವೇಷದೊಳಗಿರ್ಪರಾ ಕಾಂತಿಯಾಂ |

ತೀವಿ ಸ್ವರ್ಣಾಂಗರೊಂದೆನಿಸಿ ನಾನಾಚಿತ್ರಕರ ಭೋಗಗಳ ಭುಂಜಿಸಿ |

ಸಾವಧಾನದೊಳರ್ಪರಾದಿತ್ಯ ಪೂಜಿಸಿಂ |

ಸೇವಿಸುತ್ತಮಾನಾದಿನಂ ತತ್ಪಿಬರದೊಳಗಿರ್ಪ |

ರಾ ವಸುಧೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದಲ್ಲ ವರುಣನಾಲಯ ಕಪೀಂದ್ರ || (32)

ಗಿರಿಯಗದೊಳು ವಿಸ್ವಕರ್ಮನಿರ್ಮಿತವಾದು |

ದರಮನೆಯದೊಂದಿಹುದು ನವರತನಮಯದಿವ್ಯ |

ಕರುವಾಡದಿಂ ಪಾಕಶಾಸನನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಮಡಿಯೆನಿ ವಿಭವದಿ ||

ಮೆರೆದಪುದು ಭವನವುದು ವರುಣನಿಕ ನೆಲೆ ಸೂರ್ಯ |

ಬರುವಂ ಮಹಾರ್ಥಾರ್ಥದೊಳು ನೂರುಸಾಸಿರದ |

ನಿರುತ್ತಯೋಜನಗಳಂ ಮತ್ತಾರು ಕಾಣದೊಳಗೂ ಗಿರಿಯ ಶಿಖರದೊಳಗೆ || (33)

ಚಿಂತಿಸದೆ ಬಳಸಿಲೋಡುತ್ತವಾ ಶೈಲಮ |

ಸ್ತಾಂತರದಿ ಕನಕಮಯ ವೇದಿಕಾಂತರಗಳುಂ |

ಸಂತನೊಪ್ಪಿಹ ಮೇರು ಸಾವರ್ಗಚತುರಾಸ್ಯಕಲ್ಪನಾಮಾನಿವರಂಗಿ |

ಸಂತದಲಾ ಮಾನಿಗಿರಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡು ಭೂ |

ಕಾಂತಿಯಾತ್ಮಜೆಯ ಪಿಂತಿರುಗಿ ತಿಂಗಳುವಂ |

ಮಾಂತೆ ಬಹುದಸ್ತಗಿರಿಯಿಂದ ತಡೆಯದೆ ಬಹುದು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯದುತಪ್ಪದು || (34)

ಎನುತೋರದು ಕಪಿವರರ ನೆರಲು ಪಿತ್ತಿ ಮದಿಸಗೆ |

ವಿನಯದಿಂದಾ ಸುಖೋನ ಕಳುಪಿ ಸತಬಲಿಯ |

ಘನತೆಯಿಂ ಕರದು ಕುಸ್ತರಿಸಿ ವೇಳದ ರಾಜಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯನೊಲಿದು ||

ನಿನಗೆ ಪಾಸತೆಯಪ್ಪ ವೀರವೈವಸ್ವತನ |

ತನಯಾದಿಗಳಕೂಡಿ ಬಡಗಲ್ಪಿದುತಮಲ್ಲಿ |

ಜನಕಜಾತೆಯನರಸಿ ತಹುದೆನ್ನ ಋಣಿಂ ಮುಕ್ತನಂ ಮಾರ್ಪಡನಳಿ || (35)

ನೋಡುತ್ತೈತೆಯವನ ಪಾಳಂದ ಪ್ರಸ್ತವರ |

ನಾಡು ಭರತಂ ಶೂರಸೇನ ಕುರುವುದ್ರಕಂ |

ಕೂಡಿರುವ ಕಾಂಬೋಜ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಶಕರನಾರಟ್ಟಗಳನು ||

ನೋಡಿ ಬಾಹು ಕ ರಿಕ್ಕುಕುಟಂಕಣಂ ಚೇನಗಳ |

ನಾಡಲ್ಲ ಮಂ ತೊಳಲಿ ಪರಮಜೇನಸ್ವಹತ |

ಬೀಡುಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಹಿವವಂತಶೈಲಮಂ ಸಾರ್ಧಪುದು ಸವದೊಳೊಲಿದು || (36)

ತಿಳಿದು ಲೋದ್ರಕಪದ್ಮಪಂಡನಾರದಾರವನ |

ಗಳನೋಡಿಯಾಶ್ರಮವ ಸಾಂ ದೇವತನಿಳಯ |

ಕಾಳಾಖ್ಯಾಶೈಲವ ಕಂಡು ಮುಂದೈದಿ ಹೇಮಗರ್ಭವ ಕಾಣ್ಬುದು ||

ಬಳ್ಳಲದಾ ಗಿರಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಸುದರ್ಶನನಾಮ |

ಪೊಳೆವಗಿರಿಯಂ ಕಂಡು ದೇವನಖಗಿರಿವತಗ |

ನಿಳಯಮೆಂದರಿತಲ್ಲಿ ಕಾಂಚನೋದ್ಯಾನಗಳ ನಿಟ್ಟಿಪುದು ಪರಿಪರಿಯಲಿ || (37)

ಶವಕದಿಂದದರಾಜೆಯೊಳ್ ನೂರುಯೋಜನವ |

ಜವದಿಂದಮೈದುವದ ಪಕ್ಷಿಬಗವ್ಯಗಮಿಲ್ಲ |

ದವಿರಳದ ಘೋರನಿಲಮದರಿಂದ ಮುಂದೆನೆವುದೈನೆ ಕೈಲಾಸಶಿಖರಂ ||

ನವಕಮೆನೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ |

ಭವನವೊಂದಿಹುದದರ ತಟದೊಳತಿ ಚಿತ್ರಮೆನೆ |

ಶಿವನ ಸಖನಿಹ ತಾಣಮತಿಮನೋಹರಮೆನುತಮರಿತು ನೋಳ್ವುದು ಕಪೀಶ || (38)

ಗಿರಿಯನೆಲ್ಲ ವಸುಕ್ಷಿಪ್ತವು ನೋಡುತ್ತಮುಂದೆ |

ತೆರಳುವದು ಕೌಂಚಗಿರಿಯೊತ್ತಿಗುಂ ಜಾಗ್ರತೆಯ |

ಬೆರದು ವಂದಿಸಿ ಕಾಮರೂಪಿನಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕ ವೇಗದಿಂ ನೋಳ್ವುದಲ್ಲಿ ||

ಪರಮಪುಷ್ಪತರಣಿನಿಭರ್ಪರಾ ಗಿರಿತಟದಿ |

ಸುರರಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಳುವತಿತಪೋನಿಧಿ ರಾ |

ಗಿರಿಯ ಪೊಗುವರಸಖ್ಯ ಸೇನಾನಿ ಪೂರ್ವದೊಳು ಕರಸಾಧನಂ ಗೈದನು || (39)

ಮೆಲ್ಲನಾ ಶೈಲತಟದೊಳ್ ಪುಡುಕೆ ನಡೆತರಲು |

ಮಾಲೋಕವಿದಿತಮೈನಾಕಗಿರಿಯೊಪ್ಪಿರುವು |

ದಲ್ಲಿ ಮಯನಿಕನದರ ಸಾನುಪ್ರದೇಶಗಳಲಕ್ಷಮುಖಿಗಳ ಮನೆಗಳ ||

ನೆಲ್ಲ ಮಂ ಕೋಧಿಸುತ ಮುಂದೈದಿ ಮೈಖಾನೆ |

ರೋಲ್ಲಾನ ವಾಲಖಿಲ್ಯಾಧ್ಯಮಿಳ ಸಿದ್ಧರಿಹ |

ಚೆಲ್ವಾಕ್ರಮಂಗಳಂ ನೋಡಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಮರಸುವದು ಭೂಸುತೆಯನು || (40)

ಹೇಮಪ್ರಪ್ತಕಲಿತ ತರುಣಬಾಹ್ಯರವರ್ಣ |

ದಾ ಮರಾಳಗಳು ಕ್ರೇದಿವವು ಮೈಖಾನನರ |

ನಾಮಸರಸಿಯು ತೋರ್ಪದದರೊಳಗೆ ಕ್ರೇದಿಸುವರಧಿಕತರ ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ||

ಮೇವದಿ ಕರೇಣುಗಳನೊಡಗೊಂಡುಬಹ ಸಾರ್ವ |

ಭೌಮ ಸಾಮಜಕುಲಗ್ರಾಮಣಿ ವಿನೋದಕಂ |

ದಾ ಮಹಾಸರಸಿನೊಳಗನವರತ ಮಾಡುತಿಕವಾನಂದ ಮಂದರದೊಳು || (41)

ಆ ಸರಸ್ಸುಂ ಕಳುದು ಶೈಲೋದ ನಿವ್ವಗವ |

ಲೇಸಿನಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸಲು ಕೇಚಕಾಖ್ಯದವೇಣು |

ರಾಸಿಯಂ ತೋರ್ಪವುದು ಸಿದ್ಧರಿಂ ಸೇವಿತಂ ಮಗುಳೋರ್ವರಿಂದಾಗದೊ ||

ಭಾಸಿಸುವಡುತ್ತರದ ಕುರುಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯತಿ |

ಲೇಸಿನಿಪಕನಕಮಲಂಗಳಂ ರಾಜಸುವ |

ಮೈನೆ ಸರಸಿಗಳು ಮೈಡೂರ್ಯ ಪತ್ರಾಡ್ವೈತೆಯೊಳುಂ ನದಿಗಳೆನಿವಿವು || (42)

ತರುಣಭಾಹ್ಯರವರ್ಣಮೆರವ ಕಾಸಾರಗಳ |

ಪೊರೆಯ ನವರತನಮಯ ಫಲಪುಷ್ಪಪಲ್ಲವದಿ |

ಭರಿತಸ್ವರ್ಣಕಾರವುಳನ ಕನಕಾಭತೆಯಲೆನದವವುಮಾದಕಂಗಳ ||

ಪರಮಜ್ಞಶಾಲೂರ ಚಿತ್ರತರಶೋಭೆಯಿಂ |

ಮಿರುಮಿರುಗುವಾವರ್ತವೀಚೀಮೇರಿಚಿವಿ |

ಸ್ಫುರಣೆಯಿಂ ಕಾಣ್ಬದಿಸುತಿರುತ್ತಿರ್ದೇನೆಂಬೆ ಸಂಭ್ರಮವಿಡಂಬಗಳನು || (43)

ಸತತ ಬಿಡುತುಗಳೆಗಲದರ್ಪವಾ ಭೂಮಿ |
ಯತಿಶಯವನೇನಿಸಲಳವಲ ತರುನಿಕರಗಳಾ |
ಸತಿಯಾಗಿ ಪುರಬರಿಗೆ ಮನದಿನೆನಿದುದನಿತ್ತಾ ಕ್ರೇಡೆಗೈಸುವವು ಮುದದಿ ||
ಪ್ರತಿಪದದಿ ಹರ್ಷ ಬೆರ್ಚುಗಯವ್ವದಾನೆಲದಿ |
ಮತಿರೂಪುಜವ್ಯನಕ್ಕೂಣೆಯಂ ಸಂಭವಿಸ |
ದತಿಯಾದ ತಾಣಮದರಿಂದಖಲ ದೇವರ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೇಡಿಸುತಿರ್ಪರು || (44)

ಸತತ ಸಂಗೀತರಸಮಾಧುರ್ಯಪರವಶತೆ |
ಯತುಲಶೃಂಗಾರರಸಪೂರಿತ ಮೌಢ ಸಂ |
ಗತಿಯಿಂದಮಾನಂದಗೊಳುವರಲ್ಲಿಯ ಜನರೈಲ್ವದೇನಜ್ಜರಿಯನು ||
ಮತಿಯುತನೆ ಪೇಳ್ವದೇನುತ್ತರ ಪಯೋನಿಧಿಯ |
ಜತೆಯೊಳುಹುದೈ ಸೋವಗಿರಿ ಹೇಮಮಯಮೆನಿಸು |
ತತಿಯಾದಿ ಸುರಲೋಕ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಗಳಿಂದ ಬರ್ಪರಿಟ್ಟಿಪರೆ ಗಿರಿಯ || (45)

ತನ್ನ ಬೆಳಗಿನೊಳುಪ್ಪದಾಶೈಲವಾದಿತ್ಯ |
ನನ್ನು ಬಯಸರು ತಟದಲೇಕಾದಶಾತ್ಮಕಂ |
ಪನ್ನಗಾಭರಣವನಿರ್ಪಣ್ಣಂ ಮುಂದೆ ನಡೆಪ್ಪದಾರಿಂದಾಗದು ||
ಇನ್ನಾಗಭೂತಂಗಳದರ ಬೆಸರಂ ಗೊಳರು |
ಸನ್ನುತಿಪರಖಲದೇವರ್ಕಳನದಿನ ಶೈಲ |
ವನ್ನುನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಿರಿಗಿಬಹುದುತ್ತರಕ ಪೋಗದಖಲ ಕಪಿವರರ ಬೆರದು || (46)

ತಿಳಿದನಿತ ಕಂಡನಿತ ಬೇಳದೀಂ ಕಾಣದಿಹ |
ತಿಳಿಯದಲೆ ಬೇಳದಿಹದಾವುದುಂಜದ ನೀವೆ |
ತಿಳಿದು ನೋಳ್ವುದು ಸೂರ್ಯಕೆರಣಸಂಚರಿಪನಿತ ಕಂಡಿರ್ಪನದರಾಜೆಯಂ ||
ತಿಳಿಯೆ ನೀಂ ಬುದ್ಧಿಮತಿಯೆಂದಂತು ಜಾನಕೆಯ |
ಪೊಲಬ ತಿಳಿದೈತಂದು ಧನ್ಯನೆಂದೆನಿಸೆನ್ನ |
ಕುಲವನಂತರ್ಯಾಮಿ ರಾಮನಂ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳುವುದೈ ಕಪಿಕುಲೇಂದ್ರ || (47)

ಪೋದಸಿರಿ ಕಪಿರಾಜ್ಯಮೆಲ ಮಂ ತಂದಿತ್ತು |
ಸಾದರದೊಳೆನ್ನ ಪೋರದೀ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ |
ಸಾಧಕಮದೇನೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮಾವಪ್ಪದು ಜನ್ಮಸಫಲತೆವರಸಲು ||
ಮೇದಿನೀಸುತೆಯ ಕುರುಹಂ ತಂದುಕೊಟ್ಟರಾ |
ಮೋದಮವ್ವುದು ರಾಮಪುರದಸಿರಿಯರನಿಗೆ |
ಮೇದುರದೊಳೆನುತ ಕತಖಲಿಯಾ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ ಸುಗ್ರೀವ ಸಂತಸದೊಳಾ || (48)

ಸಂಧಿ 16 ಕ್ಯ. ಪದ 695.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಮಾರುತಿಯ ಜನನ ವೃತ್ತಾಂತಂಗಳೆಲ ಮಂ |
ಚಾರುತರದಂಗುಲಿಯ ಪ್ರದಾಣಂ ಗೈಸಿ |
ಸೂರಿಯನತನಯ ಬೀಳ್ಕೊಡಲ್ಪದಿ ಪೊಕ್ಕರಾ ಹೇವಾಂಗನಾಪುರವನು ||

ಪದನು || ಅವಧರಿನು ಪಾರ್ವತಿ ಕಪೀಂದ್ರ ಭೂಮಿತಳದ |
ವಿವರಗೈದಾಗ ಕಪಿನಾಯಕರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು |
ವವನಸಂಭೂತನಂ ಕರೆದು ಕುಸ್ತುರಿಸುತ್ತನುತಿಗೈದ ರಾಮನಿಡಿಯ ||
ಜವತೇಜಧೃತಿಪರಾಕ್ರಮ ಮಹಾಹವ ಸತ್ತ್ವ ||
ಪವಣಿಲ ದೀಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಭವದೀಯ ನಾ |
ಪವ ನೆನೆದರಿಂಗಹುದು ಪರಮೇಶನಪರಾವತಾರ ಮಾರುತಕುಮಾರ ||

ಗುರುವಚನವಿಡಿದೆನ್ನನುದ್ಧರಿಸವೇಳ್ಕೊಂಡು |
 ಪರಮಪುರುಷನ ಪದವ್ಯಂದವ್ಯದಾಶ್ರಯ ಗೈದು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಸೌಖ್ಯಮಂ ತಂದಿತ್ತೆ ಮೇಲ್ವಸವ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯನು ಗಳಿಸಿ ||
 ಪೊರೆವ ಕಾರಣ ನೀನೆ ಹರಿಕುಲೋತ್ತಮ ಭವ |
 ಜ್ಞರಿತೆಯಂ ಪೊಗಳಲೆನ್ನಳವೆ ಧರಣೀಸುತಿಯ |
 ಕುರುಹನೆಂತಾದರುಂ ತಂದಿತ್ತು ಕಾಯ್ವಾದಿಂದೊರೆದನಾ ಸುಗ್ರೀವನು || (2)

ದಶಮಾಘಾತಾರ್ಪಣಾ ದಕ್ಷಿಣಾಸೆಯೊಳು ಹರಿ |
 ಪಕುಪತಿಗಳಾದಡಂ ತತ್ಪತ್ತಣವ ನೊಕ್ಕು |
 ಮಕೋಪವಾಸಮೆಂದೆನಿಸಿ ಕೊಂಡಾದರೆಯು ಪ್ರಾಣದಿಂ ಬರ್ಪದಳವೇ ||
 ವಿಕದಕತಯೋಜನಾಂಬುಧಿಯ ಲಂಘಿಸಿ ದೈತ್ಯ |
 ವಶತೆಯಾಂತಾ ನೆಲನ ನೋಡಿಬರೆ ಕಪಿವರರ |
 ದೆಸೆಯಿಂದಮಾಗದು ಸರ್ವಜ್ಞನೀನೇನ ನುಡಿಸೆ ಮಹಾಬಲನಂದನಾ || (3)

ಮನದೊಲವಿನಿಂದ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಮೆನ್ನಯ ಸೊಲ್ಲ |
 ವನನಿಧಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಮಹಿಲಗತಿವಿಡಿದರಸಿ |
 ಜನಕಜಾತೆಯ ಕುರುಹ ತಂದಿತ್ತು ಕೃತಿಯೆನಿವುದೆನ್ನ ಮಾರಾತನಂದನ ||
 ಎನುತ ಸುಗ್ರೀವ ನುತಿಸಿದ ಪರಿಯನಾಲಿಸುತ |
 ವಿನಯಾದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ರಘುವೀರ ಚಾರಿತ್ರ |
 ಯನು ಬಿತ್ತರಿವುದೆನಲು ಸೂರಸುತನರ್ಘಿಯಿಂ ಪೇಳಲನುಗೈದನೊಲಿದು || (4)

ದೇವ ಲಾಲಿಸು ಪೂರ್ವಕೈಲಾಸಖಿರದೊಳು |
 ಪಾವನವನೋದ್ದೇಶದೊಳಗೆ ವಾಸಿಷ್ಟಮಾನಿ |
 ಪಾವನತ ಪದವಿಗಳ ಪರಮೇಶಗಿರಿಜಾತೆವೆರಸಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತಿರಲೈ ||
 ಆ ವೇಳೆಯೊಳ್ ಪ್ಲವಗಮಿಥುನ ಮೈಥುನಕಳಸ |
 ಲಾ ವಿಧವ ಕಂಡು ಪಾರ್ವತಿ ಯಾಚನಂಗೈಯ |
 ದೇವಿಯಾನುಮತಿಯಿಂದನಿತ್ತನುತ್ತಮರತಿಯನಾನಂದದಿಂ ದೇವನು || (5)

ಆದುದದ್ಭುತಗರ್ಭ ದುರ್ಭರಮದೆಂಬಂತೆ |
 ಭೂಧರಪ್ರತಿಮ ಪಿಂಡೊದ್ಭಾರಮಂ ಧರಿಸ |
 ರಾದುದಾಯಾಸ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರದಲೀಶನೊಡನೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲೈ ||
 ಆ ದಯಾನಿಧಿಯಾದರಗತಗರ್ಭಮಂ ತೆಗೆಯ |
 ತಾ ಧರೆಯೊಳೆಡೆ ಧರಣಿ ಧರಿಸಲಾರದೆಯಾಷ್ಟ |
 ಬಾಧೆಯಿಂ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿರಲು ತತ್ಸಮಯದೊಳಗಾದುದಂ ಬಿನ್ನವಿವನು || (6)

ಆ ಸಮಯದೊಳಗೆನ್ನ ಸೋದರಿಯು ಕೊಳದೆಡೆಯ |
 ಭಾಸುರದ ತಪದಿಂದ ತರಣಿಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ |
 ಲೀನ ಕರುಣಿಸುವ ಸುತನಂ ಬೇಡುತಿರಲರಿತು ಪರಮೇಶ ನಿಜಚಿತ್ತದಿ ||
 ಆ ಸುವಾಸಿನಿಗೆ ಸುತನಂ ಕೊಟ್ಟುಬಹುದೆನುತ |
 ವಾಸವಾರ್ಚಿತ ಚರಣನು ವಾಯುವಿಂಗರೂಪ |
 ಲಾಸತಿಯ ಕರತಳಕೆ ಗರ್ಭಮಯಫಲವ ತಂದಿತ್ತುಂ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನು || (7)

ನೇಮದಿಂ ಜಪಿಸಿ ಕಂಗಳ ತೆರದು ಕರತಳದೊ |

ಛೇದನಾತ್ಮಲಮಿರಲ್ಕಂಡು ಸಂತಸದಿಂದ |

ಲಾ ಮಾನಿನೀಮಣಿಯು ಭುಂಜಿಸಿದಳಾಕ್ಷಣಂ ಒಂದಂ ವಿಚಾರಿಸದೆ ||

ಬ್ರೇಮದಿಂ ಗರ್ಭಸಂಭವಮಾಯ್ತು ನವಮಾಸ |

ವಾಮಾಗಾಗಲ್ ಜನನಮಾದ ವಹುವೇಳದಿಂ |

ಶ್ರೀಮದಾಭರಣಭೂಷಿತ ನೀಲಕಂಠರಂ ತಾನೆಂಬೊಲಚ್ಚರಿಯಾಳು || (8)

ಜನನಮಾಡಾಕ್ಷಣದೊಳೊಡನೆಯ ನೋಡತಂ |

ವಿನಯದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ಜನನಿಜನಕರದಾರು |

ಮೆನಗೆ ಭೋಜನಮೇನುತು ಕೇಳಲ್ ಮಾತೆ ನಸುನಗುತ್ತಮಿಂತೆಂದಳು ||

ಜನನಿಯಾನಯ್ಯಂ ಮಹಾಬಲಂ ಭೋಜನವ |

ದನುರಕ್ತಫಲ ವೃತ್ತಿ ಶ್ರೀರಾಮಸೇವಿಯಾಂ |

ನೆನೆದಪ್ರದು ವೂಜಿಪ್ರದು ಸುಖದಲಾಯಾಷ್ಠಂತನಾಗಿರ್ಪದೆಂದೊರೆದಳು || (9)

ತಾಯ ಮಾತಂ ಕೇಳುತ್ತಾದೆಯಿಸುವ ಭಾಸ್ಕರನು |

ಪಾಯದಿಂಫಲವೆಂದು ತುಡುಕಲ್ಪಿದಲ್ ರವಿಯಾಂ |

ಪಾಯ ಬಂತೆಂದರಿದು ಚರಮಗಿರಿಯಾಂ ಸಾರ್ಧರಾಗ ಕಳ್ಳಲೆ ಕವಿಯಲು ||

ಬಾಯಬಿಟ್ಟುದು ಲೋಕಮಗ್ನಿಹೋತ್ರಂ ಜಪಂ |

ನ್ಯಾಯಾಂಗುಲ ದಲೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಭಯವ |

ನೀಯತಿಕಂಗೆಟ್ಟು ಪಾಕಾರಿಯೆಡೆಗೈದಿ ದೂರಿದರ್ನದೆದ ಪರಿಯಾಂ || (10)

ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಪುರಹೂತ ಕೋಪಮಂ |

ತಾಳಿ ಜವದಿಂದಭ್ರಮಾತಂಕಮನ್ನಡರಿ |

ಹೇಳುಗಪ್ರಕೃತಿಯನಸಗಿದ ಕಪಿಯಾನರಿದಿಡುವೆನೊಂದು ಮುಂಬರಿದು ಬರಲು ||

ಭಾಳಾಂಬಿಕಪರಾವತಾರ ಕಪಿವರ ಚಕ್ರ |

ವಾಳ ಪರ್ವತದಗ್ರದಲ್ಲಿ ರಲು ಕಂಡಹಿತ |

ಕೇಳನಂಗೈದು ಬರುತಿರೆ ಮರುತ್ಸುತ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ಹರಿಯ ಕರಿಯಾ || (11)

ಧವಳವರ್ಣದ ಚತುರ್ಧಂತಿಯಾಂ ಕಾಣುತ್ತಾ |

ತವಕದಿಂ ಪಿಡಿಯಲವ್ವಳಿಸಿ ಬಹ ಕಪಿವರನ |

ಜವದಾಭರಣಿಗೆ ಬೆದರುತ್ತಿದ್ದ ದಂಭೋಳಿಯಾಂ ತಿರುಹಿ ಧಿಕ್ಕೈತಗೈಯುತ್ತಾ ||

ಕುವರನಂ ಕಣಕಲಾದುದು ಸಮರ ದೇವತಾ |

ನಿವಹ ತಲ್ಲಣಗೊಳುತ್ತಲಿರೆ ಕಂಡು ಪಾಕಾರಿ |

ಯಾವರೋದ್ರೇಕದಿಂ ನೂರಂಚಿನಲಗಿನಿಂ ಪೂಡೆದನಾ ಕಪಿವರನ || (12)

ಘನವಾಹನನ ಕರಾಘಾತದಿಂ ಪ್ಲವಗೇಕ |

ತನ್ಮುಖಾವಮುಖದು ಭೂತಳದಿ ಕೆಡದಿರೆ ಕಂಡು |

ಕೆನಿಸಿಂದ ಮಾರುತ ರಸಾತಳಕೆ ಪಾರಿದಂ ಸಂಚರಣೈವುದುಳುದು ||

ತನುಭೃತರುಗಳು ಚಿತ್ರಪ್ರತಿಮೆಯಂದದಿಂ ನಿಂದ |

ರನಿಮಿಪರವಸ್ಥೆಯಾಂ ಕಂಡು ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ್ |

ಮನದೊಲವಿನಿಂದ ಮೈತಂದು ಗುರರಂ ನೋಡಿ ಹರಿ ಕರುಣದಿಂದೆಂದನು || (13)

ಸುರರಲ್ಲರಂ ಕೇಳು ಸುತನಳದನೊಂದರಿತು ।

ಮರುತ ಕೋಪಿಸಿ ರಸಾತಳಕ್ಕೆ ಗಮಿಸಿದ ಲೋಕ ।

ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂದುದಲೆ ಪ್ರಾಣವಿರುತಮಾದರಂತು ಚಲನೆಗಳಪ್ಪವು ॥

ಹರುಷಗೊಳುವುದು ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನಂ ಬೇಗಯಂ ।

ದೊರೆಯಲಿಂದ್ರಾದಿ ದಿಕ್ಪಾಲದೇವರ್ಕಳಾ ।

ತರಳನಂ ಸಂತೈಸಿ ಪರಿಪರಿಯ ವರಗಳಂ ಕೊಟ್ಟರಾಕ್ಷಣದೊಳೊಲಿದು ॥ (14)

ಕಾಲಿಕಹತಿಯಿಂದ ಹನುನೊಂದ ಖತ್ತಿಯಿಂದೀತ ।

ನೊಲಿದಿ ಹನುಮಂತನೆಂಬಭಿಧಾನದಿಂದಿರಲಿ ।

ನಲವಿಂದ ವಜ್ರಾಂಗನಿನಿಸಿ ಧೀಯಾತನಾಗಿ ಬಾಳಲಿನ್ನಸ್ತ್ರದಿಂದ ।

ಕೊಲಿಯಾಡಸದಿರಲೆಂದು ಸುರರಾಡವರವಿತ್ತ ।

ನೊಲಿದಗ್ನಿ ತನ್ನಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರನಿಜಬಲಬಾಧೆ ।

ಕಲಿತಮಾಗದೆ ಸುಖದಲಿತುಬೆಂದು ಬೇಳಲಾ ವೈವಶ್ವತಂ ನುಡಿದನು ॥ 15

ಕೊಳುಗುಳದೊಳೆನ್ನ ಗದೆಯಿಂದೀತಗುವಹತಿಯಾ ।

ಸುಖಯಾದಿರಲೆನುತ ನಿರುರುತಿ ನುಡಿದನಾಜಯೊಳಾ ।

ಖಳರಸಗುವತಿವಾಯವೆನ್ನ ಕರದಿಂ ಬಾಧೆ ಸಂಜನಿಸದಿರಲೆನಲೈ ॥

ಜಳದೊಳೆನ್ನಯಪಾಡದಿಂದ ಕತವತ್ಸರಂ ।

ಮುಳಗಿದರ್ಪುಂ ದುಃಖಮಿಲ್ಲ ದಿರಲೆನ್ನಸ್ತ್ರ ।

ಜಳವಿೂತಗಂಟದಿರಲೆಂದುಂ ಪ್ರಜೇತನಂ ತರಳಗಭಯವನಿತ್ತನು ॥ (16)

ಮರುತ ತನ್ನಯ ಜಯೋತ್ತರವ ಕರಬಾಧೆಗುಂ ।

ಪರಿಹರವನೀಯ ವೈಶ್ರವಣ ಕೃಪೆಯಿಂದೊಂದ ।

ಸ್ವರಿಸಿ ಜಡೆಯೊಳಗಮಿತ ಧನರಾಸಿ ಕಂಗೆಸೆಯಲೆನ್ನ ಕರವಾಳಹತಿಯಾಂ ॥

ಕರಬಾಧೆ ನೋಂಕದಿರಲೆನುತ ವರಮಂ ಕೊಡಲು ।

ಹರ ತ್ರಿಶೂಲಂ ಪಾಶಶಕ್ತಿಮುಂತಾದುದಕೆ ।

ಪರಿಹರವ ಭಜಕರಿಗಿಪ್ಪಾರ್ಥಗಳನೀವ ಪರಿಯ ಪಾಲಿಸಿದನೊಲಿದು ॥ (17)

ನೊರದ ಗಾಂಧರ್ವರಿಚಾರಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ।

ಪರಿಪರಿಯ ವರಗಳಂ ಕೊಡುತಮಿರೆ ಪೊಂಬೊಡೆಯ ।

ಚಿರತರಾಯುಷ್ಯಮಂ ಬುದ್ಧಿಯಂ ತನ್ನಸ್ತ್ರಹತಿಯ ಪರಿಹರವ ಪರಿಯ ॥

ಕರುಣಿಸಿದರಾ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ತನ್ನೊಂದುದಿತ ।

ಕರವಾಳಮಾರ್ಗಡಾದ್ಯಾಯಾರ್ಥಗುಂದಲೀ ।

ಹರಿಯವಧ್ಯಮೆನುತ್ತ ವರವ ಪಾಲನೆ ನೋಡಿ ಪರ್ಮದೇರಂ ನುಡಿದನು ॥ (18)

ಸರ್ವಾಮರರ ನಿಜಯ ರಿಷಿವಿಪ್ರರುಂ ತಮ್ಮ ।

ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳತ್ತ ಕಾರಣದೊಳೀತುರಾಣ ।

ಸರ್ವದೇವಾತ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿ ಮತ್ತದ್ಯಕದಿಂ ಭೂತಳವ ಪೊರೆಯಲೆಂದು ॥

ಪರ್ವದಾನಂದದಿಂ ವರಮಾಯೆ ಹನುಮಂತ ।

ಸರ್ವಗತನೆಂದೆನಿಸಿ ಸಕಲಮಾನಿದೇವತಾ ।

ಗೀರ್ವಾಣಫಲದಾತನಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸಿದನಾದುದುತ್ಸವ ಮರುತಗೆ ॥ (19)

ಕುಭಕರನುಮೂರ್ತಿಯಂ ಮಾರುತಂಗೊಪ್ಪಗಿಹು |

ತಿಭರಾಜವರದ ದೇವರ್ಕಳೊಡವೆರದೈದ |

ಲಭವನೆಡೆಗೈದಿ ಚೌಪಟ್ಟಿ ವಿದ್ಯುಗಳರಿತು ಪಾಕಕಾಸನನ ಪೊರೆಯ ||

ಕುಭಕರದ ವ್ಯಾಕರಣಮರಿತು ಭಾಸ್ಕರನಹಿತ |

ನಭದಿ ಸಂಜರಿಸುತ್ತಮಾಮ್ನಾಯ ಸಾಸಿರವ |

ವಿಭವದಿಂ ಕೈಕೊಂಡ ಸುತನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮರುತ ಸಂತದಲಿಂತೆಂದನು || (20)

ಅದುದುತ್ತವೆನೆಗೆ ಭವದೀಯ ಮಾತೆಯಂ |

ಮೋದಗೊಳಿಸುತ ಮುಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಕೃಪೆಯನುಂ |

ಸಾಧಿಸುವುದೆಂದರಿತು ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿದಲೀ ತರುಣ ಗುರುವಚನವಿಡಿದು ||

ಮೇದುರಪ್ರಿಯಾದಿಂದಮೆನ್ನ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ |

ಮಾದರಣೆ ಗೈದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳದೆಂತು |

ಬೋಧೆಗಳವಡುವದೆಂದೊರೆದ ಸುಗ್ರೀವನೊಡನಿಂತೆಂದ ರಘುವೀರನು || (21)

ಬಗತನಯ ಲಾಲಿವುದು ತಿಳಿದಿರ್ವನೀ ಕಪಿಯ |

ಬಗೆಯನೆಲ್ಲ ವನದೆಂತೆನೆ ಬೇಳ್ವೆ ನಿರ್ಗುಣವ |

ನೋಗಸಿಗನ್ನೊತ್ತಿನಲಿ ಸುಳವ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದುದಿತ ಮೂರುಗುಣದ ||

ಒಗುಮಿಗೆಯ ಮೂರನೆಯ ಗುಣಮೂರ ಶಿವಬ್ರಹ್ಮ |

ನಿಗೆ ತಾಣಮೆನಿಸ ಗೋಳದೊಳರ್ವ ಭೂಪಲಂ |

ಪೊಗುವಲ್ಲಿ ಗಗನಾಗ್ನಿಮರುತರೆಂಬೀ ಭೂತ ಮೂರರಿಂದೆಸೆವುದನಳು || (22)

ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಚ್ಚ ಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ಗಾಯಾರಾಗನದ |

ಚೆಲ್ವಕಾರೀರಮರ್ಘ್ಯಹಾರವಾಯಾಗತಿ |

ಯಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳುವ ಬತ್ತೀಸರ್ಬಾದಂ ರುದ್ರರೋಲಗಿಸುತಿಕೆ ಮಹಲದಿ ||

ಸಲ್ಲಲಿತ ದೇಕಪಾದೈದ್ರ ಜ್ಞಾನಾನಂದ |

ದಲ್ಲಿರ್ವ ಪರಶಿವನ ಗುಣಗಳೆನ್ನುತ ತಿಳಿಯ |

ರುಲ್ಲಾಸದಿಂ ಸದ್ವಿರಾಟಪ್ರಾಕೃತಿವಿಡಿದು ಪೂರ್ವಗೋಚ್ಯದ ಪರಿಯನು || (23)

ಗೋವಿಬುಧರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಂಬಿರುವದಕೆ ಮಾನ್ಯ |

ಶೀವಿಯಿಂದೇಕಪದರುದ್ರತ್ಯುಂಬಕನಿಂದ |

ತಾವೆನಿಸುತಗಜೆಯೊಳು ಮರುತಮೂಲದೊಳ್ಳಿದುತಂಜನಾತನೆಯನೆನ್ನಿ ||

ಈ ವಿಧದ ರೂಪ ಕೈಕೊಂಡು ರಾಜಿವ ಪ್ರಿಯದೊ |

ಲಾವನಾದರು ಭಟಸಲಾವದೊದ್ದರಣೆ ಗೈ |

ದೀವ ಬೇಡಿದ ಫಲವ ಭೂರಕ್ಷಣಾರ್ಥಕಾಯಾ ಮೂರ್ತಿ ಸೂರ್ಯತನಯ || (24)

ನಾಡೊಳುಳ್ಳಬಿಳಿ ಸುರಮಂತಾತ್ಮವಿಾ ಮೂರ್ತಿ |

ಸಾಡಿದರ ಪೊಗಳದರ ಭಟನುವರ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ |

ನೋಡುವರಿಗೊಲಿದು ಬೇಡಿದುದಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪರಬೊಮ್ಮನೆವತಾರವು ||

ಮಾನುವಂ ಹರಬೊಮ್ಮಹರಿಗಳಂದವ್ವದಿವ |

ಗೀಡುಂಟೆ ಸರ್ವಾತ್ಮನೆಂದರಿತು ಸಂತಸವ || (25)

ಮಾಡಿಕೊಂಬುದು ವೇಳ್ವದೆನಿತು ಸದ್ಗುಣಗಳನು ಗಣಿಸಲಕ್ಕುಮೆ ಕಪೀಶ ||

ಎನುತೊರದ ಗೋಪ್ಯಕರ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತ್ತ |
 ತನುಪುಳಕದಿಂದ ಸುಗ್ರೀವ ಕೃತಕೃತ್ಯನಂ |
 ದೆನಿಸಿ ಬಿಗಿಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತ ಸೌಖ್ಯವಂ ಪಡೆದು ಮೈಮರೆದು ನಿಮಿಷಂ ||
 ಘನತರಾನಂದದೊಳಗೊಲಾಡುವನಿತರೊಳು |
 ಚಿಸುಮಯಾತ್ಮಕರಾಮ ತನ್ನ ನಾಮಾಂಕಿತದಿ |
 ಮಿನುಗುವಂಗುಲಿಯಭೂಷಣವ ಕರದಿತ್ತನಾ ಹನುಮಂತಗತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ || (26)

ಬ್ರೇಮದಿಂದಂಗುಲಿಯಕವ ಹಸ್ತದಿಕೊಟ್ಟು |
 ತಾಮರಸನಯನೆ ಜಾನಕೆಗೆ ಬೇಳುವ ಕುರುಹ |
 ನಾಮಗಳನುಸಾರಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರಂಜನೆಯ ಸುತ ನಮಿಸಿ ರಘುವರನ ಪದಕೆ ||
 ತಾಮರಸಭವತನಯನಂಗದ ಪ್ರಮುಖಕಪಿ |
 ಭೀಮಬಲರೊಡಗೊಂಡು ಕಲಶಸಂಭವನಿರ್ವ |
 ಧಾಮಮನ್ನರಸುತೃದಿದರಿತ್ತ ಸುಗ್ರೀವ ಕಪಿಬಲವೆಲ್ಲ ಕರದು || (27)

ಬೇಳದಂ ಮೊದಲಾನು ಬೇಳ್ದವಚನಂಗಳೆಂ |
 ತಾಳ ಮಾನಸಗಳಲಿ ರಘುವೀರಗಂ ಪ್ರೀತಿ |
 ಯಾಳಗವ ಸಂಪಾದನಂ ಗೈದು ತಿಂಗಳೊಳಗೈತಹುದು ಮನ್ನಿಕೆಪಕೇ ||
 ಅಲಸ್ಯಮಿನಿತಾಗಲಾಂ ಕೊಲುವೆನೆಂದು ಕಪಿ |
 ಜಾಲಕರುಪುತ ಪಲವರೈದಿದರದೇನೆಂಬೆ |
 ಕೋಳಾಹಳಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳನರಸುತ್ತಪೋದರಿತ್ತ || (28)

ರಾಮನುಚ್ಚ ರಿಗೊಂಡು ರವಿತನಯನಂ ಕರೆದು |
 ಬ್ರೇಮದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ಕಪಿವೀರನೀ ಪರಿಯ |
 ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲ ವನದೇಂ ಕಾರಣದಿ ಶೋಧಿಸಿದೆ ಕಂಡುಂದೊರೆಯೊಂದನು ||
 ಭೀಮಬಲನಣ್ಣ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರೆ ಭಯದಿಂದ |
 ಲೀ ಮಹಿಯೊಳೊಂದು ಗೊಪಾದದಗಲವ ಬಿಡದೆ |
 ನಾ ಮರಳಮರಳಸುತ್ತಿದನರಸ ನಾ ಜಕ್ರವಾಳಗಿರಿಯೊತ್ತಪಿಡಿದು || (29)

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪೂಕ್ಕರಡೆವಿಡದೆ ಬಂದಡಸುತಿರ |
 ಲಿಲ್ಲ ಲೋಕಂಗಳಂ ತಿರುಗಿ ಕಂಗಡಲಾಗ |
 ಸಲ್ಲ ಲಿತವಚನದಿಂದೆಲ್ಲ ಕೋಟಲಿಯುಳುದು ಸುಖಮಿರ್ದೆ ದೇಶಗಳನು ||
 ಎಲ್ಲ ಮಂ ಕಂಡ ಕಾರಣದ ಬಿನ್ನಪಗೈವೆ |
 ಮಾಲ್ಲಾ ಸದಿಂದಮವಧರಿಸೆಂದು ಸುಗ್ರೀವ |
 ಸೊಲ್ಲ ಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮಗುಣಧಾಮನಿಸ್ಸೀಮಗಾನಂದ ಬೆರ್ಚು ವಂತೆ || (30)

ಮೆಚ್ಚಿದಂ ಸಾಹಸವನಾಶಿಸುತ ರಘುವೀರ |
 ಮುಚ್ಚ ಟಿಯೊಳ್ಳೊದಿ ಕಪಿಬಲ ಮೂರು ದಿಕ್ಕುಗಳ |
 ನಚ್ಚ ರಿಯೊಳರಸಿ ಮೈದೇಹಿಯಂ ಕಾಣದಲಿ ದೇಶದೇಶದ ಕುರುಹನು ||
 ನಿಚ್ಚ ಳ್ದಿ ಪಿಡಿದು ನಿಜಶಾಸನದಿನಂಗಳೂಂ |
 ವೆಚ್ಚ ದಂದದಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ಬೇ |
 ಳ್ದಿಚ್ಚ ರಿಯಗಳ ಕೇಳತಂ ರಾಮನಿರಲಿತ್ತಮನ್ನೆಗಂ ದಕ್ಷಿಣದೊಳು || (31)

ತಾರೇಯಜಾಂಬವ ಪ್ರಮುಖಕಪಿ ಶಾರ್ದೂಲ |

ವೀರಶೈಲತಂದು ವಿಂಧ್ಯಾಟವೀ ಮಧ್ಯದೊಳು |

ಸೂರಿಯನ ಸುತ ಬೇಳ್ತ ತಾಣಂಗಳೊಳು ಮಂ ತೊಳಲಿ ಶೋಧಿಸುತ ಬಳಲಿ ||

ಧಾರಾಣೀಸುತೆಯ ಕಾಣದೆ ಮುಂದಕರುಗಿದ |

ಭಾರಣೀಯ ಕಾನನವನೊಳಪೊಕ್ಕು ಬಂದರತಿ |

ದೂರ ಪಂಥಾನಮಂ ಪಿಡಿದು ಗಿರಿನದಿಗುಹಾಕಯಗಳಂ ಶೋಧಿಸುತಲಿ || (32)

ಶೋಧಿಸುತ ಮುಂದಕ್ಕೈತರೆ ಗುಹಾಗಹನಂಗೆ |

ಳಾದಿಯಂ ನೋಡುತ ಬರೆ ನಿರ್ಜನಸ್ಥಾನಮಂ |

ಭೇದಿಸುತ ಬಳಲಿ ಮುಂಬೈತಂದರಾ ಹರಿಗಳತಿಶಯದ ಧೈರ್ಯದಿಂದಂ ||

ಮೇದಿನಿಯೊಳೊಂದೆಡೆಯ ಫಲವುಪ್ಪವರ್ಣಂಗೆ |

ಳಾದಿಶೂನ್ಯತೆವೆತ್ತ ಕಾಖೆಗಳ ನಿಶ್ಚಯ |

ಮೊದ ವಾಪೀಕೂಪದಪ್ರಾಕರಂಗಳಂ ಕಂಡರಾ ಕಪಿವೀರರು || (33)

ಪ್ರಲಿಕರಡಿಸಿಂಹಶಾರ್ದೂಲಂಗಳಲ್ಲದಿಹ |

ಪೊಲಬ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ತರುಗುಲ್ಮವೀರುಧಂಗಳಂ |

ಕಲಿತಮಾಗದ ಭೂಮಿಯಂ ಕಂಡು ಪ್ಲವಗರತ್ಯಾಸ್ತ್ರರ್ಯಾಗೊಳುತ ನಿಂದು ||

ನಿಲಮಿದೇನಿನಿ ಜಾಂಬವಂ ಬೇಳ್ತ ಪೂರ್ವದೋಳ್ |

ಜಲುವಂಡಾನಾವ ತಾಪಸಾಶ್ರಯಮಿದುವೆ |

ಕೆಲವುದಿನ ಪೋದಬಳಿಕಾದುದೀಪರಿಯದಂ ಬತ್ತರಿವನವಧರಿಪುದು || (34)

ಪತ್ತವರಾದಿದ ಕುಮಾರಕನೋರ್ವನಿರ್ದನ |

ತಪ್ಪತ್ತಮದ ಮತಿಯವನಿಗಡನೆ ರಾಜೆ ಮಾನಿಮ ರ್ಷಿ |

ಯಿತ್ತ ನಿರ್ವಾನಾಪ್ಪ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ತರುಗುಲ್ಮರಹಿತಮಾಗಿರಲಿನ್ನಿತ ||

ಬತ್ತರದ ಶಾಪಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಪೋದಂದಿಂದ |

ಮಿತ್ತ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಶೂನ್ಯತರುಡಳಸುತ |

ವೆತ್ತದೀ ನೆಲಮೆನುತ ಬೇಳುತರಸುತ ನಡೆದರಲ್ಲಿಂದ ಸರಣಿವಿಡಿದು || (35)

ಮುಂದೊಂದು ಭೀಕರದ ಗಹನದೆಯೊಳು ಲತಾ |

ಬೃಂದಮಧ್ಯದೊಳೊರ್ವ ಫೋರರಕ್ಕನಿರಲ್ |

ಬಂದಾತನಂ ಜಡಿದು ಕರವಾದದಿಂ ಬಡಿದು ದಶಗಳೆನುತುಲವರು ||

ಕೊಂದನಾ ತಾರೇಯನಾ ಭೀಮರಕ್ಕನನ |

ಮುಂಬೈದಿ ಗಿರಿದುರ್ಗಗಂಹ್ಯರಾದಿಗಳೆಡೆಯ |

ಲೊಂದನುಳಿಯದೆ ಧರಾನಂದನೆಯ ಬೆದಕೆದರ್ ಸಕಲ ಕಪಿವೀರರೊಲಿದು || (36)

ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದರರಣ್ಯಾದ್ರಿ ನದಿನದಗಳಂ |

ಕಳುದರಗಣಿತ ದುರ್ಗ ದುರ್ಮಾಗಳನೆಲ್ಲ |

ನಿಳಿಯಸುತೆ ಗೋಚರಿಸದಿರಲಂಗದಂ ನುಡಿದ ಸಕಲ ಕಪಿವೀರರೊಡನೆ ||

ತಿಳಿದೆನಾವಾವ ಭೂಮಿಗಳ ಗಿರಿದುರ್ಗಗಳ |

ತೊಳಲಿದೆವು ಕಾಣದಾದೆವು ಜನಕನಂದನೆಯ |

ಕೆಳಗೊಂಡುದತ್ತಿಭೀಕರದ ಕಾಲ ಕಪಿಕುಲಕ್ಕೊಂ ಗೈವುದೆಂದಳಲಿದಂ || (37)

ತರುಣನುತನುಗ್ರಾಸನವ ತಿಳಿದಿಹುದೆಲ್ಲ |
ಹರಿಕುಲಂ ವೈದೇಹಿ ಗೋಚಗಿಸದಿರಲಾತ |
ತರುವನೇ ಕಾಂತಿಯಂ ಪರಿಪರಿಯ ಯುಕ್ತಗಳೆಲರಸಿ ನೋಡವದೆನ್ನತ |
ಪರಿಡು ನಾಲ್ವೆನೆಗಳಂ ಬೆಡೆ ಗಂಹ್ಯರಗಳಂ |
ನಿರತಾಂಧಕಾರದಾಲಯಗಳನ್ನೋಡಿದರ್ |

ತೊರೆದು ದೇಹಶ್ರಮವ ಪಸಿಪ್ಪನೀರಡಿಕೆಗಳನೊಮ್ಮನದೊಳ್ಳಲರೊಲಿದು || (38)

ನೋಡಿ ವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯನೆಲ್ಲಮಂ ಶ್ರಮದಿಂದ |

ನೋಡಿ ಕರದಭ್ರನಿಭರಾಪ್ಯಗಿರಿಯಂ ಕಂಡು |

ಕೂಡತತ್ವಿಪರದೊಳ್ಳು ನಪ್ಪವರ್ಣಾರಣ್ಯಲೋದ್ರಕಾನನಗಳರಸಿ ||

ನಾಡೆಲ್ಲಮಂ ತೋಳಲಿ ನಾನಾವಿಧದಿ ಬಳಲಿ |

ಕೂಡದಾಗಲ್ ಮನೋರಥವಿರಥರೆನಲೊಂದು |

ಗೂಡಿ ತರುನೇಳಲೊಳರೆನಿಮಿಷ ವಿಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ಮುಂದರನಲೊಡೆನ್ನಿದಿದರ್ || (39)

ತಾರಾಂಗದರ ಕೂಡಿ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದಿ ದು |

ಸ್ತಾರಮನಿಸುವ ಕೂಟಗಂಹ್ಯರವ ಕೇಸರಿಕು |

ಮಾರನರಸಿದ ನೆಲದಲೊಗ್ಗಣಬಿಡದೆ ಮುದವೇರಿ ತರುಗುಲ್ಮಗಳಲಿ ||

ವೀರಗಜಗವಯಕರಭಂ ಗಂಧಮಾಧನನು |

ದಾರಮೈಂದದ್ವಿವಿಧನಳಜಾಂಬವಾದಿಗಳ್ |

ಧಾರುಣೀನುತೆಯನರಸಿದರಾ ಮಹಾದಿಯೊಳ್ಗೊಂದೆಡೆಯುಮಂ ಬಿಡದೆ|| (40)

ಕಾನನಾಂತರಗಳಂ ತಿರಿಗಿ ಶೋಧಿಸಿ ಪರಿ |

ಮ್ಲಾನಕರಪದರೆನಿಸಿ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸಗಳಂದ |

ಜ್ವಾನರಾಗುತ ಬಳಲಿ ನಾಲ್ವೆನೆಯ ನೋಡಿದರ್ ದಲಶೂನ್ಯವಾದ ನೆಲನ ||

ಯಾನೆಂಬುದಾ ಕಪ್ಪುದತಿಶಯವ ಬಳಲುತ್ತು |

ನಾನರಾಧಿಪರೊಂದು ಬಿಲವ ಕಂಡದರೊತ್ತು |

ಮೈನದಿಂ ಸಾರ್ವಿಟ್ಟಿಸಿದರಲ್ಲ ರೊಂದಾಗಿ ಜಾವಪರಿಯಂತರೊಲಿದು || (41)

ನೀರಿಂದ ನೆನಿದ ಪಕ್ಕಗಳಿಂದ ಪಂಸೆಗಳ್ |

ಕಾರಂಡಚಕ್ರಗಳ್ ಸ್ವರ್ಣಮಯದತಿರಾಗ |

ಸಾರಸವಧೂಳಗಳ ಬೆರದು ಬಿಲದಿಂ ಪೊರಟು ಬಪ್ಪದಂ ಕಂಡರೊಲಿದು ||

ಚಾರುತರ ಸೌಗಂಧ ಸೀತಳಂ ಸುಕುಮಾರ |

ನೊರುತಂ ಬರೆಕಂಡು ಕಾಖಾಮೃಗಂಗಳಂ |

ಹಾರೈಸಿ ನೀರಡಿಕೆಯಿಂದ ಮೈತ್ರಂದದಂ ಪೊಕ್ಕರತಿ ಹರುಷದಿಂದ || (42)

ಅತಿಬಲಾನ್ವಿತ ಕಪೀಶರ ಪೊಕ್ಕರಾ ಬಿಲವ |

ನತುಲಕಳ್ಳತಿಯಿಂದ ಭರಿತಮಾಗಿರೆ ಕಂಡು |

ವಿತತಭಯಗೊಂಡು ಕಂಗಾಣಿದಿರೆ ಹನುಮಂತನಂತೆಂದ ನೆಲವಿನಿಂದ ||

ಧೃತಿಗುಂದಲೇಂ ಪೊಕ್ಕಬಳಕೆ ಭೈರ್ಯಾದಿ ಪಿಡಿದು |

ಕ್ಷೀತಿಯನೆಲ್ಲವ ನೋಡಿ ಮನದ ದುಮ್ಮಾನಮಂ |

ಹತಗೊಳುವೇಳ್ಕೊಂದು ಬೇಳಲೋರ್ವರಿಗೋರ್ವರನುತ್ತು ನಡೆಗೊಂಡರು || (43)

ಕೆಲನು ನೆಲನಂ ಪೋದರಲ್ಲಿಂದಲೂ ಮುಂದೆ |
 ಪೊಲಬಕಾಣದೆ ಕರಕರಂಗಳು ಪಿಡಿದು ಮುಂ |
 ದೊಲಿದು ನಡೆದರ್ ಕೆಲವುದೂರಮದರಿಂ ತೀರದೋರ್ವರೋರ್ವರ ತಕ್ಕಿಸಿ ||
 ಕೆಲವು ನೆಲನಂ ಪೋಗಿ ತಿಮಿರಭೂಯಿಷ್ಟದೊಳು |
 ಸಿಲುಕಿ ಮುಂಗಾಣದೆ ಜೀವದಿಂ ಚಲನೆಯಂ |
 ತೊಲಗಿಸಿದನಾಗ ಪವನಾತ್ಮಜಂ ಧೃತಿಯಿಂದಮಾನುರ್ದನೊಲಿದೊಲಿವರೊಳು .

ಮನಿಲ್ಲ ದತಿಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೆಲ್ಲರು ಪಥ |
 ಕ್ರಮಬಿನ್ನರದೆಸಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಪಲವುವಿಧ |
 ಕ್ರಮಗೊಳುವುದನುಚಿತಂ ಪತಿಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠರಿಗೆ ಬೆರತವಸ್ಥೆಗಳೊದಗಲು ||
 ತಿಮಿರದುಪಹಿಳದಿ ಕಪಿತಂತಿಣಿಯು ಕಂಗೆಟ್ಟು |
 ಯೆಮಗೆ ನೆರವಾರಿಂದ ಬರುವುದೀ ತಾಣದೊಳು |
 ನಮಯದೊಳು ಪೋಗಾಡೆಂತಹುದು ಗತಿವಿಡಿದು ನಡೆವುದುತ್ತಮಪದವಿದು || (45)
 ಈ ಮಹದ್ಬಲವ ಪೂಕ್ತರಸದಳ ಪಿಂಡಿರುಗ |
 ಲೀ ಮಹಧ್ವಾಂತದೊಳಗೆಲ್ಲಿ ಪೋವುದೊ ಸರಣಿ |
 ಈ ಮಹಾಪಂಥಾನ ವಿಡಿದು ನಡೆದರೆ ಮುಂದೆ ಕುಭವಿಭವಮಪಜಯಗಳು ||
 ರಾಮಪುರದರಸನಾಧೀನಮಂದೊರೆಯಲತಿ |
 ಬ್ರೇಮಗೊಂಡೆಲ್ಲರುಂ ಪೋಗುತಿರೆ ಮುಂದೊಂದು |
 ಧಾಮ ಕಂಗೆಸೆದುದಚ್ಚರಿಯನಲ್ ಭಕ್ತರಿಂಗಿಡರಂಟಿ ಮೂಲೋಕದಿ || (46)
 ಸಂಧಿ 17 ಕೃಂ ಪದ 741 ||

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಹೇಮಾವಚನ ವಿಡಿದು ಪೊರಮಟ್ಟು ಕಪಿಸಾರ್ವ |
 ಭಾಮ ಚಿಂತಿಸುತಿರಲ್ ಪವನಾನಂದನಂ |
 ಸಾಮದಿಂದಪಚರಿಸುವನ್ನೆಗಂ ನೈದೋರ್ವ ಸೂರಸುತಾತ್ಮಭವನು ||
 ಪದ || ಕತ್ತಲಿಯ ಮೊತ್ತದೋಳ್ ಕಂಗೆಟ್ಟುತೊಳಲಿಪ್ಪವ |
 ಗೋತ್ತಮರ್ ಹರಿಕೃಟೆಯನ್ನೈದಿ ಸೋವಾಡಿದ್ಯು |
 ರಿತ್ತಕಾವ್ಯುಕರಪ್ರಭೆಯು ಗೋಚರಮಾಗಲಾಕ್ಷರ್ಯಗೊಳುತ ಮನದಿ ||
 ಮತ್ತೆ ಹರುಷಂಗೊಳುತ ವಮತೆಯಂಬರೆ ರನ್ನ |
 ತತ್ತಿಸಿದ ನೆಲಗಟ್ಟಿನಿಂದೆಸೆದುದಾವೆಡೆಯ |
 ಲುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸರಿತ್ಯಾಸಾರಹವ್ಯುಂಗಳೆಸೆಯಲಿಟ್ಟಿಸಿದರಗಜೇ || (1)
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನವರತುನುಬಿತ್ತ ಭೂಮಿಂತಳಗ |
 ಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಸೌವರ್ಣಮಯ ಪಾದಪಂಗಳಾ |
 ವೆಡೆಯೊಳುಂ ಲೀಖೋಪಯೋಗ್ಯ ಕರಮಾಡಗಳ್ ಮೈಜಯಂತದೊಳೆಸೆದವು ||
 ಸುಡಿವ ಪಂಡಿತವಕ್ಕಿಗಳ ಕಲಸ್ವನ ಮಧುರ |
 ದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ತಾಂಬ್ರತುಂಡಂಗಳಾಲಿಗಳಂ |
 ಬೆಡಗಬೀರಿತು ಕಪೀಂದ್ರರ ದೈತ್ಯಮೂಹಕಂ ಪತ್ತೂ ಮನೋಹರಮೆನೆ || (2)

ಕುಣಿವ ನೋಗೇಗಳ ಸಮುದಾಯದ ವಿಡಾಯದಿಂ ।

ಬೇಗುತಿಕ ಚಕ್ರತನುಭಾಸದ ವಿಲಾಸದಿಂ ।

ಮಣಿತಮೆನೆ ಮೊರೆವ ಭೃಂಗಾವಳಯಂ ಕಾದ ಅಂಬುಜದ ಜಗುಳಗಳ ॥

ಪ್ರಣಯ ಕುಪಿತದ ಪಿಕದ ಮಂಗಡದ ಸಂಗಡದ ।

ಭಣಿತೆಯಾಂತೆಸೆವ ಜೀವಂ ಜೀವಗಳ ಕಾಮ ।

ನುಣುಧನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೈಮರೆಯಾದಿಹುದೆನೆ ಮನಂ ಬೆರ್ಚಿಸುವುದಾ ನಗರವು ॥ (3)

ಕನಕಮಯ ತರುನಿಜಯ ಶಾಖಾಗ್ರದೊಳು ರತುನೆ ।

ಮೆನೆ ಕೆಸಲಯಂಗಳೂಂ ಮೂಕ್ತಿ ಕ ಸ್ತುಟಕಂಗೆ ।

ಳೆನೆ ವಜ್ರಮಯ ಶಲಾಕುಗಳಿಂದ ಕಲ್ಪತರು ನಿಜಯಮಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ ॥

ಬನಮೆಸೆದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭಾಸ್ಕರಪ್ರಭೆಯಾಂತು ।

ಮಿನುಗುತಿಕ ಲತೆಗಳಂ ವೈಡೂರ್ಯಮಯ ಕಮಲ ।

ವನವಿಹಗಂವೂರ್ಣಮಾಗಿ ರಾರಾಜಸಿದುದೇನೆಂಬೆನ್ನೆಯಾನು ॥ (4)

ನುರಚಾವತೋರಣಗಳೋರಣಗಳಕ್ಕಡಯ ।

ಲುರಾತರದ ಕೇಸರಿಯ ಮೈಸಿರಿಯ ಕಂಗೊಳುವ ।

ಕೆರಕಲಿತಪಲ್ಲಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆವಿಗಿಂಬೆನಿಸಿ ಪಾಡುತಿಕ ಪ್ರತ್ಯುಗಳ ॥

ತರಾಣ ಭೃಂಗಾರವಗಳಾರವಕ್ಕನುಮೋದ ।

ವೆರದುಲ್ಲ ಸಿತಮಾದ ಪಲ್ಲವಾರಿಗಳಿಂದ ।

ಮೆರೆದುದಳಕಾವತಿಯ ಚಳಕದಮರಾವತಿಯ ಮೈಭವಕ್ಕೈವ್ಯಡಿಯಾನೆ ॥ (5)

ರತುನಮಯ ಕೆಯನವಾನಂಗಳಾವಾವೆಡೆಯ ।

ವಿತತಹೈರಣ್ಯಶಿಬಿಕಾಂದೋಳಕಾಯಾನೆ ।

ತತಿಗಳಾವಾವೆಡೆಯ ಹೈಮರಾಜತಕಾಂಸ್ಯ ಭಾಸನಗಳೆಲ್ಲಿ ಯೂ ॥

ಅತಿಶಯಾಗರು ಮೈಗಿವುದ ದಿವ್ಯಗಂಧ ಸಂ ।

ಗತಿಯಮೃತ ಕಲ್ಪಫಲ ಮೂಲಮಧುನಿಜಯ ಸಂ ।

ಭೃತಮೆನಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಶಾಖಾಮೃಗಗಳಲ್ಲಾ ನಗೊಳುತ ನಲಿಯ ॥ (6)

ದೇವತಯೋಗ್ಯಮೆನಿಪಂಬರಗಳಿಂದ ರಾ ।

ಜೀವ ಭವನೋಲಾಮೆಯಾಂತೆಸೆವ ಕಂಬಲದಿಂದ ।

ಪಾವನಾಜನನಿಜಯಪಾಸಿಕೆಗಳನಾಂತು ತೋರ್ದುಡಡಿಗಡಿಗೆ ಶುಭಮಂ ॥

ಆವಾವಕಡೆಯಲತಿಕಯಕಾಂತಿ ಫಲಭರಿತ ।

ಮಾವದೆಂದಿಟ್ಟಿಸುವರತಿಕಯವ ಪೋಗಳಲಿ ।

ನ್ನಾವನಿಂದಳವಹುದು ಕೆವನಿರವೆನುತ್ತಮಚ್ಚರಿಯಿಂದಮೊಳಪೊಕ್ಕರಾ ॥ (7)

ನೋಡಿ ವಿಸ್ತೃತರಾದರಾ ನಗರದತಿಕಯವ ।

ಕೊಡೆಕೊಡತಿಕಯಂ ಬೆರ್ಚಿತೋರ್ವರ ಕಾಣ ।

ದೊಡದಲಿ ಫಲಮೂಲಗಳನಿಮ್ಮತರುಚಿಯೆನಿಪ ಮಧುವ ನಾನ್ವಾದಿಸದಲಿ ॥

ಆಡಲಮ್ಮದೆ ಬೆದರುನೋಟದಿಂದೆಡಬಲವ ।

ನೋಡುತ್ತಿ ದಾರ ನೆಲೆಯೋ ಮಹಾದೇವ ನೀ ।

ನಾಡ ನಿರ್ಮಿಸಿದನಾವನೋಯನುತಲಚ್ಚರಿಯೊಳ್ಳಿದಿರರ್ ಕಪಿವೀರರು ॥ (8)

ಮನುಜರಲ್ಲಿ ನೆಲದೊಳಾರನುಂ ಬೆಸಗೊಂಬೆ |
 ವನುವಿಂದ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದಸದಳಂ ಕಂಗಳಂ |
 ಗಿನಕಶಿಪುಭೆಗಳಂ ಮಿಕ್ಕ ನೋಳ್ವರಸಾಧ್ಯಮೆನಿಸುತಿದೆ ಪರಬೊಮ್ಮನ ||
 ಮನೆಯೊಳಾ ಭಾಳಾಂಬಕನ ನೆಲೆಯೊ ಸರಸಿಜಭವನಿ |
 ಗನುವೋಡನಿಲಯಮೋ ಮಾತ್ತಲ್ಲ ದಿನ್ನಾವ |
 ಮುನಿತಲಕನಿರ್ದನೋ ಕಾಣದೆಂತೆನುತ್ತಳಲಿ ಬಳಲಿದರ್ ಕಪಿವೀರರೂ ||

(9)

ಮೈಕುಂಠಮಿತ್ರ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನೇರಿತ ವ |
 ಲೋಕಪ್ರಿಯ ಸತ್ಯಮಳ ಕಾವಯಾಸ್ಯನುರ |
 ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೆಳಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿಲಯಖಾನಗರವಾರು ನಿರ್ಮಿಸಿದರಕಟೆ ||
 ಲೋಕಸಂಜರಣೆ ಮಾತುರಮಿಲ್ಲ ತೇಜಸಾ |
 ನೀಕದಿಂದಿಟ್ಟಿಸುವರಳವಲ್ಲ ಜೋಡ್ಯವ ಪಿ |
 ನಾಕೆ ತಾನೇ ಬಲ್ಲ ದರಿತವೆಲ್ಲ ಮೆನುತ್ತಮಜ್ಜರಿಗೊಂಡನು ||

(10)

ಎನಿತು ಬಳಲಿದರೆವಾಗೆ ಧೈರ್ಯಮಂ ತಿಳಿಪಿ ಮುಂ |
 ದನುವ ಬೇಳುವರಾರು ಧೃತಿಯಿಂದ ಕಾರಿಯವ |
 ನನುಗೊಳನಬೇಕೆನುತ ಪ್ಲವಗರೂವ್ಯನಪಿಂದಲ್ಲ ಲಿ ಶೋಧಿಸುತಿರೆ ||
 ಯೆನಿತು ದೂರಂ ಶೋಧಿಸಿತು ಪಂಥಾನಮಂ |
 ಕೊನೆಗಾಂಬರಿಲ್ಲ ಸುಳುಸುಳುದು ಸುತ್ತುತ್ತ ಮರಳ |
 ಜಿನದದಿಂ ಪೊದಲಿದರ್ ತಾಣಕೃತಹುದಲ್ಲ ವಿನ್ನೊಂದು ತ್ರಾಣಮಿಲ್ಲ ||

(11)

ತಿರುತ್ತಿರುಗಿ ಬಾಯಾರಿ ಸುರನೀಲಕಾಂತಿ ಸಂ |
 ಭರಿತವಣಗಿಹ ಕೊಳದಿ ಜಲಮೊಂಟಿಲರುಗಲದು |
 ತೆರೆಯಸಗದಿರಲು ಬಂದಿನುತ ಕೆಲಸಾರುತ್ತ ಬದ್ಧರದ ಕಾಂತಿ ಮುಂದೆ ||
 ಪರಿಪುತ್ರಮಿರಲೈದಿ ಪರಕೆಲಿಸಿ ರನ್ನಗಳ |
 ಸುರುಚಿಯಿಂ ಲೋಹಿತಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಬಳಲಿಸಿದು |
 ದರರ ಕಪಿನಾಯಕರ ಮರುಮರೀಚಿಕ ಮೃಗವ ಧಾವತಿಯಗೊಳುಪಂದದಿ ||

(12)

ಪಳುಕೆನುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಕಳೆಯಿಂದ ವಪ್ಪದು |
 ಜ್ವಲದಿಂದವಾವೆಡೆಯ ನೋಡಲೊಂದೇಪರಿಯ |
 ಬೆಳಗಿರ್ಪದಲ್ಲ ದಿನಿಕಾದರಂ ಮುಂದೆಗವುದಿಲ್ಲ ವಾ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲ |
 ತೊಳಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಪಿವೀರರತಿಭಯದಿಂದ |
 ಬಳಲುತ್ತಲೇಂ ಗತಿಯೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ |
 ಕಳೆಗುಂದಿ ಕುಳ್ಳುರ್ದರೇನೊಂಬೆ ನಿಜ ಜೀವಿತಾಶಗಳನುಳುದು ||

(13)

ಎತ್ತ ನೋಡಿದರು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ತಟ |
 ದೊತ್ತ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ ರಘುಪತಿಯ ಕಾರ್ಯನಮ |
 ಗತ್ತಣಿಂವಹುದೆಂತು ಪೂರಮಟ್ಟು ಜೀವದಿಂದುಳುದು ಶೋಗುವುದೆನುತ್ತ ||
 ಚಿತ್ತಚಂಚಲದಿಂದ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಮಿರಲಾ ಮ |
 ರುತ್ತನುತನಿಂತೆಂದ ವಿಪದದೊಳಗತಿಧೈರ್ಯ |
 ವೆತ್ತಲ್ಲದಾ ಕಾರ್ಯ ವಕವಾಗದೆಂದುತಮುಸುರಿ ನೋಡಲೈದಿದಂ ||

(14)

ಬೆದರದಿರಿ ನಾಂ ಪೋಗಿ ಬೆದಕುತೀ ಚಿಂತೆಯಂ ।

ತಾದಿಗೊಳುವೆನೆಂದು ಮಾರುತಿಯೈದಿ ಯೋಗನಂ ।

ಪದದಿಟ್ಟಯಿಂದರಿತ ತಾನಾಗ ಕನಕಮಯಗದ್ದುಗೆಯ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ॥

ಮಾದದಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣವಿಟ್ಟು ಮಂಡಿಸಿ ಮೌನ ।

ದುದಯದಿಂ ಧ್ಯಾನಯೋಗದೊಳರ್ಪ ಯೋಗಿಣಿಯ ।

ಪದುಮನಯನೆಯ ಚೀರವನನದಿಂ ರಾಜಪ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯನು ಕಂಡನು ॥ (15)

ಮೆಲ್ಲ ನಾ ಕಾವ ಕುರುಪಿಡಿದು ಮಾರುತಿಯೈದ

ಲಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿದರ್ ಯೋಗಿಣಿ ಕಂಗಳಂ ನೋಡು ।

ತಿಲಿಗೈತಂದುದೇಂ ನೀನಾರು ಕಪಿರೂಪನೆಂತು ಬೆಸಗೊಂಟರಾಗ ॥

ಸಲ್ಲ ಲಿತನುಡಿಗಳಂ ಹನುಮಂತನಿಂತೆಂದ ಶ್ರೀ ।

ವಲ್ಲ ಭಂ ದಕರಥಾತ್ಮ ಜಡೂತನಾಂ ಬಂದು ।

ದೊಲ್ಲ ಮಂ ವಿಶ್ವವಿವನವಧರಿಸು ಸಾಧುಕಾಲರನ್ನೈಯೆಂದೊರದನೊಲಿದು ॥ (16)

ಕೋನಲೀಂದ್ರಂ ಪಂಕ್ತರಥಗೆ ನಾಲ್ವರು ತನಯ ।

ವಾಸವೋಪಮಿತರೆಸದರ್ಪದರೊಳು ಪೂರ್ವ ।

ಸಾಸಿರದಳಾಕ್ಷಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸೀತೆನುತ ಪಿತೃವಾಕ್ಯವಿಡಿದು ॥

ಆಸುರರ ವಧಿಸಲೆಂದಾರಣ್ಯಕೃತಂದ ।

ನೈಸೆ ಧರಣೀಸುತಿಯ ಕದೊಲ್ಲಿದ ದಕಕಂಠ ।

ನಾ ಸುರನ ಪಥವಿಡಿದು ಬಂದು ಪಂಪಾತಟದಿ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಕಂಡರು ॥ (17)

ತರಣಿಸುತನಂ ಪೊರೆಯೆ ವಾಲಿಯಂ ನಂಹರಸಿ ।

ಸಿರಿಯ ಸುಗ್ರೀವಗುಂ ಪಾಲಿಸಿದಡಾತ ಕಪಿ

ವರರ ನಾಲ್ವರನೆಗೆ ಕಳುಹಿದ ಜನಕನೆಂದಿನಿಯ ಕುರುಪರಮ ಬವ್ವುವೆನುತ ॥

ಬರವಾದುದದರಿಂದ ವಿಂಧಾಟವಿಯ ತೊಳಲಿ ।

ಪುಪರಿಯ ಗುಹೆಗಳಂ ಶೋಧಿಸುತ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ।

ಮುರಿಯದೀ ಕಳ್ಳಲಿಯ ಗವಿಯ ಪೊಕ್ಕರ್ ಮಹಾಬಲಜಾಂಬವಾಸ್ವರೊಲಿದು ॥

ಬರಬರಲ್ ಬೆಳಗು ತಲೆದೋರಿದುದು ಮತ್ತದಂ ॥ (18)

ವರಿಕೆನುತಮಿರೆ ಭವನ ಕಂಗೆನೆದುದಾಕ್ಷರ್ಯ ।

ಕರಮಿದಿನುತಲ್ಲ ನೋಡುತಿಹರಾ ಕಪಿಗಳವನೀತನುಭವೆಯನೊ ॥

ಕರುಣದಿಂದೀಪರಿಯನರಿತೊಂದು ಮಾರ್ಗಮಂ ।

ವಿರಚಿಸಲು ಸುಕೃತಮಾಂಟಿನಿ ಕೇಳ ರಘುವರನ ।

ಚರಿತಗಾನಂದಿಸುತ ಯೋಗಿಣಿಯು ಬೇಳ್ಳಲಾ ಮಾರುತಕುಮಾರನೊಡನೆ ॥ (19)

ತೊಳಲಿ ಕಾಶಾಮೃಗಳೆಲ್ಲ ಕಂಗೆಟ್ಟಿರುವ ।

ರಿಳೆ ಬೆರದಲ್ಲ ರಘುನಂದನನ ಸಿರಿಯನುತ ॥

ತಿಳಿದೊಲ್ಲರಂ ಪಕ್ವಫಲಮೂಲಗಳನುಂಡು ಸಂತಸವತಳೆದುಬರಲು ॥

ತಿಳಿದನಿತ ಬಿತ್ತರಿವೆನೆಂದರಾ ಮಾತಿನಿ ।

ಕಳವೆತ್ತು ಪವನಸುತನೈದಿ ಪ್ಲವಗೇಳಿಗೆ ।

ತಿಳುಹಲಾನಂದದಿಂ ಫಲಮೂಲಗಳನುಂಡು ಸಂತಸದೆಲ್ಲೆತಂದರು ॥ (20)

ಬಂದು ತೇಜೋಭರಿತವಾದ ತಾಪಸಿಯನತಿ ।

ಭಂಜಿಸಿ ನುತಿಸಿವಂದಿಸಿ ದಿವ್ಯತರವಾದ ।

ಮಂದಿರಖದಾರದಿಲ್ಲೋರ್ವಳೇ ನೀನಿರ್ವ ಕಾರಣಂಗಳಲ್ಲೊ ಮಂ ॥

ಬಂಧುರದ್ರೇಮದಿಂದೊರೆಯಾವೇಳ್ಕೊನೆ ಕೃಪಯೊ ।

ಳಂದು ನಿಜವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬೇಳಲನುಗೈದ ।

ಳಂದುಶೇಖರನಿಡೆಯ ವಿಸ್ವಕರ್ಮಾತ್ಮಭವೆಯಿದ್ಗಳನುದಿನ ಭಜಿಸುತ ॥

(21)

ವಾಮೆಯಾರೊಳುತಿಚ್ಚಿತುರೆ ಹೇವಾಭಿದಾನದಿಂ ।

ಸೋಮಶೇಖರ ಭಕ್ತಿ ವರ್ಚಿ ನರ್ತನದೊಳಂ ।

ದಾಮಹೇಶನ ತುಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿದಳ್ ದಯದಿಂದ ಹರನಿತ್ತನೀ ನಗರಮಂ ।

ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳುವ ಕಲ್ಪಲತೆಗಳಮಣೀ ।

ಧಾಮಮಿಂದ್ರಾದಿಭೋಗಗಳನನುಭವಿಸೆನುತ ।

ನೇಮಿಸಿದರಂಗನೆಯು ಸಂತಸದೆಯೊ ಭವನದೇಡೆಯೊಳಾಗೆನದಿದ್ಗಳಂ ॥

(22)

ಬಲುವಿಲಾಸಗಳಿಂದ ವರ್ಷಮಯುತೆಯುತಂ ।

ನಲಸಿದುರ್ ತನಗೆ ಪ್ರಿಯಳಾನಿಸುತಮೊ ಪುರವ ।

ನಲವಿನಿಡುತ್ತಳನ್ನಭಿದಾನಮಂ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯೆಂದು ಬಳಕವುವಳ್ಳು ॥

ಜಲಸಪೀಠನ ಪೊರೆಗೆ ನಡೆವಲ್ಲಿ ವೆಳ್ಳೆಳಿನ

ಗೊಲಿಮ ತ್ರೀತಾಯಾಗದಿ ಮಾನುಷಾಕೃತಿಯಿಡಿದು ।

ನಳನವತ್ರಾಕ್ಷನೈತಕ ಭೂಮಿಭಾರವನು ಪರಿಹರಿಸೆ ಪರಬೊಮ್ಮನು ॥

(23)

ಆ ಮಹಾಪುರುಷನಂಗನೆಯ ದೂರರೊಯ್ಯೊ ।

ತಾಮಸೀಚರನನರಸುತ ದೂತವೈತಪ್ಪು ।

ರೀ ಮಹಾಬಲದೊಳಗೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಶಾಮೃತಗಳಂ ಪೂಜೆಗೈದು ಬಳಕ ॥

ರಾಮನಿಡೆಗೈದಿ ವಂದಿಸಿ ನುತಿಸಿ ಶ್ರೀಪತಿಯ ।

ನೈಮದಿಂ ಮೈಕುಂಠಕೃದೊಂದು ಬೇಳ್ವೊದ ।

ಲಾ ಮಾನಿನೀವಚನವಿಡಿದಾನು ಚಿರಕಾಲಮಿದೇನದ ಜಾನಿಸುತಲಿ ॥

(24)

ಆಮದೆನ್ನಭಿಮತಂ ಪರಬೊಮ್ಮರಾಘವನ ।

ಪಾದಂಗಳಂ ಕಾಣಲ್ವೊದವೆನಿಸುತ್ತೊರದ ।

ರಾದರಿಸಿ ಮಗಳೆ ಬಿನ್ನಪಗೈದ ಪವನಸುತ ಪಾವನತಪಸ್ವಿಯೊಡನೆ ॥

ಮಾಧವನ ಪೊರೆಗೆ ನೀಂ ಪೋಪರಮ್ಮಂ ಬೇಗ ।

ಮೇದಿನಿಗೆ ಕಳುಪಿ ಧರಣೀಸುತೆಯನರಸುವರೆ ।

ಸಾಧನಗಳಂ ತೋರವೇಳ್ಕೊನು ನನುನಗುತ ಯೋಗೀಣಿಯ ಬೇಳ್ವೊಲೊಲಿದು ॥

(25)

ಆರಿದಮೊ ಮಹಾಬಲವ ನಿಶ್ಚಿಸಲರಿದು ।

ತೋರತಮಸಾವೃತದ ಪಥಮಿಂತು ಬರಲು ಮುಂ ।

ದೋರದೇನಂತೆಂಬುದೀ ನೆಲದಗುಣ ಹರಂ ದಯೆಗೈದ ವರಮಹಿಮೆಯು ॥

ಮೂರ್ತಿಸೂಕ್ತರೆ ಪ್ರಾಣಮುಳಯದೆಂದರಿತರಿ ।

ನ್ನಾರಾದಡಂ ಪೊಗರು ನೀಮಯದೊಳಪೊಕ್ಕು ।

ತೋರದಾದಿರಿ ಕಾರಣಂ ರಾಮನಾಮಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಳದಿರಕಟಿ ॥

(26)

ಅದರೊಳ್ಳುತು ಪ್ಲವಗಪತಿಗಳೆಲ್ಲರು ಧರೆಗೆ |

ಪೋದವೆನುತ್ತ ಮಾನಸದಲಿ ನೇತ್ರಗಳ |

ಸಾದರದಿ ಕರಗಳಿಂದಾಚ್ಚಾದನಂ ಗೈವುದೆನಲು ಬಾಲಕರಂದದೀ ||

ಹಾದಿಗೋಸುಗ ಕರಗಳಲಿ ಕಂಗಳಂ ಮುಗಿಯೆ |

ಮೇದಿನಿಯೊಳುದರಾ ಬಲಮುಳುದು ನಿಮಿಷದೊಳು |

ಪೋದ ಮಾರ್ಗಂ ಕಾಣದಾದುದಚ್ಚರಿಯನೇಂ ಬೇಳ್ವೆನಂದಿನ ಪರಿಯನು || (27)

ವಿವದಮಂ ಕಳುದು ಭೂತಳದಿ ಸಂತಸಗೊಳುತ್ತ |

ಕಪಿಗಳರೆ ಕಂಡು ತಾಪಸಿ ಬೇಳು ವೇಗದಿಂ |

ತಪನ ವಂಕಡನೆಡೆಗೆ ನಡೆದು ವಂದಿಸಿ ಪೊಗಳ ನೇಮವಿಡಿದೈದು ಮಾಡದಿ ||

ಜಪಿಸುತ್ತಲೆ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮಗಳ ಬದರಿಕಾ |

ವಿಪಿನವೆಡೆಗೈದಿದಳು ಕರಾಣಿ ಕಪಿವರರಲ್ಲ |

ವಿಪರೀತಕರಚಾರಣೆಗಳೇನುತೋರ್ವರೊಳಗೋರ್ವರಿಂತೆಂದರೊಳಿದು || (28)

ದಾನವಮಾಯಾಸುರಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕಾಂಚನದ |

ಕಾನನಮದೆಲ್ಲಿ ಪೋದುದು ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಮನ |

ದಾನಂದದಿಂದೆಸಗಿದಿದ್ರಭವನೋಪಮಿತಮನೆಯದೇನಾದಕಟ ||

ಮಾನಿನೀಮಣಿ ನೃತ್ಯಗೀತ ಚಾತುರ್ಯ ಸು |

ಮಾಣಿ ಹೇಮಾಸುಖದೆಲ್ಲಿ ಪೋದಳೊ ಕಪಟ |

ಮೇನಿವೆಚ್ಚರಿ ಕನಸಕಂಡೆತೆರದೊಳ್ ಪೋದವಕಟ ವಾಸರಗಳೆನಿಸೊ || (29)

ಕೂರಹೃದಯಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವಂ ದೊರೆಯಲಾಗೆ ಸರಿ |

ತೋರದಡೆ ಕೂಲದುಳವನಂತು ನಾವೈತಂದು |

ಧಾರಾಣೀನುತೆಯ ಕುರುಪರಿಯದಾತನ ಪೂರಗೆ ಪೋಗಿ ಶೀಘ್ರಗಳನಾಂತು ||

ಭಾರಣೆಯ ಸಂಬಾಧಿಗೊಳುವದಕ್ಕೊಂದುಮೊ ||

ಧಾರಾಣೀಧರದಿ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶಂ ಗೈದು |

ಮಾರುತಾಹಾರವೆರದಿವುದೇ ಹ್ಲೇಮಕರಮೆನುತೋರದ ಪ್ಲವಗತತಿಗೆ || (30)

ತರಣಿಸುತಯನಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವನಿತ್ತು |

ಪರಿಯಲ್ಲ ರಘುನಾಥ ಪ್ರಿಯದಿ ಪಾಲಿಸಿದನೊ |

ದರಿದ್ರಿರಲ್ಲ ಪೂರ್ವದ ಮೈರಮಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಮನದಿ ಬೇರೊಂದನೇನಿಸಿ ||

ಧರಣಿಜೆಯ ಕಾಣದಲೆ ರಾಜಾಜ್ಞೆಗುಂ ವಿಠಿ |

ಜರಿಪನೆಂದರಸಿಗುಂ ಬೇಳು ಕೊಲಿನದೆ ಮಾಣ |

ನರಿತಲ್ಲಿ ಗೈದುವದಕೆಂತ ತನುವಂ ತೋವುದತೀಲೆನು ಮನ್ಮತವಿದು || (31)

ಎನುತಂಗದಂ ಬೇಳ್ವ ವಚನವಿದು ಸತ್ಯಮಹಾ |

ದೆಘಾತ ಕಪಿವರರಲ್ಲ ಕುರುಣದಿಂದಂತೆಂದ |

ರಿನತನಯನುಗ್ರಹಸನನೆಂದು ಮುಲೋಕ್ತವನಮೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿವುದು ||

ಜನಕಜೆಯ ಕಾಣದಾವೈದಲಾ ಕಪಿರಾಜ |

ಕೆನಿಸಿಂದ ದಂಡಿನದೆ ಮಾಣ್ಣದನೆ ವಿಷಮಕರ |

ಮನಸಾತನಂ ಕಾಣ್ಬಮತಿಗಿಂತ ಸಾವುದೇ ಸುಹ್ಲೇಮಕರಮೆಂದರು || (32)

ಪ್ಲವಗಾಧಿಪರ ನುಡಿಯ ಕೇಳು ತಾರಂ ಬೇಳ್ಕೆ |
ಕುವಲಯಾತ್ಮಜೆಯ ಕಾಣದೆ ಪೋಗಲಿಪ್ಪಿಸುತ್ತ |
ಏವದಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವನಿದು ಸಿದ್ಧಮಂಗದಬೇಳ್ಕೆ ನುಡಿ ಸತ್ಯಮಾಹುದಾ ನೋಡೆ ||
ವಿವರದೊಳಗಿಹ ನೆಗರ ಪತ್ತಣಂ ಭೋಗಕರ |
ದವಿರಳದ ಹರ್ಷ ಜನುಲ ದಿಹ ತಾಣವಾದ |

ತವಕವಿಂ ಸಾರಿ ಕಾರೀರವಂ ತೋರುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ನುಡಿದನೊಲಿದು || (33)

ಅಂಗದಂ ಬೇಳ್ಕೆ ದಕ್ಕೆ ಪ್ಲವಗಾದಿ ನಾಯಕಂ |
ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಳವಳಸಲಿ ಪರಿಯ ನೋಡಿ ಕಪಿ |
ಪ್ರಂಗವನ ಸಂತೈಸದಿರಕೊಡದಾದುದಾ ಮಾರುತಿಯ ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ||
ಹಂಗಿಸಿವನಪ್ಪಾಂಗಯುಕ್ತಂ ಚತುರ್ಬಲವ |
ಸಂಗಡದಿ ಪದಿನಾಲ್ಕುಗುಣಗಳಂ ಮೇಣಿವನಿ |

ಗೇಂ ಗೈವೆನುತಮಾಪಜುಸಿಂದು ಸುರರಾಜನುತನುತನ ವಿನಯದಿಂದ || (34)

ಮೂರುಪಾಯಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ನಕವಾಗದಿರೆ |
ವೊಂದಾ ಯುಕ್ತಿಯಂ ಬಳಸುವದು ಯುಕ್ತ ಕಪಿ |
ವೀರನುತ ಪಿತೃತುಲ್ಯವಿಕ್ರಮಂ ಧೀಯಾತಂ ಚವಲಕಪಿವಚನವಿದಿದು ||
ಈ ರೀತಿಯನುತಾಪ ಗೊಳುತ ರಕ್ಷಣೆ ಗೈದು |
ಕಾರೀರವಾತ್ರದಿಂದಿರುವುದಬಲರ ಮತಂ |

ಸೂರಿಯನ ಸುತನ ಭಯಮೇನಿಹುದು ರಘುವತಿಯ ಮುದ್ದಿನ ಕುವಾರ ನಿನ್ಗೆ || (35)

ತ್ರಿಜಗಮಂ ನಿರ್ಮಿಸುವಂಚೈಗೈದರೆ ಕ್ರೋಧ |
ರುಜಿಯಿಂದ ಕಲ್ಪಾವನಾನಗೋಸುವದಂ |
ಸೃಜಿಸುವರು ಮಗುಳೆ ಶ್ರೀರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳು ವಿವಲಬಲಯಾತರವರ್ಗೆ |
ಕುಜನರಮ್ಮಿಂದವ್ವ ನಾಹಾಯಮೇನುಂಟು |
ಭಜಿಸಿದರ ತಪ್ಪನೇಣಿಸದೆ ಪೋರುವುದುಂಟಲೈ |

ದ್ವಿಜರಾಜನಿಭನ್ಯಪರಿದಂ ತಿಳಿದು ಸಂಕ್ಷೇಪಗೊಳುವುದನುಚಿತಮೆಂದನು || (36)

ಎನಿತು ವಿವರೀತಗಳನೆಸಗಿದರು ಕರವಿದಿದು |
ಜನಪತಿಯು ಕೋಪಿಸಂ ಮತ್ತಾವನಲಾಪಿದರು |
ಮನವಲಿಡನಿದು ತಥ್ಯಮಾರನಂಗಧಿಕಮೆಂದರಿವರ್ ರಘುನಾಥನು ||
ಇನನುತನ ಭಯಮೇನು ಜನಿಸಲಮ್ಮದು ನೀನು |
ಕೆನಿಸಿಂದಮಳಲೇನು ಬರ್ಪದಧಿಕ ಕೃಕಾನು |

ವನುವಿಂದ ತನುತನುತೆಯಾಂತು ಕಾರ್ಯಂ ಕಡೆಗುಮೆನುತ ಮಾರುತಿ ನುಡಿದನು || (37)

ಎಂದು ಮರುತದೆ ಬೇಳದಂದಮಂ ಕೇಳು ಮಗು |
ಳಿಂದನಂಗದ ತಾತ ನೀನೆನೆಗೆ ದಯದಿಂದ |
ಮಿಂದೊರೆದುದುಚಿತವಾದರು ಸೂರ್ಯನುತನತುಲಮೈರಿ ಮತ್ತಿತಗೆ ಮೊದಲೆ ||
ಇಂದೆನೆಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟ ರಘುವೀರನಿಂ |
ಬಂದುದೊಂದತಿಶಯದ ವೈಧೇಯಾಂತನಿದ ಮನದೊ |

ಳೊಂದಿಗುತಮೇನಾದರೇಣಿಸಿ ಕೊಲ್ಲದೆ ಪಾಣನೊಬ್ಬಾದೇ ದಿಹ ಕಪೀಂದ್ರಾ || (38)

ಹುಸುನುಳುಚಾಪಲ್ಯಕ್ರೂರಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ।

ಹಸವಾ ಸುಗ್ರೀವನಣ್ಣನಂ ಬಿಲದೊಳಗೆ ।

ವಸರಳಸಿ ಬಂದುದಂ ರಘುವೀರನಂ ಪೊಂದಿ ಮತ್ತಗ್ರಜನ ಕೊಂದುವಂ ॥

ಹಸನಾಗಿ ತತ್ಪತಿಯನಾಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪ ।

ಪಸುಘಾತಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಗುಣಮೆಂತು ಸಂಭವಿವು ।

ದಸುರಗಿಂದಧಿಕಮೊಂದರಿದಿರ್ವನವನಿರ್ಪ ನಿಲಯಕಾಂ ಬಲಮೈನು ॥

(39)

ಕರಿಹಸ್ತಕಲಿತಕಮಲವ ಕಳೆದ ಮೂಳೆಯೊಳಾ ।

ಸುರಪಸುತಹಸ್ತಗತಸಿಯು ತಂದಿತ್ತರಘು ।

ವರನ ವರದಾದ ನೀನೇ ಬಲ್ಲ ಪಾಪಿಷ್ಠಂ ಕೃತಘ್ನನತಿಚಮಲ ಹೀನಂ ॥

ತರಣಿಸುತ ನಿದ್ಯರುಣಿಯಾತನೆಡೆಗುಂ ಬಂದು ।

ಪೊರವುದೆಂತೊಡಲ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಮಾತ್ರದೊಳೆನ್ನ ।

ತುಂಬುದುಳವನೆ ಮರುಳತನವೆ ಕಾಣಾತ ಗರ್ತದೊಳಗೆ ಕೆಡದವುದುಕ್ತವೇ ॥ (40)

ಕ್ರೂರ ಕಠನು ನೃಕಂಸ ಪಾವದಾಗಾರ ನೌ ।

ದಾರ ಕಾಮುಕ ತರಣಿಸುತನೆಡೆಯಲಾನ್ವು ।

ಸಾರ ನಿಸ್ಸಹಾಯಸಂಘಾಗುಳದನೆಂತು ಬಯಲಭ್ರಮೆಯಿಂದಮೇನು ॥

ಧಾರಣಿಸುತೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಂದಡೆಸಿತು ವಿ ।

ಕಾರವೊ ಪರ್ವತದಿ ಪ್ರಾಯೋವಮೇಕದಿಂ ।

ಸೂರಿವನರಸುಗಳೆವಂತೆ ಶ್ರೀಯಸ್ಯರವ ಸಂಪಾದನಂ ಗೈವೆನು ॥

(41)

ಹರಾಡದಿ ನೀವೆಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮನೆಡೆಗೈದಿ ।

ಚರಣಾಬ್ಜಗಳೆಗೆರೆಗಿ ಕಾರ್ಯಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ।

ತರಣಿತನಯನ ಚಿತ್ತದೊಲವಂತು ತನುಗಳಂ ಸಲಹೆಕೊಳವೇಳ್ಕುಮೆನ್ನ ॥

ಪರಿಯ ಬನ್ನೈಸಿ ವಂದನೆಗೈದನೆಂದರವಿ ।

ಚರಣಕಭನತನಾದನೆಂದು ಸುಗ್ರೀವಗಂ ।

ತರುಣರಾನೆತಾರೆಯರಿಗರವಿ ಸುಖದಿಂ ಬಾಳ್ವದೆನುತ ಪವದಿಂ ಬೇಳ್ವೆನು ॥ (42)

ಬಂದ ಕಾರ್ಯಂ ಪೋಗಿ ಬರೆಗೈಯೊಳಾನು ಕೆ ।

ಪ್ಪಿಂಧಿಗೊಂದಿಗು ಪೋಗೆ ರವಿಸುತನ ಕೈಬಾಧೆ ।

ಗಿಂದವೊ ಪರ್ವತದೊಳಹುದೆ ಲೇಸಂದೆನುತ ಬೇಳ್ವೆ ತಾರೇಯ ಬಳಕೆ ॥

ಛಂದದಿಂ ದರ್ಭೆಗಳ ಪರವಿ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳೆ ।

ಗಿಂದಿರೇಳ ಮಹೇಶ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ರಘು ।

ನಂದನ ನಮೋಯೆನುತ ಕುಳ್ಳರ್ಧ ಕಪಿಕಟಕ ಕಳವಳಿಸಿ ಗದ್ದದಿಸಲು ॥

(43)

ನೋಡಿ ಯುವರಾಜನಿರವಂ ಬಲೀಮುಖರೊಂದು ।

ಗೂಡಿ ಫೋಳೊಂದಳುತ ಸುಗ್ರೀವನಂ ಪರದು ।

ಕೂಡೆ ವಾಲಿಯು ಪೇಗು ದಕರಥಮಹಾರಾಯನಣಾಗಮೈತರಲು ಬನಕೆ ॥

ಖೋಡಿಖಳ ಪನಕಜೆಯ ಕದೊಯ್ಯ ರವಿಪನೊಡೆ ।

ಗೂಡಲಾಯಿತೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮರಣಕಾರಣಮೆನುತ ।

ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಳಲಾತಿರಲಾ ಕೈಲ ಮಾರ್ದನಿಯನಿತ್ತುದತ್ಯದ್ಭುತಮೆನೆ ॥

(44)

ಪರಿಪರಿಯಾಲಳಲಿ ಮತ್ತು ದಕದೊಳ್ಳಂದು ಬಂ |

ಧಾರದುಃಖದಿಂ ದರ್ಭೆಯಂ ಪರಪಿ ದಕ್ಷಿಣಕೆ |

ಶಿಕವಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಜ್ಞಬದೊಳ್ಳಿಲ್ಲರಂ ಮಲಗಿದರ್ ಹಿಂಮುಂದೊಂದೊಡೆಕೆಸದೆ ||

ನೇಕಲಭ್ಯನಿಯಿಂ ಗುಹಾಂತರಾಳದಿ ಸುಪ್ತಿ |

ವೆರದಿದ್ ಚೆರಜೀವಿಸಂಪಾತಿಗುಂ ನಿದ್ರೆ |

ಪರಿಯೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊಂಡುಬಂದು ನೋಡಿದನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರ್ಪ ಕಪಿವೀರರ ||

(45)

ಚರಕಾಲ ಪಸಿದನಾಥನ ತೆರದಿ ಕಡೆದಿದ್ |

ಗರಿಯಿಲ್ಲದೆನಿಗನವೃತ್ತಿಯಂ ಕಲ್ಪಿಸಿದು |

ದರರೆ ವಿಧಿ ಹರ್ಷಮಂ ಕೊಡೆಮಳವುದೆಯೆನುತ್ತ ಸಂತಸಂಗೊಳ್ಳತ ನಿಂದು ||

ಮರಣವಾದೊಂದೊಂದು ಕಪಿಯ ದೈನಂದಿನದಿ |

ಚರಿಸಿ ಸುಖದಿಂದಿರ್ವನನುತ ಪೇಳಿದ ಕ್ರೂರ |

ತರಪಕ್ಕಿಯಂ ಕಂಡರಾ ಪ್ಲವಗಸತ್ತಮರ್ ಮನವ ದುಷ್ಠಾನದಿಂದ ||

(46)

ಎನುತ ಶೈಲಭಗೃಹಂ ನುಡಿಯಲಂಗದಂ |

ಹನುಮಂತನೊಡನೆಂದ ಜನಕಜಾಕೃತವದೊ |

ಛನತನಯ ವಾಸುಕಿ ಕಾಲವ ಶಿಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಗೃಹತೆಯೊಳ್ಳಿತಂದನೋ ||

ಘನವಿಪತ್ತಡಸಿತನ್ಯಾಯಮಾಳ್ವನೆ ಕಾರ್ಯ |

ವನು ಮಾಡಿ ಪೋಗಾಡಿ ತನುವ ಜನಮಂ ಪಡೆಯ |

ದಿನತರಣ್ಯನೀಕದೊಳಗನೆಯಾಸವಾಗಿ ಪೋವುದಾಯ್ತಕಟಿಂದನು ||

(47)

ಎಂದಿದ್ ರೊಂದು ದಿನ ಪೋದಲ್ಲ ದಾಗದೇ |

ನೆಂದರೂರ್ಜಿತಮಾದ ರೇರ್ತಿಯಲಗುಸದಲೆ |

ಬಂದಡವಿಯೊಳ್ ನಾಯಿನಿಗೆ ತುತ್ತಾಯಿತೆಂಬದೊಂದೆ ಮನದೊಳಗಲೆವುದು ||

ಇಂದಿವರಾರ್ತೆ ಜಾನಕಿಗಾಗಿ ದಳಗಳನೆ |

ಬಂಧುರಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕಿರಾಗಿ ಕಾದಿ ಮಾಡಿ |

ದಂದಾ ಜಟಾಯು ತಿಯಾಗ್ಗ್ವಂತು ಮುಕ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸಿದಂ ಲೋಕವರಿಯೆ || (48)

ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ ತನುವ ತೆತ್ತಂ ಜಟಾಯು ಮೆಂ |

ದೀ ಮಹೀತಳದೊಳ್ಳುತ್ತಮರ್ತೆ ಒಂದೊದಗಿ |

ನೋವುರವಿಯರ್ಪನ್ನ ಕಾಶ್ಯತದಿ ಬಾಳ್ವವಂ ಪರ್ವದಡುಂ ಧರೆಯೊಳ್ಳ ||

ತಾಮನದಿ ಕಾನನದಿ ಕಾರ್ಯಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ |

ದೀ ಮಹತ್ಯಲ್ವದನುಭವದಿಂದ ವ್ಯರ್ಥಮೆನೆ |

ನಾವಪಿಲ್ಲದೆ ಪೋವುದಾಯಿತೆಂದು ಮರುಗಿದಂ ಮರುತಸಂಭೂತನೊಡನೆ ||

(49)

ಧರಣಿವತಿದಕರಥಂ ಕೊಟ್ಟಪರದಿಂ ರಾಮ |

ಧರಣೀಶ ಬನಕೆ ಬರೆ ಪಂಕ್ತಿಕಂಧರ ಬಂದು |

ಧರಣಿವೆಯ ಕದೊಡ್ಡಿಯು ಸುಗ್ರೀವನೊಳ್ಳು ನೇಹಮಾಗೆ ಜಾನಕಿಯನರಸಿ ||

ಬರಲು ಪಾತಾಳ ಬಿಲದೊಳಗೆ ತಿಂಗಳಾದಿನಂ |

ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗೆ ಭೂಮಿಜೆಕುರುಪರಿಯದಾಗೆ |

ಮರಣ ಬಂದೊದಗಿತೀ ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಕೃಕಾಮಹಾತ್ಮೆಯಿಂದೇನೆಂಬೆನು ||

(50)

ಭೂಮಿಯೊಳಗೇಂ ಕೃತಾರ್ಥನೋ ಬಟಾಯುವು ಧಣದಿ ।
 ಭೀಮಬಲರಾವಣನ ಕೂಡೆ ಸೇನಸುತಲಿ ಸು ।
 ತ್ರಾಮ ಸಂತೋಷದೊಳೆ ಭೌತಿಕದ ತನುವುಳಿದು ರೀತಿದೇಹವೆಗಳಿಸಿದಂ ॥
 ರಾಮಪುರದರಸನಂಭ್ರಿಯಲೆಮಗೆ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ।
 ನೇಮಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕೂಣೆಯ ಬಂದು ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ।
 ದಾಮನಾದಿನೆನುತ್ತ ಮರುತಾತ್ಮಭವನೊಡನೆ ಬೇಳ್ವು ಮರುಗಿದನಂಗದ ॥
 (ಸಂಧಿ 18 ಕ್ಕಂ ಪದ 792.)

(51)

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂಚನೆ ॥ ಗೃಧ್ರರಾಜನ ವಚನಂಚನೆಯಿಂ ಹರ್ಷನಿರ್ ।
 ನಿದ್ರಮಾಗಲು ತೆರಳು ಕಾಖಾಮೃಗಂಗಳಾ ಬ ।
 ಲೋದೇಕ ದರ್ಪದಿಂದೈತಂದು ಕಂಡರಾ ವಾರಾನ್ವಿಧಿಯ ಬೇಗದಿ ॥
 ಹಿಮಗಿರಿತನೂಜೆ ಕೇಳು ಕಪಿಗಳತಿಮಾಖದಿಂ ।
 ಕ್ರಮದಿಂದ ಮರುಗುತಿರಲತಿಘೋಷಮದ್ರಿಯಂ ।
 ಭ್ರಮೆಗೊಳುನಲಾ ಬಟಾಯುವು ಮಡಿದನೊಬ್ಬದಂ ಕೇಳ್ವು ಸಂಪಾತಿಗಾಗ ॥
 ಮಮತೆ ಪುಟ್ಟಿತು ತಮ್ಮನುಳಿದ ಕೇಳ್ವೆನುತ ।
 ವಿಮಲಮತಿ ಮೆಲ್ಲ ನೈತಂದು ತಾಂ ಬೆನಗೊಂಡ ।
 ನಮಿತನಂಕೆ ಳದಿಂದಾ ಕಪೀಂದ್ರರ ವಿನಯತರಮಧುರವಾಣಿಯಿಂದ ॥

(1)

ಭಾನುಕರದಗ್ಧಪಕ್ಷದಿ ಬಿರ್ದನಾ ಜನ ।
 ಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ಬಟಾಯುವಾ ದಶರಥನಿಂದ ।
 ಮೂನಿತನದೊತಾದಸಮದೊಳು ದಶಶಿರನ ಕಣಿ ತಾನೆಂತು ಮಡಿದಂ ॥
 ಈ ವಿಧಾನವನೊತು ತಿಳಿದಿರದನೆನಗೊಂದು ।
 ದೀನತೆಯ ಪರಿಯವೇಳ್ವೆಯ ಪಕ್ಕಗಳಿಂದ ।
 ಮೂನು ಬರುವಡೆಕೊನೆನುತ ಕೂಗಿಟ್ಟನಾ ಸಂಪಾತಿ ಶೈಲಾಗ್ರದಿ ॥

(2)

ಬಲುಕಾಲಕಾದುದು ಕನೀಯಸನ ವರ್ತೆಕೂತಿ ।
 ಕಲಿತಮಂದೆನುತಳುತ ಪಲುಬುತಿಹ ಪಕ್ಕಿಯಂ ।
 ಘಳುನಿಟ್ಟು ಕಪೀಶ್ವರರೆಲ್ಲ ದಯದಿಂದ ಸಂತೈಸವೇಳ್ವುಮೆನುತ ॥
 ಕಲಿಗಳಾಲೋಚನಂ ಗೈದು ಬಂದಾ ಗೃಧ್ರ ।
 ನಿಳುಸಿತಂದೊಡೆಯಲಿಟ್ಟು ನಿಜವೃತ್ತಗಳ ।
 ಚಳಕದಿಂ ಬೇಳ್ವನುಗೈದನಾ ವಾಲಿಸುತನಾನಂ ಚಿತ್ತದಿಂದ ॥

(3)

ಮುತ್ತಯ್ಯರಿಕ್ಷರಾಜನುಮಿರ್ದ ವಾನರಂ ।
 ಸತ್ಯದಿಂ ಮತ್ತಾತನಣುಗರೀವರು ಖ್ಯಾತಿ ।
 ವೆತ್ತರೀ ನೆಲದೊಳಗೆ ವಾಲಿಸುಗ್ರೀವರೆಂಬಭಿದಾನ ಕಪಿವರರಿಗೆ ॥
 ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಗುಣಗಣಂಗಳಾಲಯನಾ ರ ।
 ಘೋತ್ತಮಂ ದಂಡಕಾರಣ್ಯಕೃತರೆ ದೈತ್ಯು ।
 ಮತ್ತಾತನಂಗನೆಯ ಕಳವಿನಿಂ ಕದೊದ್ದಿದರಾ ದನುಜನಂ ಕಾಣಾತ ॥

(4)

ದಕರಥಪ್ರಿಯಮಿತ್ರನಾ ಜಟಾಯುವು ಬಂದು |

ಪಿನೂಬುಳನೋಳ್ ನೋಸಿ ಮಡಿದರಾತನ ನೋಡಿ |

ರಸೆಯರನ ರಘುವೀರ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿದಂ ಮೈಕುಂಠಮಂದಿರಕ್ಕೆ ||

ಬಸಜಾಕ್ಷ ರಾಮಗನ್ನಯ ಪಿತ್ರವಿನೋಳಗಾಯ್ತು |

ಸುಸಖತ್ಯ ಸುಗ್ರೀವಗಾಗಿ ಪಿತನಂ ಕೊಂದು |

ಸಸಿನಿಕಪಿರಾಜ್ಯಮಂ ಕಾಲಿಸಿದ ಪಟ್ಟಾಭೀಚನಂ ಗೈದು ಮುದದಿ ||

(6)

ಧರಣಿಜೆಯನರಸುವಡೆ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಗಂ ಕಪೀ |

ಕೃರರ ನಟ್ಟಿದರಾವು ಸುಗ್ರೀವನಾಜ್ಞೆಯಿಂ |

ಬರುತ ಬೆದಕುತಮವನಿಜಾತೆಯಂ ಕಂಗಾಣದೊಂದು ಬಿಲಮಂ ಪೊಕ್ಕವು |

ಪರಿದುಪೋದುದು ಮಾಸಮಾ ನೆಲದಿ ಕಾಂತೆ ನಿಜ |

ಕರುಣದಿಂದವನಿಯಂ ಕಾಣಿಸಿದರಿಂದೆಮ್ಮ |

ದೊರೆಯ ಶಾಸನಕಂಜಿ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶಮಂ ಕೈಕೊಂಡೆವೀ ಗಿರಿಯೊಳು || (6)

ಎಂದ ವಾನರರ ನುಡಿಗೇಳು ಸಂಪಾತಿ ತನು |

ನೊಂದಳುತಮಿಂತೆಂದ ತಮ್ಮಂ ಜಟಾಯುವಂ |

ಕೊಂದ ದಕಕಂಧರನ ತರಿದಲ್ಲ ದೀ ಶೋಕ ಪೋಗದೆನಗಾದರೀಗಾ ||

ಕುಂದಿಹುದು ಜರೆಯಿಂದ ತನು ಪಕ್ಷವಿಲ್ಲ ದತಿ |

ಮಂದವಾದದು ಗಮನ ಮೈರಮಂ ಪೋಗಾಡೆ |

ಲಿಂದಕತ್ತವೆತ್ತಿನೇಗೈವೆನುತಳಲಿ ಪೂರ್ವವೃತ್ತವನೊರೆದನು ||

(7)

ಪೂರಾವದಿ ಪ್ರತ್ಯವಥೆಯವನದೊಳಾವೀರ್ವ |

ರೋರಂತೆ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವ ನಿಟ್ಟುವೆವೆಂದು |

ತೋರಗಮನದೊಳ್ಳಿದ ಭಾನುಕರವಬ್ಬಿಯಿಂದಾ ಜಟಾಯುವು ಬಳಲಲು ||

ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಪಕ್ಷಗಳಲಾಚ್ಛಾದಿಸಲು |

ಭಾರಣಿಯ ತಾಕಿಂದ ಗರಿಬೆಂದು ಬೀಗದಿಂ |

ಧಾರಣಿಗೆ ಕಡೆದಿವಾವೋರ್ವರೋರ್ವರ ಕಾಣದಂದಿನಿಂದಿರ್ದೆಪೈನೆ ||

(8)

ಎಂದು ಸಂಪಾತಿ ಪೇಳಿದರಂಗದಂ ವಿನಯ |

ದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಭವದ್ಭ್ರಾತೃ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ |

ಛಂದದಿಂದಾಂ ವೇಳ್ವೆ ಧರಣೀತನೂಭವೆಯು ಪೋದ ಸರಣೆಯು ತಿಳಿದಡೆ ||

ಬಂಧುರವೇಮದಿಂದೊರೆದು ಮೊರೆವುದೆನುತ್ತ |

ಬೃಂದಾರಕೇಂದ್ರಸುತಸುತನು ಬೆನಗೊಂಡರಾ |

ನಂದದಿಂ ವೇಳ್ವನಾ ಸಂಪಾತಿ ಪ್ಲವಗಾಧಿನಾಥರಚ್ಚರಿಗೊಂಬೊಲು ||

(9)

ಬಲಖಿಲ್ಲ ವೃದ್ಧಗೃಧ್ರಂ ಪಕ್ಕಮೆರಡಿಲ್ಲ |

ಸುಲಭಮೆನ್ನಿಂದಪ್ರದೇಸಾದಡೆಂ ಮಾಹಾ |

ಬಲರಾಘವೇಶಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಾಕ್ಸಹಾಯವ ಗೈವೆ ತೋರ್ದನಿತರೊಳಗೆ |

ಜಲಧಿಮಥನದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾದ ಹರಿಸುನುಂ |

ಜಲನಿಧಿಯ ಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲ ಮಂ ಕಂಡಿರ್ಪ |

ಬಲು ಚಿರಂತನದೇಹ ಜೀರ್ಣವಾಗುವುದೆನುತೊರೆದ ಸಂಪಾತಿ ಮುದದಿ || (10)

ಕಾಳಮೇಘದ ಪೊರೆಯ ಪೊಳವ ಸೌಧಾವಿನಿಯ ।

ಲೀಲೆಯಂ ಶ್ರೀರಾಮಸೌಮಿತ್ರಿಯರ ಬೆಸರ ।

ನಾಲಗ್ನುಮಿಲ್ಲ ದಾಲಾಪಿಸುತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಭೂಪಣವ ಕಳೆದಿಡುತಲಿ ॥

ಮೇಲೆ ಪುರಪಥವಿಡಿದು ಪೋಪ ದಕಗಳನಿಡೆಯ ।

ಜೋಲುತಳುತ್ಯೆದುತಿರೆ ಕಂಡೆ ದಕವಾಳಿಯು ।

ಪಾಲಯವನವನವನಕುರುಪಂ ಕುಲೋದ್ಭವಗಳಂ ಬೇಳ್ವೆನಾಲಿಸು ಕಪೀಶ ॥ (11)

ದ್ವಿಜಕುಲೋತ್ತಮ ವಿಕ್ರಮಸುತನಯನವಗೆ ಪೂ ।

ವದನು ಮೈತ್ರವಣಿ ಲಂಕಾದ್ವೀಪವಾಸನ ।

ವಿಷಯನೆಂದೆನಿಸಿ ರಾವಣನಿರ್ವ ಮುಲೋಕವೀರರಂ ಗಣನೆಗೊಳದೆ ॥

ಅಜನಿಗೋಸುಗ ವಿಕೃತವರ್ನ ನಿರ್ಮಿತಗೈದು ।

ಭದನೆಯಂ ಪಾಲಸ್ಯ ಕೊಂಡನಾತನ ನಾಡೆ ।

ಕುಡನರಾವಣನಾಲ್ವಾ ನಗರ ದೇವಪುರೈವ್ಯಡಿಯಲೆಸದಿರ್ದುದು ॥ (12)

ಬಳಸಿಹುದು ಲವಣಾಂಬುರಾಶಿ ತಡಿಯಂ ನೀಳ ।

ದಳತೆ ಕತಯೋಜನಂ ರತುನಮಯ ರಕ್ತನರ ।

ಬಳಗದಾಕಾರಮೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪದಾ ನಗರ ಸುರಪತಿಸಾಧ್ಯಮೈಸೆ ॥

ಇಳೆಯ ಸುತೆ ಲಂಕೆಯೊಳಗಿರ್ಪಳೆಂಬುದ ನಾನು ।

ತಿಳಿದಿರ್ಪೆ ತಾನಿದುವೆ ಸತ್ಯ ಪ್ಪವಗೇಶರಾ ।

ಜಲನಿಧಿಯ ವೇಗದಿಂ ದಾಂಟು ನೋಡಿದಡವನಿಸುತೆಯು ಕಂಗೆಸೆವಳನಿಧಿ ॥ (13)

ಜ್ಞಾನದ್ವೈಪ್ಸಯೋಳಾನು ತಿಳಿದಿರ್ಪೆ ಲಂಕೆಯೊಳು ।

ಜಾನಕಿಯನಿಡೆ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ ಮೆಂತೆಂದೆ ।

ರಾನೊರೆವೆ ಪ್ರಥಮ ಪದವಿಯು ಕುಂಗಾಡಿಗಳಗೌಢಾನ್ಯ ಜೀವನಗಳು ॥

ಮಾನನಿಧಿಯರಡನೆಯ ಪಥವು ಬಲಿಭೋಜನಗ ।

ಳಾನಂದಕರಮೆನಿಪುದೈ ಕ್ರೌಂಚಭಾಸಗಳು ।

ನೋನಪಥ ಮೂರನೆಯದಾ ಸೇನಪಕ್ಷಗಳ ಸರಣಿ ನಾಲ್ಕನೆಯದೈಸೆ ॥ (14)

ಪದ್ಧಗಳಗೈದನೆಯ ಪಂಥಾನಮಾರನೆಯು ।

ಪದ್ಧತಿಯು ಮುದ್ದಂಜೆಗಳದೇಳನೆಯ ಮಾರ್ಗ ।

ಮುಧ್ಧತಪರಾಕ್ರಮಗರುತ್ಮಂತನದು ಗಗನಗಮನಿಗಳಿದು ಸಿದ್ಧವು ॥

ಯದ್ದನೊಲೆನೂರು ಯೋಜನಂ ಕಾಣ್ಬಿಡುಗ ।

ಪದ್ಧಗಳ ಪದ್ಧತಿಯು ಲವಣವಾರಾಸಿಯಂ ।

ಬುದ್ಧಿದನ್ನೊಂದು ದಾಂಟಿದರೆ ಜಾನಕಿ ನಿನಗೆ ತೋರ್ಪಳು ಕಪಿಲಾಮ ॥ (15)

ತಡಿಯಿಂದ ನೂರು ಯೋಜನದಗಲಮುಂ ದಾಂಟು ।

ಲೊಡನೆ ಪಟ್ಟಣಮೆನುವುದೊಳಪೋಕ್ಕು ನೋಡಿದರೆ ।

ಪೊಡವಿಯಾಣುಗಿಯ ಕಾಣ್ಬೊರಿದಕೆ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ ಮಿದು ನನ್ನಿಯೆಂದರಿವುದು ॥

ಕಡಲದಾಂಟುವರುಮಾಯಗಳನಾಳೋಚಿಸುತ ।

ನೋಡನೆ ಪತಿಕಾರ್ಯಮಂ ಸಾಧಿವುದು ನೀವೆನುತ ।

ಸುಡಿದನಾ ಸಂಪಾತಿ ಸಕಲ ಕಪಿನಾಯಕರು ಸಂತನಂಗೊಳುವಂದದಿ ॥ (16)

ಕರದೊಡರನ್ನ ನೀರಧಿಯಡೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗತೆಗೆ |

ವಿರಚಿಸುವೆನು ದಕವೆನಲ್ಕೆ ವಾನರರಲ್ಲ |

ತ್ವರಿತದಿಂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾಗಲಾ ಸಂಪಾತಿ ಸ್ನಾನಮಂ ರಚಿಸಿ ಮನದೆ ||

ಸ್ವರಿಸುತ ಜಟಾಯಾಮಗೆ ಜಲವಿತ್ತರಾತನಂ |

ಕರತಂದು ಗಿರಿಯಗ್ರದೊಳಗಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದರ್ |

ಧರಣಿಜೆಯನ್ನೊದುದಂ ನಿನಗೆ ಬೇಳ್ವ ವರಾರು ತಿಳುವವೇಳ್ಕೆ ಮಗೊಂದರು || (17)

ತರಣಿ ಕೆರಣದಿಗರಿಗಳಾರಿದು ಮತ್ತೀ ಕೈಲ |

ಶಿರದಿ ಕಡೆಯಲ್ ಮೃತಪ್ರಾಯದಿಂ ಕೆಲವು ದಿನ |

ಮರದು ತನುಭಾವಮಂ ಮಾಂಧತೆಯೊಳಿಂದಾದುದೆಚ್ಚ ರಿಕೆ ಮೇಣ್ಣೆಹಕ ||

ತರಾಣಂ ಸುಸಾರ್ವನೆನ್ನರಸಿ ಬಂದಂ ನೋಡಿ |

ಮರುಗಿ ನಿತ್ಯಾಹಾರಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಶಾರೀರ |

ಧರಣಿ ಗೈವೃತಮಿರ್ಪ ಮಗನೊಂದುನಿನ ಚರಿಸುತಿದರ್ ನೀರಧಿಯಡೆಯೊಳು ||

ಆ ಸಮಯದೊಳು ಚಂದ್ರರೇಖೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಬರು | (18)

ವಾ ಸಿಂಹಕಾಸುತನ ತೆರದಿ ವಿಂಶತಿಕರಗ |

ಳಾಸುರಂ ಧರಣಿಜೆಯನಂಕದೇಕದಿ ತಳೆದು ಬಂದನಂಬುಧಿಯ ಪೊರಗೆ ||

ಲೀನೈವ ಸುತಿಗಳಿಂದನುನಯದಿ ಮಾರ್ಗಮಂ |

ಬೇಸರದೆ ಯಾಚಿಸುತಮಾಗನದ ಗತಿಯಿಂದ |

ಮಾ ಸುವಾಸಿನಿಸುತ ಲಂಕಾಪುರವ ಪೊಕ್ಕನೇನೊಂದನೇಣಸದಾಗಾ || (19)

ವಿನಯದಿಂ ಯಾಚಿಸರ ವಂದಿಸಲಸಾಧ್ಯವೊ |

ವನಧಿಮೇಖಲಿಯೊಳೊಂದಿತ್ತು ಸುತನೈತಂದು |

ಯೆನಗೊರದ ಬಳಕಲಾನಿಟ್ಟು ಸಿದೆ ರಾವಣನ ಬನದಿ ವೈದೇಹಿಯನ್ನಾ ||

ವನನಿಧಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಪೋದರಾ ಪಟ್ಟಣದಿ |

ಜನಕನುತೆಯಂ ಕಂಡು ಹರುಷದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು |

ಮನದೊಲವಿನಿಂದೈದಲಹುದೊಂದು ಸಂತೈಸಿ ಬೇಳ್ವನಾ ಸಂಪಾತಿಯಾ || (20)

ಯೆನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ನಿಮಗಾನು ವಿನ್ನರದಿ |

ಬನ್ನವಿಬೆ ನೀಕಬದ್ಧಮೇಕಾಗ್ರಬುದ್ಧಿಯಿಂ |

ಜನ್ನಾಗಿ ಲಾಲಿಸುದಂಬುಜಾಸನೆಯಿರ್ಪ ನೆಲೆಯ ತತ್ವದೊಳರುಪ್ರವಂ ||

ಮುನ್ನನಾಂ ಗರಿಬೆಂದು ವಿಂಧ್ಯಪುರಿಗೆ ಕಡೆದು |

ಗಿನ್ನತೆನೊಳ್ಳಿದಾರು ದಿವಸ ಮೈಮರೆದಿದರ್ |

ರನ್ನೆಗಂ ಶರಬ್ಧಬಲದೊಳೆಚ್ಚ ರಮಾಗಲಿಟ್ಟು ಸಿದೆ ನಾಲ್ದಿನೆಗಳಾ || (21)

ನಾನಾಪರಿಯ ನೋಡಲೆನಗೆ ಕಾಣಿಸದಾದು |

ದೇನಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವು ಭಯದಲಳುತಿದರ್ |

ರಾ ನೆಲದಿ ಕೆಲಕಾಲಕರಿನಾಯ್ತು ಲವಣಾಬ್ಧಿಯನು ತನ್ನ ಮಾನಸಕ್ಕೆ ||

ಯೇನೆಂಬೆ ಪಕ್ಷಿಗಣವೃಕ್ಷಕಧರಕಲಿತ |

ವೊ ನೆಗಾಗ್ರಂ ವಿಂಧ್ಯಮೊಂದರಿತೆ ಸಂಚರಿಸೆ |

ಜ್ಞಾನಪಕ್ಷಗಳಿಂದ ತೀರದಳಲತಮಿರ್ಬೆನೊಂದು ಮರದೆಡೆಯೊಳಳುತ || (22)

ಪರಮ ಪುಣ್ಯಾಕ್ರಮ ನಿಶಾಕರಮಹಾಮುನಿಯಾ |

ಕರಾಣಮಂದಿರಮಿದುದಾ ಮಹಾಮೌನಿ ತಾ |

ಸುರರ ನಗರಿಗೆ ಪೋಗಿ ಪಾಕಾಸನನಿರವ ನೋಡಿ ಬಹೆನಂದರುಗಳು ||

ಮರದ ನೆಳಲೊಳಗಡ್ವನಾಹಸ್ರ ವತ್ಸರಂ |

ನರಳುತಾಂ ಕಡದಿದರ್ವೈಗಂ ತಾವನಂ |

ಧರಣಿಯಂ ನಿಟ್ಟುನುವರೈತಂದು ಮೋದದಿಂದಾಕ್ರಮದೊಳೊಪ್ಪಿದನು || (23)

ಬಲಕಾಲ ಕವೈದಿಂದಾ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನಂ |

ಗಲವಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸುವನೇನುತ ಪೊರಳುತ ಬಂದು |

ಫಲಮೂಲ ಸೀತದಳಪೂರಿತದ ಸರಸಿಗಳ ಕಂಡನಾಕ್ರಮದೆಡೆಯಲಿ ||

ಲಲಿತನುರಭಕಲಿತಮರುತ ಸುಳಯಲ್ಲಾಯ್ತು |

ಬಲಮನಗೆ ಮೆಲ್ಲ ನಾ ತಾವನನ ಕಾಣೈನೆಂ |

ದೊಲವಿಂದ ಬನವನಾರಿದನಲ್ಲಿ ಕೆಲವುದಿನ ಜೇತನಂದಳೆದನಯ್ಯ || (24)

ಭಗವಂತ ಮೌನಿತಾಂ ಬರಲು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆನುತ |

ಬಗೆಬಗೆಯ ಮೃಗಪಕ್ಷೈ ಸಂದೋಹ ಪಿಂದೈದ |

ಲಗಣಿತದ ದಾನಿಯಾಂ ಜನರು ಕೆವಿದೈತಪ್ಪ ತೆರದೊಳರಲಾ ಮೌನಿಯಾ ||

ಮಿಗಹರ್ವದಿಂ ಬರುತ ಕಂಡ ತರುನೆಳಲೊಳಗೆ |

ಚಿಗಿದ ಪಕ್ಕಗಳಿಂದ ಬಿದ್ದಿದ್ ಗೃಧ್ರನಂ |

ದೊಗುಮಿಗೆಯ ಕರಾಣದಿಂ ನಿಂಮ ನಿಟ್ಟುಸಿದನರೆನಿಮಿಡಮೆನ್ನಂ ಪ್ರಿಯಾದೊಳಾ || (25)

ಪರ್ವಗಳ ದೊರೆಗಳೇರ್ವರು ಮರುತಹೇವಿಗಳ |

ತ್ಯುಡ್ಧತಪರಾಕ್ರಮಿಗಳನುರಸುರರಂ ಗಣೆನ |

ದಿದರ್ವ ಸಂಪಾತಿಯುಡಲಾಯಾಮೆನಿ ನಾಮಗಳನಾಂತು ಮನುಜಾಕೃತಿಯೊಳಾ ||

ಮುದ್ದಾಗಿ ವಂದನಂ ಗೈದಿರಲಿ ನೀನೋರ್ವ |

ನಿದ್ದವೆ ಕನೀಯನೇನಾದ ರುಜೆಯಿಂದೇಕೆ |

ದಗ್ಧಪಕ್ಷಿಗಳಾದವೆನುತ ಬೆನಗೊಂಡರಾಂ ಮುನಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು || (26)

ದೇವ ಕೇಳ್ ಬನ್ನವನೆ ನಾಚುತಿದೆ ಮನುಕರಣ |

ದಾವಾನಳದಿ ಬೆಂದು ಕಳವಳದಿ ನಾಚಿಸುವ |

ತಾವಲ್ಲ ವಿದೆಯಾದರನಿತಿನಿತು ನಿಜಕ್ಕೈಯಾಳ್ಳನಿತ ಬನ್ನವೆನು ||

ನಾವೀರ್ವರುಂ ರಜತಗಿರಿಯೊಳಗೆ ಹರನೆಡೆಯ |

ಕೋವಿದ ಶ್ರೌಡಿಯಾಂ ಪಣಬಂಧನಂ ಗೈದು |

ದೇವಭಾಸ್ಕರನೊಡನೆ ಜರಮಗಿರಿ ಪರಿಯಾಂತ ಪೋಗಿಬರ್ವೆನುತ್ತಲಿ || (27)

ನೆಡೆದವಾಗಸಕಡರಿ ರವಿಮಂಡಲದ ಪೊರಗೆ |

ನುಡಿಸುತಿಕ ವೀಣೆಗಳ ಪಾಡುತಿಕ ಗಾನಗಳ |

ನೊಡನೆ ಕೊಂಡಾಡುತಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಘೋಷಂಗಳಂ ದೇವತಾಸಾಕ್ಷಿಗಳನು ||

ನಡಗರದಿ ನೋಡುತ್ತಮಾಡಿತ್ಯುಪಥವಿಡಿದು |

ನೆಡೆದು ಪುನರಪಿ ನೋಡೆ ಕಂಗಳಿಗೆ ತೋರ್ದುದೀ |

ಕಡಲ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಸೂತ್ರಮೆನೆ ಕುಲಗಿರಿಗಳಲ್ಲ ಕೆರಿಗಲ್ಲಾಡವು || (28)

ಝಳ ಬೆರ್ಚಿತ್ರೀವರಿಗೆ ಭಾಸ್ಕರನ ಕರಣದು ।

ಜ್ವಳ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಕಳವಳಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆಯು ಕವಿಯೆ ।

ವಿಳಯಾಂಧಕತಿಭಯಂ ಮುಸುಕಿರ್ತೀರ್ವರನೊಂದೆಪರಿಯಾಗಿ ಕಕ್ರಿಗುಂದಿ ॥

ತಿಳಯದಾದುದು ಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರಗಳು ।

ತೊಳಲುತಿರೆ ಭೂಸನ್ನಿಕಾಕ ಭಾಸ್ಕರಬಿಂಬ ।

ಕಳೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷಯೋಜನದಗಲ ಕಂಗನಿದುದವಸರದೊಳೇನಿಂಬಿನು ॥ (29)

ಗರಿಗಳೆಲ್ಲವು ಬೆಂದರಾ ಜಬಾಯುವಿಗಾನು ।

ಮರೆಗೈದೆ ಏಕ್ಕಗಳನುರಿದವಾ ಕೆರಣದಿಂ ।

ದುರುಳದೆವು ಭೂತಳಕೆ ತಮ್ಮನೇನಾದನೋ ದೇಹಮೆಲ್ಲಗೆ ಪೋದುದೋ ॥

ಅರಿಯದಾದೆನು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಮೈದಾರು ದಿನ ।

ಮರೆದಿದೆರ್ಮನೋಂದನರಿಯದೆ ಮಹಾಶ್ಯಲ ।

ಶಿರಮೆನುತಮೆಂಬು ದಿನಕುಂ ತಿಳಿದೆನೊಡನೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆನು ॥ (30)

ಕೇಳು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗುತಾ ಮೌನಿಯರೆನಿಮಿಷ ।

ತಾಳದಂ ಮೌನವಂ ದಿವ್ಯನೇತ್ರಗಳು ನಿ- ।

ರಾಳಮತಿಯಿಂದದ ಮುಂದವ್ವ ಕಜ್ಜಗಳ ನಿಜತಪೋಮಹಮೆಯಿಂದ ॥

ಬೇಳದಂ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ ಸಂತಾಪಗೊಳಲೇಕೆ ।

ಕಾಳಾದುದೆಲ್ಲ ಸುಖಕಾರಣಮದಂ ಬೇಳ್ವೆ ।

ಕೇಳು ಚಂಚಲಮುಳದೆನುತ್ತ ಬತ್ತರಿಸಿದಂ ಮುನಿವ ಕೃಪೆಯಿಂದೆನ್ನೊಳು ॥ (31)

ಧರಣಿಪರ ಮೆಕುಟಮಣಿ ದಕರಥಮಹಾರಾಜ ।

ನರಸನಿಪನಾತಗುಂ ಪಿರಿಯಮಗನೆರಡನೆಯ ।

ತರುಣಲಕ್ಷ್ಮಣವಿದೇಹಾತ್ಮಜಿಯು ಸುತಮಾ ಪಿತ್ರವಚನವಿದಿದು ಬನಕೆ ॥

ಬರುವರು ಜನಸ್ಥಾನದೆಡೆಯೊಳುಂ ರಾವಣಂ ॥

ಧರಣಿಜೆಯ ಕಡ್ಬಿಯು ಪರಿಪರಿಯ ಉಪಚರಿಸೆ ।

ನರಸಿ ಕೃಕೊಳ್ಳದಿರಲನಿತರೊಳು ವಾಸವಂ ತಿಳದೀವ ಪರಮಾನ್ನಮಂ । 32)

ಸುರರಿಗತಿದುರ್ಲಭವ ಪರಮಾನ್ನಮಿಂದ್ರನಿಂ ।

ಬರಲರಿತು ಸೀತೆಯದ ಪಿಡಿದಗ್ರಭಾಗಮಂ ।

ಧರಣಿಯೊಳಗಿಡಲದು ಶ್ರೀರಾಮಗರ್ವಿತಮದಾಗಲೆಂದೊರವಳೊಲಿದು ॥

ಪರಮ ಪ್ರರುಷನ ಕೃಪೆಯೊಳಾಗಲಾನಂದಕರ ।

ಧರಣಿಸುತೆಯಂದಿನಿಂ ಪಸಿಪುನೀರಡಿಕೆಗಳೆ ।

ಪರಿದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪಳರಸನಂ ಕಾಣ್ಬನ್ನ ಭೋಜನಂ ಗೃಹಂದದಿ ॥ (33)

ದೇವತೋದಣ ವ್ಯರ್ಥಮಾಗದೆ ಭೂತಳದಿ ।

ದೇವರಾವಂಗೆತ್ತ ಪಾಯನದ ಮಹಮೆಯಂ ।

ಪಾವನಿತನಾಮಾಪ್ತಸ್ವಾದನೆಯೊಳಾಗಲಾಕೆಗಂ ಸಂತುಷ್ಟಿಯು ॥

ಆ ವಸುಮತೀಯರಸನೈತಂದು ಪ್ಲವಗಪತಿ ।

ಗೀವನಭಯವ ವಾಲಿಯು ಕೊಂದು ಜಾನಕೀ ।

ದೇವಿಯನ್ನರನುವಡೆ ಕಳಾಪುವರು ಕಪಿಬಲವ ಚರಲಿಗೈತಪ್ಪರು ॥ (34)

ಸೀತೆಯಂ ಕಾಣದವರಳಲುತಿರೆ ನೀಂ ಬೇಳು |

ಶೀತಾಂಕುಮುಖಿಯಾರ್ ನೆಲೆಯ ತತ್ವದಿ ತೋರಿ |

ದೊತರಂ ಸಂತಸಂ ಗೊಳಸಲವರರುಪುವರು ರಘುಪತಿಯ ಮಹಿಮೆಗಳನು ||

ಪಾತಕಂ ಪರಿದುಪೋಗಿರ್ಪ ಪಕ್ಷಗಳೆರಡು |

ಜಾತಂಗಳಾದವು ನಿನ್ನಗೆನುತ ಮುನಿಯೊರೆದ |

ಮಾತನಂಗೀಕರಿಸವೇಳ್ವಾದುದನಿತರೋಳ್ ಮುನಿಬೇಳ್ವನತಿವಿನಯದಿ || (35)

ಎನ್ನಯ ತಪೋಬಲದೊಳ್ತಪಂ ಕೈವೆಯಿಂದ |

ಮುನ್ನಿನಂದದಿ ಪಕ್ಷಬಲತೇಜಗಳ ದೇವ |

ರನ್ನನಂಭಿಯ ಸೇವೆಯಿಂದ ತನುಸಾರ್ಥಕೈಮೆನಿಸಲೆಂದಾನೊರೆಸೆನು ||

ಒನ್ನೊಂದ ಯೋಜಿಸದೆ ಕಪಿದೂತರೈತಪ್ಪ |

ಸನ್ನಹಮಂ ನೋಡುತಿಹುದೆನುತಮುಪಚರಿಸು |

ತೆನ್ನನಾ ಮುನಿವರಂ ಪೊಕ್ಕ ತನ್ನಾಶ್ರಮವನಾನಂದಸಂದೋಹದಿ || (36)

ಅಂದಿನಿಂದಾನು ನೀವೈತಪ್ಪ ಮಾರ್ಗಮಂ |

ಛಂದದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಮಿರಲಾದುದಾ ವಚನ |

ಸಂದೋಹ ಪಲಬಗಿದು ನಿಮ್ಮಮುಖದಿಂ ಕೇಳ್ವಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಜುರಿತೆಗಳನು ||

ಬಂದವು ಪಕ್ಷಗಳೆನಗೆ ನೋಡುತ್ತಮಿರುವ |

ದೊಂದರಾ ವಾಣಿಗಚ್ಚುಂಗೆಂಡು ಕಪಿವೀರ |

ಬೃಂದ ನೋಡುತ್ತಮಿರನಿತರೊಳು ಮೊಡವು ಗರಿಗಳಾ ಪರ್ವಿಗಾಗ || (37)

ಕುರುಲಿಂದ ದಳಗಳನೆ ಮೊಳೆಯೇರಿ ಮುಂಬಿದು |

ಗರಿಯಾಗಿ ಪಕ್ಷಂಗಳೆರಡು ಸಂಭವಿಸಲ್ವೆ |

ಮೆರವ ಜವ್ವನಕಾಲದುರಭರಂ ಕೈಸಾರಲಾ ಗೃಧ್ರರಾದ ನುಡಿದಂ |

ಪರಮಮುನಿ ನುಡಿದ ನುಡಿಗಿರವ ನಿಟ್ಟವುದು ಶ್ರೀ |

ಹರಿಯ ಕೈವೆಯಂ ನೋಳ್ವುದೆನುತೊರೆವುತಾನಂದ |

ಭರಿತನಾಗುತ್ತ ಗರಿಗಳಂ ಕೊಡಪಿ ತಿರುಗಿದಂ ಕಪಿವರ ಮುಂಗಡೆಯೊಳು || (38)

ಎಂದಿಗೈದಿದ ಪಕ್ಷವೆನೆಗೆ ಬಂದವು ನೋಡಿ |

ಬೃಂದಾರಕೇಂದ್ರನುತ ರಾಘವನ ಸನ್ಮುಖಮೆ |

ಯಿಂದೆನುತನೊರೆದು ಮಗುಳೆಂದ ಕಪಿವೀರರೊಳು ಸಂಪಾತಿ ವಹಿದಿಂದ ||

ಎಂದಿಗಾದರು ರಘೋತ್ತಮನ ಪದಪದ್ಯಗಳ |

ಪೊಂದಿದರಿಗೆಡುರುಂ ಪೊದ ಪಕ್ಕಗಳೆನಗೆ |

ಬಂದುದಂ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತಿಳಿದಾನಂದೊಳುವುದೈ ನೀವೆಂದನು || (39)

ರಾಮಸಂಭ್ರಾನ್ಯನ ಗೈದರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯಗಳ |

ಸ್ತೋಮ ಸಂಭವಮಹುದೆನಲ್ವೆ ತಜ್ಞರರಿಗೆ |

ತಾಮಸೀಚರನೆನಿತು ಕಜ್ಜಮೆನಿತುಂಟವನ ಜವದಿಂದ ನೀವೈದುತ |

ಭೂಮಿಜೆಯ ಕಂಡು ಕುರುಪಿದಿದ್ದೆವೇಳ್ವೆಂದು |

ಬ್ರೇಮದಿಂ ಬೇಳು ಬೀಳ್ತೊಂಡಾಗ ಗೃಧ್ರನೈದ |

ರಾಮನಾಮವ ಜಪಿಸುತ್ತಂಬರಕ ಪಾರಲಾಗಬಿಲ ಜನಮಾಚ್ಚರಿಗೊಳಿ || (40)

ಸಂಪಾತಿವೇಳ್ ವಚನಗಳಿಂದ ಕವಿಗಳಂ |
 ಸೊಂಪಾಂತು ಗರ್ಜಿಸಿದರಖಲ ಲೋಕಂ ನಡುಗೆ |
 ಮಾಂಪಾಸ್ಸುಗಮಿಸುತ್ತಮತಿವೀರತನದಿಂದಮೈದಿ ಮತ್ತಾ ವಾರ್ಧಿಯಂ ||
 ತಂಪಾದ ಸುಚ್ಛಾಯದೊಳು ಕುಳಿತು ಕಲ್ಲೋಲ |
 ಗಂಪುಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತಮಾಶ್ಚರ್ಯಗೊಳುತಿರ್ದ |
 ರಿಂಪಿನಿಂ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದರಸನಂಪ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳ ನೆನೆದುನಿವೆದು || (41)

(ಸಂಧಿ 19 ಕ್ಕಂ ಪದ 834.)

ಇವೃತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ವಾರಧಿಯನುತ್ತರಿಸಲಂಭೋದಸಂಭವಕು |
 ಮಾರ ನುತಿಸಲು ಹರಿದುಗೊಂಡು ಸಂತಸದಿಂದ |
 ವೀರವಾರುತಿ ಮಹೇಂದ್ರಾದ್ರಿಯಡರಿದನಖಲ ದೇವತಾನೀಕಯ ನಲಿಯೆ ||
 ಪದ್ಯ || ರಾಜ ಹಸ್ತಾಗ್ರಹೋತ್ಸವವನಾರ್ಜಿಸಿ ವಿಭವ |
 ರಾಜಸುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸಸ್ಥಾನಮೆಂದೆನಿಸಿ |
 ರಾಜರಾಜಪ್ರಮುಖರೈತಂದು ನೇವಿಸುವ ಚಕ್ರವರ್ತಿತ್ವಮಾಂತು ||
 ಓಜೆಯಿಂದ ಮಹೇಂದ್ರಪದವಿಯಂ ವಿದೂರ ಸಂ |
 ರಾಜಸುವ ಸರ್ವತೋಮುಖಿರಯೊಳುಂಬಿ |
 ರಾಜ ಕಂಗೆನೆದನಾ ಕಪಿಸಾರ್ವಭೌಮರಿಂಗಗಜೆ ಕೇಳಾಕ್ಷಣದೊಳು || (1)

ಬಾಡಬದ ಪಾನಕಾಲೆಯೊ ನದೀನವಗಳೊಲಿ |
 ದಾಡನಾಲಯಮೊ ಲಕ್ಷ್ಮೀದಂತ ಮಂದಿರಮೊ |
 ಬೀಡಾರಮೊ ವರುಣರಾಜಂಗೆ ದೇವತಾಸಮುದಯಕ್ಕಿದು ಸತ್ತಮೊ ||
 ನೋಡಲು ಗ್ರಹಂಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಪನದ ಮನೆಯೊ ಸಿರಿ |
 ನಾಡೊಡೆಯನಾರಾಯಣಂಗೆ ಕಯ್ಯಾಗೃಹಮೊ |

ಬೇಡಿದೈಕ್ಯಯಾರ್ಯಾತ್ಮರಂಗಿತವ ಕಲ್ಪತರುವೆನಿಪ್ರದಧಿಯ ಕಂಡರು || (2)

ತರಣಿಯತನಾಗಿ ಚಂದ್ರೋಲ್ಲಾಸಕರ ಚಪಲಿ |
 ಗಿರವೆನಿಸಿ ಸ್ಥಿರಸುಪ್ರಸಾದ ರಸವಿದ್ರು ಮಾ |
 ಕರಮೆನಿಸುತಂ ಜಿನವ ಸಮುದಯೋಲ್ಲಾಸದಿಂ ಮುಕ್ತಾ ವಿಹಾರಮಾಗಿ ||
 ವರವಿಕ್ರಮದಾರಮಾಗಿ ಲಾಕ್ಷಣ್ಯ ಭವ |
 ದರೆ ಪುಣ್ಯಜನಗೇವ್ಯವಾಗಿ ಬಾಡಬಭರಣ |

ಕರಧಿಯಾಶ್ಚರ್ಯ ನಿರವಧಿಯೆನಿಸಿ ತೋರ್ದುದಾ ಕಪಿಸಾರ್ವಭೌಮರಿಂಗ || (3)

ಗುರುಚರಣಕರಾಣದಿಂದನಿಮಿಸೋಪಾಸ್ತೆಯೋಳ್ |
 ಬೆರದಾ ತ್ರಿಕೂಟವ ಸಮುದ್ರತೆಯನಾಂತು ಕಂ |
 ಕರದ ಮೃಡಪರಿಪೂರ್ಣನೆಂದೆನಿ ಬಾಹ್ಯದೊಳು ಬಡಧಾವಮಂ ತೋರಾವ ||
 ನಿರತಿಕಯ ರಾಜಯೋಗಿಯ ತೆರದಿ ಗಂಭೀರ |
 ಕರನಬ್ಧಿರಾಜ ಕಂಗೆಳಿಸಿದು ಕಪಿವರರ |

ಸರಿಸದೊಳ್ ತಿರೆಯಾಟ್ಟ ನೀಲಪಟದಾಶ್ಚರ್ಯಮಡಿಗೆಯಂಧದಿ ತೋರ್ದನು || (4)

ಲಲಿತೋರ್ಮಿತಾಯತದಿ ಧನದ ಪ್ರಾಕೃತನಂತೆ |

ಚಲುವ ಹಂಸಾವತನದೆ ಸತ್ಯಮಂಜರದ |

ಸುಲಭಮನಲು ಕಬಂಧಯಾತವಾಗಿ ರಣಭೂಮಿದಂಡಕಾರಣ್ಯದಂತೆ |

ಕಲಿತಾನಿವಿಡಿಸೇವ್ಯನಾಗಿ ಕಾಮುಕತ್ವದಯ |

ನಲೆಸಗ್ಗ ಮೆಂಬಂತೆ ಪರಪುರುಷನಂಗವದ |

ಬಲಾಹಿಂದ ಸಾಂಖ್ಯನೆಯ ಕುಲಟಾಸಮಾಹದಂತಾದಧಿ ರಾರಾಜಿಸಿದುದು || (5)

ಬಾಡಬೋದ್ಯಳದಿಂದ ವೇದರಾಸಿಯ ತೆರದಿ |

ಕೂಡಿ ಪ್ರಸಾಧಮಂ ಸತ್ಯಾಪ್ಯಮೆಂಬಂತೆ |

ನೋಡೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯಯಾತನಾಗಿ ಧೀರೋದ್ಧಾತನಾಯಕನ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೆ |

ಬೀಡಿನಿಸಿ ಬಹುಜೀವನಂಗಳಿಗೆ ನಗರಮೆನೆ |

ಕೂಡೆ ಮರ್ಯಾದೆಲಂಫನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಸತೀ |

ನಾಡೆಂಬಿಲಾದಧಿ ಕಂಗೆನೆದುದಂಗಳಮುಖ್ಯ ಶಾಖಾಮೃಗಗಳಿಗೆ || (6)

ಶಿವಲೋಕದಂತೆ ಶೈವಾಲಾಪದಿಂ ಬಹುಳ |

ದ್ರವಿಡಭಾಷೆಯೊಳಗಸ್ಥಾಳೀಡೆ ಕೃಪಣನಂ |

ತವಿರಳದ ಚಂದ್ರಾವಲೋಕ ಮಾತ್ರೋಲ್ಲಾಸಮಾಗಿ ಖಲಹೃದಯದಂತೆ |

ವಿವಿಧ ಭಂಗಾಶ್ರಯಾಣಮೆನಿಸಿ ಪೆರೆಯೆಸಿರಿಗೆ |

ಕವಿಪನಿನಲೋಡಲ ಕೆಚ್ಚಿಂದ ತೋರಿದನಬ್ಬಿ |

ಭವನ ಭೀಕರರವದಿ ಕಂಗೆನೆದನಾ ಕವಿಪ್ರವರರಚ್ಚರಿಗೊಂಬಿಲಾ || (7)

ಸುಳಿಸುಳಿದು ತೋರ್ಪ ನೀರಾನೆಗಳ ಮೊನುಗಳ |

ಪೊಳಪೊಳದು ಚೀರ್ವ ಫನಚಕ್ರಗಳ ನಕ್ರಗಳ |

ಬೆಳೆಬೆಳದು ಬರ್ಪ ವರ್ತೆಗಳಂ ನೋರೆಗಳಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಭುಲ್ಲವಿಸುತ ||

ದಳದಳನೆ ಬರ್ಪ ವರ್ತೆಗಳಂ ಹರಿಗಳಂ |

ಕಳಕಳನೆ ನೆಗದ ವೇರ್ಪನಗಳಂ ಪನಿಗಳಂ |

ಪೊಳಪೊಳದುದುದಧಿ ಭೂವಲಯಕಾಂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆನಕ್ಕೆ ಕವಿಪರರಡೆಯೊಳಾ || (8)

ಪಡದೇಂ ಫನಾನುಗ್ರಹಂಗಳೆಂ ಲಾವಣ್ಯ |

ಮಡುವೆನಿಸಿ ಫಲಮದೇನಮೃತರಾಸಿಯೆವೆತ್ತು |

ಬಿಡುಗಣ್ಣ ವರಿಗಿತ್ತು ಕಾರ್ಯಮೇನಿದ್ರಂಗೆ ಸಿರಿಯ ಕೈಗೈದದೇನು |

ಬಡಬನುಫ್ಫುಡಬಾಧೆಯಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆರ್ಚುತ್ತ |

ಮೊಡಲ ಬಾಧಿಪಡುಳದಾಯ್ತು ಸಂಚಿತವಾರ |

ಬಡದೆನುತ ಲೋಕಕೆಚ್ಚರಿಪಂತೆ ಸಾಗರದ ಫೋರರವ ತೋರ್ದುದಾಗ || (9)

ನಂಗರಾಂಗಣಭೀವು ಬಲಿ ಸಾರ್ವಭೌಮಸುರ |

ಪುಂಗವನೆನುತಾತ್ಮಭವೆಯಿತ್ತರಾತಂಗೆ |

ಬೆಂಗಳಿಲಿಯಾ ಪುಣ್ಯಜನಹತ್ಯದುರುಪಾತಕಂ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬಂದಡಸಲು |

ಕಂಗಳಂ ತಾವರೆಗಳಾಗಿದ್ದುದಂದಿನ ಭು |

ಜಂಗಮಾ ಭೋಗಭೋಗಾಸ್ತೆಯಾದುದಿದ |

ಕೇಂಗೆವೆನುತಬ್ಬಿ ಸುಯವನೋಯನೆ ಫೋರರವದಿ ರಾಜಸುತಿಪ್ಪಡು || (10)

ಚಿತ್ತನಿಪ್ಪತ್ತೇಳು ತಾರಗಳ ದಕ್ಷ ಸಸಿ |

ಗಿತ್ತ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ನೋಡದಾದಂ ದೇವ |

ತೋತ್ತಮಗನೇಕ ಸಕ್ಷತ್ರವಾಲಿಕೆಗಳಂ ಪಡೆದೀವೆನೆಂಬುದ್ಭಯಾ ||

ಬಿತ್ತರದ ತೆರಗೈಗಳಿಂದಲೇಂ ಬೇಡುವನೊ |

ಮುತ್ತಗಳ ನೇಸೆಗಳ ತಳದನೊ ಸುರಾಂಗನಾ |

ಮೊತ್ತಕನಲಂಬರವ ಚುಂಬಿಸುವ ಕಂಕಣಗಳಂದೇಂ ಮನಂಗೊಳಪವೊ || (11)

ಎಡೆಯೆಡೆಯೊಳುತ್ತರಂ ಸಕ್ರಮಕ್ರಮದಿ ಬಾ |

ನೆಡೆಯನೆಂಬರೆ ಬಲಿಗಳಲ್ಲಲಿ ಹಂಸೆಗಳು |

ನೆಡೆಯಲೊಪ್ಪಿರೆ ಸತ್ಯಲೋಕಮಂ ಪೋಗುವರೆ ಪಟಕ ಸೋಪಾನಗಳನು ||

ಬಿಡುಗಣ್ಣ ರೋಡೆಯನೇಂ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಮುಕ್ತಾಳು |

ಗೋಡನೆ ಪಂಥಾನಮಂ ತೋರಿದನೊಯೆಂಬೊಲೇಂ |

ಯೆಡೆವೆಡೆ ತೋರಾವ ಮರಾಳತತಿ ನೋಟಕರ ಕಂಗನೆದವತಿಚ್ಚಿತ್ತದಿ || (12)

ಸಗರನಂದನರು ನಿಜಕರತಳೆದೊಳು ನೆಲನ |

ಸಗಿದಿಂಬುಗೈದಿತ್ತು ಸಾಗರನ ಬೆರ್ಚೆಸಿದ |

ಒಗೆಯಿಂದಮವರ ಕೀರ್ತಿಗಳು ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಲೋಕದೊಳಗೆ |

ನಗುತ್ಯೈದುರ್ತಿರ್ಪವೋಯೆನಲು ತೆರೆತೆರೆಗಳಲಿ |

ನೆಗೆನೆಗೆದು ಗಮಿಸುತಿಹ ಹಂಸಸಂತತಿಗಳೇಂ |

ನೋಗಸನಿತ್ತುಪವೊ ವ್ರೋಮಂಕಾದಿ ನೋಡಲೈ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಜ್ವರಿಯೊಳು || (13)

ಹರಿಯ ನೋಡಲ್ಕಳಯ ಪಹಲರೈ ನಂದನೆಯ |

ಗಿರಿಯಾಣಾಗ ಮೈನಾಕನಾಶ್ರಿತಂ ಘನರಾಜ |

ಪರಿಪರಿಯ ವಾಯಿನಿಸಮಿಕ್ರದಿಂದೆನಗಿದರ್ ಭಂಗಬಡೆದಂಡಲಿವುದು ||

ಬರಿದೆ ರತ್ನಾಕರನದೆಂದೆನ್ನ ಕರೆದ್ವರ |

ಹರಸಖಾಸ್ಥಳದಂತೆ ಶಿವಗಣಂ ತೋರ್ದೆನು |

ಗಾರಾವತನಕಾಣೆಯಂ ಬಂದಡಸಿತೆಂಬ್ಬ ಕೊರಗುವೊಲು ಮೊಳಗಿಸದದು || (14)

ನವರಸಪ್ರೀತ ಜೀವನದಾತ ಘನನೇತ |

ಕುವಲಯಪ್ರಿಯ ಸಿರಿನಿಕಾಯ ಸಂಪದದಾಯ |

ವಿವಿಧ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ನಿಲಯ ನಯವಿನಯಂಗಳಾಲಯ ಸಮುದ್ರಮೆಸುತ ||

ತವಕದಿಂ ನವಕಮೆನಲವನೀಸಿದ್ರೂಪ |

ಯಾವತಿಯಾರ್ ಮೋಹಿಸುತ ಬಂದು ದಣಿವರೊಯೆನಲ್ |

ಜವದಿಂದತ್ತಬದೊಳಾಡುತಿಹ ಘನರಾಜ ಕುರುಳ್ಗಳೆನೆ ಮೋಹಿಸುವವು || (15)

ಹರಿಯ ಮೈರಿಯ ಗಿರಿಯನಿರಿಸಿಕೊಳೆ ನಿನಗಿದುವೆ |

ತರವಲ್ಲವಿದು ಪೊಲ್ಲ ಸುಖಮಲ್ಲ ಬಡುಬಡೆಲೊ |

ಕರಧಿ ನಿರವಧಿಪರಾಕ್ರಮಿಗೆ ನೀನಿಡಿರಾಗಿ ನಿಲ್ವೆಯಾಯೆನುತ್ತಮೊರೆದು |

ಮಿರುಗಿಸುತ ಚಪಲಕರವಾಳಗಳ ಸಿಡಿಲಿನಲ್ |

ಬಿರುನುಡಿಗಳಿಂದ ಧಿಕ್ಕರಿಸದಕ್ಕರಿಸುತಿದೆ |

ಧಾರವಿಷಯ ಜೀವನನೀವನಲ್ಲದೆ ಬೆದರಿ ಮರೆಯೊಕ್ಕರನ್ನೀವನೇ || (16)

ಬಲುಫನಾಶ್ರಯಣವನು ಕಂಡು ಮತ್ತೊರ್ವನಾಂ ।

ಪಲಬರಿಗದಂತೀವೆನಿಸುತ ಪ್ರಯೋಜಕದಿ ।

ಕಲಿತಪಡೆಯೊಳರದೆಭೋಜಿತದಿ ಜೀವನಗುತ್ತು ಸಂತೈಸಿ ಬಳಕೆ ॥

ಕಲಕಭವ ಚಳುಕೇಕೃತಗೈದ ಕಾಲದೊಳು ।

ನಲವಿಂದ ಯಾಚಿಸುವಡಾರು ಬರ್ಪರಾಯನು ।

ತ್ತಾಲಿವ ಮೇಘಾಳು ಸಂಭ್ರಮಗಳಾವಾವೆಡೆಯ ತೋರ್ಪವಚ್ಚ ರಿಗಳೆನಲು ॥ (17)

ನೀರಾಟಕಳಸರ್ಪ ನೀರಾನೆಗಳು ಬಡಬಿ ।

ತೋರೆ ಕಿಖೆನ್ನಪ್ಪುತವಿಟಪಿಗಳ ಪಿಡಿದು ।

ದೂರಕೆಡುತಿರಲಚ್ಚ ರಿಯ ಬೀರ್ಪುದುದಧಿಯಾಂ ದೇವತೆಯಾಚಿಸಿದಡೆ ॥

ಸಾರಕಲ್ಪಮತುರಂಗಮೈರಾವತವ ।

ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ತೆರಗೈಗಳಿಂದ ಪರಿಯ ।

ಲೋರಂತೆ ತೆತ್ತಿನೆನುತಾದಾರ್ಯವಾಂ ತೋರವಂತದೇಂ ನೋಟಿಸುವದೊ ॥ (18)

ತಡಿಯೊಳೆಡೆಗೊಳದಲ್ಲೊಗಲ್ಲಿಗುಂ ರವಗಳುಂ ।

ಕೊಡುವ ಫನತುಂಬಿಗಳ ಕಂಡು ನೀರಾನೆಗಳ್ ।

ಮುಡುಮುಡಿಸಿ ಮೈರದಿಂ ಬಂದಿರಿಯೆ ಜೀಮೂತದಿಂದ ಝಲ್ಲೆಂದುದುರುನಾ ।

ಬಿಡುಮುತ್ತಗಳದೇನು ಚಿತ್ರಮೆಂದೆನಿಸುವದೊ ।

ಕೊಡುತ ಜೀವನವ ಪೊರೆದು ದಧಿರಾದಿಗೆ ಕಾಣೈ ।

ಗೊಡಲಿನುತ ಮುಕ್ತಾಫಲಂಗಳಂ ಚೆಲ್ಲಿದನೊ ಫನನೆಂಬೊಲೀಂ ತೋರ್ಪದೊ ॥ (19)

ಮುನಿಮುನಿಸು ಮುಂಗಿವೆಂ ಮುನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ।

ಕನಲಿ ಕಡುಗೋಪದಿಂ ಭಾರ್ಗವಂ ಕೊಡಲಿಯಂ ।

ತನಗೆತ್ತಿ ಒತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡ ಭೂಮಂಡಲವನಿಂದೀಗರುವನಾತ್ಮಜ ॥

ಮನದಹಂಕಾರದಿಂ ದುಲ್ಲಂಘಿಸೆನ್ನನಂ ।

ಮನತರವ ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ದಾಂಟಲ್ಕಿ ಬಂದಿಹಂ ।

ಎನುತಬ್ಬಿ ನೆನೆದು ಮನಕವಡಿ ನಿಂದಿಹನೆನಲ್ ತೆರೆಗಳಂ ಕವಡಿರ್ಪುದು ॥ (20)

ವಿನಕರ್ಕಟನಕ್ರಚಕ್ರಗಜಕಮಠ ಸು ।

ಮ್ಯಾನದಿಂ ಸುಳುವ ಜನಮಾನಸಾಂಗನೆಯರ ನ ।

ವೀನ ಸಲ್ಲಾಪಗಳ ಬೆಪ್ಪೊಡೆದು ಪುಟಲೆಗವ ಸುಸುಪ್ತ ಮುತ್ತುಗಳನು ॥

ಆನಂದದಿಂದಿಟ್ಟಿಸಿ ಪಿ (ಡಿ ಯ ಲ್ಲ) ಪ್ಪ ಸುರ ।

ಮಾನಿನೀ ಗಣವ ಕಂಡಂ ಭೋಧಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ।

ತಾ ನಗುವನೋ ಯನಲ್ ಸಳ್ಳೊರಗಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಕಲಿತದಿಂ ತೋರ್ಪವು ॥ (21)

ಮೇಲುಪರಿದೈತಪ್ಪ ತೆರೆಗಳಂಸಂ ನೆನದು ।

ಮೇಲಕಡರುವ ಮರಾಳಂಗಳಾರು ಪಕ್ಷ ಸಂ ।

ಚಾಲನೆಯೊಳುದುರ್ವ ತುಂತುರ್ವನಿಗಳಭ್ರಗಜಮನೋಸ್ಥಕಲಹದಿಂದ ॥

ಸೀಳೆ ಕುಂಭಸ್ಥಿಲೇಚ್ಚರಿತ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ।

ಜಾಲಂಗಳೆನಲಚ್ಚ ರಿಯಲೆಸದುದಂಬುಧಿಯ ।

ಮೇಲೆ ಸುರಪತಿಹಸ್ತಮುಕ್ತ ಮುಕ್ತಾಕ್ಷತಾವ್ರಾತದ ಬೆಡೆಂಗಿನಿಂದ ॥ (22)

ಉಡುರಾಡಗಪಕ್ಕೆಯನುಸಗುವ ದಿವಾಕರನ |

ಬೆಡೆಗಳ್ ಪಿಡಿದು ತಡಿಯೊಳ್ಗೆ ಸೆರೆಯಿಟ್ಟನೋ |

ಕಡಲೊಡೆಯನುಸಲು ಲಾವಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂದೆನುತ ವೋಹಿಸಿ ನದೀಸುತಿಯಾರು ||

ಕಡುಮವತ್ತೆಯಿಂ ಪೋಗಳೆ ಕರವನಾರ್ತಲು ಬೆರಳ್ ||

ಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ತೋರುವವೊ ಕೆಂಪಡೆಗಳಂ ಕೆದರಿ |

ಕಡಲದೇಂ ನಿದ್ರಿಸುನೊಯೆನಲು ವಿಮ್ರಮಲತೆಗಳಾ ತಟವಿ ಕರಮನೆದವು || (23)

ದಿನವನುವುಳ್ಳಕಂಟೆ ಕಳ್ಳಲಿಯ ಜಂಗುಳಿಯು |

ವನರಾಸಿಯೊತ್ತ ಸಾರಿವದೋ ತಾಮಸೀ |

ಜನರಂಗಕಾಂತಿ ಪರಕಲಿಸಿ ಕಣಿಯಾದುದೋ ನಿಸಿಗಳೇನೆಡರಿವವೋ ||

ಎನಲು ನೀರಂಧ್ರತರನೈಚ್ಛದಿಂದ ತವಾಲ |

ವಸಮಪ್ಪುರಾಂಗನಾಭೋಗಪ್ರಯೋಗ್ಯಕರ |

ಮೆನಿಸಿ ತೋರ್ದುದು ಪರ್ದದೇರನತರುಚ್ಛಾಯ ವಿನಯಾನುಕಾರದಿಂದ || (24)

ಮಾತುಳಂಗ ಲವಂಗ ಒರ್ಜಾರ ಪಿಪ್ಪಲೀ |

ವ್ರಾತಮೇಲಾಲತಾಕುಂದಪುಂಜಗಳೆಡೆಯ |

ಲಾತಪ್ರಮನಿವಾರಣ್ಯವ ಸುರಸಿದ್ಧಚಾಣೂರ್ಧವರಾ ||

ಮಾತನುಸರಿಸುವರೆ ಗಿಳಿಗಳ ವಿಲಾಸದತಿ |

ನೂತನತೆ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಲಿವ ಪಿಕಸಂತತಿಯ |

ರೀತಿಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಸಂತಸಂಗೊಳುವ ಸುರಕಾಮಾಕರದೇಂ ತೋರ್ವರೋ || (25)

ಕರಿಯಂತೆ ಕಂಬಚಕ್ರಾಬ್ಜಲಾಂಛನದಿಂದ |

ಹರನಂತೆ ಕೆಂಪಡೆಗಳ್ಳುರಗಭೂಷಣದಿಂದ |

ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಂತೆ ಹಂಸಗಣಸಂಸೇವ್ಯಮಾಗಿ ಸುರನುಥನಂತೆ ||

ನಿರತಾನಿಮಿಷ ಸೇವ್ಯಮಾಗಿ ಕೃತಾಲಿಹನಂತೆ |

ಹರುಷದ ವಿಪೋಷಣದೊಳಾಗಸುನುಲ್ಲಾಡುಮ |

ತರಣಿಕೋಘತಮಾಗಿ ತೋರ್ದುದು ಭೋರಾಸಿ ಪ್ಲವಗಾದಿನಾಥರಿಂಗಿ || (26)

ಮುಗಿಲನೊಳ್ಳಪೊಕ್ಕು ಕಂಠಾಲತೆಯನೊಡಗೊಂಡು |

ಗಗನತಳದಿಂದಿಳಿದು ವಾರಾಸಿಯಾದರದೊಳು |

ನೊಗಯಿಸುವ ರಿಷಿಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಭಯಪಕ್ಷಪಾತದಿಗ್ಗಳವಿಂದಲಿ ||

ನೋಗನತೋರುವೆನ್ನೊರಾದಗಂದೆನುತ ಪ್ರಹ |

ನೆಗದು ನೀರೊಳ್ಳೊಕ್ಕು ಮಗುಳಾಗಸವನಡರಿ |

ಬಗೆಬಗೆಯ ಚೋದ್ಯಮಂ ತೋರ್ಪ ಕಮ್ಮಿನೊಳೆನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕುಟಾಕ್ಷಮೆನಲು || (27)

ಕರಿತಾರಗಧೇನುಮಣಿತರಾದಿವ್ಯನಾಯರ |

ಪರಿಪರಿಯ ಭೋಗಗಳ ಪಾಕಕಾಸನಗಿತ್ತಿ |

ನರನುತನಿಂದಮರುಮತಿಯೊಳಪ್ರದಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸವ ತಾಳ್ವು ||

ಬರುವೆನೆಂದಾಗಸವನಡರಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ |

ದೇವಿಲ್ಲ ನಾದಂತೆ ಮುತ್ತನಾಣಿಕೆಗಳಾ |

ತೆರೆಯಿಂದ ಪರಕಲಿಸಿ ತಾರಾಗಣಗಳಂತದೇನಚ್ಚರಿಯ ತೋರ್ವವೊ || (28)

ಕೊಳದುರ್ಕಮನಮಿದೇನಾಗನವೊ ಪಾದಗಳ |
 ಚಳಕವನಿಯಾಡದೇಂ ಭೂತಳವೊ ಮಾತುಗಳು |
 ಬಳಸಲಿದಾಗಿರುವದೇಂ ಭಾನುಮಂಡಲವೊ ಕಪಟಗಳ ಹೃದಯಗಳೊ ||
 ನಳನಪೀಠನ ಸೃಷ್ಟಿಗವಧಿಭೂಮಿಯೊ ವರಾಣ |
 ನುಳುಮೆಗಿದು ಸರ್ವಸ್ವವೋಯನ್ನಾತ್ಮರ್ಯಾ |
 ಗೊಳುವೊಲಂಭೋರಾಸಿ ತೋರ್ವದಾ ಜಾಂಬವಾದ್ಯುಖಿಲ ವಾಸರರ ಕಣ್ಣೆ || (29)

ಗಗನದಂತೆಸೆವ ದುಖ್ಯಾರದಂಭೋನಿಧಿಯ |
 ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ಬಿನ್ನೈತೆಯನಾಂತ ಕಪಿಸಂದೋಹ |
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಸಂಪಾದಕಲಿತನುಡಿಗಳನಾಡತಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡುತಿರಲು ||
 ನಗುತ ಜಾಂಬವನಖಿಲರಾವಚರಿಸಿ ಯಾವರಾಜ |
 ನಿಗೆ ಬೇಳ್ವಮುಂದೈದುವಾಳೋಚನೆಯೊಳಾವ |
 ಬಗೆಯೊಳಾದರಾ ನಿರಧಿಯ ನೆಗೆವ ಯತ್ನಮಂ ಕಾಣೆನುತ ನುಡಿದನೊಲಿದು ||
 ಎನುತ ಜಾಂಬವ ಬೇಳಲಂಗದಂ ಬೇಗದಿಂ || (30)

ಮನಮೊಲಿದು ಕಪಿಗಳಂ ಕರದು ಕುಸ್ತುರಿಸುತ್ತ |
 ವಿನಯದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡ ವಾರ್ಧಿಯನ್ನುತ್ತರಿಸಿ ವಾನರಾಧಿಪನೈಸಿರಿಯ |
 ಘನವೆನಿಪರಾರಮಗೆ ಬೇಳ ಶ್ರೀರಾಮಪದ |
 ವನಜಹಿತಕಾರಿಗಳು ಮಾಂಬರಿದು ಬಹುದೆನುತ |
 ವಿನಯರಸಭರಿತದಿಂ ಕೇಳಾತಂ ನುತಿಗೈದನಾ ಬಲೀಮಾಖತಿಯನು || (31)

ಬಲವಂತರತಿನಿಪುಣರತಾಲಗಮನೋನ್ಮಾದ |
 ಕಲಿತರಾಳೋಚನಾಪರರಮಿತ ಜನಮಾಳ್ಳ |
 ರೆಣಿ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠರೆಲ್ಲ ಪತಿಕಾರ್ಯದೋಳ್ ನಿಮ್ಮೆಯಿಂ ಮಾಂಬರಿವುತ ||
 ಜಲನಿಧಿಯನುಂ ದಾಂಟೆ ಸೀತಾಂಗನೆಯ ಕಂಡು |
 ಪಲವುಪಾಯಗಳಿಂದ ಕುಲವರಕ್ಷಣೆ ಗೈವ |
 ನೆಲವುಳ್ಳರಾರನುತಮಂಗದಂ ಬೆಸಗೊಂಡನಾಗ ಕಪಿಸತ್ತಮರನು || (32)

ಯಾವರಾಜನೀ ಪರಿಯ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲ್ ತವಕದಿಂ |
 ಪ್ಲವಗತತಿಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಬಲಜ್ಞಯವ |
 ವಿವರಣಿಂಗೈದರಾ ಕ್ಷಣದಿ ಶಾಖಾಮೃಗಗಳಧಿನಾಥಗಂ ಪ್ರೇಮದಿ ||
 ಗವಯಗಜನುಗವಾಹ್ಮರಭಮೈಂಧದ್ವಿವಿಧ |
 ರವಿರತ ನುಜೀಣಿಜಾಂಬವಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲ |
 ಜವಗಳಂ ಬಿತ್ತರಿಸಲನುಗೈದರಂಗದನ ಮುಂಗಡೆಯಲನುವೋದದಿ || (33)

ಪತ್ತಯೋಜನವನು ಗವಾಹ್ಮ ದಾಂಟುವೆನೆನಲು |
 ಮತ್ತೆ ಪದಿನೈದ ಗವಯಂ ನೆಗೆಯಲಿಚ್ಛಿಸು |
 ಉತ್ತರದಿ ಕರಭ ಮೂವತ್ತು ಯೋಜನವನೇನೆ ಗಂಧಮಾದನ ನುಡಿದನು ||
 ಉತ್ತರದಿನೈವತ್ತು ಯೋಜನವನೇನೆ ಮೈಂಧ |
 ಮತ್ತೆ ತಾನರವತ್ತು ಪೋದನೆನಲಾ ದ್ವಿವಿಧ |
 ನುತ್ತರವನಿತ್ತನೆಂಭತ್ತುದಾಂಟುವೆನಿದಕೆ ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲ ಮೆನುತ || (34)

ಬೇಳದ ಸುಬೇಣನದಂದೈದು ಬರ್ಚೆಗೆಯು ।

ನೀಳ ಮತ್ತಾ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಜಾಂಬವ ನುಡಿದ ।

ಕೇಳರೈ ಕಪಿಗಳರ ವೂರ್ವಪೃತ್ತಗಳೊರೆದು ಫಲಮಿಲ್ಲ ದಾದರೇಗು ॥

ಬೇಳಬೇಕಾಯ್ತು ಪವ್ವನ ಪೋದ ಬಳಕ ಮ ।

ತ್ತಾಳುತನಮೆಲ್ಲಿಯದು ರಘುನಾಥನೊಳಗವ ।

ತಾಳ ಮಕಟದೊಳು ತೊಂಬತ್ತ ಯೋಜನವ ನಾಂ ದಾಂಟಿ ಬಂದವೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ॥ (35)

ಬಲಿಯ ಬಂಧಿನಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಬರ್ಪನೆಂದೆನುತ ।

ನೇವ ಸುರರಿಗೆ ಬೇಳೊಡೂರು ಮತ್ತೊಂದಾಗಿ ।

ಲಲಿತಗಮನದಿ ಕನಕಕೃಲಮಂ ಬಳಸಿದೆನು ಪವ್ವನದ ದುರುಭರದೊಳು ॥

ತೊಲಗಿತಾ ಬಲಮುಟ್ಟು ಬಲಿವುದೇನೈ ಚಪಲ ।

ಕಲಿತಮಾನಸಮಂದಗತಿಯನುತ ರಿಕ್ಷಪತಿ ।

ಯುಲಿಯ ಕೇಳ್ದೊಗದಂ ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬೇಳಲುಜ್ಜಿಗಳೊಂಡನು ॥ (36)

ನೂರು ಯೋಜನದುದಧಿಯಂ ದಾಂಟಲಾಬೆನಾ ।

ನೋರಂತೆ ಬರಲಮ್ಮೆನೆನಲು ಜಾಂಬವನಾ ಕು ।

ಮಾರನಂ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ಕಪಿರಾಜತನಯ ನೀನತುಳ ಸಾಹಸಿಯೊಬ್ಬದಾ ।

ಧಾರಿಣಿಯೊಳಾರಯಿರಕಟ ಪರಿವೃಥ ಪೋಪ ।

ಚಾರರಂ ಕಳುಪಿ ಮೇಲಾರೈದುಕೊಂಬುದಾ ।

ದಾರ ಪೌರುಷಮೆಲ್ಲ ದೈವಿಹದೇನಧಿಕ ನೈವರಿತಿ ನೀತಿಯಲ್ಲ ॥ (37)

ನೀನೋರ್ವ ನುಬದಲಿರಲಹವು ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ।

ನೂನಮೇನಿದಕ ನಾವೆಲ್ಲ ಭವದಾಕ್ರಯದ ।

ಧೀನರಾಗಿದ್ದೇನು ಫಲ ಬೆಸಸಿದನಿತನಂ ಮಾಡಿ ತಂದೊಪ್ಪಿಗಿವೆವು ॥

ಧ್ಯಾನಿನದೆ ಮನಬಂದ ತೆರದೊಳಾಜ್ಞಾಪಿಸುವ ।

ದೇನು ಮತ್ತನುವಾನಮೆನುತ ಜಾಂಬವ ನುಡಿಯ ।

ಲಾನಂದದಿಂದಮಂಗದ ನುಡಿದ ಮನದಿವ್ಯದಭಿಮತವ ವಿಸ್ತರದೊಳು ॥ (38)

ಎಲ್ಲರ ಬಲಂ ಪರಾಕ್ರಮಗಳೊಂ ಕಾಣ್ವುಟ್ಟು ।

ವಿಲ್ಲಿ ನಾನ್ಯೊದದಿರಲೀ ಕಾರ್ಯದೊಳು ಪ್ರಾಣ ।

ನಿಲ್ಲ ವದದಂತೆಯ್ಯ ಕಾರ್ಯಮಂ ಕಂಡೆಲ್ಲ ದೈಯ್ಯನಿಡೆಗೈದೆ ಸಲ್ಲ ॥

ಅಲ್ಲದಿರಲೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶವ ಮಾಳ್ವು ।

ಸೊಲ್ಲನಂಗೀಕರಿವುದೆಂದಂಗದಂ ಬೇಳ್ವು ।

ರುಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಜಾಂಬವ ನುಡಿದನುಬಲ ಕಪಿವೃಂದಮಾನಂದಗೊಳಲು ॥ (39)

ಮಗನೆ ಕೇಳ್ ಕರದೊಳಗೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನಿಟ್ಟು ।

ಸುಗುಣಸುರಧೀನುಮಂ ನಿಳಯದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟು ।

ವಿಗಿನಿಲಿಂಪದ್ರುವ ವನಂಗಳದೊಳುಂಬಿಟ್ಟು ನಿಜಮನೋರಥದೊಳ್ಗೆಗೆ ॥

ಬಗೆವರೇನನುಮಾನಗಳನುಂ ಪ್ರಭಂಜನನ ।

ಮಗ ನಿನ್ನ ಸಂಗಡಿನೆನಿಸಿದರ್ ಕಾರ್ಯಗಳ ।

ಬಗೆಯದಂತಿಹುದೆನುತ್ತಣಿಸುತಿನೆ ಕಂಕಣವ ನೋಡಿ ಕನ್ನಡಿಯು ಬೇಕೆ ॥ (40)

ಇಂದ್ರಮೃಹರಿಕುಲವ ಪೊರೆದೀ ವಿಪತ್ತುಗಳ್ |

ಬಂದೀಕರಣಗೈದು ಸಕಲಜನದಾನಂದ |

ಮೆಂದೆನಿವರೀ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನಂದನ ವಿಪದ್ಭಂಧಾವೆಂದೊರೆದು ಬೇಳು ||

ಭಂದದಿಂದಂಗದನ ಸಂತೈಸುತಾ ರಿಕ್ಷ |

ಬಾಂಧವಂ ಮಾರುತಿಯು ನೋಡಿ ಮೃದಾಮಧುರನುಡಿ |

ಯಿಂವ ನುತಿಗೈದನಾ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳೊಳೆನಿಸಿ ಸಂತೋಷವೆರಸಿ ||

(41)

ಬಲಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳ್ |

ಜೆಲುವ ಜವನತ್ವದಿಂ ಬಗಪತಿಯ ಬಗಸುತನ |

ಗೆಲದಿರ್ಪ ಬಾಹುಬಲಾಲಿ ತಾರಾಮಾಲಿಯುಪರಾಸತಾರನೆನಿಸಿ |

ಸಲಿತದಿ ಸರ್ವ ದೇವಾತ್ಮನಾಗಿದನಿ |

ನೋಲುವ ಸಂಪಾದಿಸಿದರಿಂಗಖಿಲ ಸಂಪದಗ |

ಘೋರದಪವನಲೈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಾಣಿ ನೀನಿದರ್ ಕುಲದೈನ್ಯತೆಗಳೇತಕೆ ||

(42)

ತರಣಮಂಡಲಕೆ ನಡೆದಾ ಮಹಾಜವಗಳ್ ||

ಸುರಚೆರದ ಕುರುಹ ಪಶ್ಚಿಮನಗಳಗ್ರದೊಳ |

ಗಿರಿಸಿ ಪದಗಳ್ ನಿಗಮಗಳ್ ಕಲಿತ ಸಾಹಸಂ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಣಗಳ್ ||

ಕರಣಜನದಿವ್ಯಾರ್ಥವಿತ್ತಾಪದೋದ್ಧರಣ |

ವೆರಸಿರ್ಪ ಪರಿಪರಿಯ ವಿಸ್ಮಯಂಗಳೆಲ್ಲ |

ಮರಸಿ ಮನದೊಳರ್ಪರೀ ಪ್ಲವಗ ಸಂತತಿಗೆ ಗತಿಯೊರು ಕಪಿವರೇಣ್ಯ ||

(43)

ಇನಸುತನ ಭಯದಿಂದ ಕನಲಿ ಕಪಿವರೇಲ್ಲ |

ತನುಗಳಂ ಬಿಡೆಳೆಸಿ ತತ್ತರಂಗೊಳುತ್ತಮ |

ರ್ಷನುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪಡಾಂ ಪೊರವರೀ ದೀನ ಸಂತತಿಯನು ||

ನೆನೆದವರಿಗಿವ್ಯಾರ್ಥಗಳ್ ಕೊಡೆವ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ |

ಯನು ಸನ್ನಿಧಾನದೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗೊಳಿ |

ನಿನಗೆ ಬಹುದಪಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲ ದಾಗ್ಗೇನುಂಟು ವಿಫಲನುಡಿ ಬರಿಯ ಗಂಟು ||

(44)

ಕರಧಿಯೆನಿತುಂಟು ಗೋಷ್ಠಿಯಿಲ್ಲದಿದು ನಿನಗೆ |

ಮರುತವಿನತಾತನಯದವಗಳೇಂ ನೀಂ ಚಿತ್ತ |

ವೆರಸಿದಡೆ ವಿಕ್ರಮತ್ರಿವಿಕ್ರಮಭವನ್ಮೂರ್ತಿ ಸನ್ನಿಹಾಸಮೆನಿಪ್ಪದೆ ||

ನೆರೆದ ಕಪಿವರೇಲ್ಲ ಸಾಹಸವ ನಿಟ್ಟವರೆ |

ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ್ ಮಾಳ್ಪ ಬಾಂಧವರ |

ಹರುಡಗೊಳನುವದನಾಥರ ದೇವ ಭಕ್ತಜನಹೇವ ಕೇಳ್ ಸಮಯಾಕಾವಾ ||

(45)

ಎಂದು ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಜಾಂಬವಂತಂ ನುತಿಸ |

ಲಂದಾ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನಂದನಂ ಹರುಡೆರನ |

ದಿಂದ ಹಿಗ್ಗಿದನದೇಂ ಸನ್ನತಿಪ್ರಿಯಾಕರನೊ ಸಾಧುಚಾರಿತ್ರತರನೋ ||

ಬೃಂದಾಂಕರವದವಿ ವಶವಾದತೆರದೊಳಾ |

ನಂದವಾರ್ಧಿಯೊಳಾಳು ಕಾಯಮಂ ಬೆರ್ಚಿಸಿದ |

(46)

ನೊಂದು ನಿಮಿಷಕೆ (ಮಹಾ) ಮಂದರದ ಸಾಸಹಯೆನಲೈಮರುತಾತ್ಮಭವನು ||

ಬೆಳಗಿದಳು ವೀರರಮೆ ಮುಖಬಾಹುಮಂಡಲಗ |

ಳೊಳು ವಿಲಾಸ ತೋರಲತ್ತಿ ಕಾರ್ಯಾದಿಂ ದೇಹ |

ಬೆಳಮ ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಕಪಿಕಟಕ ಸಂತಸಂಗೊಂಡು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದು ||

ನಳನಳವ ಸವಿಸುಡುಗಳಿಂದ ಸುತಿಗೈವು ತಿರ |

ಲಿಳಿ ಸಂತಸಂಗೊಳುವೊಲಿಲ್ಲ ಕಪಿವೀರರುಂ |

ನಲಿವಂತೆ ವರಸುಧಾಕಲಿತ ವಾಣಿಗಳಿಂದಮೆಂದನುಡನೆಯ ಸುತನು || (47)

ಕೇಳಿ ಕಪಿವರರು ನಿಮಗೆ ಸಂಭವವ ಕ |

ಬ್ರಹ್ಮಳು ರಘುವರಲಕ್ಷ್ಮಣಾದಿಗಳಗತಿಶಯವ |

ನೂದಲಿಗತುಳ ಕೀರ್ತಿಯನೊಂದು ನಿಮಿದೊಳು ವೃತ್ತಿಕಾರ್ಯ ಕೋಸುಗದಲಿ ||

ಜಾಳಿನಿವ ನೀರಧಿಗಳಲ್ಲ ಮಂ ಲವಾದಳ |

ಮಾಳದನ ಪರಿಯನುತ ನೂರು ಯೋಜನಗಳರೆ |

ಸೂನಲಿ ದಾಂಟುವೆನು ನೋಡೆಂದು ಪ್ಲವಗರೊಳು ನುಡಿದ ಕೇಸರಿಯ ಸುತನು ||

ರಸೆಯಣುಗಿಯಿರ್ಪ ಲಂಕಾಪುರವ ಶೋಧಿಸುವೆ | (48)

ನಿಸಿಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ದಳಗಳೆನು ರಜ್ಜುವಿಂ |

ಬೆಸುಗೆಗೈದಿಳತಂದು ಭವದೀಯ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಕೆಡಹುವೆಂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಿ ||

ವಸುಮತೀಯರನ ರಘುರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನ |

ಜನವು ಮುಖೋಕ್ಕಜನರವಂತೆ ಲಂಕೆಯೊಳು |

ಹಸರಮನ್ನಿಟ್ಟು ಬಹನೆಂದು ಮಾರುತಿ ನುಡಿದ ಕಪಿಕುಲೋತ್ತಮರಡೆಯೊಳು || (49)

ಎನುತೆಲ್ಲ ರೊಳು ಬೇಳ್ಳು ಶ್ರೀರಾಮಪುರದರನ |

ನನು ನೆನೆದು ದಿಗ್ವಿಜಯಜಯಮೂರ್ತಿಮಾಹೇಂದ್ರ |

ವನು ನೋಡುತಾರೋಹಣಂ ಗೈಯಲಿಚ್ಛಿಸುಲಖಳ ಕಪಿವರರೆಲ್ಲರು ||

ತನತನಗೆ ಜಯ ವಿಜೇಭವ ದ್ವಿಜೇಭವಗ |

ಳನುತಮಾನಂದದಿಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿರಲೆಡಬಲದೊ |

ಳನವಂಭವನ ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜಂ ಗಿರಿಯೇರಿದಂತೇರ್ಧ ಪವನ ಸುತನೊ || (50)

ಸಂಧಿ 20 ಕ್ಯಂ ಪದ 884 ಕ್ಯಂ.

ಮಂಗಳಮಹಾಶ್ರೀ

ಇದು ರಾಮಚಂದ್ರಪಾದಾರವಿಂದವಂದನಪವನನಂದನವರಪ್ರಸಾದಾಸಾಧಿತ

ಸಾರಸ್ವತಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸರ್ವಕಪಿ ಜಿತುರ್ವಿಧ ಕವಿತಾ

ಪರಿಶೀಲಿತಾತ್ಮನಿಷ್ಠಗುರಿದ್ವೈಗಾಂಧರ್ವ ಕಳಾವಿದ ವಿವಿಧ

ವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನೋಪಲಾಸನೀಯ ರಾಮಪುರಿ ಹಂಬೆ

ಯಾವಾತ್ಮ್ಯ ತನೂಭವ ವೆಂಕಾಹ್ವಯ

ವಿರಚಿತಮಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣ

ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ

ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾಕಾಂಡ

ಸಮಾಪ್ತಿ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras.
CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
HIGGINBOTHAMS, LIMITED, Madras-2.
P. VARADACHARI & Co., Madras-2.
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, Madras-1.
VENKATRAMA & Co., Madras-1.
V. PERUMAL CHETTY & SONS, Madras-1.
M. DORAISWAMY MUDALIAR & Co., Madras-1.
C. SUBBIAH CHETTY & SONS, Madras-5.
SOUTH INDIA TRADERS, Madras-14.
FREE INDIA CO-OPERATORS' AGENCY, Madras-14.
THE SECRETARY, THE CENTRAL POLYTECHNIC CO-OPERATIVE STORES, LIMITED., Madras.

IN MUFASSAL.

THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY (R.S. Puram), Coimbatore.
D. SRIBHAKSHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
HINDUSTAN DIARY PUBLISHERS, Vijayavada, Krishna district.
THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, Malabar district.
P. K. BROTHERS, Kozhikode, South Malabar district.
A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
TIMES MODERN MART, Salem, Salem district.
K. BHOJA RAO & Co., Mangalore, South Kanara district.
U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
P. N. SWAMINATHA SIVAM, Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli.
PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli.
S. R. SUBRAMANIAM, Tirunelveli, Tirunelveli district.
ARIVUNOOLAGAM, Ootacamund, Nilgiris.
TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam.

IN OTHER STATES.

JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
BHARAT STORES, Ernakulam.

AGENTS SPECIALLY APPOINTED FOR THE SALE OF SRI BHARATHIAR'S PUBLICATIONS.

ANANDAVIKATAN, Madras-2.
THE SWADESAMITRAN, Madras-2.
SRIMAGAL & Co., Madras-1.
M. PALANI & Co., Pudukkottai.
THE KALAIMAGAL & Co., Colombo-11.
MOHAN & Co., LIMITED, Colombo.